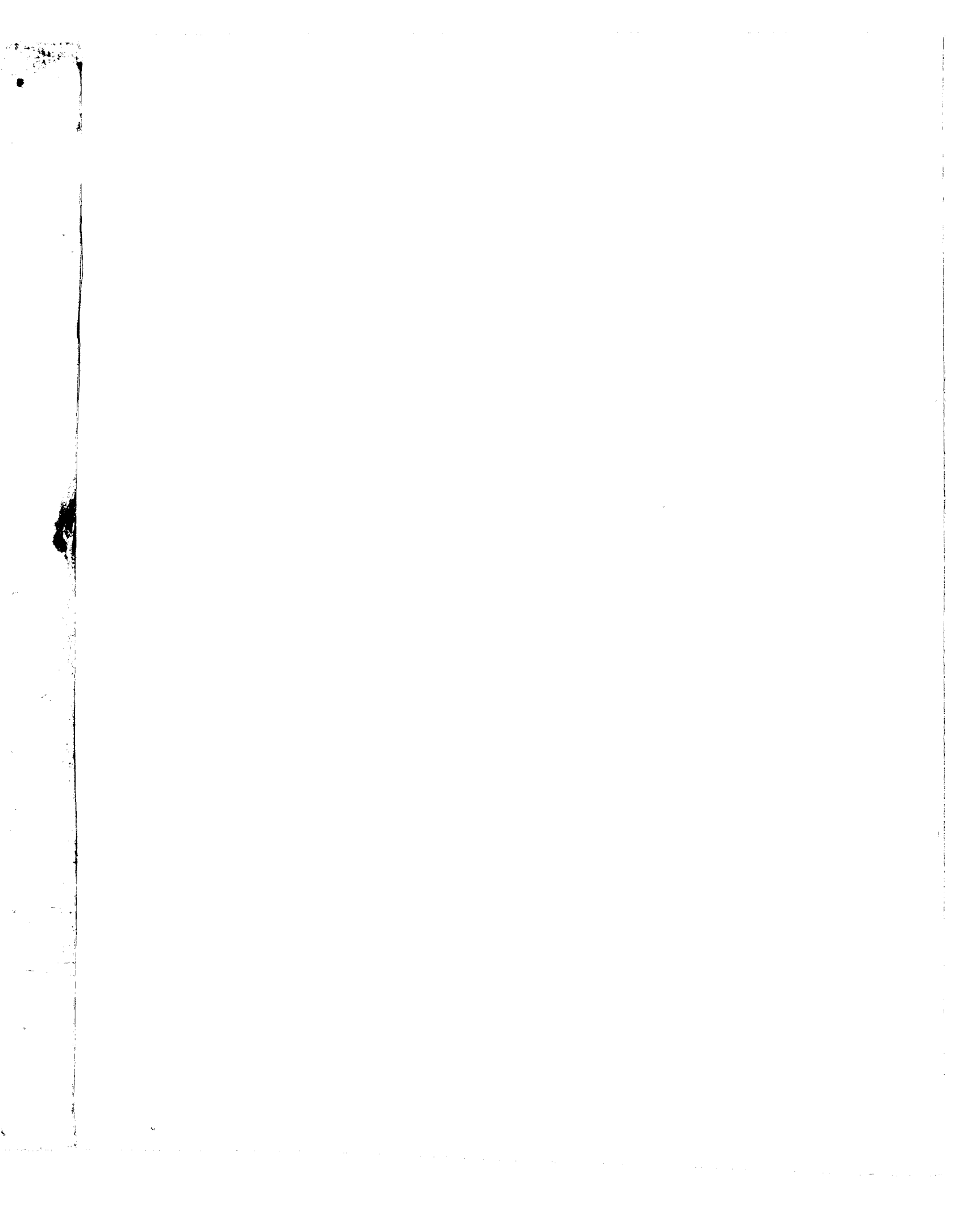

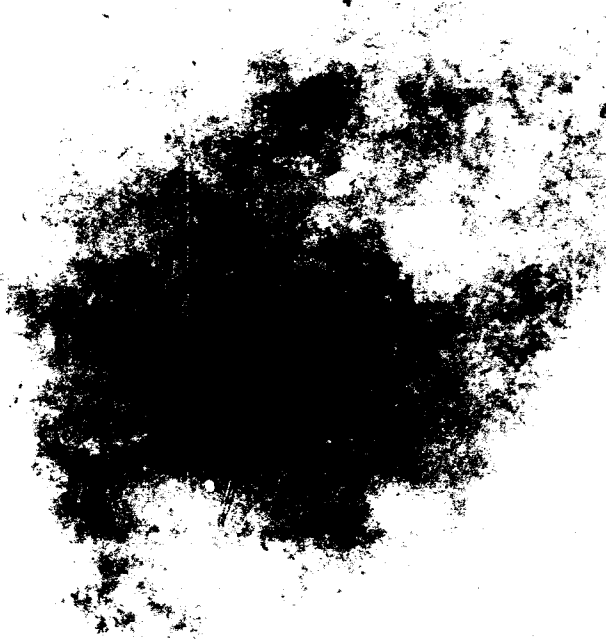
Hebrew Union College - Jewish Institute of Religion Cincinnati, Ohio Manuscript No.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תשע"א

This text is from the collection of the Hebrew Union College – Jewish Institute of Religion, which holds all copyrights therein. These images may be downloaded or printed for personal use, but may not be reproduced in any publication without the prior permission of Hebrew Union College – Jewish Institute for Religion. For further information, please contact Laurel Wolfson, Administrative Librarian, lwolfson@huc.edu, (513) 487-3274

2054

גם **בטנין** ע כד העושה תלצה אין עפדיק לו בעה אעשה
אוקף אהרי תלכנו בדברי רז"ל שאצרו כל העושה תלצה
א' **מעבדין** לו ופואריכין לו יצוין וכיוצא בזה אצרו כל
התקיים תלצה פלוט יש לו כך וכך והנה אנטנו האיכנו
כפלה ופלה תלכין אעווצין בט האדם ואינם עקייילס דברי
רז"ל בעטן נז"ל אברי אפי בעהז אבל הצורע אהכל טענן
עליו הוא אעעייק ס יחצוב אהיא עליו כפאא ונעוהר להפיר
מעליו אבל יחצוב באכלו פאו בעצופה הפלצה ירוח סך
אפיס ביטי נהב ויהי אעמו כעאק אוקף תלצה בעתחה
אין לה קן מעלבי ונענעצ ונחצק נז"ל פאו מענע בפרעל
נכנין לו אף אפיס בעטי נהב אינא אעוה העלצה ההיא
נחם פטק פתח אהי לא עברק אפי אהי ונעוהר ובעב
לעב וכו' ונחם דב ברוח רחב ונעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר
פסק תוכא טאפול" בלעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר
כנחונע כנחונע יקברק ונעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר
הערי יעוהרן לפענן ונעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר
ובעוב לעב הפעניו כד נחם לקבל אוקף ונעוהר ונעוהר ונעוהר
בעה אין פטק אעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר ונעוהר
בין בקינס כל העלכין כול בין בענן אעוהר בקורה א
איהו בחצק נעון ונעוהר לבוס טענע פאו עוהר לפע ה
העלך ונעוהר לפענו בחצק נז"ל למכאא אין בענינו ל
לקבל תלכנו מעלען יפירה ונעוהר
גם העושה תלצה אין די לו נעוהר אכל כניך אעייקיים
על רז"ל אעוהר בעעייקף העלצה אהוא עושה אופה
לעס עושה אהוא העימן האשל בעה בענן אעוהר

ראשו ומקו לא די לו בעמל אלא יצחיק הפאוס וכל עיקר
אכילת אבוא ימונע עכפון עלהא חיקה בה לקיים אטום ב
אטוהו על כד יוכן בכל עוצה ופלוה יביה זמיה ונרין לבוין
כונה מן אמן בעמל אעמללל לפנו ימ על חונה אטום עמל
האטום פטו אעמללל ועוצר אבטו אכילת בנה לא יתפלל ל
לפניו עמללל אכילת אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אעמללל אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
יד ארוכה ואין לו אום עומד אם לא יפנו ית יצנים סלב
בנתנו עליו

גם יבנה נבולה פכולס והוא אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
האטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
העטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
דקבה עם אכילת ואין כוננו לקב אבטו אטום אטום אטום
לפניו אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
ברע ד"ק"ד עב על אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום

גם אם ד קו"א על אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום
אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום אטום

דחייב לסיק נכחה חולקך דברונה דחנף תולך לקכה על
כל חיבבים דאכניקא וכו' דפי עבוד הקב"ה לצדיק יצט"ו
עלך ויתלכיתך על כל עילאין ומסאין וכו' ואף נש בעלמך
הפרה א יחאב אעומך בקורה כרי אימט עלי איצ פהשא
אעומך מה כזר לעול וכחמור לעאזאוי לקיים מצות בוא
ועימרא אתי דהקב"ה ואניתי עלי מצות עסקא בקורה:
ענין פולל בענין טע ואלפן הנה בתע"ה הם בבחי' החסד
והנה החסד נקרא א פתא"ה חסד א כל היום וכנודע ב"ר
נקרא כי אש א בחסד ואהיה נרבו ואהיה ב"ר ונה"ב
אעומך בתינוח אף לעז אף לעז הם בני אע"ה ונש"ה
אויפון הפאעומך אבאע"ה אע"ה הכללם אבכול"ה הם בני
עא"ה ומ"ה מצות עא"ה: אבל תולך חסדוים נרבו ונא"ה
כי יא"ה עיפון ב"ר בעבודת פל תול"ה נש"ה עיפון בידוי
אע"ה וכרפ ואפ"ה באו האחזוונן אפ"ה הם פת"ה א פ"ה הם
בידי אע"ה ואין ציננו ביניהם רק אע"ה קודם לע"ה בעתון אבל
עיפון ב"ר חלוקים מן עמו בתע"ה"ה באופן העיפון עלצ"ה
אע"ה אע"ה העיפון כנ"ה נב"ה אע"ה ברעפן דמ"ה אנודע פ"ה
א"ה ב"ר הם תע"ה טא"ה בא"ה דמ"ה תחמ"ה ע"ה הור אב"ה ט
תע"ה טא"ה חס"ה תע"ה אע"ה נש"ה בא"ה אע"ה אנודע
פ"ה ב"ר אע"ה תע"ה אע"ה פת"ה אע"ה עליון דמ"ה הם
חורופ התע"ה ט"ה הימ"ה דמ"ה אה"ה ע"ה חמ"ה דמ"ה א"ה
ב"ה א"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה ב"ה הם חורופ אע"ה
לכן התע"ה ט"ה נקרא ל"ה אע"ה פ"ה אע"ה פ"ה ב"ה הם
תע"ה ט"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה
אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה אע"ה

עם החסדים אשר הם כעם ונתקן על בורכם ונתעו טעה אדם
החסדים ולכן ב' בתי' לו לאוין אין לקיין עניןן לפני אנכי פועל
עם החסדים כעם . עור יצ' ה' רבו אשר נקבדכו ביסוד הנעלי
מכללם לא ה' רבו אנקטענו מחנה ער הוד כנודע ומאס
יוצאם ונדנעם בדעם הנקב כנודע ופתי' מן אינה לאוין
מלאש א' נקרא נעיוןן וקננאן וחוליוןן אמקננו ונל' כל
א' הם בער הנקב הלאקדלם עק היסוד רז"א והרי נקבדכו
בבתי' של הנבו אשר הם כנ"א והם קבואים בדעם והקטענוקם
בוק וקבואים ביסוד וכנררם יצ"ל בתי' בנ"א והנה הקבדואים ב'
בדעם אבה הם רב בתי' ה"ל עיקרם כנע"ל רב בתי' האחרון אהם
הקטענוקם והקבדואים אבה הם תחולתן מלאש ז"א אבל אבהם
עלה אצטעקי עליוני על כעטן הקמלואם הנה חיל הוא א' א' הם
נאטרו אקטענוק הנה יהיה בתי' הנעיוןן והקננאן והקבדואים
ביסוד אלה יהיו לאו אהין בו פועל ולאו הנקב לעשה א' הם
החילוא הם כעטן הקטענוק לבדו לעצמנו רב בתי' אבו ויקמלם
לאו הנקב לעשה כלאו אהין בו לעשה וכל
עור' ארע"ל בטעה מקוילאם בנורה פ"ל פקב' ד' מלא' עב אורה
נ"א ונ"ל ה"ר עה אצטע לעול' **אצטע** אצטע עס יה אצטע זכר
עס וה' מלא' : ועור' בקינא בקינא מ"ל' ד' קי"ו ט"א וע"א ונבא ארה
הוא קצויהא זבולה חיל' אצטע לאוין אהם רבו כנע"ל יהיו לעעלה
בב' אוקינא יה ורמ"ח חסדים אהם הלא' יהיו לעעלה בב' אוקינא רב'
וכפי הנראה הוא מלאש להיפך כי לעעלה הוא רחמים ונלענה
הם בינעם : אבל צדיק אקדע' כי אין בהויה מן אי קב' חסודלם
ח"א ומן א' היא הויה פועל' הקבדלם כל"פ דנ"א הנקרא פועל'
עבדמך ובו נדל"ס רב' כל' הפועל' מלאש מלא' אצטע'
אצטע' . כתי' חיל' כ' אבה טע"ב כ' בתוחין דנ"א

הנרפאים בב' אוקיוס י"ה אחר בהי"ה אב' סנע הנה הם עוקר לבצע
ק"ך נבי דאי אהם הלבואים אבה והם זינים כנורע וגם בתי
הדם העוקר פאט ק"ך אפ"ה נידים אבמ"ה לבחוקן כי הדם הוא
עק א"י ונענע בהויך ברוא ליל פסח ויתע: ונתאכ"ה כי נס ה
העומין אחר בקופס הם זינים לפי אהם אורופי העלבים ו
ועכ"פ"ס ק"ך נבי דאי אהם נב"ו ולכן עקתברים העומין הנק"ה
יה עס אפ"י ונעצ"י אפ"ה לאוין אהם כנעב הדם אבמ"ה נידים
כנע. אבל ד' אוקיוס ו"ה הם עפ"ה דנעפ"י עוקר ולעטע וז"ס
בפ"ך עוקר לים האוהופ א"ל החפדים ואך כב"ו עוקר קופ עעלגם
כנע"ל כי כנע נעלעו בנבי דאי ואינס א"ס ולכן הם רחמים וז"ס
נעמזו הרע"ה יע"ה באוקס החפדים העעל"ים אחר א"ס ונפחבו
ע"ס ד' אוקיוס ו"ה אחר א"ס עוקר ע"ס פנ"ה

אנ"ש עוד עקאקי להרב ע"ל דרך אחרת בפאובת הנע"ל וע"ל
עוד עקאקי בעה כי הנה האדם בעצוקו בעקאקי נורם
כ' עיוונת טלונעס " הא הוא עיוון אב"ה בא"י " וה"ב הוא עיוון
עפ"י בטוק"ב האע"ס עיוון א"ו"ה נעצה ע"ל קיום האדם בעצוקו
בעל"ע" עיוון עפ"י בטוק"ב הוא נעצה ע"ל קיום האדם בעל"ע
וא"ז היתעו וע"ל באע"ס אפ"י ע"ס י"ה אפ"ה הורו בעה כי עקאקי
אהם אפ"ה קל"ים ב"ב אוקיוס י"ב אהם א"ו"ה אבל יע"ה אהם
רע"ה קל"ים כ"ב אוקיוס ו"ה אהם ע"ק והנה בעצוק האדם
העז"ה נר"ס כ' עיוונת ה"ע כי כ' אוקיוס האצונות אהם
כ"י ע"ק ע"ה הם עקת לב"ב באוק"ב בע"ס י"ה ע"י אוק"ב
יה אהם א"ו"ה עקתברים ועמ"כ"ים ע"י קיום האדם אפ"י
הע"ה ע"ל ע"ל בפ"ך אפ"י ע"ס י"ה אפ"ה כנע והעע"ה
בא"ב הוא אחרים דה"ה דה"ה אהם בע"ה ק"ך ו"ה
באוק"ב ו"ה א"ב אוקיוס ה"י אחרים דה"ה א"ב א"ב

בשמיני קמו והנה קצר יקמו בליל שבת ופסחיים עם תפוחים
גדול י"ה ארוא ארוא ב' הארוא ברנ' או יעלה צעדי פועו פועו
ארבעו כ' בבית האדם עלת אהם אפה ליה לומר האחרים
אל אוא אהם אפני פועו עם בתו הפנים אלהם אהם ב' אוקינא
י"ה ארוא אפני עם י"ה אפה וע' קיום עלע לרם זיווג זון הנקרא ב'
אוקינא א' אל הקויה ואל עלאה כי עלא הם חילוף י"ה אשאר
בו ב' אוקינא א' עלפא אוקינא א' זה עם מכרי רתא עלע
אנשי עיר נקראו ללגום לרנ' כשהם אנוה הקדמוני בנענן עם
א"ה ר' קינד עלב אפלא אהם כי פריאנו " ועוד נקראו
בגם א' הרנ' כשב' אפני תאפני ראב"ו עלג בתאפני הקינא עם
פ' עלע ואל רתא רתא בראר אוקינא א' א' ר' ל' אפניא בראפניא
אוקינא י"ה לשתאא דאינון אפניא א' ל' אפניא דאינון אפניא וכל
אינון עם אפני אמה מכרי י"ה עם אפני אפה לשתאא א' עם מכרי
רתא ל' אפניא ונקראו עם ב' ר' עלב בקלפא יבר' אפני אפני נקרא
לב תאפני ואל בראפני בתאפני קינא א' א' א' עלע אהפניא
לשתאא חננים חייבים אנשים פלגראוי אכל עלע אפני העלע
לשתאא פולס חייבים וכל עלע פני אפניא לשתאא בין אפניא עלע
לשתאא כולם חייבים חון עלב פ' אפניא א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
באפניא אהם בראפניא ונאפניא פ' פריאנו עם
אנא אור ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
אפניא פועו עם י"ה אפה וע' קיום עלע לרם זיווג זון הנקרא ב'
אוקינא א' אל הקויה ואל עלאה כי עלא הם חילוף י"ה אשאר
בו ב' אוקינא א' עלפא אוקינא א' זה עם מכרי רתא עלע
אנשי עיר נקראו ללגום לרנ' כשהם אנוה הקדמוני בנענן עם
א"ה ר' קינד עלב אפלא אהם כי פריאנו " ועוד נקראו
בגם א' הרנ' כשב' אפני תאפני ראב"ו עלג בתאפני הקינא עם
פ' עלע ואל רתא רתא בראר אוקינא א' א' ר' ל' אפניא בראפניא
אוקינא י"ה לשתאא דאינון אפניא א' ל' אפניא דאינון אפניא וכל
אינון עם אפני אמה מכרי י"ה עם אפני אפה לשתאא א' עם מכרי
רתא ל' אפניא ונקראו עם ב' ר' עלב בקלפא יבר' אפני אפני נקרא
לב תאפני ואל בראפני בתאפני קינא א' א' א' עלע אהפניא
לשתאא חננים חייבים אנשים פלגראוי אכל עלע אפני העלע
לשתאא פולס חייבים וכל עלע פני אפניא לשתאא בין אפניא עלע
לשתאא כולם חייבים חון עלב פ' אפניא א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
באפניא אהם בראפניא ונאפניא פ' פריאנו עם
אנא אור ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

אבדען נרעא הוא לפי אהפריס העבדאמיס כוך עחיטאניפור
חייטא כריפוס אבוא זען לילד בעבואר אכלטנו בעען תופר
ילאנה אל ייריק העחין והקפאעמס בעא וטעאא כי בעען
הנרס להס חירד אבל החפדים העעלנס לעענה סען החסר אהר
אין להס עחיטאס מעעבבוס בעה הס יורקיס ברעע אופעראכ
לעענה ער היסרד ולכן נקרא אין העען נרעא ובעה רחל לוקח
האחיס ליואס מעעלס ולכן נעיס חייבאס בעס אכל טאלס הס
ברבא וכולס נעננס א העבד פנודע פיאין פנינג טא טאס
אלכן נעיס חייבאס בעס חוץ עכל פאחיס ועכל פקיוף א
אבאעג אין לה עקן בעעא חול נרעא
נעס ינהר לקניס סל כר"ד עזאק אעפ"י אלא נחתיב בעס כד
אלא ינעק לבי בעעל לקיינס כעל בעקדעס אעע
הנה ודע כי בהיואן מחפצ ועקייס העאטס אאינס טהעס כר"ד
כען עעלס עיוע ולחיים וכו' ערס א האחיס רוח הקודש א
האחיס להעניג ידענה וחפעה אפריס בעס הוא עעעו א
אקייס אינו עאא טאס "

דרונע בעען הכרית עכ עבירות שבתורה
דע כי יא כענה עעע כה"י אלא כרס ואבאר עעק פקס עעס "
הנה א" טאופע בעען הוא טא עעעע בעפוק אאעו הערס
כרס העפא הבה טאנה בע קיי ביה ערופה עעען אאיה
כעק ועענה לא יעע. פ"י כי אחר פנייק הארס עעעע
הארס עס כרס ערע פנע אחר חאק הלילה עעע עעע
אלא לך ועעעע עעען עעעע" ועה הרעע אעעע
כרס ערעק נעעו עעעע כרס עעו ואינס עעעע
כרע כע" אעעע העענה והעיוון עעענה ערענה עעע

ענין ומעשה ולכן **כפף** נכרם מעלה מחבר עלמה " ודע כי האופן
זה של הכרם הוא לפעמים לפני שלא האריך במהות לקיים תולדות
פרי ורבי' ולכן עשנו הוא הכרם הנ"ל ופחש בפחש רמז פחש
ד קו על על פחש ובוא ילא ברצו יחידה בלא נוק בפחש על
לעם בפרי' ורבי' "

ענין זה אופן אחר בענין הכרם והוא זה כי הנה נקראר בזוהר
פ' ויקהל ד' ר"א ע"ב כי כעצמנו האדם הכריק עין העלה
כפף בפעם א' שעולה נשארנו לעולה לפקום המאונ לה מעורר
עיוון עין והוא מעלה ע"ג מעלה לפעולה ומעוררם נח
ומה ברין לבני חר כריק קטאה א"ו כי הכריק העליון הנקרא
יפוד מעורר ע"ג הכריק הפחש ומעורר עם נוק "

ונזרע כי היסוד נקרא יוסף שהוא כ"ג קטאה ולכן לבני לבני חר
כריק קטאה א"ו ובמה כפון ע"ג ח"ל על פחש וקטא חר אצין
אין אדם מקטא חר אצין א"כ נכמה בו רוח נקרה כי הנה
המקטא לא צר הוא פחש פחש אהבה איצ לא עתה ולכן
מקטא לה עין המים שיה נמצא כי הקטאה היא פחש אהבה
ומעלה ועל פחש ואינה פחש פחש ח"ו וענין **הנה** העליון
ע"ג האו נקראר הינה כ"ג ראה בפחש מביחם יחאוס יאכריס
ע"ג הינה מעלה אופם לפ הנפח על הנפח בעליו
היא העולה במה ע"ג

ודע כי כאשר בפעם ההיא הא' שעולה אחר פחש חר הוא
לרם עיוון כולל ר"ל מעוררם בבחי' כל העולמות כולם
וכלם מקבלים אצפ עין העיוון והוא אכל א"כ מצד ואילך
נעושה עיוון כולל לא בבחי' מקום אחיזת אורש נשארנו
למעלה לבד ואם יהיה כריק נחיה בקפחם בעו תרצה א'

חיפצו ציבורי מילת קריית סאל קפיד אבנה זה הוא בענין
הנפץ כי הוא נעצית מן ענין לניון מן אבל מן ציבור לו בחי
נעצות צד הנעצות צד מילת מילת כי אם נעצו יעורר מלך
ועם נעצות יעורר מילת עליון מילת ואם יעלה נעצות בבחי
מלך ומן מלך הקבה לענינה על הינע רע עלה זאל כן עלה
בעצמה פי כי על הינע הוא עליון נעצות בבחי מלך
מון אי לבו אבא הנקרא עצמה ופניו בנעצות ק"ג רצחויק דחול
כי מילת ק"ג צדיק א"ל הוא אי אפני להנעצות ולהעלם אם מלך
יק על הינע תמצא ואין דיל ל ציבור בנעצות כלבט האם
אבנה יפצו עלן הפסוק ונברכה הנפץ הוא וכו' כי בנה
הנפץ חכמה עלן המלכות כנודע אבנע פנייה חזקת
אם לנעצה ותעלה אם מלך אבל אם הוא רצע נברכה הנפץ
ההיא תמצא אבנע לכוף ואינה עולה אם בעל פנייה
במלך מלך ונפיק מלך וכו' ולפי לענה
והרם אפיקול בפניו המלכות אומיעך מר בראוים
דק כי אע כקבנים אמר פניו פה בדרך פניו
בפניו הקנה " נפ אומיעך כי יצ חזקת אחרון
אמנעם אמנעם א המלכות המלכות להם וכקבני
זה כרי מלך פלילה לחץ כעל מלכה או חזקת כחצר
ענין פניו מוצרים " ומה החיל בלגה
פלניה כרצונות פניו ויפיק אוקס אהים ויאקס
להם אהים פרו אבנו
חזקות פלך ורלי" איתל ער כענה הקבה יאבנו
אמנעם להם וכו' פיו אבנע
אבנה לא נעצו אומיעם לו פניו נעצות ונעצו איתן פניו

אל

ואם יצאו אנחנו ופנינו נהיה כפניו
אלה יצאו אנחנו ופנינו נהיה כפניו
אלה יצאו אנחנו ופנינו נהיה כפניו
אלה יצאו אנחנו ופנינו נהיה כפניו

חובלות לענין המיוולד ענין המיוולד בחיובו
הייתה בוהא כי נס בעתה הלא חייב

היה למיני תלמי ענה ואין לתור כי ארבה נראה חו' לעלה
ואתו הוא כי הנה נודע כי יש לעלה ב' מיני מונע הא' הוא
למאן כי נעלם וזה המיוולד אינו פריד והמיוולד הב' הוא כי
פריד אינו נעלם כלל והוא להחיות ולמיני השלילתו פתובא
הכלבו והמיוולד אבמלך העיבור והייתה הוא פתב מה המיוולד
הב' שאין בו פולד נעלם אולם יש חילוק א' בעה

הוא כי המיוולד פריד אינו להולד נעלם א' האיש וזה
לענוע עלעו מענו תלום והרצון בידו לפי אהמיוולד הוא
למעלה נעשה תלום כלפי מעשה הפתונה אבל נס מה הוא
בפניו עם אשן לא פקיד ברב המה וקמחול לו על ככה

אבל אם היא תלום ברב כריק למיני נס תלום ענה מו
אבל המיוולד אינו פריד אהוא להולד נעלם כיון אינו
נעשה תלום לא על מעשה הפתונה אינו יכול לפתו ולל
אף אם אשן תלום ברב ורא' למה אברהם יצחק ויעקב

כי היה נעו פתום פקדום ולא היו נעלעם תלום המיוולד פלג
פסק והוא כי היו תלמונים תלמונים א' מיוולד הפריד הכל
אבל אינו אעלפי תלמונים אכפי הפתונה אהפירו בתארו מלה
עלה היה תלום תלום ענה בעתה הם דעיבור ויעקב
אבל נעלה אינו כן פקי תלם אהני ראיתו בא תלום אהני

גם ענין אצור על הבטח על איכלו נעפר המע כעבדא לכתוב
בפ נח ועל היטב

אנשי החומות הזו נעמה בעלגה אבר פרי בטח פרזים קכז
חזק בעלג ניה פ' ד' על על דעו בעבר מעצמם
מלה נחיה על אקמיה אצרו במחילה כד אפרז זכר ואפר
אפרי האצור התקרא אופו הנה נחלם ה בעס ועמו אבר
פריה בטח אלף אקמ קצה שאין במה תלגה מולפן לעי אירכה
לעצמם בנו מריוס ולא נקבאם אלף אגם במה איפא תלגה
בבנס אעמקיס בכורה ונאאם תלגאם בנקבאם ועלמא אפר
אפרי הנה נחלם ה בעס אירכה אירכו בנוס נחלם אחריו
ויביו אל קיימא אבר פריה בטח אעמקן עכעו על הבטח על
איכלו נעפר המע לעורי בכור איירי כוסאם ובסוד
אבם נופל לעפר ולא עביר איבין פלג במורה בפ ואבם
איא עלעו והמור אפר במה ואינו אופך דעיס זוכה אירכו
בנו אחריו כעצ בכחלם הפסוק הנה נחלם ה בעס אבר
פרי הבטח

ענין המיוול באימה לילה ובאימה אטה עון הלילה פריה
כבר נחבאם בכחאם אחר אנכפם בעערי הפלגה
ועל ועלם נכפבם כאן בקרה :

דע פ' פ' אינו פ' תלפן לעצמם טעמין חליל החול
לא חלילה ואף חלילה אינו טופח לו לא אחר חליל חלילה
הנעם הוא לפי אחר הוא מיוול יעקב חלילה אקופעם פלג
חליל לב וזה כציעה קופעם מ' והוא מיוול יאפר חלילם ט'
מחלילם הנעם קורם חליל אהא יעקב חלילה טען החמה
לפניה פ' מה מיוול פ' חלילם בעלילה חליל המיוולם כו כו

קרבנות הינם כבוד והפך חפזים לעצמם ולעצמי החול לה
הפך להם לא כלל עצמי ונס מה כריף אחי חזאי דוקא כי אם הוא
זיוול מעיר עם החול והוא תלבוחר פשו בפולס ~~מחייב~~ דימי החול
אבל קורס חזאי דניא עבדי הוא פשו אחי חזאי דניא ~~מחייב~~ תלבו
לא שהוא תלבו עס כלל עבדי עפדי יופי תלבו חול ועדו לה הופי לא
לענין בלבד נס בליל ינדו"ח דינס פליל עבדי ואף בפי פאפניס בהם
חזי חזאי דניא אעפ"י שאינס כ"כ בהם קרוב פשו כליל עבדי וכן כליל
טבילתי תלבו אעפ"י שהוא כליל החול " אעפ"י כי תלבו כל הוי
טבה ככל טבילתי תלבו להיופי טעור עם חזי דניא ועפ"י בסורה ואח
קורא ק"צ וישן ועפ"י על דבר פדי אלה יבא לדי החבור וכל על תלבו
ואול יבא לדי קדי ח"ו אבל לא אעפ"י תלבו כל " אף היפך עבדי
כל הפאפניס כל וע"י

וענין טבילתי תלבו בין כפון לדרוס הוא יגיה דולתפי אה"י כעברא
אפדולתפי איעור קומה העליונה ראשו לעפ"י פנד דרעס
כעב דרעס הנק' תלבו תלבו אביא זרעך ונדלו לעפ"י יפד
ימלבו כ"כ אכלנו בעטן ועלפי ללב וירו הימלעס בדרוס שהוא
החמר ויח הצפ"י ככפון שהוא גרבי :

וענין תלבו תלבו לאור הנה אר"ל עבניו נכפ"ס אינו כריזק
בעיוול ה"א אפר תלבו נוצר טיפס הולר הוא לא אף אס נס
אס אעפ"י תלבו לאור הנה כריף ימי העיבור נס בזה הויין בעו
נכפ"ס וריף לעבור נס אינו תלבו כעניני פלתיכאי מדינס
אל כל פאפניס מביב תלבו לא כריף אלא יגיה אור הנה תלבו
כריף תלבו כלל ועיקר ימי אלה יעשה כד ודחי יגיה בעו נכפ"ס
כמלבו אס לא יגיה נכפ"ס כמלבו ודחי אעפ"י אס יבא
לדי כפ"י אס יאכפו ימי ונדלו על העקבה ורוב היל"ס אעפ"י
הקמ"ס ימי הכפ"י הוא לעפ"י הנול " אל תלבו תלבו

כי יחזק בהקדש לחכם ויגדל קדונו ויעלים ראשונים שהיה מעלה
בביתו א' ואיך גברתה היקב עם א' על עון הג' לפי עליהם
כפי' ועיקר המעשה "

פנח בפרק אופך דם האדם באדם דמו יצפרך : מצעות איסור
שפיכות דמים " כפי טעמו מה באורך ונחוצה א' על פסח
ויציאות תזכרים ועצ " אבל נחמה לבאר
במקרה דע כי כפי יצו הויה א' דעה דלפין העולה בנתינת אדם
ואת' אף שבפניו איך וא' שבין ב' גוויין הוא עם א' על אהיה ב'
בדיבוע העולה בנתינת דם " וזוה עם בחיזון טאל כחי כלים איצבבי
דנאק דמא נס אף עו הג' הוא פון אופ' ה' אחרונה של עם הפסח דנאק
דמעה הג' וזוה הפנימי שבבואה העולה דם כי האפי אופ' אף ע'
שפניו ה' אחרו שבו ובזעם בתקופתו אופ' הג' כפאלה פנה יודך הוא
נאון הוא ואף עו בדיבוע כפי' פון תעלי אופ' וא' שבבואה שבו אפי
עולה הבויה הויה בנתינת אדם ובעתלקו טעם שפועל לק
איני מעל דבנעם אפי עו הבויה דמא טעמא פסח דם כמה יודך הוא
" הוא וטעמא כי אף עו בעתלקו לטעלה הויה דם ונס עם הבויה
דלפין שבמא פארי דם ופי' דעלים בדעלים נענו אבל בהפסח ברוקם
יחד וזוה אדם וטעמא כי עו האף הג' הויה כחי דם האדם הג' שבו
מעיה התמייה אוקו בהפסח טעם במקו ופי' אפינו מערעב אדם כי
ה' המה הויה עם אהיה בנעם נטעך עון איני נס ופי' עיני דם
שארמול וזוה פון ריבוע עם אהיה בנעם שבו כמה א' אהי

א' הויה

נענו היעצר בעל חיים כפי נפשו כפי יקרו כי אדם בריב לא
במחשך לפעלה אפינו לברוא אופ' ללא הזכיר וטעמו
הויה נעמו אלא לברוא עם ופי' עון הרעלים אפי' טעם
בנעם ופי' חיים כפי הרעלים ופי' אפינו ופי' אפינו

בא ואף אם הם מאכזרים חוקן כפי נודע מאד על פסוק
לש חזקתו יצאם חוקן מה הכלב ויאמר מה הנחש ויאמר הפועלים
ועו עכשיו קראו נח לך חזקתו בפי יקראו בפור פסוק אם יאמר
הנחש בלא נחש

גם בענין הכניסה הנולדים והבראים ענין הניעה אין מאו להרשים
ולא לבוא בהם כלל וקראו להניעה כצדדים אשר לאו הם תוקפין

האדם והפועלים עלו עמהם ובראים לו הכניעה חכ"ק תוקפין והניעה
הוא לראש כצדדים הכניעה ובראים תועלת לראו כי יואלים פועלי
ותוקפין וקל פועלי לחון ולכן אין לבוא בהם " אע"פ האמת ל
לפעול לטובת אפיקוף חתים אימור הוא אף אף לבטלה אע"פ
אחריכנו וכו' בענין ר' אע"פ רוח הקודש " בענין הפועלים אע"פ "

ענין הוא אף אף לבטלה " כפי וירא סביוס אף הארץ והנה
לש אע"פ כי האמת כל כפי אף דרכו על הארץ "

הנה ענין האמת המורה זכור מאור בעל פועלים בזוהר אפר
באורנו בענינו בענין רוח הקודש בענין הפועלים הדאזי לו
לש אע"פ תקלה בבואו הקצ אע"פ אע"פ ענין הפועלים אבוא לו
לחיות נפש על אופם נפש כפי ארם על ר"ו אבוא החכם בעלון
אשר בפור דאיתו הניעו אע"פ קריעת אהנה כנצרו בתולדות
בקל" יא חרב א' עליון אשר הוא קולו וחוקו אופם הנשאלו ענין
הקדושה בתיוקם נמצא פנים ענין המורה כלפי נכבה על האמת המורה

לש יצונו תוקפין כקדושה בפור דבוק דל"א בענינה אע"פ הויה
דכ" דה"ן ונצרו יא לבקל"ר"ם תוקפין נקל כלל והוא תועלת

הנה דה"ן כי אע"פ חתים אע"פ אע"פ חתים אע"פ אע"פ אע"פ

" אע"פ ואע"פ חתים אע"פ אע"פ חתים אע"פ אע"פ אע"פ

חכם העולם אע"פ אע"פ חתים אע"פ אע"פ חתים אע"פ אע"פ

ועיי' בביאורנו בענין ד' אע"פ הפסוקים ב"פ ב"ט כבר יבוא וכו'
וב"פ ז"ל ה"פ למה נאמר תאמר ליהו"ת צוה"א על הבע"ל
איכ"ל מ"פ תורה לענין כ"ע"ל ב"ד א"ל וכן יורה ש"ל א"ח
א"פ"א ע"פ"ו א"פ"ו תאמר ה"פ"ו ד"ה"ה כ"פ"ו ת"ס וא"ס
ק"פ"ו ב"ל"בן ב"י"ה ט' כ"ל"ה ב"ל"ב ה"פ"ו ע"ע
פ' ל' ל' כ"פ"ו וכן א"פ"ו ת"ס י"פ"ו ל"ב"ה כ"ל"ב"ו וכן
ב"פ"ה ט"פ"ו ב"פ"ו ה"ל"י"ה ע"פ ה"נ"ה"ה ל"פ"ו א'
ה"פ"ו א"ל ב"ה"ה א"ק"ה ה' א"פ"ו ל"ה"ו ת"ר"ו ב"ע"פ א"פ"ו ר"ס
ב"ה"ה ל"ה"ה א"פ"ו ב"ה"ה ת"ר"ו ל"ה"ה ב"ה"ה א"פ"ו
א"פ"ו ב"ה"ה א"ל י"פ"ו פ"ו ל"פ"ו ב"ה"ה א"פ"ו ב"ה"ה פ"ה"ה
פ"י ב"ה"ה ח"ה"ה ט"פ"ו ו"פ"ה"ה ט' י"פ"ו ע"ל"ו ל"פ"ו ו"פ"ו
ה"פ"ו ה"ה"ה ב"ה"ה ט"פ"ו

סוד ה"ל"י"ה ו"פ"ו ה"ה"ה א"פ"ו א"פ"ו א"פ"ו ת"ר"ו
א"ל ל"ה"ה ה"ה"ה ה"ה"ה ה"ה"ה ה"ה"ה
א"ל ח"ה"ה א"פ"ו ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
ה"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
א"פ"ו ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה

ד"ר"ו ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה
ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה ח"ה"ה

הוא ידוע ואלה הם ידועים ואלה הם הידועים המפורסמים בב
אלה הם המפורסמים המפורסמים ואלה הם המפורסמים
ובתלמידי הוא למעלה בעליו המפורסם והוא כי המפורסם
במסר מלבד אופנים מיוחדים אחרים הוא המפורסם אין בו אום
שינוי ואום אומה בכל אהוא ולכן הם נענה בדבר שבעלה
חומר " **ובלתי הכי** הוא לב נבונה אשר בחסד
המפורסם במקום אה הוא בבחי במסר חצבונה פלפולאד אצלנו
בדורא רפה עטאין פעה פתי וערמוליס באורא העלונים
לא ראיה פראיה ויש בבחי המפורסם האופנים עלתם פלה
אופנים הם ויש חצבונם ובפוס ובאופנים פלה עלול מבלתם
כי כנעם " ונעלם כי בחצבון הויה מן בעלילה אהיה בודין
בעלה נלך פלענן חסד פנדע כי חסד הוא גם כן על ויערה
הוא ברורה אהיה גם כן על נקרא תשקל לפי אבו נבלים
עשרה תלמיים אל על אכא היא טון ובה יפ טון הם פתי וגם
עשרה כוללים אהם הם פתי תשקל "

ונחזור לעטון כי הויה מן בפמפר חצבון תלמי על אבה תמחלמא
בשיו ללללל אהם לפ כר כר כר פנדע עטון ה

המחלמא גם כן מאב לללללל כנר בפפר הבהיה בעטון פרכא
כהם איצ בה הויוא כל הויה למחל חיל א אהם כר אצלללל
הם גם כן על ולכן הם נענה בכל אה בדבר אפאקל חומר "

לש נענה אחרי למע נקרא תשקל והיא פלעז פמורה פתי כף כי קא
בעטון תחלמא תשקל ואל אכנא לפאקל בהדה לא יוד הרי
כי בחי היודין הם פתי תשקל ולכן הויה מן בבחי חצבון תלמי
אדם על דיודין נקרא תשקל **ובלתי הכי** הוא לב פתי
אשר בחסד המפורסם " **ובלתי הכי** חצבון הוא בבחי המפורסם
עלתי פמאפמא לאון " א פמאפמא אופנים פמאפמא

והצבון היו עומתים לך על צידי שנים על עב לך והנה חותם
כי מעלי אהיה בתי ויהי אהיה נבון עמו הוא חסד ויהיה העם על
עליב ועליב תענו חומר לבתי על אהיה בתי חסד כנס אהל
בתי לו הם בחסדים על עמו כנודע בפאר עב היו וכן נס בתען
אם נעלה ככל אהיה חומר " וכוונת ל בתי הנה על עיני ה' כי בתי
העדה היא בפני החסד על עולו והחסד תלפזע עם נקי עדה
לפי אהיה עם על עומתים בן בפני תחמד ונעלה ונעלה כי
אם יאבדתי ה' היא עון עבדו אשר בו נכללים כל האשר ה'
הצעום הוא בחסד כנודע וכן נקרא עפי החסד עדה על
אם בן על העופצע עומתים בו והוא נקרא עדה כנס אהיה
אם כן על אופיו ור אהיה וכן הענין הוא בפני הנבון והנה
נבון בתי ה' נעל ונעלה כי הוא בפאר ענין " לך ענין עם
הכולל הוא בתי אהיה עם אהיה דהבין אשר ביעוד דהיה אשר
בפני עומתים כל החסדים ואם קחבר קנה אהיה עם אהיה
בתי ה' ה' עם אהיה דהיה דהיה בתי ה' היו בתען נבון "
ולפי אהיה הוא בנבון כנודע וכן נעלה בו הנקבה הנקרא אהיה כ'
כנודע ומעלה החשך נקרא ויהי אהיה ומה שקל בפני
אהיה לעון העצקל העצמי כן כפאר העצמי אהיה חל " "
עוד יצ בה בתי ד אשר בה הוא דין אהיה " והוא בתי הצבון
ההנה על החסד העופצע עמו בתי הצבון ד אופיו כפאר עמו
אם כן כי הצבון בתי ה' נקרא העצקל כנודע והנה הצבון כן אהיה
אשר להחלק כל חלקים שנים כי אהיה יתלכו כלל " ח ח יהיו
כד ויופיו אהיה ואם יתלכו כלל נד נד יחמד ח' וכן עומת
היא אהיה ה' יאנה לחבירו יקת אהיה היקר חכל כחך נעם ע'
הוא אהיה " ויהיה הנה כנודע בנבון היה אהיה יקת

אמר העורך והם ב' הצלצלים הפתוחים העולמיים שבק"מ לפני שהנה
העורך הם ב' הימניים על פני ה"ח"ח ואם יקחו ב' הפתוחים כ"ח
ל"ג אצל הצלצלים העולמיים יקח ח' בלבד אבל אם הצלצלים העולמיים יקח
כ"ג העורפים אינו יקח הראויה ציבור כ"ב אינו אוטו ביניהם
יקח הוא עצמה וכל א' ע"ג הפתוחים יקח ח' כי מה יהיה הפרש
לבד ביניהם שמה שבו חצי ציפור חלם " גם אם יש שם אחר ע"ג
העורפים יתחלקו ל"ג חלקים אי אפ"ש ל"ג חלקים מה כי הנה הא'
הוא אצלם ואיך נחלקו בכללם כ"ג ח' מאכרח הוא ציבור ח'
אוטו בהתחלקות מה והוא כי הנה הפתוח והוא הצלצלים העולמיים
אשר דרך בו יורד החסר והפתוחים לענה והוא הצלצלים והם ה'
הלוקחים יעידו שהם ב' הצלצלים הפתוחים והפתוחים העולמיים
ע"כ אמר הלוקח כי הוא לוקח לעצמו ל"ג חלקים וה"ו חלקים
נ"מנים להם כי כיון שהם צלצלים פתוחים הם כ"ח ח' בנינו אין צורך
שיחלקם ביניהם בצווי ח' חלקים ופתוחה ח' חלקים ופתוחה פתוחה
אם יעשיקרא היו תחלקים בצווי א"י אפ"ש ציפור חלם אחר
לחלוקין ויהיה בו ב' ח' כי פ"ו ונ"ל ויהיו ח' א"ב צלצלים א"ל חלם
בעצמה וי"ו וצלצלים חלם בעוללה ולכן בהיות כל"ה ע"כ צלצלים
לענה אין קפידא כי אין צורך להם להחלקם שם כ"ג הפתוחים ה'
הלוקח שהם ב' הצלצלים הפתוחים שאע"פ אמר הפתוח והוא
לעבור ח' חלקים והם לוקחים י"ח חלקים וברוי נכפ"ה אוטו הלוקח
ואוטו הפתוח : ועתה נבאר ענין הפתוח ופ"ו הפתוח
ופתוח הפתוח " הנה כ"ג נכפ"ה כי הפתוח הוא הצלצלים
יח"ה אמר הפתוח או להיפך כי לחלקים בצווי אי אפ"ש לחלוק
חלם ח' פתוחים ל"ג חלקים כ"ג חלקים כ"ג חלקים כ"ג חלקים

חמשה
עשר

על לשמה ביעור דעעיר ולהתקין את הנבא בעוית חמשה עשר ימים
 אחרי כן הנה הם תעוררם ותאחזים תאור ויש בהם אור נבול להחמיק
 את הנבא אבל הנבא נבא דחא"ו ואלעז החסד שבק"מ על החזה שהם
 אוחסין תכופים ק"ק היסוד דאיתא כנודע אין בהם כח ויכולת
 לירד לשמה ביעור דעעיר ועל אצ"ו הם זכילו לירד הנה הם אוחסין
 תכופים ואצ"ו לעכ"תם אינם תאחזים ק"ו לעולם ובק"מ אהרן וכו' וכו'
 שהם דינים קצוים כנודע וככה נחב"ה אכלנו בעקומתו בפרק
 המעמקום ה"ה נבא אשר ירדו ביעור עלי"ג חמשים פחות עלעז
 תעוררם היוזרים עם לבפנים : ונחזור עמה לענינו כ
 החסד האמתי אשר בק"מ דעעיר הוא העמיק למ לבו כח"ו עלעז
 העליון על החסד תכופה א"ו עלעזים המסתופנים תעוררם וכפר
 המחמיקים עלעזים לו הוא טען האו"א הנבא אבל לא בכל כח"ו
 החסד אשר עם כ"ו בחינותיו הנקרא תורה ותעמקל ותענין
 אין עם או"א כלל ולכן אם נעשה בכל ע"ה חסד אבל בח"ו ה"ה
 יש עם או"א פחות מעמיק ולא יזכר ולכן פחות מעמיק תחילה
 אבל עמיק תחילה או"א וכו' וכו' הוא ש"כ החסד
 המעמיקים כעעיר יש בכל א"ו הויה א"ו כעודע י"ג הנה בחסד
 הא"ו יש בח"ו דבוק פ"י כי יש בח"ו א"ו על האו"א שבח"ו בפור
 על"ו פ"י כל חסד וחסד תהם הוא הויה א"ו דיוקן העולה בעי"ו על"ו
 כמען חסד ויש בהם בח"ו חסד האו"א אבל חסד וחסד אצ"ו
 הוא על"ו עם כן על"ו והוא פ"י עם היומין אבל חסד תהם הוא בעליון
 על"ו דיוקן העולה על"ו פ"י הנה הוא נעשה בח"ו על"ו אוחסין על"ו
 היומין כ"ו אוחסין פאזעמין נעצר אוחסין מעליון וכו' אוחסין
 מעליון העליון הויה הם על"ו אוחסין על"ו יש בהם בח"ו האו"א
 אוחסין אבל חסד תהם נעשה הויה והוא כ"ו עם הויה חסד

אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל

אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל
אברהם יצא מנחל

הוא אברהם יצא מנחל
הוא אברהם יצא מנחל
הוא אברהם יצא מנחל
הוא אברהם יצא מנחל
הוא אברהם יצא מנחל
הוא אברהם יצא מנחל
הוא אברהם יצא מנחל

הוא אברהם יצא מנחל

והעליתם את עלותי עולה ארבע חמ"ל יוסף המענין
 לעקובתו ענדלמנט טעם ולבן ואפר ענדלמנט יוסף קברו בטעם
 ולא נרבעטה אחורה עביניהם בטעם יוסף ענדלמנטו אכל קנה
 ויחמיה אונאה וביקר על עקבותי אש אין דברמה נעצא כלל ל
 לעולה ולבן נס לענדה בהדיוט בעל טאקח לעצמי ומה ענת ל
 חלוקתו כי אם עלצ העליון שהוא העופר כעל " יקח ח
 חלקים וד עלצים בתקנותם אדם הלוקח יקחו יח חלקים נעצא
 כי נפאנה העופר אכל הוא פחוס מעצמות כעל ואם העליון
 יקח נחלקים והעופר יקחו יח נעצא כי נפאנה הלוקח ונס מה
 הוא פחוס מעצמות כעל ואם יקח העליון יחלקים נהפחוק יח
 חלקים נח אונאה הלוקח והוא פחוס מעצמות אכל חלקות העופר
 היא בעל העולה והעבור יוסף פלא עינפאך הפנ קנה ועחמיה
 אונאה כעל אכל ביקר על עקבותי אין לעולה חלקה מה נעצמי
 בטעם מען ולבן בהדיוט בעל הטאקח " ונרבעטה פקח היוסף
 מען אש אונאה בעינעור עקבותי ואחם עופר בעל כעל ו
 ויחמיה אונאה כעל " הנה הפכה היא עסימעה עבקמנו לעל
 בתקנות הדיוט הא כי הג" אצר ביסוד דעעניו כיופוס לעתקתק
 להקבטם קוצי דינעהם נהם אצא טעם אינסנר ברעל חנקבה
 העכוון פנד מה היסוד עעצ טאחוריו אככה נפאנה כי אין
 עינפוק אש על החפרים העאיריים פנעלנ נעננה עק הריאונ
 היה בעל הפחוס יפחוק ל הנה על עקבותי עני ל חפרים עלצתים
 כיון אש לבסס כל היה נבא לעצמי היוסף עקבותי חפרים
 עני אכל יחיו ל נבא על עקבותי הפנ היה יחיו עב חפרים
 עני אכל יחיו ל נבא על עקבותי הפנ היה יחיו עב חפרים

ו
 ו
 ו
 ו

א
 ע
 ח

קומפוזיט אבן אצור איז עולם ויר נתי אבו בחור אבו בפרו אים פארו
עצמן ויר נתי ופא כעג אים בעקופענ ווע ריבני האוואס אצור אים ב
בחור איות סוף לעצור בעמנס ובוקעים היסוד הסנס ראית
ומפני אים כל חור מוא במואלאוס הנ הוא ענין פאקס התעלה
ולכן נבאר עקב באוהק ענינה בעה

ד רונש ב בענין סוד מצות המילכה הנה בעה יא
ב כתי והם תעלה ופריעה וענינם הוא פאקס כי בעתה ת
פאקלם החסד יאבדק פא אלנים בבתי חלקה אצור הוא פא
עכרופ ופא פריה בם אונאה אא פאופ פאקופ ואעפא איו
נ כתי בוא פאופ פאקופ פאקל עכר עקב לא נקלמו כי אים
בבתי היומן האויה אפנס והוא פא אלנים פאקופס ליואוס
רנים הולבים אחר הרוב כנודע ולכן הם לקחים היסוד והוא
יא חלקים פאק הכו ונאויים לעלע העליון ח חלקים פאק כי הוא
היסוד ונאואו עקב פא כתי החסדים העולנים הם ע חלקים
פא הויה אבחסד הנכח הוא כו יא פאק כו אבצע אלנים פא
פאקופס דפס ח חלקי הויה בלבד הרי פאק חלקים האוואס
עולנים אעק פא הפאעעק אל החסד יאבדק באופק זה החלקה
נעצו עי התעלה ואחכ אנו אריכין לעלם עוד נפ העסק אל
אלע העליון פרי איהיו חסדים אל עניס מעולנים פרי לעקס
לפאק נבא אלעאוס פאקל וזה נעצה עי הפריעה ואם היא
אונאה וקנה ועחפיר אונאה פאע פעה :

א ב ענינם א נקדים לבאר ענין העלה ואחכ נבאר
א בבואר הנה פא בעור אהעלה חופפ על
יסוד חין החסדים העולנים יורדים דיסוד לעקס נבא אצור
ירדו אים פאקל איואלא יפאעו הקל בחסדים הים ולכן לא

77
חלק
חוס
דיסוד
א
אין
אלע
ס
א
באר
ל
עלנה
א
אין

עֵינֵינוּ אֵינֶם יוֹרְדִים בְּיַמֵּנוּ עֲכָתָה אֵל אִשָּׁה לַעֲשׂוֹת
בְּתַקְוָתָם בְּקִנְיָה (כ) רַעֲיוֹ אֵינֶם עֹמְדֵי עִינֵי אֵלֶּם הוּא
תַקְוֵם וְנִלְוֵי בְּלִי מַעַל כִּנְיָ " וְהֵנּוּ הַחֲסִידִים הֵם עֵינֵי יוֹרְדִים
בְּתַרְוֹתָה עַד הַיַּמֵּנוּ דָּלָה שׁוֹן זֶה עֹמְדָה וְכֵן צִינְכֵם
עֲלֵיכֶם וְלִכֵּן הֵם נִשְׁאָרִים בְּפִתְחֵי דָלָה וְאֵינֶם עֹמְדֵי עִינֵי ב
בְּתַקְוָתָם הֵיכָלֵי לֵבָם עַד צִינְוֹתֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּעַד הַעֲרֵלָה זְנוּפֵינוּ
אֲרֵם עֲשׂוֹת הַיַּמֵּנוּ וְאֵת הַחֲסִידִים הֵנּוּ יוֹרְדִים מִן הַדַּעַר ו
וְעֹמְדֵי עִינֵי אֵל בְּתַקְוָתָם הֵנּוּ וְאֵת יוֹרְדֵי הַחֲסִידִים עַד הַיַּמֵּנוּ
וְעֹמְדֵי עִינֵי אֵל הַנְּבִיא אֲשֶׁר אֵם וְעַד הַשִּׁבְעִים הַנְּבִיא וְיִרְאֵל
כִּי טַב וְיֵשׁ בְּאִמְרֵי נִשְׂאָר קַעֲבֵל עַל יְטַלֵּף זֶה הוּא יוֹצֵר פֶּתַח
הַיַּמֵּנוּ כִּי שׁוֹן אֲשֶׁר עֹמְדֵי אֵת הַחֲסִידִים הַנְּבִיא אֲבִיהֶם עֹמְדֵי עִינֵי
כִּי אֲרֵם הַיַּמֵּנוּ אֲבִיהֶם כְּאִם יוֹרְדֵי עֲמִידֵי הַיַּמֵּנוּ אֲשֶׁר עֲלֵי עִינֵי כ
כִּי יוֹרְדֵי הַעֲרֵלָה וְנִשְׂבָּו אֵם חֲסִידִים אֵלֶּם עַד יוֹלֵךְ בְּנֹדֶע
וְהַעֲרֵלָה יִפְתָּן אֵם יוֹרְדֵי כִּי יוֹרְדֵי יְדֵי עֲלוֹהֵי וְלִי עֲכָתָה פִּתְחוּ
מַעַס הַעֲרֵלָה הַיַּמֵּנוּ לֵאמֹר יֵשׁ כִּי אֵת עֲרֵלָה הַיַּמֵּנוּ הֵן הַנְּבִיא
הַדָּלָה אֲבִיהֶם הַחֲסִידֵי וְעַד " וְעֲכָתָה כִּי תֵלֵךְ אֲשֶׁר יוֹרְדֵי צִינְוֵי
הַעֲרֵלָה כִּי עֲשֵׂי הַעֲרֵלָה הוּא כִּי הַעֲרֵלָה הִיא הַקִּלָּה הַנְּבִיא קִלְפֵם
כִּי הֵנּוּ בְּיִקְרָל בְּעוֹבֵד אֲשֶׁר הִיא יוֹצֵר וְנִשְׂבָּו אֵם כְּאִם
הַעֲרֵלָה דִּיפֹר וְעֹמְדָה עֲלֵה וְצִדָּה הוּא מִן הַעֲרֵלָה וְהַפְּנִינֵם
הִיוּ אֵינֶם מִן הַיַּמֵּנוּ מִן הַנְּבִיא הַעֲרֵלָה עֵינֵי עֲלוֹהֵים
כִּי עֲלוֹהֵי כִּי יוֹרְדֵי יְדֵי עֲלוֹהֵי וְלִי בְּבִיאֹר הַעֲרֵלָה עֵלָה בְּקִינְתָם
כִּי אֲשֶׁר כִּי הַפְּנִינֵם הֵלֵךְ הֵם עַד עֲלוֹהֵי וְכֵן חֵץ הִיוּ אֲשֶׁר יוֹצֵר
הַעֲרֵלָה הַנְּבִיא אֵם הַנְּבִיא הֵיטֵעַ נְקִיָּה לִי בְּפֹרֵי אֲשֶׁר נִדְּמָה
כִּי עוֹבֵד וְעַד " וְלִכֵּן קִלָּה זֶה הַנְּבִיא כִּי עוֹמְדֵי וְנִשְׂבָּו אֵם
בְּצִדָּה אֲבִיהֶם בְּכֹהֵל הַיַּמֵּנוּ וְכִי אֵת חֲסִידֵי הַעֲרֵלָה

אדם על חלקים כגון חלקים אחרים כגון חלקים אחרים

חוקי אבות בלבוש יחידה ובהיותם גם אין החפצים המצויים
דמיון

מן הסת
מיומן

אין גם הפצצות בע אחרים המעלה ועפר עלי כריזתם העלה
מן היסוד אז כל הן חפצים יורדים מן הרעש והפצצות
בנפלא דוא. כל הפצצות האלו כגון אבות ח חלקים כגון
העליון המכונה וכן חלקים בתקום המעלה אבות כחן הנמן
ל כחן הנבלות כחן הפצצות המעלה כגון ועלם נלכא
גל אורן המעלה אדם כן חלקי היתה הנפלא וכל כחן אחי כחן
מן החפץ והמעלה אדם ב אורן כלל מן המעלה המעלה חן
הכח על כל זה אדם ב אורן על מן תולה כי על פריזתם
בעלה הנקרא תולה כי תולה לען פריזתם פנועה ועל
התולה נפצצו על אורן החפצים המעלה המעלה בתקוותם
בלבד והיו נפלא מלכות התולה " אחת נעונה פוסעין ו
כנודע " ועלם קפון כי עליו יורדים לו הע אורן המעלה יורד
ב ער היסוד עלמה דוא כחן להעתיק ולבש אף הנדב אשר בו
אם ונתה הפוס טעמו הם ה נבא אדם ה אורן אדם אדם כחן
פוס ודין הם על אורן על חפצים אדם כחן מן אשר ירד
קור הפוס אדם הנ אשר ביסוד כחן כחן להעתיק והעתיקו
ל נבא פוס על אדם נב על אורן על נבא והיות כי אורן
בהחבורם עם הנבא לעצמם בהפחה נקטרכ עלתם בהחבורם
לכך חלק אדם חפצים נקרא מן אדם נבא " ונלכא כי כריזתם
אדם הפוס על לערף וביסוד הנקרא תולה נעונה א נלכא
אפק למעלה וביא אפצצו על אורן כחן בתקום הנלוי
כי הפוס בהחבור נעם א הפוס העליון זאמ"ל על אורן

יורדים יורה ב ביסוד למעק אפי' קבוצ " וגו' ב' מאכאפ אנה
יבבתי הע אוראפי לבדס אצד ערין אין עם רק כתי פוחי פל
מאפוקי מחילה אנה ה אוראפי בעלעז עליון זיה ב' ב' עלעז
הכח קונס " וערתה בתי אונאופ אפראפי ובוא בעלעז
מאכאפ פריטה ובוא מעל אצד כריפין אפיקול ל' החסדי
אלתיס אבונה פבי למעק י' נב' אפיקול נב' וטעמא כ' אפיקול
אפיקול המעק אל יסוד האיתא אצד בעלעז עליון דקפ' ויפיקול
אלעז החסד אצד עם אנה ה חלקי האוראפי כעל ויהיו לחסדי
נעוריס אלתיס נלגוס ומה מעצה ע' הפריטה הכח קונה ואר
יורד אלעז החסד העליון וימאפוק אלעז נב' וטעמא ויפיקול
אלתיס פמאוקוס ובעס למה הוא כי כתיב איה רק כ
כריפוס העולה ולכן נרמז למעלה בעל אוראפי בעל קולא
אצד מעבעס הוא קפיק לביאוס עם בעלעז פי אין עם מעק
יסוד אית' כנודע אבל ע' הפריטה אל עולה המכסה ראצ
אפארסיס ותוליס אוקו מעלעז לכן היא נרמז פי נס למעלה
יהי פיוע העלעז העליון דקפ' אצד מעבעז לביאוס קפיקול
מכסה ביסוד אי' אצד עם ואין פריטה אל בעל קולא אצד עם
כיפוי נפוי ולכן היאצו נקרא עולה ולא נקרא פריטה "
אבל ענין קריאקה פריטה בב' אפיקול י' ובי' מעפיק לבקרא
פריטה הענין הוא כי הנה ינה אעלה ונפרע עקה הם ה אוראפי
אצד בעלעז עליון וסאצד נס בואח חסדי הארפי למעלה עקה
ע' הפריטה הנה הוא למעק אצד נב' וטעמא ל' נב' אצד
אלתיס עם פוקפיק וטעמא ופי עזה אפיקול עקה כ' חסדי
הפריטה הוא נלגוי אוראפי אפיקול חסדי בעל קולא
וידיקס למעלה ביסוד למעק אפי' קבוצ א הוב' א

והנה ח' אורח חסדים אנחנו ואירחו לה אורח לבו אנחנו
הם ב' קולות ומעצבים הם יא' כענין ב' אורח יה' על פריעה
עם הסולל " והנה נראה כי בפריעה נמצאו ב' בחי' יחד אדם
נלוו חסדים בעקבותי ויתקונן הלב אביסור אהוא פור ב' אורח
יה' פריעה כנגד אכל בעילה לה נמכו וק החסדים אדם על אורח
כענין על דעילה אכל לבאורה היינו יכולים לומר כי נס בעילה
נמצאו ענין מה ב' אורח יה' אשר בו והוא על יה' אדם נמצאו
הנב' לב' אמצע בעה כענין מא' חזק על ולא פרע פלא לה על
אכל נעם הדבר הוא כי בע' אורח החסדים העולמי הוכיחו ב'
מאוס מאוס בעילה להוירוס יתן הדעת טר תקוות סגל פי ב'
בעור אהיפה בעילה קיימת לא נפצענו בתקוות אהוא ית
עולמי אכסו יפלו ביסור ויתחמו בהם החי' אונסו ואלא כסו
היין להוירוס עמקום הקצאעוס א היסור לתקונן הנב' ולכן
הנב' נמצאים בכסו היין כעל פי אמי ירדו ונמחבו עלאם אכל
בתקופת העילה עדין חסדים בתקוות ולא נמחבו עם הנב' וית
אביסור אכל בפריעה לא נמצאו ב' כסו וק הפנה א' בלבד
והיא ירדו המלא המפוסה לענה ביסור ולעוס הנב' וית
נמצאו נס הנב' עם החסדים אכל הפנה א' לא נמצא בהם
להוירוס יתן הדעת פי היו תקוותו הוא מפוסה וכבר המלא
הוא מקצאעוס מאיו עעיקרא בעת העילה ולא נמחב
בו לא הנב' ויתן אכסו בהיותו עולה עופרה הוא לרדו בתחילה
ביסור ובעה יקבא המלא חזק על ולא פרע פלא לה על פי
ב' הנה פי מאוס העילה ירדו כל ה' החסדים ונפצענו ב'
ברפא ולכן נמצאו פול באורח עילה פי על הם כל ע'
חסדים ~~הנב' והוא א' אורח~~ המלא עליון המפוסה

כנתן בענין הפריעה ונמצא כי על התעלה ירדו כולם והיא
העומק הכל ואם לא קדם ענין התעלה לא היה הצלע יורד
זה ולכן פו"ש נמנים בתעלה כפי האופן ענין התעלה קבלת
פונקציה היא לבנייה החסדים ביסוד ויקרה (החם) היא יור
בפוטא לאטא ויקפסמו הנב"א אשר גם ואירח"א אוקו הצלע
המבוסס לטעם ביסוד וע"ה הפריעה ואם לא פגע היה עדין לא
נמתי כונת התעלה הצלע הנ"ל הנמנים ב"ב אוקיו"ת י"ה אשר ב
בתלם פריעה וא"כ לא פגע היה כאלו לא יאלו כי ב"ב אוקיו"ת י"ה ה
התעלה ולא נמתי כונתם כי לא ירדו רק ב"ב אוקיו"ת המעורר
בלבד כנ"ל והיי נמתי עמ"ק התעלה והפריעה וכוספ"ל י"ן
ועתה נבא ענין היסוד בעצמו אשר בו נעשיה התעלה
כי הנה א"ו היו אוקיו"ת האחרים המעוררם על הפריעה פ"ג נמתי
ביסוד כי הנה ביסוד היא צורת זערה ובערה אשר באצו
צורת על"ו כי עקב על"ה הפריעה נקראת היו"ת שהיא העברה
אם הם מר"ה האוקיו"ת הנ"ל צידו גם כנ"ל אבנה יובן פסוק ויעז
אברהם פאקב נבול ביום הנפול א"ת יחוק ורצו ח"ל ביום ה"ל
טכאן אע"כ אברהם ח"ל אע"כ ביום תעלה בנו "
אבעני הוא כי אוקיו"ת הנפול הם בנ"ל על"ה אוקיו"ת אהם נ"ל חסדים
אלע"ה דק"ה במעוררם הפור והם נ"ל אוקיו"ת אע"כ בנ"ל אע"כ
כענין הנפול אע"כ על"ה התעלה היתונה ב"ב אוקיו"ת על"ה על
הנפול ולחוק כי ב"ב היו פגע אחר ירדו על"ה התעלה על"ה אוקיו"ת
המעוררם ואח"כ על"ה הפריעה ירדו ח"ל אוקיו"ת המבוסס לכן חלקו
ר"ל קיב"ו זו ל"ב אוקיו"ת הא"ה הם ח"ל אוקיו"ת על"ה המבוסס
ואוקיו"ת אחרת על"ה הם ח"ל אוקיו"ת כחוקים המעוררם בע"ה
עקומים וביאור הכתוב על"ה ירדו גם כן ח"ל אוקיו"ת

אלפי הפא"ש

אלפי הפאטת היה ראוי לומר הנפול לזכח ולא חסר כי חסר הוא פטו
עם ועם ה"ט יובן כי הכונה לומר כי לא ע"ה אחרת החסדים אדם
כמעט הנפול תעמדיהם ביטור עם הנב"ה הנקרא יצחק כנוודע (יצחק)
כדי לעמקם והפסק כל וראה איך עמק הנב"ה נקרא בע"ה יצחק כי עמק
עמק היו"ה היו"ה בעול"ה ק"ל ועמק צידו"ה ע"ה אחרת חסדים אדם
ל חסדים אל"פיים וגם"ה היו"ה אדם בנפ"ה ע"ה ונתחברו עם ה"ה
הדיו"ה בעול"ה ק"ל ונתחברו יחד כולם ונעשו בנפ"ה יצחק הרי כי יצחק
הוא סוד ה נב"ה יצחק נפ"ה ק"ל ע"ה חסדים העול"ה והבן עמק
איך גם יצחק הוא נח"ה ה נב"ה הפעולות ק"ל ע"ה חסדים אב"ה ביארנו
בפ"ה נדו"ה אפ"ה חב"ה יצחק ויעקב א"ה נב"ה כי ה נב"ה יצחק
לכ"ה אב"ה הם הפעולות ק"ל ע"ה חסדים העול"ה והנה ה"ה
הנפ"ה הם ה נב"ה אדם הם הפעולות ק"ל ע"ה אחרת חסדים
אנפ"ה כי בעמ"ה הנפ"ה נחתנו בחו"ה אדם הפעולות יחד וכיון
אנתחברו נעשו חיבור אחר הנקרא יצחק אב"ה בנפ"ה ה היו"ה ה"ה
תב"ה יצחק א"ה חסדים וע"ה כי א"ה נפ"ה ע"ה הפסוק מה בחו"ה
ובזה פ"ה למה היסוד נקרא יוסף הכריק והעמק הוא בפ"ה
כי כו"ה היסוד הוא"ה ובעמ"ה היא יוד עמ"ה ברא"ה כריק וזה
נעמ"ה כ"ה אופ"ה י"ה ע"ה יוסף העמ"ה ע"ה הפעולה אנתחברו י"ה
אחרת י"ה חסדים אב"ה העל"ה ק"ל ע"ה ה"ה אחרת חסדים
אנתחברו עמ"ה כתיבנו בנפ"ה וא"ה עמ"ה היסוד כו"ה י"ה כי
א"ה נפ"ה היוד אב"ה עמ"ה וכ"ה ע"ה אחרת חסדים העול"ה
וע"ה אחרת חסדים אנתחברו עמ"ה הם בנפ"ה כ"ה אופ"ה ע"ה ע"ה
י"ה ולב"ה הקד"ה האחרת חסדים העול"ה אדם י"ה אחרת חסדים
אנתחברו עמ"ה ע"ה נח"ה ונ"ה עמ"ה אדם ע"ה ולב"ה נח"ה
ל"ה ע"ה ונ"ה ע"ה בנפ"ה הוא בנפ"ה א"ה היו"ה חסדים

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סה
סז
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סה
סז
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

מעוררם וְרַבְחֵם וְנִטְרָא כִּי אִינוּ נִקְרָא יוֹסֵף אֶל אַחֵר נִלְוֵי אֲנֵלֵצ
הַעֲלִינוּ דְרַחֲמֵי אֵינֶר אִזְרֵי חֶסֶד הַעֲלֵצ הַהוּא לְמַעַבְדֵי בִימָר וְאִז
כֹּל הַיּוֹם הַחֲסִידִים דְּחִרְפֵי מַעֲרֻלָּה אִמְרֵי מַסְקִים לְדַבְּרָא אֲלֵינוּם פְּתִילָן
יוֹסֵף וְעֵתָהּ נִבְרָא עֲנֵן לְבַרְכֵי יוֹסֵף כִּי בְמַלְאָה כִּי
לְיָמֵי נְעֻבְתֵי מֵאֲרִיץ הַעֲבָרִים " כִּי יִבְרָא עֲנֵן הַרְגֵב וְהַרְגֵל מַלְא
עֲנֵינֵם כִּי הִנֵּה יוֹסֵף הַזְרִיק אֲבָרָא הַיִּפְלֵד הַעֲלִינוּ בְּמָר לְהַחֲסִידֵם
וְהַרְבֵּי אֵינֶר וְאֵם אֲבָרָא הַיּוֹסֵף אֲבָרָא בְּיַמֵּי יוֹסֵף " וְהִנֵּה הֵם ד'
כִּי הַמְּבֹרָכָה וְהַמְּעֻלָּה וְכֹאֲזֵר אֲחֵי וְיוֹסֵף לְנִבְוָה וְהַמְּבֹרָכָה לְמַלְאָכֵי
נִימָא אֲבַעְרָלָה מְלַחֲמָה בִימָר וְעַיִן יוֹסֵף הַעֲרָלָה מִן אֲחֵי
הַחֲסִידִים הֵם אֲבָרָא בְּיַמֵּי יוֹסֵף כִּי מַלְאָכֵי נִקְרָא עֲרֹאן הַרְגֵל וְהִיא
עֲרֹאן הַיִּמָר וְיִנְבְּרֵי אֲחֵי מְעֻלָּה בִיּוֹסֵף אֲבָרָא עֲנֵן בְּמַלְאָכֵי
לְמַלְאָכֵי הַיִּפְלֵד בְּעֵינֵי אֲבַעְרָלָה אֲחֵי יוֹסֵף כִּי אֲבַעְרָלָה עֲנֵן אֲבָרָא
בְּכִי הַמְּבֹרָכָה וְהַמְּעֻלָּה וְהִנֵּה כִּי נִבְרָא לְנִבְרֵי ד' לְבַרְכֵי הַמְּבֹרָכָה
לְקִיּוּמֵי הַעֲלֵצ הַמְּבֹרָכָה נִקְרָא נִבְרָה כִּי הַרְגֵב הִיא בְּמַסְקֵי אֲלֵינוּם
הַעֲלֵצִים הַמְּעֻלָּהִים נִקְרָא נִימָלָה כִּי הַרְגֵל לְבַד בְּמַרְפֵּי אֲבָרָא וְכִי
נִבְרָא אֲכֻלָּה בְּדִרְוֹצַת מִן הַרְגֵל עֲרֹאן כִּי דִרְךְ אֲחֵי מִן הַחֲסִידִים
הוּא כַחֲסִידִים הַמְּעֻלָּהִים וְהִיא הַנִּקְרָא נִימָלָה וְאִתְּנֵם כַּמְּבֹרָכָה
אֶף בְּמַבְרָכֵי מַעֲרָא דְרַחֲמֵי כִּי הִיא רַעֲוָה לְבֹלָה וְעַיִן נִבְרָא
אִיבֹלָה לְמַלְאָכֵי אֶף בְּמַבְרָכֵי מַעֲרָא כִּי עַיִן הַנִּקְרָא הוּא בְּחַסְדֵי
הַמְּבֹרָכָה וְלִכְּן קִרָא ד' הַפְּתִי בְּלִצְוֵן נִבְרָה בְּמַעֲרָא כִּי לְבַד לְבַרְכֵי
לֹא אִתְּרֵי לְבַד נִבְרָא לְכִי אֲשַׁקֵּר הַיּוֹסֵף הוּא בְּמַבְרָכֵי הַמְּבֹרָכָה
אֲנֵה נִקְרָא בְּלִצְוֵן נִבְרָה וְעַיִן וְנִטְרָא כִּי אֲחֵי יוֹסֵף לְבַרְכֵי
אֲנֵצ הַעֲלִינוּ אֶל הַחֶסֶד הַמְּבֹרָכָה וְכִי הַחֲסִידִים הַמְּעֻלָּהִים הַחֲסִידִים
הַיּוֹדִים בִּימָר וְעַיִן הַנִּבְרָה אֶקְרָא (הֵם) בְּמַבְרָכֵי הַמְּבֹרָכָה
אֲנִיחֵמוּ הַמְּבֹרָכָה בִּיּוֹסֵף וְעַיִן אֲלֵינוּ עַל אֲחֵי מַעֲרָא
לְמַלְאָכֵי

וכמה נבאר עליו העילה כי הנה בקבלה כורסיה העולה והיא
העור החיצון הכלי החיצון העליון כלל היסוד תחתו ממש ה
העבור ויען גם אחיפת החיצונים כורסיה העולה והיא
והעלונים אוסף ואחסן פורעם חסר העור עליונים עליונים שהוא
הכלי האמצעי אל היסוד תחתו ממש היטקה זהו בתי ליהוה ש
זהו דין לא שהוא קדוש ולכן אין טורחנים והעלונים אוסף פשוט
עור החיצון אפנים כונסיה היא לפורעו כדי שיפנה הכלי ה
אל היסוד הפנימי אבבולם האמצעי הנקרא קדש הקדשים והפנימי
קפבתל אחיפת החיצונים " וכמה קפבתל פנה הארס נבדל עתה
ולא יעבור והנעם הוא כי כריף ציהיה בו " כתי הכלים על
היסוד אשר החיצון הוא העולה כפי ואחר אבבר נולד אשר נכנס
למשך היטקה אין לו טורח לבתי העולה אל משך העבור כי אין
אחיפת החיצונים במשך לא במשך העבור וכאשר משך
העבור כורסיה העולה להורוס כי נשנה אחיפת החיצונים בו
ואתו כדי שלא יפחחמו החיצונים בבתי ה" שהוא משך היטקה
זהו דיונים אבל להיות דין קדוש אין האוני צימחחמו החיצונים
ולכן פורעם אוסף ומעלנים היסוד האמצעי הקדוש שהוא חסר
אבבולתו ואלו אורגן ויבדחו החיצונים עליונות בעור הפריעה
האמצעי כי אין בהם כח להביא אור היסוד הפנימי "

כ" וירחי פתיב וישא לאביו אכל" ייטעו וכו' "

ענין מצוות ביקור חורקים " אעפ"י כשם שגור"עלה
כי הנה גם הורה על" ע"ה דלפין טעם "לא אפיוסיה גם ב"ע
טעם כפעתן מ"לה " והענין הוא כי לפי אחרת עליונים ע"ה
ה" העליון יפולש לכן נפל בחול על המענה שהוא מ"לה
ולכן כריף ציפון כ"עבד א"ן המלה למען" בו אע"ה ה"
אבוא

אבוא הכולל אל הייה האפין העולה מלה ועם ר' אומריה הם עלה
כש ואז יואל כד אעריס איקוס יחלנו " ענין קבורת העמ
בקבורת ארץ העמ ובפרט ימי אבוא מצורע קין איכא יאמר ערובת
זוה העמ הנמצא כריך ציבורין כי עיי קבורת העמ במקום ממעבד
אומה הזוה העמ אנטערה בנפא עי חלאו אל ארהר ויצארי נמו
עמ הזוה העמ ההיא והם היפוך אומריה קין כי יען קין עלה נמי
ולכן עמ הבונה כודקת יומר בעי אבוא מצורע קין ואלקיים
עמ יאמר קבורת העמ עי פה בנה עמ "

דיני האבילות דע כי ענין העמרה עלמה ענינה הוא כי
נודע היום בארס הפתחון עלה א" כדונתעמ
אל המא כי אומר הכ" דכלס היא הנעמה הפעלונת אב אומריה ל
יען עלה הם ב כתי" אור יאקוף עלנו אר אומריה עלה הם עלמה
לעולה וכפי נפארי אס כי העמיק אל אומ" ל פלול עלה עליון
עקיפיה והם חברי אכל העמיק הנקרא אומ" על כלל עלה
עוהין עקיפין חוב וחור לפי אבבאק איש עלה עליון ולכן נקח למ
כרין עמריה אבדעם ל" עלות ונעא אהם ב כתי" אורופ עקיפ"ו
המקרא על דכל" והנה ל" וס קודם הפענה אל ארס עלמלין
עלל אצו כתי" העמיק אהם כתי" עלל אצו הארס בער ער
איפוח היום ונמו הכללים כש בזוהר ב" ויתו ואלתו בכללים
לעון רבים לפי אב כתי" יא במה הכלל והם כלל דאיתי וכלל האב
כמדע וכלל הם עלה א" כי אעיהם הם עקיפיה זה במקד זה "
אבביתע עמ פלעית הארס את חזרתי העמקיפיה לעמקתם כ
לכחמלה בה אכלס ירנצו כערי בעי פה וענשה ונ"ו פלמ
עלמ רוחם עלמ אב"ו ואת בעוהו נקח למס חלמי נעמקו ל"

חלקים פשוט אנו רע כי יש בחכם נאמרה רוח ונפש חיה יחידה יש
ה' בתי' כלל דחידה כלל דחיה ועוד כלל ה' בתי' נאמרה וכלל ה'
בתי' רוח וכלל ה' בתי' נפש וכלל כלל נפשו ה' כפול עלב' אגם
כלל דחידה נאמר אבא וכלל נאמר חיי' " זהנה וכלל על הנאמרה

אכלל על הרוח הכולללם אורוקים הפעולות והתקופים בעלם
הפעולה תאמרו לך ופא הולק ה' התקום העובד לו כפי העציו
אכלל אורוק וכלל כלל על הנפש המתקן מכלל אחר נפ' נחלם
לכ' חלקים אור פעולה או אורוק תאמרו לך כמעט ללא דכלל ונש'

בנה נפש הפעולות תאמר מלך מלך על ה' חכם כמעט
נפשו עליו פאכלל אכלל ה' התקופים על הנפש נאמרו לך
בבית התקום אנו נאמר בו כי קמה עליהם לעובד התקופים
בתי' אבתי' אלו ה' תאמרו לך על הנפש אנו לך כי כלל ה' ה'

האבילם הנפש הולדך אבא בבית והוא כי איש יסו לך לפי
כ' בעל הדין תן הבית אחר בו נאמר וקמה להם פירוש תאמר
אם קמה עליהם לפי תן הנפש הפעולות עליהם ולכן הולדם
אבאיים תן הבית ה' קמה ותן קמה ה' הבית אבדל יאם ויוס

תאמר יתע' אבילם נאמר תאמרו ה' תן ה' התקופים קצור על
הנפש הפעולות בקמה אבא קלה או יתע' אבילם נאמר
כולל תן הבית וחונס עלל כיון קמה ונאמר על הנפש

הפעולות העולות בקמה על הנפש עלל והוא יתע' אבילם
לפי אגודין התקופים על נפש העלם הולדך אבא על יאם ה' ה'
אנא כלל כ' בעוד אחר ה' התקופים הם בבית אחר הקל לך
נאמרו נאמר הנפש הפעולות על העלם כמעט " כי
אין על העלם באור התקופים אלו באור הפעולה אבדל יאם ויוס
אנא חכם

התקייף אל הנפש ועדין לא נעלם התקייף לחנוף עם ער עוף
י יעי האבילות ואם יפנה אופן נעם בא התקייפים עם ארז אופן
רוח העוועאה הנדבקות בנפש התעם צורה על הציון הוא
אמן נברא עם ולא פתח נעם לעולם ברתיון יעי צבונה
בימי ואינו תעפיר נענו עם עתים צמח העוועאה צורה על
אינו נעמר נעם לעולם פנ"ב ב"ב פתח ונאמר צמח על
פסוק הוי בונה ביתו בלא כדק וכו' והנן צריך להתקין ולתקן
לבנות הציון ער נעלם י יעי האבילות ואם ארובה נעלה ל
לנאמן והבנות ציון על הקבר פתח אחת האבילות להסן כעם
אנאב א האור התקייף כע

ועתה נבאר נאמן האבילות ובתולה נבאר נעם ה
האבילות נבאר עם הרחצ הנש"ל שהוא נעבד פ

פתיחות התעם נעלמו ארז נעלמו י התקייפים בבית אבנאם
עם ראוי להסכל עליהם ומה נעלם בעולם אכל"ל כע אופן ל
דאכל"ל היא אופן ל דל"ה ואופן א"ב דאכל"ל הם הוועלים א
התקייפים נעלם לבנו ארז יב בו צינון בין ה"ל א העל פ
הנעם על העל נחלם ל"ב ומה נעלם ב"ב של אכל"ל אעלם י התקייפים
האחרים של י דל"ה אין צורך נעלם לרעום אופן פ הוועלים
נעלם נ"ב באופן ל דאכל"ל פ אין בהם צינון בין התקייף ל נעלם
לא כענן העננא נב"ל לבד העננא נב"ל אופן אכל"ל דאכל"ל
נ"ב כללם חצותן אופן הם"ל חנ"ב"ל התקייפים והם חב"ב
ל"ל וחב"ב ד"ה אעלם היום חצותן מה נעלם ב"ב אופן כע
נעלם הוא לרעום א הנש"ל פ יב חילוק ביניהם פ התקייף
ל"ל נעלם הוא א"ל דאכל"ל א התקייף העל דע נעלם ל"ל דאכל"ל

אנאב

אברהם המעלה ה' כענין מה אברהם א אכיל בעצמו ומה שינו
נאמר בו ביש האבילות כי הנה נודע שגורל יאמר ה
המצפחה קראת כל המצפחה ומפני כיוון קרובים אין צניע
לגם נעם בעה יוצר עון הרחוקים אבתצפחה עכמה ולכן לא בקרוב
חייבים להקביל כי נש לגם הניע נעם ופני בעתיות הקרוב ה
הוא והנה ענין הנדעון שאירע א אכל הוא מה כי נודע הוא
על השתופש נעלים באדם העליון ז"ל וכל נשמה ונשמה יש
בה רעה חיברו ונקרא חסם אלף ואוסף הפח"א אפר ב"ה אפר
בו נקלה נשמת האיש האכל בזה עוסק לבין טעם ב"ה הכל
אל העוהין דא"ה אלף נשא בו רק ב"ה עוהין דקענדוס בעת
הינקה כנודע אכלנו כי העוהין דנבלות נקרא חיי העלך
ובתעלות נשא חיי העוהין דקענדוס דגם אהים
כי גם יעקוב הקל"ה הנקרא עולם וכיון אעל קרובים עוהין כי
נש בב"ה ארצם למעלה כנ"ל נעלמן טעם העוהין דנבלות
וחזר לעני העוהין דקענדוס דגם אהים ובהקדמה זו יפבאחו כל דבר
מצפחה האבילות

ונתחיל כענין התפילות ובו יפבא חננה למה יוס א
חלק טעמה היתלים כי חס
נקרא חס וטעם ואילך נקרא אכל " והנעם הוא כי כיום ה"ה
נעלמן טעמו כל העוהין דנבלות לעצמם ולכן חס נקרא
חס נשור ולכן חסור להנח פתילות כיום א" כי הפתילות נק"
חיי העלך כנ"ל והם עוהין דנבלות ואיש נכנסה בו כיום ה"ה
כיום ה"ה ואילך תפילות לבנוס העוהין דנבלות שדור
חיי שדור ע"פ פאלום י"ש האבילות ולכן טעם ל ואילך
על פתילות כל חסן היתלים והוא טעם האילך ה

אברהם המעלה ה' כענין מה אברהם א אכיל בעצמו ומה שינו
נאמר בו ביש האבילות כי הנה נודע שגורל יאמר ה
המצפחה קראת כל המצפחה ומפני כיוון קרובים אין צניע
לגם נעם בעה יוצר עון הרחוקים אבתצפחה עכמה ולכן לא בקרוב
חייבים להקביל כי נש לגם הניע נעם ופני בעתיות הקרוב ה
הוא והנה ענין הנדעון שאירע א אכל הוא מה כי נודע הוא
על השתופש נעלים באדם העליון ז"ל וכל נשמה ונשמה יש
בה רעה חיברו ונקרא חסם אלף ואוסף הפח"א אפר ב"ה אפר
בו נקלה נשמת האיש האכל בזה עוסק לבין טעם ב"ה הכל
אל העוהין דא"ה אלף נשא בו רק ב"ה עוהין דקענדוס בעת
הינקה כנודע אכלנו כי העוהין דנבלות נקרא חיי העלך
ובתעלות נשא חיי העוהין דקענדוס דגם אהים
כי גם יעקוב הקל"ה הנקרא עולם וכיון אעל קרובים עוהין כי
נש בב"ה ארצם למעלה כנ"ל נעלמן טעם העוהין דנבלות
וחזר לעני העוהין דקענדוס דגם אהים ובהקדמה זו יפבאחו כל דבר
מצפחה האבילות

העוהין דקמנוך נריתים הסמלן וספילן ובה יפאר נב טעם
למה קמנוך פטור טען הספילן כי הנה האבל והקמנוך אעיהם צוים
ככה"ז מן כנ"ו כי האבל חוזר לשמן הקמנוך " והעטן הוא זה כי
בתולה בישי היטקה היה נקרא קמנוך וראשו אל אש היפה בעקום
זהו א טפה בתי הקמנוך אבו בישי נב לטון לפני אש לא היה רק כי
ככה"ז וק חנ"פ נה"י ואח"כ הנדיל ועב היום ראשו ונבה לעולה
על חזי הקמנוך דקב"א כנודע " והנה בהיוקן נבול פאיטור הנה
נמאס כי מיום קאס דצערי דריצא דא"ל הנמצאק טאחורז תלועע
אם בחזי הקמנוך דקב"א כנ"ב אחורי הדעק ד"ל וטובה הארסן
אם ונבקע ונכנס פוק העוהין דעערי וחוזר אבוקע התאס א
וטאיר אם בתי ספילן דריצא אבל בהיוקן קמנוך אש ראשו ל
למעט טאחורז והוא בעקום אהוא טפה בתי הקמנוך אבו בנ"ל לטון
אין הוא קאס דצערי תפפאנע ע"א כי נבה תמנו טאחורז
ובנן אין ספילן יואאין בראשו כי אין הספילן יואאין אס לא
ככה הסאס קאס דצערי והי נפכה טעם פטור הקמנוך
והאבל טען הספילן " נם כנה קמנוך טעם פטור הספילן ב
באבס כי באבס טולא ראש"ל לעולה לעולה טעמיטור י
ישי החול ונה אם הוא טקום נבוא טאחורז לעולה טעמיטור י
מיום קאס דצערי דאריק ולכן אין בתי ספילן יואאין אם כנ"ו
כי אין האור הספילן יואא לא ט"ל הכאס ובמאס הוא קאס
דצערי בפאטו ולכן כהיוקן ראשו דעערי טבוון טעמא כנ"ב פסס
קאס דצערי אין יואא בתי הארס הספילן אבל בהיוקן לעולה
בעקום זה כנ"ו באבס או למטה טעמיטור מה כנ"ו בהיוקן
קמנוך או במען האבילאס אין ספילן יואאין אט"ל אצ"ל בפ"ס
טעמיטור פטעמיס " ואח"כ אפ"ל במען היטקה ד"ל נב"ל

במקומו אבדן מעלה אפ"ה למעלה ופוציפה אוקה בין מרועאין
כדי ציובל להנעק מעדיה אצ"ר בחמה אלה בדרך האם אפוציבה
אפ"ה על יריבוניה ומענה אוקה מעדיה אצ"ר בחמה אלה וא"ס
הרי אפ"ה במעט היענה ראשו הוא למעלה בחזי קפ"ה כפ"ה פשו במעטן
נלמן וא"ס למעלה בקטע פטורה מען הפ"ה ל"ה " ובפ"ה קוציא זו אנה
מפאק א"ה אפ"ה מעלוי "ל"ה א"ס אפ"ה כ"ה היענה נקרא רובא
האם על האפ"ה ואלו הפ"ה יודע למעלה מעוקופה עד צנעא
החמה אלה פטע ראשו אל מעי בה"ה למעלה במקומו וא"ס מקום
זה הוא למעלה מפ"ה קוצי דאצ"ר אבל במעט הנלמן א"ה במעור הוא
השאל למעלה בחז"ל אפ"ה וא"ס הוא מקום פ"ה קוצי אפ"ה " "
או אצ"ר אפ"ה בהיפך מענה והוא כ"ה ב"ה נלמן הנה הוא
עולה עד חזי קפ"ה אל הפ"ה ועל זה מעלה פ"ה קוצי דאצ"ר
ועל"ה הארץ הפ"ה לכל בו"ה יעקב א"ה הפ"ה אה"ה ב"ה א
ומעלה אוקה עד כנע אפ"ה ד"ה מעדיה לנע מעדיה אצ"ר א"ס
בחמה אלה והנה הוא א"ס למעלה מעוקום פ"ה קוצי דאצ"ר ולכן
אינו מוציא הארץ הפ"ה כמעין א"ה אפ"ה פ"ה הפ"ה
באב"ה ואל"ה מעל כ"ה באב"ה נה"ה מבו"ה אב"ה ואל"ה ר
דב"ה אל פ"ה כע"ה הוא זה " דע"ה אפ"ה אפ"ה כ"ה
פ"ה ד"ה ואל"ה מעל לנע מעדיה לכל המה הנה הוא זה
במעדיה דאצ"ר א"ה אבל במעדיה א"ה אינו נע"ה כל"ה
יעי אב"ה וע"ה לנע במעדיה אפ"ה יע"ה ואל"ה בחפ"ה פ"ה
כ"ה במעדיה א"ה יע"ה יע"ה מעדיה דאצ"ר הנקרא חפ"ה
אלו ב"ה האב"ה אב"ה האב"ה יע"ה פ"ה ב"ה א"ס נע"ה
בו מעדיה דאצ"ר ל"ה יע"ה פ"ה א"ה ואל"ה רב"ה כ"ה א
אפ"ה ב"ה יע"ה מעדיה דאצ"ר אפ"ה ואל"ה א"ה

כח העוהין דאית כנודע הנה אינם נכונים בו אפי' בעבד' וכן
נאמ' דברים אבדנעא אבל דברים אל פרהפיה אינם נאמ' לפי
אבתוהין דא' נכונים בו ביום האבד' והם תוהין דפרהפיה "
ולענין אינוי העקום בעבד' פורוי' אל היה נאמ' אל' לענוס' עקומו
בעבד' תאמ' והוי דברים אבדנעא אבל לא היה יולא
למדה למכל עבד' לפי אעריין איתו עבד' תאמ' ואפי' דברים א'
אבדנעא נאמ' אז' " ולענין עסק הקורה ביימי האבילעס
על הקור היה עתה' לפי אהם פקדו' ה' יצויים תאמ' תב' וע'
הפלי אהיז תלפזיין פוימיה תפחיל להקטעם נהם והיה פאסם
באמאע הרוב' " ולענין סאמיע' הענה הוא אל עפי' איתרמו
אעיוס' ב' ואילך נכנסן בו תוהין דבילאס' דא' עבד' ה' החסדים
אינם תמפצענים בעבד' קאפין אל עלתרים בדעפ' אל' ויורדים
בריק עיצור בקוואמאע' על תקים החנה בלבד אהוא תקים
תאמ' אבל אינם תמפצענים בחלפי' נה' בא' אלן אסור בפצעניע
הענה כי עיפ' תיוול' הוא אלן החסדים ויורדים ביסוד ועקב
בו ימי האבילעס אינם תמפצענים לענה " נפ' לענה מה איתר
האבל תימב' ברא' הענה הוא פ' בהיו' החסדים תמפצענים
בוק' הח' יונקים תאמ' פנו' ובנופין ואצמן וקירובין ועמ' איתר
תמפצענים הוא לקה' כל האחותיהם לבדו ודומה לעלך' אלן
הוא תימב' ברא' " ולענין עעיפ' הלא' לבסוף פני הענה
הוא כי בהיו' העוהין נכנסן בו היה תמפצה' האור בו ויולא
לחון דרך פני בעור' הכל העקיף כנודע ועמ' אין הכל יס'
העקיף יולא דרך פניו ול' הוור' מה עמ' ועמ' חס' פניו "
ולענין עעילס' ענדל' כפי' נודע' בברב' ח' נאמ' אל' כל
עפי' ד' עמ' איתר' דחול' עמ' נאמ' אל' איתר' איתר' איתר' "

באיתא בחי פילאה הנועלר ועל לבשך מן ועפרך אין בו עוחין ד
דכלת אנשך לכה אי' מעל פנך איננה נועלך אוקו ולכן אסור ב
בנעילתך הפרדל : ורקענין הנשמה אחרול כל יב חודש נשמתו ע
טולה ויורד אל אחי יב חודש נשמתו עולה ואינה יורד אשע פני
עשע עשוי זל כי בשבוע האחרונה של יב חודש אטפי אגאדס טפע
נאמצע בשבוע בישי החול ואם הוא קצלוס יב חודש עכס בשב
אלפע אוקו בשבוע אשע אשע ואינה יורד עור אטפי אעדין חפניס
כמה ישי השבוע להשלה היב חודש לפי אבוס בשבט כל השעווי
עולמ חרע העליון כנודע אפי' בקרב היב חודש וכיון שעלה לא
ייד בשביל אוקס" אור יעס אפניס עחאטון היב חודש " " "
ורקענין הקדיש אאומרים אוקו היקומים טכארי בקדיש כפרא ב
בקרולט אהייק רחול **בד** בשער הכוסר "

ורקענין הרשפאר אאומרים על הנשאר על הנשפניס כמעג
אלתו גכבור קהלך פפרד אאומרים ענוחה עליונה אכ"
עשוי זל היב עלעני עלנהם עאוד והיה אומר עלה היב מעלס
נשמתו בשער הפעמים היו מעוררם אס אין נפש העקר יאוי לכך "
לא נשלות כפיב מה אשע לעולכ ועה עכדי לרור ורור " "
ענין איסור הונב אק השס ככרבו " ואשור קכלך מעעציק "
כרוב מה אשע לעולכ לעלס כפיב כעו אררצו רול
ועשוי זל אל כי אשימק רבר מה הוא עלה יקרא אק השס בר א
אוקו והויה ככרס כל עליוי אכל נפ יקראנו בעליוי כס
יור הי ויו הי נפ מה ככלל הונב אק השס באוקו ובענין
השע מעעציק אהוא אשע השס לעשוק רכריס עופלאיס על
השעע אשע בקודש כל השע השעע השעע אן ערס איבוא
מעג רכריס עליוי ט טכריה עריק עכריה אוקס

העלמים שהוא הצביעה בעלם תפנינים בו ותבואין אופן לנה
ברכות לבטלה " ואם מי לעזר מלך אגרוי ראינו דורס הראשונים
אגרוי תאצפתאין בצפון הקדש כנודע ובפניו כפי הנמלא
כח פקדי ההיכסוף אגרוי תאצפתאין " ויצאנו ור"ע לענן פ
פתיחוס הלב ולכירה " והציב לך כי הם היו נמנהים בארץ
בפיה כנודע בענן " נרפון אהיה תמנה חסר העמאים בארץ
הפיה ארץ אהיה אחר החורבן אבל עתה אנו נמנאים לעצ
ואין לנו רצון להצפתא בים " וצמעת ממש תמנה מלה
משובה אחרת והיא זו כי כל מי ציפניים בו על כן עלמאין א
אגרוי כפי הפ" אפירא רמ"ל א מיקרי עלמאין אה עלמאין
ר"ל כי כל מי ארץ" התקמריים אהבים אופן תפני אהין בו
אוס חמא איוכלו לממנה עליו וארץ" התלך העוף נעשה אהבו
מאין ואהוי לו אצפתא בצפון ימ"ה הקדושים אבל מי איוכלו
לממנה עליו תלמענה וימ"ה רבצ"ה אה איה פלגני אעבר ע
עבירה פלגני ובוא תאצפתא בצפון הקדושים הנה אה
מה וראי איענאון תלמענה אה יאצפתא בצפון הקדש "
עוד אצמעת במש תמנה מל פשובה אחרת ובוא כל הצמאין
אקמניעים אה הם בצמנו מה הם תומעים ארץ" אוקס
הפעלים בגיון אהמן ולבן הארס התאצפתא בים נעש אבל
אם היינו יודעים אוקס על תפנינים היינו יכולים להצפתא בים "
אם היה מארי מלך שיהי מלך תלמענה בצפון אה אה על
תאצפתא הקדש או על העלמים ארץ" אוקס הכרובים בים פלגים
ולא היה קורא אוקס באמצע הדוא אה ברך מה כמון אה
היה תמננון היה אהמי מ"ה נגמ"ה ואם אה מתעלה היה אהמי
מת" וכיוצא בזה " ונעלה הרבה הוא אהקמה תפנינים

ענין זה יכתוב בדרך שצטרף בנתיב יתד ועל והלך דע
כי כל כללם כל יתים נעבדים הם כולם בעת הקרב הנקרא והיא
ואבדפ על האפוחים אבל לא בבונה העליונה והנה הגם של
הקרב היא הויה דעל אע"פ שצטרף אופוקיות הם על פולען יתד אלכס
בדרך פריט כל יתד זית יתד ל בתו בלע הא בידד בית אל פפס
עולתן מן ער פפס א אל הקרב ויתדו ויש אביד אל עזרם יעל
כפפס אחת ופ אל כל הכולל חס פלס והז האה אבה אכל
יתד הם בקרב ואלו חבו העליונה אנדע כי מו הקבונה היא ה
היא לבעת פקד מ"ה " והנה נודע כי כלם עלעלן אינון פני
כויז אררם נא **אפס** נכתבא גס כי געלס הא היא פני ה
הפרייה אהוא אל"ה " אהב פני עולם היז אהוא נ"ו " אהלס
כני עולם העש"י אהוא ז"י " והנה עני העלילה הוא בעל
העש"י אהוא פקק הקל"י כי פן עלילה בעני"ה אל הפק נא פיה
כני פיה על א יענרו ביום מה עקל"י אהוא גס אבל עללסם אכל
נפס הוא בעולם היז אהין גס ככ הפק פוק אהקל"י כי פן
אוכל פני"ה נ"ו הפק פוק אוכל נפס כני
כ **כשכח פיה** יכא איז עתקומו ביום האביעי " "
כיעות תחומין כיעות והכא עלול בעשנה
הקטנה יואל כמב על ופ"ה גנה בעלן קכלם אבם נפחא עני
הקחותין אבל בעני **אחור** האבם נה"ה ועלם יכא אוק בקני
עש"ה הוא ע"ה כהא יתלכו אוקם העלפים בא"ה אוקם
אוקו וידו לענה שחם עולם הא"י נפחבו אוקם הפני"ה ועל
כתי קל"י והם נא"הו עש"ה פפ"ה נעמה להם בעל"ה
כנודע בעני"ה יא פני"ה הקטנרם וכה נפחא בעקומו פן
העלפים האו אוק בקחלם הא"י יכא נ"ה פ"ה אה אוקם

וצעה קצות והתלבט ובה הוק לה יחיא בהפסח בראש חבל היו
 ופירוש כי כצע מן לעולה ילמו ואז הו נק"ר רה"ר כעס בעוה"ר
 דלכר רבו פחוק תעליה לאינו פרץ חבוק חלף ואחס בעתל ה
 הקינון על העיבור נקננו אק לו ונחברו יחד ונעשו במ"א פ"ר א
 תאוצה ותחבורה תכלי ה"ק ונב"ז ח' והם נקרנה שפלו נקרא ר
 נצוה היחיד תיוחד יחד רחבו ל' רבגו י' שהוא צ"ס הויה דע"ה
 חלפן אשר ב"ה כנודע ובה ד' אופיו פאנמא הנק"ר רחבו
 ונצו אופיו תעילוי הנק"ר רבגו והנה יחד ענשאר שלא יכול
 להפכרו ולהפקק נשאר לענה בבתי המלכים אשר בפרק הקל"ו
 סג"ל וכ"ס באריה נשא דלין תלבוים תלבוין א"פ חס"ה ונלמון
 לא חס"ה ונשאר לענה בפרק הקל"ו פפון נעשה להם כד
 להחיוס ופון אעדין לא נקננו נשארנו נפרסו מה ענה ונב"ז
 יבר ואשר לנדלגל בג"ס ביוס הצבר ולא להוציא פארשוק ל'
 לרשוק ואמנם כל הטאבלים והגבראים פולס יחידים פאנמוס
 וחיוס פון המאכל העליון ובה תלמון לו דעולאוס ה
 המלכים אשר בקל"ו ומשך להם תוק"ח ונהגו ב"ה כלו"ס ל'
 הו"ו ונ"ב פ"ד ט"ה כ"ן כעבואר אכלינו אפול ד' הו"ו ט"ט
 ט"ב יחאו ב"ה המלכים טלו ה"ט בפחד ר"ח נכ"ה אפול
 כעבואר מן ומפרנס אופס פון הו"ו ונעשה לו פון המלכים
 אשר בג"ס כלבד לפי אעילוי ה"א ב"ת"ע ט"ה וט"ה יחיו"כ
 ק"ס ט"ה וק"ס דינים קצים ופ"ו ופ"ו א"ת פנ"ק פ"ו פ"ו
 א"א פון המלכים א"ה דינים ו"ל פון הו"ו נעשה ו"כ
 י"ך א"ק"כ כ"ל"א כ"י כ"א"כ הו"ו ה"א פ"ע"ה ה"א
 ובע"ה נעלה מן המלכים ט"ה פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו
 כעבואר ט"ה פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו פ"ו

(Faint handwritten text in the right margin, likely a commentary or glosses)

עמולה עני העליוני והנה ג' העליונים אצל הוי"ו הג' עמולה
הם לג' עני יתנוהם בתי"ב קב ותנן הקב חמ' עמ' פריש' ה'
העלבים הנ"ל ואז הם נקרא קב חרובין הנ"ל ברח"טא ב"ד
דאמ' כנ"ע כזוהר ב"ב פנחס בר"ע כנודע דהעלפין קדמאין
עלין ואחריו ונעשה קב על חרובין והנה דמ' עמ' ע"כ
א"ל קמ"ע בקב עלו הנ"ל לרה"ל לפרנס העלבים אצ"ע כנ"ע
והיומן נקרא קמ"ע לעמ' הנ"ל כי אינו יואל בהוי"ו אצ"ע
אל קמ"ע ע"כ כי אצ"ע נשאר לטעלה ברה"ל ואינו יואל אל
ב"ב אלה אהם אופיון העליונים אצ"ע עמ' ע"כ נ"ס נקרא
קמ"ע לעמ' אצ"ע אצ"ע כנ"ע אצ"ע כנ"ע כ"י אצ"ע נ"ל
אצ"ע עמ' ע"כ לטעלה בעמ' ח"ר' ונ"ל עמ' ע"כ
פנ"ל ברה"ל אצ"ע ואין אצ"ע א' החי' אצ"ע ב"י אצ"ע א' אצ"ע
אל לטעלה ונ"ל א"ל קמ"ע כי נפ"ע רנ"ל נ"ל בח"ר אצ"ע
ואל כקמ"ע אצ"ע ל"ר ע"כ
ד' רנ"ע ל' ע"כ אצ"ע דע כי כנ"ע ידע כי כח' אצ"ע
על אורייקא ע"כ ל' פ"ע אצ"ע אצ"ע י"ב ע"כ
כע"כ עמ' יצ"ע " אצ"ע אצ"ע הוא כי נ"ל אצ"ע ו'
כע"כ עמ' יצ"ע ל' ח"ר' נ"ל ועמ' לטעלה פ"ע אצ"ע
ח"ר' ונ"ל כי אצ"ע אצ"ע בו ב"ע ח"ר' ל' ח"ר' נ"ל
דע"כ אצ"ע הם ע"כ עמ' ח"ר' וי"ק אצ"ע ואין בו
כ"י ד"ר אצ"ע רנ"ל ע"כ אצ"ע אצ"ע אצ"ע בח"י אצ"ע
אצ"ע עמ' יצ"ע וד"ר ולכן אין אצ"ע אצ"ע נ"ל
ב"ע אצ"ע אצ"ע אצ"ע אצ"ע אצ"ע אצ"ע
כי אצ"ע ע"כ אצ"ע אצ"ע אצ"ע אצ"ע אצ"ע
בח"ר אצ"ע ע"כ אצ"ע אצ"ע אצ"ע אצ"ע אצ"ע
אצ"ע

כי לבך עלה העשי נקרא סנדל כפון אבא בלע פרי
אבא חר"ת אפר בלע פרימה ולבן נקראו פרימאום ואתם
הגוי הם פרימאום וכל פרימה תלהם היא ר' תולין על
המלחאם הנכללם עלמאם פרי פ' הם ציעור קולמבר (אפר)
ועב תראוריקא פרימאום אבב הוא יפ' תולין אבב אחת
חרול והחמיהו ציעור פרימאום אבב אפוס אפיה לכל רוח
אבא תולין אחרי בלבד אבא כי אחרי אבביו הק"ל בשאל
נמרביו ועל לעולה ביעו החול בעי מקום חזי הפרי
הנכח אל טולס העשי " אפרי אבב כי חזי חזי הנכח
היא ר' אפוס ולא ר' אפוס בהיום כל פרי פרימה א" כי כעשי
הגור נמאחזו מ' ככולה בעור נפני אכל פרימה ר' תולין
אפוסה פ' היום ר' הגור לפריע במר אבוי על לטאחיק
פ' גור נפך לזוה אכל הנכח לא נמאחזו רק בחזיו בלבד
ולא ככול במר ופ' נכח יאר לא יצק ולא יחוס פ' פ'
הק"ל הנק' אבב אפוס הפך וה' אפוס אפוס לא נמאחזו ב'
הנכח ככללן להחמיהו טול בבה אקרי ופ' לא יצק א'
אפוס עב' אולמו בחזיו ופ' אפוסו בו עקב אפוס
פ' אפוס יריכו היעני אפוס הנכח כנורע בפ' אפוס ינע
כפ' יריכו אפ' אפוס אפוס אפוס בחזיו הנכח ר' ולבן
נמו על פרימאום אבב מורבנן ער אפוס אפיה אבא תולין
א' אבא חזי הנכח פ' ער אפוס הוא אפיה אפ' קדאג אפוס
ואילך אבא מקום אפוס החיכונים אפוס נכח אפוס
פ' אפוס אפוס אפוס חז' אפוס אפוס אפוס אפוס
אפוס אפוס אפוס אפוס אפוס אפוס אפוס אפוס
אפוס אפוס אפוס אפוס אפוס אפוס אפוס אפוס

והקדמה הנקרא יום המזבח כי נקרא זיכרון באותו המקום פניו והלל
הנקרא חמשה עשר פס"ה והנה בהיותו נקרא לעונה בעקבותיו והקדש
בעת ליקומו למעלה והפריחה שאור ימים נשאו בלתי הארה והיותו
ונקרא עמים והלל פס"ה חללים שופכי קברי כי אין להם השפלה
והיותו והיותו שהיה חוק המקום הנשאר פניו והלל נכס להם עיניהם
כי לכן נקראו חללים על המקום החלל בפניו הוא איונים פון ה
הקדושה בהיותם עתה פסוקים שיה ופון חלל חזר חיים שם שנים
בנינו להחיות כי יתאבדו כחלה חלל להם נשעה חיים וזמן
עצמו הוא יתחללנו שופי יתאבדו כי הנורה א"ה קל"ג שם עמים
וחללים שיש נשאו המקום החלל הוא ארבע להם חיים ונשפך חלל
לחיים א"ה עתה בא יתאבדו חיים יתאבדו לחלל ויתאבדו יתאבדו יתאבדו
כעב ערה האתנם והיותו חן לחיות ששן ילונעט כי אינו נרם
למל"ג זיכרון פון החלל על הקדושה והלל והשפלה אוקו אבל
אבל נרם לזאת הקדושה שיהם לזכרון א"ה אברה פבין מה ענת
שם על חמשה עשר והענין הוא כי המקום המה החלל הוא כי
חמשה עשר שיהם הקדושה העליונה שנתעלה לעולם לעבד
ולדוח פון הקל"ג הנחמזר שם בימי חיל ואתנם חמשה הוא אוקו
חוקם ואוקו חמשה ופס"ה ששן עתה בדין יואל בענין חמשה
לחיים ועל"ה והענין הוא בקדושה כי יתאבדו פנייה איתו על מעלה
היא חמשה כלפי על נאם דמ"ה ופס"ה נשפך חמשה א"ה שיה
נראה חמשה ואפ"ן וההין שם פס"ה חמשה אצ"ה חמשה הקדושה
המה אין הקל"ג יכולים לעולם ולבנות במקום הוא פס"ה
ששן על עתה החיותו כלל ב"ה ראש"ו ובדונעם פס"ה יין על
ששן אצ"ה לזכרון חמשה כדי לענה פון חמשה שם הקל"ג
וראה והפון כח נשפך ב"ה חמשה המה על אית"ה פנייה ב

דברים נה' אהבך עולם ועולם אמתה נה' מן עולם האז' לעולם
הבריאה או מן בריאה לנצח' או בין יצ' לעצ' אין זה דברים קל'
אפסוקא' כי בחלופי עולם האז' מעורר לו עמיתו לעולם ה'
הבריאה וכן בריאה ויצ' ועצ' מאובדים כל הפעם קל' ואפ'
ביום העבר אשר אה' עולם נה' האז' לעולם בחג' האז' וכן
הבריאה וכן ביצ' עבד' הנה' ראשו' דבריאה עולם לעולם אה'
זה נה' האז' וכן באה' בעלעלוי' ונעל' כלם כבוקים לעולם
לא יפרדו מעצ' בפנים עולם העצ' כי הקל' ביצ' החול' מ'
מעובים ודברים א' פנים מעצ' וכאשר ביום העבר עולם נה'
מעצ' להר' מעצ' נפרדים מן הקל' ועולם ואין הקל' עולם
עולם כלל ואם הי' על עצ' הנקרא נוצ' כדורע אדומ'
עלעל' קל' אלמ' להם העצ' ואם י' להם עבירות'
אמורה אמתה יורה אומ' נפ' יורה בבב' ובב' זה "
וכאשר כל עולמי' עבד' אה' מעולם בחוס' על איה' מן ה'
החוס' הנ' ואם נ' חזרים נה' מעצ' ליר' לעולם ונפרדו
כבחי' עם הקל' ואם הקל' יונקים אע"פ ואחזים בהם כי
כי כבר אין אה' הפעם חלל בניהם " אברה' קב' פאר' ב'
הקל' כלל כלל' כי אה' נפ' נפ' כפאים מיום העבר
ועבר' מעבדים ולכן אה' ליע' הבר' ומעמ' והיו כולם
כדורע " ואם הנפ' הנק' עצ' אה' אמתה ומעמ' מ'
אע"פ על אמתה ליר' עם הקל' מעצ' ולכן קב' ב'
מכאן הי' אומ' ונפ' ואומ' ונפ' " והענ' הוא כי
אע"פ אב' נפ' הנ' האז' אע"פ בי' חזרו ליר' לעצ'
עבד' אין בהם קריבה עם הקל' כלל בין אה' בין בחול'
אין הפר' להם מעמ' לחול' עבד' מעמ' לעולם

לבה

ביום יוסף מאת כחול ולכן לא פתח לו את ידיו ו" נשמה אבול הנפש
צביח בתי פלג אבצפן נמחקה ימן הקל" אבחול חזרה לדרבם
בהם פתח ו" לנפש חזרה לדרבם בקל" "
ד' ונש" בענין פיר עיוובי מלבושתי וחזיותי ופחותי " כבר
נחבאי למעלה ענין איפור פחותי תה ענינו ואמרונו כי בצדק
עלי נהי דעולם הטע" למעלה בתקום חנף דעצ" ונשאי תקוותם
פניו וחלול איעוה נ"פ כנ" אצ" ונדרס איעוה ד' פוחאוי נקרא
מחוס אבכ' ימן הקורה ואחרי צלעו הקל" בב" וחז' ולא נשאי חלל
ימ איעוה ד' תלינן אהם חז' פת" " קט" כי ענין מה מחייב להיארע
מעור פחותי דרפנ" ד' תלינן ואינו א"א תלי" א" ופלו אבכ'
הרב עכ"ו ברח" דלעיל " ונלע" חיים בילבך נקרא מה פחותי
דרפנ" ב"צג אגורעמך כי נכח אב"ד נקרא ק"א ונה" בתקום ה
חלול ההוא צריך לערב עיוובי פחותי כי הוא תקום אל' כי
פחותי קדימן כפול" " אהרס עיוובי חזיותי הוא יוסף ל
למעלה והוא בתקום אל' היוצא ואין ארה אהרס יצ' בו בקום
וחזיותי ומכאן ויוצא אצ" צריך בתי עיווב א" ונלע" היוקם
נקרא חזיותי הוא כי י" נכח אב"ד נקרא בקי בראי בפני ה
חזיותי אהם לבר פלגא ונדרע אהם מא' חול' לא אהמו לעווב
בחדוסי א"א אלא לבנה א"ם בפינוקם" עיוובי פ"ו" וענין הוא
ב"צג איעוה כי נכח אב"ד נקרא פינוקם אל' בין רבן בעור ועצ"ת
ה פרוקיס מהב כנ" ברי"ב בקדמתי" פ' פואצומ' ופלו אב"ד אהמו
א"ם תלמי" ק"ל בפינוקם ידו נלע" " ואהרס איעוהי מלבושתי פ"ה
למעלה והוא בח"מ אגוא" ד' א"מלכתי" חנף" בפני נ"א"ם
כי מלבושתי הוא ימין פ"ה אב"ד אהמו עכ"ו " ונבאי ענין
בפניו מלבושתי בעיוובי פלגא ענינו למעלה בעיווב

עבדתיך אהיה בחיבת ופחדו בעיניו חזיון אגם בנה
 עיניו חזיון אהיה בפחדו האבן החלל " הנה עיניו הם
 חזיון עבדו וזכורה היא לעצמו באופן שבקו האתלטי אה
 חזיון חזיון יכריע א"כ הקוים יענין חסד אפס נבא אענהם ימערבו
 ימחבו יחד בקו אתלטי דק"ו וע"י קפצתם הנבא ע"ס החסד
 התערב עתה אכ"ט ע"י חיבורם בקו אתלטי כי הוא התכריעם
 לחכם שיפתקו מה בנה וע"י ימחבו פח הדיען ויבטל אחינת
 הק"ו ויכול האדם להוציא חזון תעמקומו בחזיון או בעבאזופ
 או בחזיון בלי פחד תיק"ו " וידעתי כי חסד חני"ע עב"י " נבא חני"ע
 חזיון חזיון כי החז"ל עבדו יחד בעקום הק"ו ונעצו
 עירוב א"י תעמקו ויהי תעמקו ענין עירובי תבואות בחז"ל ובע"מ
 עירובי החזיון בנה"י אעמקו נכח אה"כ חז"ל עבדו
 ע"י היסוד התכריע בנה"י ועל"י בעקום הק"ו כי א"ס רצי"ע
 דנה"י אעמקו עב"י בנה"י

דרונ"ג ד' בענין כונן הקענין חז"ל בנשכ"ת
 כבר הודעתך כי אב"י הוא פור א ארע בע"מ
 באופן מה א"י אר"ץ דר"ת גון יוד עול"ם חני"ע אב"י
 א"ס קופ"ק ע"י פנים פאנלים א"ל הויה אגם בנ"י כ"ו ע"ס האחרים
 הפאנלים א"ל הויה אגם חני"ע עב"י וע"ס האחרים העל"ם א"ס
 בא"פין אגם חני"ע ק"ל אצ"ר כ"ו א"ו א"ס חני"ע בר"ק כנודע
 הנה יע"ל הכל חני"ע קענין ונ"י קענין אב"י ו"ל הכונה זו
 מפיין פאנלים א אר"ן ט"ל כל העצמים כי הנה א אר"ן הוא
 טע"מ א ארע ולפ"ן פ"פין א"ס א פאנל אב"י ארע חני"ע א"ס
 חני"ע חני"ע ויע"ל חני"ע אב"י וכפאנלים בר"ק הוא ונב"ק
 חני"ע כל הנשע"ה פ"פין בעל"פ בר"ק א אה"כ חני"ע חני"ע

אמרתו אפרונו טעם אבני ויהיה הכל כניצו קרענו כע"ל
אח"כ בפולקס חזרתי השואב בלחשת חיה מאקום בבוך
לבעיניו כפיין ב"ט אפואם הנודעים אהם ל היומן למעלה
א"י יוגיה מודין אלפין אהין " וק"ע כיו"ט אפואם ט"ל איהם רמזן
רמז בלחשים התקועה בכבש קורעים ל רמי דינו אל"ט
אנה אהם מ' אפואם הנ' אבהם ט' אופיון נכר"ט אנה"
א"כ בכוה היא בהיוכס פלגאיים כמה יוד הא ואו הא א"כ הא
יוד הא " נ"ס כע"ל ט"ל קד"ה ה"ט י"א כהם מ' אופיון אל
יודין אהם כניצו ט' " אהם הנכר"ט אנה" נ"ס בלחורים התלנים
אל"ט ט"ל קד"ה ה"ט אהם קד"ה א"מ ק"ט נ"ס מ' אופיון בהמה נכ"ל
אלהם שאלים כניצו אנה " וק"ע ט"ל אנה" ואלפנים טל"ט קורע"
ל רמי דינו אל"ט אנה הנענן הוא כ"י קרע הוא כניצו אנה
ויחשז כ"י אנה נבוין עלי ל"אין דל"א אפואם נכ"ל כ"י
הכבש ואלאיוס אהם כניצו קרע ה"ס יחשזו למרוע רמי כ"י
הנעמק שלן הדינים א"כ הא ה"ב לחורים אל"ט ט"ל קד"ה הנכר
ט"ל אנה ק"ט אהם דינים א"כ קורעין רמי יודין אל"ט אפואם
ה"ט אהם נ"כ פוק ט"ל אנה ט"ט נ"ס כפיין ל"כ תלכוני
כל אוף בעקור קמ"ל " וביאור א"כ מ' הוא כ"י אופיון
תל"י " א"כ אפוא ל"מ' אנה ה"מ קמ"ל ואלעניס ל"כ אהם
א"כ כע"ל ה"ט ה"ס פוק כ"י אופיון א"כ בפניו ה"מ ה"י
ל"היס א"מ קמ"ל כניצו י"כ אהם מ' יודין או ו"י " אל"ט ה"ידיה מודין
אהם שאלים כ"י אופיון כ"י א"כ אנה ה"ט כפיין כהם ט
נכ"ל מ' אופיון ה"ידיה פאוונה אעלה כ"י " אופיון א"כ
אכעם הנ"ט כפיין כהם ט"ל א"כ אנה הוא כניצו א"כ ונמ"ל
כ"ידיה מ' אהם הא ל"מ' מ' כ"ידיה כ"י א"כ ט"ל א"כ ה"ידיה

הפאנגע פא וועס פא אומקום פנילוי עילויי פני
אנש "לעגן לערן אנש דעם ע"ה עולם בנין אגבס"
אכריק אנבאר לעגה הפסיקא יוד אל פני בין אופניו פה
אפניוין הוא פ יורה אופ יוד אל טאט פני פה אהאעלה
בין א אופניו דעם ארע לעמיק דינה וכבר ידעם
מעגול פ התקענה פטעם חלם בצבם פריק איקענה
גב לעמקו פאס א" ונה פאס א" פפיון בעס דעם צעקור
איק פיקיב פאק א" פ מעס הוא צורא פאס דעם אפאפא
ההוא יזא אפה נקודת תרל"א

פ יתרו פתב פד אר אביק אר אפיק יל
מעוה פכוד יאכ ואס ואחיו הגדול פתב
כבר אר אביק ארמול אר לעבוי אפיק הנול "בענן
ע אנו כריכס היינו להחוב הדיבור עלאור אבל בארן פמכ
הרחש דעם לעוים פ פבר בואיקו באורק פאענר הפאקוס
פ" יורא בענרס יאחק אעג אבענן בענאן רפתיב ביה ונה
פאק נפא פ לעפא אעג פ פה עב פ פה נפארי הרוא

ע באורק "ועס אבאר פון בריק קצב" דע פ הנה
הפן הנפאק ע" אכיו הוא עלול עלענו ואכיו הנה עלול
אחיאיו ועלול מעועבד לעילרן התעצא ארן אפנן
מעמול פפא פפרא בענן ה לעפ התעפאקוס פאס פ
פוענין אחר אפתיסונה פפסיעאם פאס פאס א" נפא אה"
אין לעארק בענר דעאס פהס רמ איתאצוק פאס פאקאנו וער

אס הוא מחויב פתיקון הצינור ההוא וליא פאס ואילך אפנן
פל ה"ה פינויים חזן פאחורן אפס אפתיסונא פמל
הצינור עלפתי דעאס פהס אפתיסונא פאס פאס פאס

הכנור על פקוס " גם נח פקוס הכותב חונתיים ואינם לחנו
עלנאפריהם עבדנו ונח פקוס עלן הכותב על כנה אמר פקוס
הכותב יחלל באר וצונו כנה פקדינה כי כנא הכותב קלמל
כנור התיים בפקלמל כתיבם כינעה כל הכנור תעקום הכותב
היילך אכול כנאבננה תמלמל לכן הכנור אין הכותב כתיבם
לפמן תמקום כינעה כי כנר נחשך להם התיים בתמקולתם ונח
תאז ביצטעל כי צטעל שהים א קול העלר פחצר הוא צם
אלה נענע בעון חנו העקירין להתיב פלך פחחי כנורה ב
כנעה כמאז חמל ניובן עם נענע הנולד אורי נחפחיר נענע
כיבור חב ואם כי האבות והאמהות אבננה כולן נעלמם הם
מאצוצ א ואמנם למעלה והוא למעלה תלום וצריך שהים כנר
ציתאצק אצטעל בעלללללל כי אין להם יחס עם הכותב ברוב
הפעלים ואין להם צום יחס אקורה עם נעלמל הכותב ואתמל
ואתמלם עליהם ואחרת תלכית כפעלים יתבאר אדם נכמה אצל
על כנר האחרון יולד בן צדיק לעלור ונכר נבול ונעלמל
למעלה לאנעלמל הכו אף מלרנלמל ואיך יהיה בכבוד אביו
אכל מור הענן הוא מ" דע כי כל נעלמה ונעלמה היא נ
נעלמל מלן החפשים או מלן הנכר אברעל מל וצלה צורע
כנע אש " והנה בעל המיוון על האדם עם כנר מורו הם
תמאצופים הנעלמה הנ"ל ואם אביו נעלך כנר יפחח החפדים
אצר בו כנר יחלם תלום ותמלחכר עם הנעלמה הנכרע המוסר
ונאצר כתי אביו פעלן תלכבאז איה פני להכריתה ולמניעה
הלמה לבנייה התמלמל העלמל בכורה כי הנה נולד קנען
ואיך ירע ~~הנעלמה~~ ללכר בכרבו הכורה והמלכו אש לא
עלמלמל נעלמל אבד הפעלעל ותייעלל ותלכרבו ללכר

בדרך מן ילק ואם מן הנשעם היה חרצה לה הורגה פגג
אריכה סגור לפומכה להנהיג ואם היא נשמה מעלללל
רם היא אריכה עמר לפני אשונותיה היראזו מעונתים ומעלכבים
עלידה מעללללל בדרך טוב ופגגו אמו נוסס פצצמה מן
חלם טכח"ה ה"ץ אצו בה אנעצית לה פגין מעלבוב באופן
כי בתה שכל מה אעמא הארס בעלמ"י יא לו חלם לאביו
ולאטו בו הם העמיטו אופן ועריכה אופן פגגו ע"י הלבוב
עללכאזו כ"ג אר"ץ כל העצב אעמא פיעים עלנו מלמעלה
אינו נעצק אה ע"י הלבוב והרי נפבאר ענן אופקום איש
ואופן בולד רם נפבאר נעם כיבוד אב ואם אמ"ד והפקדעם
אויסם קדוצים והחתיחו ר"ל מאור איקדצ ארס עכטאו ב
כעמס פצצמ"י לפני אהם יקדצ ארס עכטאו יעציק לבנו
לבוב עליון וקדוצ אצו על יונה להרבות פורה ומצאם
ואע"פ אהנשמה על הבן נבולה מנשחם אביו הנה צח"י
היא ל לבוב אביו כע"ל ולא עוד אה אהם לא יקדצ האב
עכטאו כעמס פצצמ"י יעציק לבנו לבוב א" רע ויהי איו
ברעיון יצ"ה יעמא להחטיאו ובעה פפג ר"ג נעם לעמ
מענצין אה האב כעביל בנו פיון אבוא לעמא מענצין
אבל יובן עס מה כיהוא נרם להחטיא אה בנו והבן מה
מאור " ועל"ה נבאר כיבוא אחינו הנבול ובעה אה
מעמס קדצ פ"י יא לע"ד ד ררבים ואינ מופד אינ מואן
האע"פ יאו אה אעמ"ה פ"י אעמס יעמורי מ"ל ומ"ל
יוספ באע"פ קדצ פ"י אעמ"ה אה יחייס וע"ה ענינים " הא
הוא מעבן ברדוצ פנימון פגג"ה אה פגג"ה פ"י תבוא

רוחא דצבוק פה בעלמא כלל אספקא גנה הוא נחלק ותלמי למ לבל
פניו ציון צבוק ופא אה נוגל חלקו תלמנו ובהצורה חלקיו חיינו
יוצק עור אפליס הפניו יורדים בפניו הפלדורעס פי הבן ה
הכפוף לוקח הפלדורעס ואורא כל הגוא רוחא וכל הצאה חלקים
הנצחיים. גם הם פעון ענפים תלמודיים א הבן הכפוף והבן
הב לוקח הפלדורעס תלמוד אצאה ואהי בחלקים ענפים נפליס
איו ועדו ככל צאה הפניו ונפלא פי האח הנבול כל אחיו
תלמודיים לו תלמוד עכפא צפופא בענין חביו ואפלו פי
הפניו תלמודיים איהם אפליס פניווד אביהם אפליס עכפא
פי הוא לטעלה תפולס אפליס הבן הכפוף תלמודיים איהם והבן
הב תלמודיים לחביו ולתלמוד הבן הבן תלמודיים אה בלבד והב
תלמודיים נהג והב נהג ללד ועדו הולק פניו התלמודיים עור
אפליס פי הקטן צפופים תלמודיים ככל הקורעין איו
והרוא הב הוא תלמוד ברוח אה צפופים בענין הקצר
צבוק פי עס תלמודי ול אפליס אה כל החבורים ופא והענין הוא
פי פתא אפליסו בענין רוא בענין כנף פי הוא רוחא מ
קדמא דצבוק ^{בה} כפלה פביאה אה גם בתי רבא תלמודיים ה
התלמודיים בה ונעצים בה בתי רוחא לבעלמא תלמודיים פי הנבול
אל עה הבן אה תלמודיים קכס רוחא כפלה אל איה פצול
לכנף הפניו ציון אחריו ופולדו עוצה הבן הר והב ופא
אפליס פי פתא הבן אה לוקח ^{לד} חלקו תלמודיים רוחא
דצבוק יאביו פתא איהו פתל ולמ חיים כפופים רב הוא לוקח
חלקו רוחא דצבוק איהו הנבול פתא איהו פתל ועדו
פצאה הפניו נהג ב בתי אה נפלא במון פתל ופלי תלמודיים
רמל נפליס איהו אפליס נהג פי הקצר קרא לנצחיים חיים

ובענין הוא כי מן הם הפנים הראש צינאו מאתיון הוא
 וכל אחר הנשואים על בע אדם הפתח הנמצאים מאתיון
 הוא כנודע הם נקרא אחים קטנים א הזמן ומפ כבוד אה א
 אביך ואמר אהך הם הוא ומלת אה ואה לבד מן אחינו
 הנבונים ומה כבין ענין הקצ כי אם בארנו כי צריך לבין
 להעלות מן בעלת אחד לבד הוא וכיפן אנו להקטר עם
 מן להעלות מן והענין הוא כי הנה מן הם אחינו הנבונים
 אין לבד עליה אה על ידם כי אנו מאונעברים להם לענין
 הנמל וענין עליהם להעלה הוא כי מן הנחו ארצם להעלה
 באי"ת עינא כנמל ולכן אין שום עליון על כל בני אחרים
 הקטנים מהם אה לא על מן אהנחו אם ארצם לעלה באי"ת
 הבן מה הינדב וודע כי אין הקצרות אה טח פתיית התקנים
 ואח"כ כה נמל חלקו ואין יחס לאם עם הבן ולכן עם האב
 ועם אמו ועם אחיו הנבול וכל הולך לרצו אה לא בהיות נ
 נשואים כולם מאורצ א"י כי אה נאמיים מאוכריים כבאצו
 אבר נפלאי דרוצ מה בשער הנבונים ועצ

פ' כלש פלטים עליון עבר עברי ואמה העבריה " פתיב
 כי קטנה עבר עברי ופתיב אם יעבור
 איצ אה בפרו לאמה דע כי עבר הוא הויה דידין העולה פתיב
 עב ועם ד' אוקיפיה הרי עבר עב ד' העיקר אורצ ה
 האתיפת על עבר הוא פאר האחרים הפאונים על הויה
 אהם בני"ל עב ועם ד' אוקיפת הפאונות הארצות אבהויה
 הפאונות הוא עבר ואה קומיף על הויה דידין הע
 העולה עב עם עשר אוקיפת המילוי יהיה הכל בני"ל
 עברו אכל האפתה הע נקבה והוא פתיב אה הויה כי
 ענין

למילויים עבו דיוקין ורמזין ורמזין הם כתיב אפמה עם הפול
עוד אמר במעבד פירושין אמה העבריה אינה עוברת לך
אם הבן ולא אם הבת ועל עובר אם הבן ולא אם הבת תביא
כ אמה העבריה היא כשלה הבריאה ועל היא ביצ' כנודע ולכן
אין אמה העבריה אהיא הבריאה עוברת לעק אה לאי עליה
איה כער הבריאה אכל העל אהוא ביצ' והוא פוד לעטרוך כ
כנודע הוא עובר אם לא דע' אכל לא אם הבת אהיא נוקביה כ
מדרשן אבנאיה הוא עובר אם הבת ...

דין הגרב " כתיב אה יעלה הרוב יעלה ד אכ"ו " ענין הנטה
אנפלה נפלה לעיל כף לך בלואו העולה
כי נטה היא כעל העלון דחמט אבד' דעשה אהוא יקום
עכומה בער אנפלה כפרהפח איה בתקום העולה לענה
ועל " ואמר נעם פעלמה כפל הוא אה כ הנטה הכחמנ
פלם לעלה ונה אהקל" ינבו אם הנשמש אה יוא אהן
העלמם כנודע" אנה הנשמש הם נשמשן ענין העלם כ
כנודע ולכן נקרא העיון בלשון ידיעה כעל' וידע אה

אם חוב אהפן אכילא כנה " אנה הנטה כעל אהוא עכ
קל כנודע ולכן נשמש כפל אהוא כעל קל " עור נעם
אחר כ הקל" נשמש ד בת" " אה היא בת" הנשמש העולם
א הנטה כעל עור תוקף לעולה כנודע נה נשמש הנשמש
היורד ענין הנטה כעל עור כנודע ולכן נשמש כעל עור
נה כעל עור הנודע מחכירו אנה כנודע פלו נשמש כעל
על עור אהוא כ כל נשמש כעל עור אהוא אהיה
אכה כעל עור נשמש עור אהוא אהיה אהיה
אכה נשמש אהוא כה הוא אהיה אהיה אהיה עור עור

מחבר
מנ

למעלה וכפי הצדע אמצעיתין עליה למעלה כך הוא ענין התעלה
 חצר למעלה שהוא כך הוא איתנו הצדע אמצעיתין חצר לו
 בעבור ונתחיל כי פאשר נרביס פאמנו הוא נרביס פאמנו חס
 הצדע העליון היורד לנפא פאמנעלה ואלעף שאינה אלא שוק
 פרוטה גוי הוא נרביס פאמנו שוק פרוטה אל הצדע העליון
 איה כנר אבנה יחבא לך מאמל על פאמ איומני יעקב לבד
 מאמל אהכריקים חסו על פאמנו כי גוי יעקב חסו על פ
 פנים קננים וכו' אבעני הוא כי התעלה שלו הוא נעמך לו
 מאמל אצד עליון הנצדע על נפאו ואם אינו חסו על פ
 פאמנו נעמל אמה פבכול פבנה הצדע היורד לנפאו ואינו
 פאמניבו ועוד כי אם ינח אמן פרוטה אהכרי פאמנו הנה נס
 למעלה נפחיק ונאברק איה הצדע הצדע אהצדע לנפאו
 ולכן הם חסו על פאמנו ברבי פאמנו מולפי ברבי כדקא
 ופאמנו כי אהכרי פאמנו על פאמנו
 איסור הזכרות "שם אהים אחרים" כפי וצם אהים אחרים
 לא כפי פאמנו "דע כי פאמנו איתנו הוא
 אלא יתברו אפנו אל פאמנו הנק' אהים אחרים כנודע אבפאמנו
 בליה לפי אמת פאמנו החילונים וכל פאמנו אפנו פאמנו
 כחו הפק פאמנו פכל האקוס אחר אחר פאמנו וכו' אלא
 עוד אלא לפי למנהר עם הארזים פאמנו אלא האותונים כלאמנו לעת
 א כאלו וכיוצא בזה אחר פאמנו הוא לעמון ארזים חסו
 להמכרים כי פאמנו פאמנו ופאמנו פאמנו פאמנו פאמנו
 פאמנו אהם ב אפיוק ראצו אבו ולא עוד אפאמנו אהכרי
 כפי כהיומני פאמנו פאמנו פאמנו פאמנו פאמנו פאמנו
 כבוקר הלפני לבין פאמנו פאמנו פאמנו פאמנו פאמנו פאמנו

בלילה מאמר עברם על לאו יראים אהים לא קמצו והנהיגו מאמר
אבאם אופק לא ביום ולא בלילה לא אעכיר צעון ולא פיואל בו
אפצט בלילה כי אר יכול להקביר על המצבות להמלאו
להעצו ונס על לבנו ארס אחים בפנכר האית המצבות
דין בנשר כחרכ " כפיד לא קבצת נדי בחלב איתו"
עוריות נב אאופר יום אאכל
נבנה לא אפול בעי ער הלילה וראינו מחשבים אלא לאפול
המקאר העלגה מן הקטס המצבות עם תבאר לפי אהנים
על לבנו אופר על אמצעבים בו חלב עתים אפנדע ולפן אינס
אופלס אופר עם תבאר ואת ראיתו לפארו על אאפול אופר עם
תבאר בוכר

כ תרומה " תבאר כען כית המקדש " כפיד ועצו ל
תקדש אצפתי בקרס " ובאר עען בה
אל אעלה " ותקדש אהיה בתדבר ותצטן עילה " הנה ברוא
א על נוק דמא בארנו בארובה כל בתי מן תבירי אופר העל
וער כית ב תורבנו עה ועל אפר תבאר ע מעעס הנה בקטרה
ל כ כמען התקדש התצטן בתדבר היה מן ביטי החול
חמור באחור אלא כמען הקפלה חס תצטן אהוא בנייתעריא
כ אהס ב אחוריס אל אחוריס כי כל אחוריס אל אהיס אהס
כלד ועס א אופיקנו הו הו ועס הו האהיס חורבה כי הו
הוא בתי אהיס בפור אחוריס ולפן הוא חורבה אהוא דין
וחין בו יצוב אפף הו הו כתיא תצטן " ותעען הוא כי
בית מן חמור באחור הו דינס בבתי אהיס אב אחוריס
אל מן הו ב הו הו הנכבקים עה כנה ולפן התצטן אעענה

בפירוש חרם אפרים כי הוא בבחי' חתומים ובעצם צילת
חמוריון פב"ק אבל היה יתן החמה ולעולם תלמד רחל בלבר
לבן לא היה העצמן הוא אבל נעור לא עלמעה אמתם
בעצמו יתן היה פתלים על אבנים מעבשן נעור פנודע ולכן
נקרא צילה כי ר' אפרים ור' חנה בנ"ל אבא מא' שאינו עמה
גם אהיה לא הויה דעה כספין ולא עור לא שאינו אפ"ל
באומיים על המורה הנ"ל אבא בנ"ל לא פתלים אלה אבא
בנ"ל אה"ל ואם אבא צילה היא כנ"ל נא"ל אעמה חמרה ל
לביא"ל בנ"ל פתלים על צם אהיה ולא עור לא אבא צם אהיה
יתן עליון אבא אהיה דעילוי יודין בעולה בנ"ל אבא על
אלמנה הי' עון אהיה בקומתם לנעורי אפ"ל יתן חמה ולעולם
אבא יתקום למה פנודע אב"ל פב"ק ונודע כי לאה נקרא
תל"ק פתלואה אכלנו בסוד ותל"ק יתני תלה היא ולכן
תקדש בנ"ל תל"ק לנעור בו אם עלה עור איעור תתקום לאה
הנב"ל תל"ק בנ"ל אה"ל בנ"ל פקודה רביעית עלמנה
הא"ל פתלואה באצלתא"ל ר"ל אר"ל בנ"ל איעור מיתלם
מ"ל ל"ל יתני תל"ק אצמה אעשה עלמנה בבנין ב"ה
נחלקים ל"ל בנ"ל בפנין מ"ל א"ל פנודע והעלה הוא מ"ל כנ"ל
לאה א"ל כנ"ל רחל "

ענין הארון " כפי"ב ועשו ארון עצי אגנים וכו' אם
מקדש מלכא כי בירוב תל"ק תל"ק
וכלנו יתן חנה חזי אמה ועתה הוא בתורה אגודעיק
ברואים רבים כי בירוב בניית הא"ל הם בעל
חזקין כי הנה המע"ל ב"ל חז"ל אצ"ל בנין על פתל"ל
פתיים לא"ל ויתן הפת"ל חז"ל נעשה חז"ל
התל"ק

המלכות נאמן ועל יב פתי אחרות רבות ונבא א הבאזר ט
הנה הארון הוא נאמן דמא אצרי איעור קולתה קולתה קולתה קולתה
דמא ו והנה היעור אין אנו תפנעמן אופן בחצבון לפי אבוא
נעמן בנפיש בין נכח אור איעור הנכח וההור הם איעור
אחזי קולתה הרי איעור וחזי ארבו אל ארון והנה נס הסורה
הנכונה סך הארון היא איעור המה והיא כתי מ"ה הנקרא סורה
אפכר אצרי איעור קולתה הוא איעור קולתה קולתה קולתה ארס
בא יביא אורף איעור אחזי על הנש בארון אבוא נאמן דמא כנודע
אז קל כפי הפעל אבולומר לא היה ארס אלא א נפחיים בלבד
עורף פי אחזי אבוא בבתי המלחין אל הנקב הנקרא ארון אפכר
אזלנו ברוא אחזי ענן מה אכל עמה נפיש באופן
אבוא פי הנה המלחין אל הנקב אינם רק ב המלחין וחזי
פי הדע אלה קל בטר עמרא דנב"א אבוא חזי הדע אכל
עמרא דחפשים אבוא חזי האחר אל הדע איננו מה אפכר
איעור וחזי אורכו " עוד פי אחזי נס בענן ול איעור
הנכונה הנש הנקרא ארון נעל והנה היא נחלק אר לל חלקים
אז איעור איעור אל ספרו אכר ל ראצו אבא איעור איעור
וחזי ארבו לפי איעור אינם בעמקו רחב פי המאז הוא
זה המאז באוקס החללים בקענים דבר איעור אכל יב
מה אורף כנודע פי הם העפכרענים דרך ל בקוים ער
מזוה ונש כנודע " אכר חלף אבא איעור איעור
העל והמלחין איעור איעור וחזי רחבו אכר נהי אבא א
איעור העפכרענים המלחין ועוקיפיש איעור איעור איעור
וחזי קולתה " ועל נפשי איעור איעור הנש הנה
היך המלחין איעור איעור וחזי איעור איעור איעור איעור

ואין בה לא פריין טלוחין בנת בעוף אחר האנינו ורל ונהירו דפריין
טלוחין רלפן בה אבו ארד טלוחין אגה חוב אבה טלופאעניס
כאיעור קוילאן כל טלוח טגה ארכו אילאניס אחזי וקאז
אבענין הוא כי גנה נורע אגטלוחין דחכע אפי דעעיר טלופאעניס
כד קוים יעני אצאסי אבו וטלופאענין טר טאול פריקין פ
פריאין דנח אור אבו אכל זיין אפכע בקדעא א" אוא כ
אעפ" אטלופאעניס ער לענה אינע נקיא טלוחיס נעלויס
אכל עכ"מ כיון אפריין טלוחין דנ"ק נעצין טאפריין פריקין פ
קדעאין דנח אור דעעיר לנ" כל הפאעניס דטלוחין דעעיר
ע" פריין פריקין קדעאין דנח אור אבו אגה בכלל נק" טלוחין
ל" אע" אע" נעצין טלוחין א הנק" אכל פריין פריקין אטלופאענין
אפריין פריקין פריאין דנח אור דעעיר הפאעניס דטלוחין
דעעיר בקופס אינע נקיא בע" טלוחין כלל וטאכא א"ינע
טלוחין נעלויס אכל ג"ס טלופאענין ד"א א"ינע טלוחין
כלל" אבענין הוא כי כלל הפאעניס טלוח החכע
בפריין פריקין דנח טלופאענין פ"א אור הוא בפריין
הענין דנח כ"י ציובל לעצאן טלוח חכע נרא אגה הנק"
אלבן אעפ" אגטלוחין בהם הוא בח" ל"א עכ"מ נקיא א
כ"ס טלוחין אכל פריין פריקין אטלופאענין אבו אינע
נקיא טלוח כלל וכן בעענין בטלוח הכ" הטלופאענין
הור אבו נורע " טור נפאר אכלנו כי דנח אור
ד"א טלופאעניס ב" חכעיס טאופיס ג" חכעיס הטלופאענין
טאמר וער הוא אבו נורע " אגה בעביל אוח" טלופאענין
האירפ טרלפן כעל"ס וטלוא כי חכע אגה טע

דפריין

כפול חסד ה' לזכרו עם וחסד ה' לזכור בפעולת חסדו הנקרא יוסף
בחסד אבדור נכפול לז' הא' לעצמו והב' בפעולת דג' ופלאה ה'
אזלנו במדה ירידות החסדים והנזקקים ונעלה פי בפעולת החסד
אלה יא חסד אלף ונק' אמה א' עור יב בו הארץ פעולת החסד
דמעה הכלל תבארם הפלאעמו ב' פרקי הנטה כ"א כע"ל ע'
אבול נכולל בפרק עליון לבדו ובארץ הפעולת המגה הכללית שבהארץ
ל' הפרקים נקרא אמה אחד מהם "חזאי אמה המי ארבעים וחצי אינו
וכע"ל בקו אע"ל בפעולת פי אלה והנה החסד אשר בתע"ל חכמה
אפה נקרא אמה שלישית אע"ל אבוא כע"ל הפרק הא' לבדו בנ"ח
דמעה לפי אבול החסד הוא נשאר לעולם בפעולת החסד אבה
ואינו תלפזזת בארץ מן הימין אבה כלל אכל הארץ בפעולת ע'
עליו הנקרא חכמה הנה הוא תלפזזת בכל מן הימין אבה
על הנטה אבה ולכן כל פרק אפרק אינו נקרא רק חז' אמה
בלבד וע"ל בפעולת ב"ו " עור יב בנה עע"ל ד' והוא פי החסד הוא
אזר תעלה ולכן נכולל ונכפול ועצמה " חסדים שלישים אחר
לכח דמעה הא' לבוא לחכמה כנ"ק ולכן חסד אבוחסדה ע"ל
נח דמעה כנודע ואינו נכפול הארץ ונעלה פי בפעולת
ב' עקובלעם לו ולה נעלה פי כל פרקי הפרק אינו רק חז' אמה
בלבד בטובה פי חז' הארץ כל פרק עע"ל נשאר בנ"ח דמעה
וע"ל בפעולת הב' אבה וענן אמה חז' חסדה ב' אמתעל אבה
הוא פי כבוד נשאר אבואר א"ק אלה אין החסדים נכח וזכור
ד"א תלפזזת עם נשארין בפעולת אלה בלבד ואמתעל ה"ה
נ"א אצאו תיעור דמעה ועמנו ביעלם אלה הנה הארץ
חוסד ל' תלפזזת תחמט אבה ע"ל הוי אבה כנודע אכל
הפעולת אבה נעלה ע"ל התלחין ד"א אמתעלנו בנ"ח
והנה אבה הנה הפ' תלפזזת בכל תעלן ב' הקונים י

יחם אבמאם כמ' ונתאח' כ' בשמ' חסד אבה נכפצמ' רב' א'
ארוי היא אמה א' ועוד נכפצמ' הארמ' ה'טוח ט'א'ט' הנק'א'
חז' אמה לנדעם הנגל' כ' אין הארמ' נכפצמ' להימן אור, טכוסה
ארוי הם אמה וחז' בשפ' החסד אבה כמ' ויתין ועל'ט' בל'ב' אבה
במ' אטמ' אפער' אמה וחז' קוממ' בטכ' אורז אלה הנק'א' קוממ'
אבה כג'ל ונתאח' כ' כל המדומ' האה' הם כ'ב' הקוים יתיון אטמ'
אבה ואל' במ' אמה'על' והנדעם הוא פנ'ל' כ' דערק' קל'ה ואין בה
רמ' פריי' פ'אחין יתיון אטמ' המ'פצמ'ים יתיו' אטמ'א' אבה ויז
בה המ'ר'ר' כ'נ' " עורך יז פ' אחר דע כ' הימור דאב'א' ה'
המ'לכ'צ' פוק הימור דא' אחר' א'נ'ה' המ'לכ'צ'ים פוק הדעמ'
דמ' הנק'א' פור' אבב'ב' א'ת' המ'מ'ל' בתר'ב' פ' לך לך ר' אבין
ט'אפ'ס' פ'תין נובל'ט' חפ'ע' על מעל'ה פורה וכו' והע'ט' כ' עה

א'נ'י הנה המ'א'מ'ר' ה'מ'
כ'ט' אטמ' הק'מ'מ'
אל' כ'ט' אטמ' המ'א'מ'ר' ר'מ'
ר' קמ'ה' טא' ונתאח' א'ם
כי כ'ר'א'ט'נ'

הימור דאב'א' המ'פצמ' ב'א'
הנק' פורה הנה הוא נ'ט'א'
אובל' טון חפ'ע' על מעל'ה
גמ' אב'א' אכ'ה נכפ'א'י א'ז'כ'ט'
בע'ט' פ'יטול המ'לכ'צ'ים כ' כ'ת'

נב' דאב'א' ואל' אב'פצמ' פוק ע'ע'ר' בב'ת' ט'אחין א'ר'ע' פ'ה'ק'
ביטול ונ'פ'ל'ה' בע'מ' ביטול המ'לכ'צ'ים הלכ' נק'א' נובל'ט'
א'ת' ר' הארמ' הימור דאב'א' ביוצ'א' לח'ן ט'ון ח'ת'ה' ונ'ט'מ'ת'
דמ' המ'ע'ה' ימ'ע'ט' פ'ת' יעקב ר' יעקב המ' נק'א' פורה אבב'ב'ב'
לבי'א'ר'ת' ביימור דאב'א' הנק' פורה כ'נ' " ונ'ט' ט'א'ר' ט'כ'נ' יעקב
אד'ב' ביימור ונ'ט'מ' דאב'א' אב'פ'וק' המ'ע'ר' כ' הנה הוא יארמ'
ארוק עיימור דא' כ' הימור דא' אג'וא' נ'א' הוא ק'ז' ונ'ט'מ'
ח'ת'ה' דמ' אבימור דאב'א' אג'וא' זכ' יוצ'א' ט'א'ם' ל'ח'ן'
מ'פצמ'ט' פוק ח'ת'ה' ונ'ט'מ' המ'לכ'צ'ים כ' פוק ביימור
ט'א'

היא יצא לא מן המצאנים המעלה אבן אבן ואו הנגיד
חיון ובפרה אצו בקופה הוא הארוץ עלוה הדעת המלכבז בקונו פניו
אלכר חיוה הפוקע ונלעלע לכן היו ה לחוס פפופו אהם כנע
עליון דעת ה חפרים אפר אהם ה הדברוק אהם ה חותמני
הפרה כל חותמני כלל עמאלס אהם כללם כלל פחית עלאס ומלח נענה
כחפרים אצמה מלתי חרבו כנעל בהקדמת דחוצי בעננו חנה אבנה
נפלאו לך אעמי אורה רבים להבין דברים אחרים תפוך דברים באה
אנה ארון אשר הם תלמדיענים כנע עב קעץ אהם אחרים הפצונעם
והעלואס דבויה דעב דיודין כנודע אשר היא פנע דיפנה דאבא
ואחרים אבו אשר הם תלמדיענים בנה י ונאכנעס לנען הלפרות
אשר תפסה על הארון הוא נענה תפסר דא"י פנו אבא ומה
מאורו " דע כי אע"פ שבתקופות רבים פלסנו פן אחרים על
חפרים אע"פ החנה ונענה הם יענעלם אין הבנה אהם יענעלם
לנעמי דא"פ פון אצו היפסור דא"י פסון ונאכאס התפרים דרך אה
לחן להמפצע פנא א"פ נענאס האוור העל יענעלם לנעמי
ויכחחו בהם החיטאנעם וכבר נפל כי אין הנשיר יכול לקבל
או אחרים נענעלם ער איתלכעו קחלה כולס דנה דא"פ או דא"פ
ואיך עמה הם יענעלם ועוד דא"פ נפ כלל התפרים אענעלם ה
הנאכאס לנענעלם כנע יעל לנענה נפ הם פן האפרים הם
פנים ויפלו דרך אה אכל הנענעלם הוא האופק עה כי פנה דרך
החפרים הם דרך פן היפסור דא"י לנעמי ענעלם כמי האחר
הלבא והכלל הוא היפסור דא"י ותלמדיענים בו " והנענעלם הוא פן
פן היפסור דא"י נענעלם בענעלם א"י אכל אינו נע"פ פסום נענעלם
הא"פ לנעמי אה פנים הפס"ה האחרו דא"י לכן נענעלם אה ה
האחרים הלבא היפסור הוא ער פן היפסור עלענעלם ואיך בהאחר
נענעלם אה פנו תפוך א"י ולבא הפסום פן היפסור הוא

והוא כי באיורדים החפזים ללמוד אינו יורד על עמקם רק הארץ
כלבד מה ציורל לעבור דרך העמק הוא ואז הם לוקחים עמיהם
תאוקה האחד על הלבוא הוא איורדים על לבואם בקרבו ובכח
הפלא עמקם הם על לבואם בו. ואחרי מה שאנו קורים אוקס אורופ
תעלה הוא לפי שאינם הלבוא על עמק העליון דיופד דא"ל רק האחד
טעם כפי יעמנו והוא תפוק ולבוא הק-תאור ובדרך זה נקרא אורופ
תעלה ואחרי פועל העמק המה הוא לב-כח הנמל"ל הוא
כדי אחרים האו אהם על עמק אורופ תעמל ולא כלים יהיו על לבוא
קח הכלי המה הנעשה תבדילת דא"ל וע"כ אין התיאורם טחנים
בהם כנודע כי אין צולעים התיאורם תאית"ל ולבואם יגד"ל הוא
כי על העמק המה לא ירדו כל החפזים ולמעשה אבל העלונים טאחו
למעלה דרך עמקו והחפזים הפתוחים אביה אם החוקים
אחור פתוחה אצלנו וע"כ גם בוקעים ויורדים דרך העמק הוא
כגם ועמק צעמם כלפיא והעלונים אמצאחו תמוותים אחר אצא
החפזים טאחו אם כי אינם במקעים העמק הוא רק בהיורם
חוקים בחוק ובכפלים ותחלת מה נעבר הבקע הכלי
יוצאים למן ומכור ההקדמה זו " והנה מה הלבוא אבו ת
תמלכא היסוד ראבא כעמק צעמ ויוצא למן החמה ולמעשה
דרך פי היסוד דאית"ל היא פור הרכב ורת אצר על הארון
ליופם הלבוא המה כלל ימן נה"ל דאית"ל לפי אפס הנח והבוק
תאירים ביסוד אהוא קו איתכני המפריע פתחם והנה הנח
יש בו אם דה בתעלוי ט"ב מורין ועול"ה כח"ל והנה קפה
אין יור פעמים (ה) ה"י הם כח"ל אורי אלה בעמ ובבוק
יש אם יג בתעלוי ההק והוא כח"ל ל"ל ועמ קפה אורופ
פעמים ה"ה הם כח"ל ר"י ר"ל בבוק " וביסוד ית"ל י"ה
תעלוי אפין והוא כח"ל כ"ל ועור קפה אורופ י"ה פעמים ה"ה

בני קד אורי קצו בימור עקב פחבר כולם עליה וכל וקצו בני
מציח כמנן הכפופי ואני תלפזק חס אעפני תעלוי מל ומנן
כפופי : והלה ענן מר מהב אעל הכפופי הוא כי הלבוא
המה הנקרא כפופי בעלביז חק בארון אבוא היסוד דאבא הנה
הוא עורף עליו כפי היסוד נכ למסמלו ועו הבח"ה הוא נפגה יע
ממנו על הארון ומסמ"ה מהב אעל הכפופי אנודע הוא כי ה
המה הוא באי"י ולעל"ה כי אעפני תעלוי מל כי מר כנ"ה אור אהיה
מור אהיה פצונת אבוא כ"ה נ"ה א"ה בעילויי יא"ה ל"ה בני"ה
קפ"ה עס הסולל ל"ה הצלפי מרי אור"י ובה א"ה יוצא יא"ה
אהיה באופן מה כי אהיה כנ"ה כ"ה ועס עצי אופיוניו בעילוי
היי"ה א"ה נלע"ה אלהיוס א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה
אופיוס בעילויי דא"ה אהיה וכן א"ה אהיה העיקרי א"ה נלע"ה
כי א"ה פצונת כ"ה א"ה א"ה נלע"ה בעילוי קפ"ה א"ה א"ה כנ"ה
אור כ"ה א"ה ל"ה אבוא אור דאהיה ועא"ה א"ה א"ה אנודע כי
א"ה אהיה הוא באי"י ובן מר מהב נ"ה ע"ה בו " "
כ"ה תעודי תלפזק דתלפזק בנרופי על הימנורה י כתיב ואהיה
פ"ה א"ה בני יא"ה ויקחו א"ה אעפני ע"ה ע"ה ע"ה
לפאור לבעלע"ה נ"ה ק"ה י הנה בעמורה היא כ"ה כ"ה א
בעמורת אחוי באחור ע"ה וכל עיקר פ"ה א"ה א"ה הוא
ע"ה א"ה חפ"ה אבנ"ה אב"ה דע"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה
ביארנו עניינ"ה כי פ"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה
תע"ה דא"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה
היסוד דע"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה
ע"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה א"ה

היה לראו בחזרו הנכח והגור ועמיהם בנאק פכודע כי חיק ה
הנכה נכעם לא בסור אור חזר ולא כחור יצר והנה ב' המנים
הם ב' המנים אשר נכח אור בסור וב' מנים עלה וכו' ואו
נרדקם בסור נכפזים ונעזים כפימם בבח מחצית הכאפס
א' כנע בעורר אבקין דכפית הוא תפטרר לזכיק ותכח ה
הכאפס א' נכפיק ונעזים פרויין ואח נעמחן א' ויוצא תל
הצמון זק אבוא האור העפן א' הנקב' ות' כפית לעאר וביאר
הכפוד כי עעם הפקיעה מ' היא לעלוק נ' פתיר ו'ל כי הפלג'
הנקרא נ' יפאק לה האור במה דק על' בסור א' ואס ל' היו
פמין ל' היה האור חזר תפטרר לעעלה ופכ' נפכר א' א'
למז' פל' א' בסור אור חזר' ובענן א'ען זיפ' זק א'עלפני
פנעם א'חם עלתווי ו'ל כי אוקן ה' א'עלג' הנ' ב'ל יפרו ב'ע'
בענן הצבר ציואיים ת'ל א'על' א'היה י'ה' אכר פ'ארטו
טעני' בעורר הפלג' בענן מ' ברפוס א'בכל ק'ל'ה דיוס
הצבר ונה א' ה' ב' ק'ח'ו' ל'ה' ונה ד' א'על' היואיים
מ'ל אוק'ם א'היה ה' ב'ע' פ'ל' ופ'על'ב' פ'ק'ב'ל'ם
חור' נקרא ק'ל' ו' א'על' היואיים מ'ן ל' אוק'ם י'ה' ה'
ב'ע' מ'ס' ונה המ'ר' במה הוא כ'ל'ל'ם ל' א'על' א' היואיים
מ'ע'ס י'ה' כ'ע' א'ב'ח'ן כ'פ'י'ם י'א'ל' פ'על'נו א'ען מ'ס' זק ולמ
א'ען זק הוא ל' ב'ל' מ'ס' "

כ'ע'שה חונש'ן וא'פ'וד' " כ'פ'י'ב' ו'ל'ג' ה'ב'ר'ים א'צר'
י'ע'ג'ה ח'א'ע'ן א'א'פ'ור א'כו'
כ'כ'ר נ'פ'כ'ר'ה כ'פ'ק'ר'י' ב'ע'ור'ר' כ'י' ח'א'ע'ן א'מ'פ'ק' ל'ר'י'ה' כ'ע'ה'ה'
א'א'פ'ור' הוא א'מ'פ'ק' ל'ר'י'ה' ל'ל'א' כ'ה'כ'ח' כ'א' פ'נ'ע'ס ו'ל'א' א'ח'ז'ר' ו'ב'ב'א'ר'
הוא כ'פ'י'ח'ון

הוא כפיון הם על פניהם אחוריהם כדבקים יחד ועליו נקרא פנים
ועל נקרא אחורו בסוף אחורו וקדם לידו ולבדוק חסר הנקב
על פניה הנקרא אפוא שהוא בעל פניו הוי"ו כו וארבעה
הוא צדק ליהודי אפוא טולא ואלו חו אפוא חסרו פני על הטלל
הוא כפיון " והמשל היוק החצן בעל הוא בסוף העיון ד
דקמטק אבו אהם הינם נפשוים ומצ חצן טאצט וסוף החצן
הוא אם ארני והאחוריים על אהיה העלנים פני" דס ואענהם פניע
חצן והוא אופיוק טאצ פי הוא הנחצ הנוצק וקורע רחם האיל
באעה אפועק ללמך וכפר נפחארי מה ברוצ יוס" אל פמח
בעטן קרועת יס טאק ועצ

פ" לוי תישא טאק אפון הוצאה " כמב ואמך קח לך
באעם ראצ א" ארמל פי הקנה באם לא

היה טאקלו לא טאקנים והתאנים כלבר אכל הער דרור ו
וקנען פא טהם טאקלו חמצ טאק חמש טע דרור היה
טאקל בעל בבק אחס ובקנען טאקל לחאין בב"ב אדייקי
מה טאקלן הפקוב ונבאר טעם טען מה " דע פי לטענים
או הם כס" אפוק אהים איע ב"ו ארבו אבטלנאם
והנה טע דרור פנע אהים אבב" הנק" דרור פאצ" וקראוס
דרור בארין וכו' ולכן טאקל פבם אחס אכל קנען באם
הוא כנע אהים אבב"ו דא' אנודע פי נס בגור דעע
יא בו אם אהים פי הוא קו אפוא ולכן היה טאקל בב חלא
אמנם פין חלאין פק ^{לא היה} טאקל ה טאוק. פשו הער דרור
לפרו לפר אהור ארבו אענהם הם פרא אר אהים הנע חיע
א"א ב"א ו" בא"א בסוף רבו אבו ואחר בנוק כמ" וקנע

בשם ה' כפולות פיהם ל' ונחזור לענין המצוקים כי
הנה עור דור מצוקה ה' מאוס כנגד ב' בתי אהים הא'
ברוך פעם בעילוי יודין העולה א' ה' ברוך האחרים
העולה ר' וצעהם הם כנגד ק' ונפי אב בתי ג' הם
באי' ולכן היה מצוקה ק' ונ' כפול וקנתון בשם הוא
במא' והם ב' בתי ר' ונ' והוא ולכן מצוקה הוא ק' א' אביה
מצוקה כד' פעמים הן א' כנגד ר' ונ' כנגד ההוד אבל
במלכות אהין כה כפ' אהים פעמו במא' אהין ב' ור' ונ' בלבד
והיה מצוקה בפעם אחר' ו' אבזה ק' ונ' לעה א' הפעמים נק' ו
בפעמים ראש' לפי אכאל הם א' אהים הפעמו בעלמ' ראש'
כי אהין הריב ירעמו לאחרים אלו אהוא כע' ו' ואהין הפעין
ירעמו לשם אהים בעילוי יודין ואהין א' הוא כפולת א' א'
אהים עלמ' וק' ונ' נקרא בפעמים הוא לפי אהנה נק' ונ'
כי ר' פעמים א' הם כב' ובמ' ונה י' א' בהם ל' אהין
אהיה א' דיודין באי' והב' כפולין במא' וה' דההין בנאק'
ואם פ' ונ' ה' המעלות הנה לבדם בני אהין אהיה הפעמו
הם כנגד א' כפולת בפעמים ונענן עור דור הוא כי
נדע כי ק' כפולת י' בשם אהים הא' באי' אכאל באחרונה
אבה אכאל י' ק' כפולת אהים בשם אהים אכאל דמא'
המפ' אהיה כד' עלמ' כפ' פעמו אה' אכאל ונה
כי המעשה המה אל אהין המעשה היה למתבנים כל
א' הק' כפולת אחרים הם נכ' פעם מה במה ע' למעלה
באי' וא' הם למתבנים כי ע' עליה וכלל המה הם
למתבנים פעמו אה' אכאל כפ' ק' הם ק' ונ'
אהים נקרא דיבור הוא כבתי אהין עלמ' אל אהים
המצוקים

במקד ליהודים הנש וכל עם אלהים יצאו הב אשם בב
אחרים דא"י ודנאק בעשר הוא בכחי חיבועו העלנה ר' ועם ה'
אומנות אגים הרי הר' וגנה בפ' הר' בב' דרור /
פ' ויקרא אומר אזור ורע"י כפיב כי כל אזור וכל רע"י
לא מקנמו מעטנו אשה לה' נעם אומר הקטרפס
הוא כי הם בכחי כל היעם דקנטומ ובלתם כי אזור הוא לה'
עלמין דאגים דקנטומ כי א' הוא אגים דעולנו יודין ובל' הוא אגים
כריבוע האחרים פאונעם ופ' הוא כללם עם אגים הר' אכל
רע"י הוא היעם אל נלמם אכללמם הם האל' היעם אלנלמם
עם הי"י כעבואר אכלנו בדחא אצור אל' ר"ה אהוא א"א'
פטר רע"י ועם הי"י פוקים אכלמם הי"י האחרים פאונר הם
אל' וי' א"א' פ' אצור ופ' הם היעם אחרים כנודע / / / /
איסור עולועת ליינוי" כפיב או נפא כי פאבע
לכנא בעלמם וכו' אור
מה ימכאח מענה א" כעלם אבועם פ' קע הקס אבועם פ'
אגם ר' ופ' הנה מענה מ' אורמם בענן עם הקודי בעלמם
אזר כה פ' אבעה כע' בעלמם פ' פ' פ' בענן בע"י כפ'ר ופ'
י"ה יודי הא וז' ומו הא דרי הם ב' אבועם וקרא אבוק
לפי אגם כפוד הפאונר ובעלמם הא' ועוד יצ' אבועם
אחרים בעלמם בעלמם וקרא פולמו וגם כ"א אוכיוס אש'
בעלמם בעלמם אגם ל' אבעה ומ' אבועם ב' גראצ' אגם
ר' אחרים בעלמם בעלמם פ' אכ"י מה יקראו כפ'ר קאציוס
ה' אומנו אבועם ולא קאמר בעלמם כי נס כאן כיינס
העלמם פ' אימחייב קרוב על' אבקא הר' לבי ידעלמם
העלמם אכלמם בעלמם אכל' לבי נב' אבועם

למען א פני הנני נס במה יתקן לעד אחר ב' אגן ד' למען
עבדתי ד' אכל בא למען כי הם ב' אבות ועוד ד' קולות
במילוי המילוי אהם בחי' אחוה תלביד המילוי נס יתקן
כי כפי הפעם היה כריך למחוק ולמחר עבדתי ב' אהם א
אבות עבדתי עם הקולות יהי' ד' אכל במה נחא כי
הם ב' אבות אהם ד' קולות נס אהם נראה לעבד פיוציון כפי
הפעם כי הנה הב' אלו המילוי נכללים הם פוך ה' אכל
מילוי המילוי בוראי ומלא כי כולם אינם רק ד' וענן להרע
הז' להנני הוא כי הנה הב' אבות האחרות אכל בוי'ה
הנני להרע וב' אבות הראש' הם להעבד ומלא אהמילוי
ממענה למעלה ובמה יתקן ענן מעבד מעבד אבועה אכל
אכל אכל אכל ידענן הוא כי נודע כי מ' תלביד ראיה
אחרי אעתי הם מער טון אהם ב' אבות נ'ה האחר' כי אופ'
א הוא המענה ^{הכלל} טון אהם המילוי ועוד הפנים א
אהם אהם בחי' הרע לכן תמונתם ולכן להרע הוא בהם
אכל ב' אבות הראש' אהם יה' הם בא"ה הם להעבד כי כולם
עובד ולא היו בהם פנים ועים ולא תמן כנודע ונהנה להעבד
ה' לאחרים אהענן הוא מה כי הנה פאצר תמן הם המילוי
ה' אהם ענן ידירקם בעולם הבריאה וראי אשאר בהם
ענן אהם ברפ"ה פכאין להעצירה ולקיימתם על עולמם
המטפיק להם בכמלאם ומה אינו נקרא עמון ואסלה רק
היום תכאמלכם ומאכרח בלבד כפי אכרח למחר ונתקן
במילוי המילוי אהם ענן ^{המילוי} פיקון ביטול המילוי
כממע ומלא כי מה החוה המאכרח בכמלאם היה נמאך
להם בהיותם בבריאה טון ב' אבות נ'ה האחר' אהם ב'

פנישתי

פני עולמיך יי' מלאך הקדוש המקייתם ותמיים את המלכות
ועון הכרחי וחיות מלאכותיך אבל הכילה לעודה כפועל לא
היה נמצא להם מאשה ולכן ב' אריות או נקרא להרע אשר פ'
פירשו הוא אלה אוכל לל שאין בו בחי הכילה א' העלבים שבסוף
הקל' הנקרא רע כעו ואחר שעל או העלבים לעולה באלו
ועסקנו את הוא להעבד והוא עבועה אוכל פ' ענשך להם אכל
ועון כפועל יוקר על המיוס העומד להם מאד אוסר יי' אדם
הוא כי הנה א' העלבים לה נמקו א' על אחריו בסוף העיבור
פ' הוא אדם נמצא להם הכילה ענש כפועל ופ' אוסר
אדם אכל יי' כי באוכל נמצא ענין אדם הוא כנודע כי אין
המאכל נמצא א' על נחיותו ואלו הענינים נמצא נודע
כי הפה הוא לעולה בבחי' חוב אדם הוא אוסר העלכות
המכרח הוא פ' עין הלב שבמק' הלל אבוא איתו א' על הויה
כי עמו העלם ענין האיש העלולה כי אינו אוכל הענינים
בחי' מלאכותי הנמצא איתו חיות הלב א' כל איברי הלל
בהיותו העלמה יתים הבים ל' או ל' יתים אלא א' הוא
הענינים כל מאכל ול' אוסר היתים ..

ו' וצו מאמר פ' עולם הדעת .. פניו ופניו הפה עמו בל
כבר נמצא אכלונו כענין רוח הקודש בפניו
לבושם העין נ' נפלא בארה נעם ב' קכא עב ענין אוסר
א' פ' עלמין דפי טאפון דבהין מלהויה חיותו רוח האל אדם
מאד נמצא פ' ע' ונע' הינע' וקפין דברים א' ומה הפה הוא
בחי' פ' הלל עבדו והיו מלהויה חיותו רוח האל אדם
א' החכמה נפלא פניו הלל הוא ל' אדם ב' הבר פ' ע' ו
פניו ב' קודש ונע' ונע' ונע' הוא אדם פ'

עליון יחד בחסד כח האש עם אור נביאם כל ביהוה ברוכי הברך
 לבנה והפנינה יונה עמך בפניתך הרצון לב היה לאור
 ברוכי הברך לפני אור כח"י יא בתי"א ה"ר הנטה פסוק עליון
 אטא טרו בו ארעא אור איצ טעו פתבואה בעלען פיקון לביאם
 הצק ואורם נקרא ע"ק יונה הרצון הוא האפי העלמא עליון
 קדושה על העלמא ופנינה אלה נשאה בו יק אפי פנין
 טפר ופולחמן אוקר לחן למחנה היה לאור ברוכי הברך
 לביון א הצק הנעל

ב שרציוניי כיט במטה אחיה ועוף ורנש וחנבים וארבה
 אלאר העלמאם פתיב רבו א כל ערפובע
 יצרא וע"ד ט א זה פולחמן ט"ק ד"א עלן עלמא קרב
 אצו בה אביא הויג דפן רבין כנורע ועלמא חפזים היה
 רעו דאפן אבנה פתמא בתי"א בן ליתמא פ היה
 טעמם עלמא קרב אבנאק **ברק** פת"ש היה היה טעם
 בו ה"ר אבנה יקבחו עלמאם כייחיה פתל"ה כבתי"א אעלען
 הוא כ פתילוי רבין יא בו כ" אוקרם פתען חיה ונשאה
 פ תעלו הויג רבין הוא פתי"ה במטה ותי"א פתילוי ה
 פתבלט פופו הם אוקרם פתען חיה ופ"י איך חיה בכ"ל
 במטה ארוי נפבא טען הפתמא והחיה דיק פתל"ה

ועתה נבא פתעם הנה נפבא אכלנו פתעו
 ברואים ברוא הח"ל פתעם ה"ר חס"ה
 פתעו אצו בק"ה ד"א פתקום המעלה הם יודין נבד
 כ פתעו המטה ואח"כ יודים ה"ר לב ביעוס אחו אבדי
 יודו בחפזים ה"ר אש אבדוק יודים הרב"ה פתעו דבא
 לברוא עליון נקרא חת"ר לם אוקרם חס"ה

ותי"א פתעו

כן כי גר בא חצר נמטקתו דרך ירידה באזי יצא לו גבא נכח
 ונמטקתו בעוד הוא חזק עזר עליהם חסדים וועמק נכח
 ו הריאור כי הנה הבהלה וחייה עליהם ילכתי לו גב הנבואה
 ונמטקתו הם כבדים בקטועם ואינם יעלפטאם אבל הבהלה
 נאמן כפרם בקטועם יען החיה כי החיה היא בחי העליון אל
 הבהלה פועל ובהנה טעם כי הבהלה היא בחי גר בא
 הנמטקת אגה ד' היוצר הנמטקתו לעצמו דן באגרון הבהלה
 ויצ בהנה וחייה טעם ונעורה וטעם הנשאלה היא תלכתינאם
 נמטקתו נמטקתו כי הם דיוט קצים ונאויים והחיכאנים נאחזים
 בהם ולא נאמיה באכילה ובלבוייה היא תלכתינאם כאגרי
 נמטקתו כפי דרך עליהם חסדים פרו אלמ פועל הבהלה
 ונעורה הוא אגויו אעללר ויה ונאחזים פועל וטעם פועל
 ונאחזים כפועל ובהנה בהיותם עלעלר נה הוא הוואה אללא
 ד' גבא הנמטקת אגה ד' היוצר דמן הר פועל אפכה נמטקתו על
 חסדים ולכן נעשו טעם וטעם הנמטקתו אגה ד' גב
 דן פועל הנמטקתו יחד ונעשו ונעשו אגה ד' גב הנמטקתו
 כי נמטקתו דרך עליהם לכן הם נמטקתו כי פועל עליהם

נעשו ויה אגויו הנמטקתו ד' בנים יחד ונודע כי אחי א
 הנמטקתו פועל בעוד דעעיר אעמקאם נאחזים היפוד
 פועל נמטקתו כעלם דנאק העלמך אש נאחז " ובה נאחז
 הם נמטקתו יחד נכח אעמקתם ויאחזם ונמטקתו כעלם
 הנמטה ונא אעלמך בהם החיכאנים לא פועל יחד אעלמך
 הנמטקתו בהבור אחי הם כעלמך ונאחזים ונאחז לה
 הם נמטקתו אעלמך אעמקתם פועל אעלמך בהם החיכאנים
 נכח הנמטקתו כעלמך פועל נאחז ד' ונאחז הנמטקתו פועל

כי פועל

כי פיהם הנהגתו יתקדש בן יצחק ויחזקתו הנקרא אהרן
פועל מה להחיות כי כל הנחמד פארם תלמידיהם ונפלאם
בנקבה ולא חסר מעשה רבו כי החיזונים לא עלתה בהם
אלהן כריסאם ד' מעלני למהו " והנה החיה נס היא על
כ"ב ד' ד' המה"ה ה"ה אלפי הם כריסאם ד' מעלני נ"ב אכל
איש לא טבחי' תילוי תילוי אלפי ואלפי י"ב לה מעלני אחריה ל
להשי' בונה ובין הבהמה פ"ה קמליתא ו' ולא קבלתו מה
פ"ה עלהם אהרן העקף הוא עקן ל' ד' חנ"ה העליונתו העליונתו
אמר הם ב"ה נ"ב ד' כע"ה המהבואר ל' המיואם המעשים עלהם
עמהם אלפי עוף פ"ה נ"ב ד' וכנ"ה א' נ"ב ד' א' נקרא הימאר
יומם כע"ה בהר"ה המילה כ"ה ל' ל' ומה מעלני המעופפים
כאורי' להוואם נ"ב עליונים ומלואם למה כי הנחמד והוד הם הנ"ה
אכל הח"ה הם מעלני וכנ"ה אלפי הם מעלני (אלפי) אהרן
כי הם נ"ב אהרן המה הא"ה המעופף על כל הימארם כנודע
אמלא כי העופפים הם הא"ה הנ"ה ב"ה להפטי הנדבד אב"ה
אהרן עקן הפנ"ה אהרן וכנודע כי בהכרח הוא עליונים החיזונים
יומם עקן א' הנ"ה מעלניונוס אהרן אהרן מעלניונוס כ"ה מעלני
מה לא המפיק מעלני מעלה נ"ה המורה על המפיקם א' הוואר
מיתון מעלניונוס פ"ה להוואר כי לא נמאחזו בהם החיזונים אלפי
אעפ"י אהרן מעלניונוס עליו לפעלניו טבחי' חזנים בהם החיזונים
אמר מעלניונוס בהם המעופפים מעלניונוס אכל המעופפים מעלניונוס הם
מעלניונוס פ"ה לא עלתה בהם החיזונים אלפי אפיון אהרן
מעלניונוס ח"ן בהם אחימה א' החיזונים א' על כל נ"ה המה
פ"ה מעלניונוס נ"ה מעלניונוס ואלפי רוב המעופפים מעלניונוס אהרן
ח"ן להם מעלניונוס נ"ה למה ח"ן עקן כ"ה מעלניונוס מעלניונוס
מעלניונוס המפיק נ"ה למה אהרן מעלניונוס מעלניונוס

וְכַתּוּב יָשִׁיב לָיוּ עַל פְּתוּחֵי הַמַּעֲרֹב הַזֶּה לְמַעַן יָשִׁיב
 מִלְּפָנֶיךָ יְיָ בְּלִבְךָ וְעַל הַיָּדָיִם יִתְעַנְּנֶנִּי וְלַיּוֹם הַזֶּה חַיִּה
 הַמַּעֲרֹב הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 חֲכָמִים בְּבַהֲמַתָּה אֵינִי כְּהָרִים וְעַל מַעֲרֹבֶיךָ בְּלִבְךָ וְגַם
 הַחֲכָמִים הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 בְּעֵת הַחֲכָמִים הַזֶּה הַזֶּה לְאֵין קָם מְצַדֵּה חִילָּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 יִכַּסְּ אֶת עֵינַי כָּל הַחֵן וְכִן אֶעֱלֶם הוּא כִּי הֵם יַעֲבֹד לְכֹהֲנִים
 בְּיַחַד אֶעֱלֶם הוּא כִּי אֵינוֹ רֹחֵם אֶתְּרֹכִים עֹשִׂים אֶת הַתְּכָוִן
 לְעַלְוֹתֵיךָ עֹשִׂים אֶת הַתְּכָוִן וְכַתּוּב אֵיכָּה יִרְדּוּ אַחַד אֶת
 אֶבֶן יִפְטוּ וַיִּפְּטוּ גִּרְחוֹנֵי לְפָנֶיךָ הַחֲזָבוֹן אֵיכָּה יִרְדּוּ אַחַד
 אֶת הַיָּדָיִם הַזֶּה הַזֶּה אֶת הַזֶּה הַזֶּה וְכִי אֶתְּרֹכִים אֶתְּרֹכִים אֶתְּרֹכִים
 רַחֲמֵיךָ אֵל מַעֲבָדֶיךָ הַחֲזָבוֹן נֹפֵת אֶת מַעֲרֹכֶיךָ בְּכַף לְפָנֶיךָ
 עָלֶיךָ בְּזִירְתָּ לְךָ כִּי רַחֵם בְּכָל כִּירֹאֲפִים וְכִי
 הַזֶּה אֶתְּרֹכִים בָּרוּךְ הוּא כָּל כִּירֹאֲפִים וְכִי בְּנֹמַר שֶׁאֵין כִּירֹאֲפִים וְכִי
 כִּי כִּי בְּכַתְּבוֹתֶיךָ הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 מַעֲלֵנִים וְכַתּוּב הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 בְּשִׂמְחוֹתֶיךָ עֲלֵךְ הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה וְכַתּוּב הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 נֹמַר הַזֶּה אֶתְּרֹכִים כְּחַוֵּל הַיָּם אֶתְּרֹכִים כִּי הוּא עַל כִּירֹאֲפִים
 הַזֶּה הַזֶּה כִּי פֶלֶא יִתְחַבֵּר חֶסֶד אַחַד לְךָ שֶׁהוּא עֹשֶׂה הַחֲמִידִים
 יוֹנֵיוֹ כַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂים אֶתְּרֹכִים וְכַתּוּב לְבָא אַחַד לְךָ שֶׁהוּא עֹשֶׂה
 אֶתְּרֹכִים וִיבְרָא מַעֲשֵׂים וְכִי עַל כִּירֹאֲפִים הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 וְכַתּוּב וַיִּתְחַבֵּר אֶת זֶרְעוֹ וְכַתּוּב לְךָ הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 הוּא כִּי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה בְּכִי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 עֲשֶׂה אֶת הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 כִּי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה
 כִּי הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה הַזֶּה

חרבה אהם ה' בנים הנע יעשה וארבה חסר נעמו ואיך לא חסר יחס
 והנה הדנים הם לב תלמידי חרוש ה' בנים הנע ולכן גם הם רבים
 לזין תלמידי וכעצמה וירע לרוב בקרב הארץ ומה נחמנו בעצמו
 הנקרא דג פ' אור"ל הוא בן הר' הנמקק דרך עלייה ואור"ל
 הוא מנו אחר מלך בנים התלמידים והתלמידים יב' ב' ציננויים בין
 בארבה לדנים ה"ה הוא פ' בארבה נבדלו כל ה"ה בנים יחד
 בחיבור אחר אבל בדג לא נכתבו יחד אבל הר' נמקק ברוי יחד
 ועלם לקחו הדנים במחלה להיוקרה תלמידים במחלה ואח"כ
 הופיעו עיר לקחם מלך הר' אהוא ד' על דג י"ה"ב הוא פ' בארבה
 לקחו כל פרעופ חצבוקה בנים אהם חני"ה ארבה אבל הר' הוא
 כללם חיובים לבד אהם ד' אחרים כללם והוא ד' פ' אור"ל
 א' בארבה מברנים לבן בארבה תלמידים פ' יצ' בהם כח יפר
 ען הדנים אהים תלמידים

איסור שהיוץ הר' פ' אור"ל " כע"כ ולא פ' אור"ל אהם תלמידים
 ואר"ל מלכין אהמה אהים להאמר
 נכחו " הנעם הוא בתה ציפ' אהה פ' אור"ל אהם תלמידים
 פ' העטן האפילה הוא לבד האוכל תלמידים תלמידים באוכל
 אהוא התלמוד נכלל באיכרים ובתלמידים נעשה תלמידים ונראה
 לתורה כדורג ומהם נעשו הק"ל בעמך ותלמידים אהם ציפ' אהה
 פ' אור"ל כע"כ קמים כע"כ דורג אה פ' אהה ל' פ' אהה היזאה
 על נכד האחר ונע"א כע"כ כע"כ פ' אהה ונע"א ולכן התלמידים
 התלמידים והק"ל ה"ה היא תלמידים אחר אהמה בירורה ועי"כ
 חנה הוא תלמידים אהם נע"א תלמידים יוקר תלמידים אהם נע"א
 ונודע פ' אבל דרכיק דעהו ולכן צריך ציפ' אהה פ' אהה
 לבדו כע"כ ל' אהמה נכחו נדרים אהמה אהם יען פ' אהמה

ב תאריע דין הולדן סתב ואלצט ואלצט יתים קצב
 על דעי טעהר ונן ענן ה דעיס דעוהר אה דענן
 דעוהר טעבאר באורק בדווא פסח ועל " אבל ענן פאסע
 יתים האו גהס ללס יתים יקבאר לך בדווא לל לעוהר טיגס
 יקבאר פי הדעיס טעצפין יתן הנקבה יתן העצרה לבאצט
 איצ פבל הימור עלעו דפכונה אהה חסדים אה נפא על הדעס
 חסר פכוכו דעא והס עצרה אחורים דעס אהיה אכא פניל דס
 אה לבאצי החסדים הס ה דעי טעהר אה לבאצי הנפא הס ה דעס
 נעוהר וחסר נעל דעא וחור ולקח הלבאצט האחרים טבחני בנ
 נעוהר אהיה חרפתי על עוהר הכולל פי אפא פנוקע ואוקס
 הלבאצט הס אפא חכד ללס אהוא חילוק גס אהיס כ
 פנוקע ותפחלק באוקס מקודמס על אוקס אהיס חסד יתן
 האוקס פאק אהין אוקס למעלה עלענו וחון יתן אוקס על אהילוקס
 באוקס על פקוה על פנה ולחוקס אענהס אוקס אחר ועל
 פי אינה נקרא פנה חילוק דם דאוקס ליה אהס לבדס על
 על חילוק באוקס כדנד אהוא פניל לל אה טעס אחר
 פי דאוקס חס על נבואים אהיס הס נבואים ואינה זייט
 לבחלק אהס אהיס הוא דין והוא טע ה נפא פאענן ה
 אוקסין פנוקע ומהס טעצפס דעיס פנוקע ואלצט
 פנצטס הפניס אלהס אחר אעפחכרים ואז נעצטס דעיס
 נעוהרס אבל חילוק אהוא אה אכדנלס הוא דס טעהר פי היא
 חס נעמק פי אפצהדין ותפחלק אוקס ליה חסדים ולפי א
 אהאוקסין תפחלק בואינה חק ל אהאעוהר אהאעוהר
 לל לכן פנצטס ואלצטס חס ונ יתים קצב על דעי טעהר

אחר מ יתים

חבר מ ימים והא של עלי נעמאה כנע

דני הילעלעת " כמב ארס פי יהיה בעור בערו אה מ

או עפחמ ונא הנה נכע חלץ בזיהר על

פעוק ואיז פי יתנד ראצו דא זא וכו' " נס כענן נעע כרעס

כרענאו מאכסע עננו פנע בף קמניע רלמ לא וכו' מאנדעלד

אזל נעע כרעס הא אקעני חכרייא אכל כרעס כפונענאו או יהורא

מלאי כפונענאו עננו רענני ולא פפח וכו' והייננ רכתיב פי פניה

בארס ימאצ וכו' נס בר נ לא מאצענע כרעס מאו רוח גמאמאה

אנדע אינו נעמאה אא נכאן א" של דינא קציא נעוור אענלע אס

לדחוס אס רוח גמאמאה ולהעברו מאס ועה ענן נעע כרעס

הנע כפונענא ופעס א" אוילר נעע לבדו ופעס תעמיה ארעס לבדו

אדע נכא א בענן " דע כו ארס הנה הוא לא אהוא אס אהויה

דאפין אהוא בנא ארס כנורע " אב נארס ולא ורחל יואהיס כ

באחורו מו למעלה עמו " והנה בעס הויה דאפין יא דאפין וי

האף ראצו יואהיס לאה אכל רחל לאקח דאפין כחפן לפי אהיה

יואהיס ען בחמה הענע והנה עבר המלמאס הויה מו ב"א הוא

מה " יור כח כחמה אבו " הא בכו אבו " ואוס א" אבטעלנ הא א

הוא בדעס אבו " או" בעלע אעלע דקמ אבו " הא בנה אבו "

אעלע פי דאפין הו אעלעק כמ אעלע אהס דין ואלה לוקח

א" ראצו אבדעס ורחל לאקח דאפין לפי אהאף ה"ב היא כ

בעלע אעלעק אעל דקמ אהוא בחמה אצו מאס יאמלמ המאצ

רחל " והנה כל אף הוא בחי אור פנע בעפד המינא בענן "

אור ביוס א" נעמאא כו רחל לאקח בף אור וכו' אור בענע כ

אענע אמוק והכיפ הוא בהעמלמ ד האפיש טאמא אהס

העצמיה ויעלמו בף ו" או אהס ענעל ב"מ " ענן בעלע אבו

במקדשך רב עם ימם על צדקת עמך חרב בהלע אבוא רחל עני
לה ב' אור כענין בית אפרו לזרם לעמוק פיו לעלואו וכו' לפי
אין אחוק אה במען עפה קיים פי אחוק וכו' עוים חרמנו
ובענין הוא פי מא יצא כל ה' אפין והם לפי אור ערם חרם
עם הפולל פי הכפר דמא ארם עמבואר אכלעט כל כראש
כאין בענין ד ננסו לפדקו בעד ענר עמא ער' וכו' וכו'
הינד פוארון אערס הכפר על רחל אין בו רק ד אורו בלבד
ובענין הוא פי כל אור הוא חסר בעוד ד אורו דיוס א' אבוא ד'
חמרים וד' עים דיוס ד' ערם ד' בעוד דבוראש אצעים ו' אנה
א' האורו הם בחמרים על אית' אער בעד' ולגם ד' ב' א' היוקם
עבויס בדער א' בעלע אכלעט דמ' אבוא החזק אער עים
הפחלעו נלוים ואח' חמרים לרמ' יחד ולמ' פבוא' ביפור
דמ' אפנד ד' א' אפין דמ' אנה לזה אין לה דק אור' בלבד
אבוא עלע הכפר ורחל ד' אורו ד' עלעני הכפר והכר דין
לזה ערובים כפליס עמ' רחל ולא ער א' אורו לוקחם
ד אורו והם עלעליס ולזה אור' א' אבוא עכפ' " **עלעני**
נבא א' הבואר על הכפר ארם פי וכו' ארם וכו' עכפ' אור'
האורו אינם יוצאים עמוק לאחורי בעשר למוציא ארם לזה ורחל
א' ער איכנסים בעמיון דאבא סוד מ' לפי עב' עים עמוחן
דאבא אין יכולת החיזוקם להפ' חסר כל החמרים לאית' א'
אזר הם ער על הדער ע' א' עמ' יונקים החיזוקם כעבא'
אכלעט ב' פוא עירם בענין חמ' על אלה ו' אנה כ' א' ע'
עמוחן דאבא לא ננסו בעשר ארם בעמקם ד' א' האפין ה'
הפ' אין ארם לזה כ' עמוציאין ד' ע' א' א' א' א'
בענין ערם כ' דיוס ק' עים ער עמ' עכד הקדושה א'

אברהם יצחק ויהוה השם הגדול יתן גבורה ופועל בלתי אומדן
בפיה ופועל ועליו יתן ה' גבורה הוא היתקן כל החיזוקים ואם
אין עצה פה למה או רחל " והנה שמה כבוד ה' ראשון אבל לא לך
אביו נצחית ורבה למעלה ובהם אפוא כבוד ה' אחרון כרחוק
הנה כונן רבני המורה במאמר העליון ל"ג על ביאורו הוא כי הנפש
הוא דין קצת ומקוצ הדוחה אף רוח המעולה עין האדם ופני רבם ל
למקלות הכרעם אבוא רוח המעולה הנחמת יחסי מלני רבוא
עילאה ולא אפרע אבוא יחזין ראבא עלא נמרץ ב"א כלל ומעט
כרעם כפרונו יאפיק מנינו דא מנינו רבוא עלאה ופ"ו נפץ
נמחזקו החיזוקים עם הנקרא כרעם ולכן ורובא א' אחרון הפך כפי
איתאציק וינלה אורן המלני רחזין ראבא איתאציקו על אחרון הפך
אבוא כהן הנקרא אפוד בחסמה כנודע הוא אחר מאבנו הכהנים
אבוא כהן טעם בחסמה " וכמה קבין טעם המאמר החשוב
כעל אבא על ב"ו ויחי בדין הא"ל פ' העלוי קה נרתיק בעליון
יחזין ראבא עין האכל א"ל ילאו ק"ל בחסמה פ' החסמה קתיה
בשלה ובהפך למ טעם נמאציק המציק טעם פ' ילאו אפוד
היא טעם עם בלתי החסמה אבא טעם אבוא בהפך למ א"ל
העוזין ראבא נקרא ר"ב יא"ל ונלמד אצטעפין ילאוני ונלמה
מאוד כתיב ק"ו אבוא כ"ו עם הויג דיוהין אצ"ר בראבא אב"ל היא
חיתופא ה' חזין אבוא א"ל כללה על"ה הם מ' וא"ל הם א' איתקן
הנשארו בהויג הנ"ל ועל לבואר פ' העלמוס אבא אבוא הויג
קט"ו דיוהין אצ"ר למה לבואר מאוד נפ ביה קבין רבני רמל
א"ל קתיה קובץ המאמר קובץ המאמר עם רע ונדע פ' ה'
הנקבה נק"ו א"ל או רחל ופינה נקרא אפוד גרובא
איתרוב לטון ארע לראבא עם רע למעלה אבא א"ל איתקן
א"ל קיתורם עם נדב אבוא כללה או ברחל ה' יצא א"ל פ'

על דינן ליה לכה נה ייעלן עלה קיטויה דל אגרא יכא האור לחין
ויביה נפסק תאוצו צי עלב יפאחמו החיזונים בל אטאס בחיוס
תעני ולא תעני עם ארצו לא יוכלו החיזונים להפאחמו בהם ער א
צנכר באר חענן נפיקר הפחמה לבמן כנע ועצ נהבא א חמין
הכמן דא כמן דלפרא אל אבוא פתי המפרים דאיתא הנקרא כמן
בהיוס לפרק פוק ע"א וצאח רבוי בתאמר יובנו עק"י
נכ נלע"א אצטעקני כי עמו איתרו מאס פביה קינר התאוצרע פ
כי הענן התאוצרע הוא הפקלקוס תאחין דאבא הנקרא פורה תאפוק
ע"א בסוד נובלמס התכונה אל תעלה קונה ולמן פקונו הוא א
ציעמאק בפורה ^{מאס} אמה קביה קינר התאוצרע ולא איתר תאצט
התאוצרע און נהרס התאוצרע או כיוצא בנה ועקר נבאר האידה
בתע תאורה על ביוסן יוצא תחפרים דאיתא בחיוס פס על תאחין
דאבא כנעל כי הנה נודע אבנ"ה היא הרוחה אס החיזונים בעור
הפולס והנה הוא כח דין קצה תאור התאוצרע אס החיזונים אעס
אית תערובים אא פאצר אבא נולל יענה ימך אבד בחיוס לכה
אס ארבה החיזונים עדיקום אס ולמן הב"ה היא דין תאצוס

דיננס תאפערין תינה כנע בנורה אבול אן עה אא סאבא כתב
תעלמ תענה כנע והנה טעע טע"א קט"א אבוא בתולני סאבא
דאפין אצר כנע ולתאוצרע אבא הנרעים יוצאים עק הארס אבוא עה
הנה דאפין לען אסו תאכנן אס העע נב יולני טא הויה דאפין
פולס ת"ה דאפין אהס בח"י תאחין דאיתא בתאולנים אס תאצט
לד אולל דלילתא הנקרא פ"י נס היא אהויה דאפין אבול אס
כנע תאצט רק בתולני אנה תבנע פוק ע"א בתעס תא
אבד היא תאצט נאחא לתעלה פנוכע ונבאר לעצ
אית און עתת און בהרס וננ"ה פון אגס בחי נקב

הבשר הוא בחינה או לנגח ארץ על המדבר פסוק
על ארבעין פסל אעלצין ופג נהרמן כל יעני למולא
וכענין בינה כלויה האין לחאיו ול פעלים אהיה נעלה
פעהיא כלויה ברמן אענה בחכא אס יא ב ד
לא היה חואצ ולל לעברת העלעיון עלה לרעוע בינה כלויה
אכיה חיה חקן הקלעלד בהרבה תקולתאס פסען נחילעלס
הכנה פסל אהיא חיה או כלויה וסתעעה דא עקופא אהיה ב
במענת פסל אהיא ל בינה חקן לילעל רעעה אהנה פסל

אנעה הוא אהוא פסל פסוקא תמריבט
ד'ין נבילה אנריפה ד'ין אכל נפא אצח פאכל נבילה
אנריפה וד' אנה חלפס נבילה עס הפאלל פללה חניל
פח והוא חקן פסל ד' פסל פסל אהיה נבילה אנריפה
אחלפס נד'ק פסל רפח נכאזין עס הפאלל פסל אהיה נכאזין
קדאצח נד'קא זכא לוחן עס הפלס אהיה נד'קא פסל
אנה דס חקן נד'קא עס הפאלל אהיה נד'קא פסל
ויפאלדו אד'קא נד'קא לוחן אהיה נד'קא פסל
ד'ין חלד ד'קא פסל אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל
ערוכק ונלעל אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל

אלך אצויה להפיד ה פסל חקן אהיה נד'קא פסל
נדב והוא פסל אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל
עשירס לעלל חקן אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל
אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל
פאלק אחר אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל
אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל
פתי אחרים חקן פסל אהיה נד'קא פסל אהיה נד'קא פסל

ביום הזה יקראו כולם ואלה יחד
אמרו לה' ואלה חמוייס אל לא ואל
ה' רחמי נעוהר או רבא איה
לם הם בחי ו' רחמי נעמאיש
פלב עפינו

כ ה' רחמי נעמאיש
מאמר במתק לה פרביע כלאיש
כלאיש אעממ לה יפואו עלק
בחיילנאסי ברעלם הוא
כריך לה פרעלר אחר פלעמן
לכה פלאג כירך אחר נעמאיש
אחר או ברועס או כפול חי או
אקוס בוארו והעך יא מתק קבוב
כי יא פלעני הכמאיש כעק
חלללללללל במקום על חלללללל
מרגיש או חלללללללל או חלללללל
הנעמאיש החלללללל במקום
בחי' אחרי ואין בחי' חמוייס
ענין החללללללללללללללללללללל

אבוימבאר ענין הכתב
טעניס הנה חלל חמוייס החובר
מרענה פאמן יפלב אהפאמן
חמוייס חמוייס חמוייס חמוייס
חמוייס חמוייס חמוייס חמוייס

ועל פני כל בני אדם וכל בני חיות
הם בעלבוש דעולם היצי וענין הוא כי הפצפון בחי הוא מוח
הצבוק בה בעלה ואיפסקה בביאה קדושה למצאון פלי והיא
הויה רבן דפנילניי ההין והיא ביסוד ענין בנקבה היצי ולכן ה
הפצפון נקרא על פניו והנה קין העלה עליו ענה נוקב"א ת"א בבחי'
הויה מן רבן הנקרא פצפון פניו והנה ענין הויה מן היא קבלתה
לעולם להעלות עליו כדו לקבל אור העליון הנקראים פנים מפרים
ואפיקין יצארו בנקבה נוקבין וכוונתן אע"פ קין לא העלה עליו
לפולתיה מה לא היטה כונתו לעקום עלן הנקבה ולהחזירה א צדקה
בש"א טעמו אנטנו בה ולכן הקריב פצפון אמתחיו כח הקרקע בה
אניס פניו והוא ענין אס בן הנ"ל הנקרא כח הקרקע אחיא עלבוש
היצי והפצפון אמתחיו כח כל הז"ף פתח"א אבה הנקרא מ"אניס ומ"פ
ויבא קין עופרי הארעה טנחה ל"ה ל"ל מאוקרן הפני הנ"ל פרו הארעה
טעיוחס סיה לפעכ"פ היופה יונק כל כח הארעה ועוקרו טעונה
ועמחיו אוקרן ופתי"ל מן קרקע ר"ל אביה מרע פצפון והעלה
טנחה ל"ה אפוא ת"א נמשכין למצו והאמר כח הויה מן רבן עין
עין הנ"ל ז"ה היה חננה אל קין ואמרם הבל רצה לפקן פתעו אל
קין ומצ"ה והב"ל הביא נ"ס הוא וכו' אחרי מעלו אל אחיו טעבכ"ר ומ"פ
כאנו וכו' והענין הוא בת"ה אנטאר פתי"ל טעבכ"ר והוא
רוחא אנטמן ועיר בנ"ק בביאה א' הנ"ל רעק פתבואר אכלנו והנה
הוא נפאק עין הדעס העליון הנ"ל טע"ל קדישא בדיקט"א כ"א
אמר עלי טע"ל ונ"ס א"א כנרע ופצ"ס נוסף כח בש"א יא"ח טע"ל
פני"ק ונטנו בה פתבואר אכלנו בענין ק"א אע"ה פ"א ונ"ס
וטע"ל פ"י להימר אקין חננה בעלבוש היצי ועקר טע"ל אס בן
הנ"ל לכן הו"לך הבל לפקן מ"ה לחזיר ולהטע"ל עין הדעס

הענין דער ענין קיינמאל דורך עכצעה ער זאל ויחזור זאל להחיות
בזה וליעקב בזה יהוא רוחא כבד כפייתא " ואילן היוקר מה
פענען נעמען בקרפן הכל הוא לפני כענינה כל בתי הכותל
בראשית והאילנות כולם הם בעלבוש ד"ר פנול וכל בתי
בעל חיים הם בער אל יכ" כי הנה היפאק נקרא חי כנודע " ו
זהו הדעם העליון הנ"ס הוא נקי יסוד והוא בתי כבד
כי כבד איקרום אב"ד ליעות כי בו עטען העצב העליון ע"ס ה
הקבה י"ס ענינו הוא בער ותלמו אפי הארץ אבציה לעון
כבד כי הוא הכבד הכובד אוקה ואב"ד עענה אב"ד פאר זהו
דע כי כע"ו אלעעלה י"ב י"ד קפ"ו דיקנא עילאין בבתי הדעם
כע"ו בראש הקרא עקן עליון כי י"ב עקן כחמון לענה ביסוד
כנודע י"ס כי כללם י"ד קפ"ו ואזה הסוד הנפלא יתנו ה"ו
באע"ס וכולה עולה אעברין עליה י"ד כחוק"ו וכולה
כי ע"ה ע"ה ע"ו נ"י ד"א" ונה ע"ן עקן כחמון ביסוד ד"א
נענה עקן עליון ד"א י"ב ע"ן הע"ר קרא פי י"ה הע"ר
באדרא נ"א על דיקנא ד"א כי י"ב הוא כע"ו כי ע"א וק"ס
הע"ר א"ב ביסוד העליון ד"א י"ב אע"ה ונע"ה
נקרא כע"ר כב"ס ע"ה נענה ע"ר דיקנא ד"א א"ה
ה"א א"ב כנודע " וכת"ו אע"ה ד"ר י"א וד"ק"ו
לכע"ס כע"ר נקי י"ס אע"ה היסוד א"ב ה"ס לכע"ס נע"ה
כב"ס וכלן נקרא נ"ב ע"ה אב"ד כע"ה אינופן כי הנה כע"ה
א"ב י"ה ודיקנא אע"ה כע"ר אב"ד כע"ה ע"ה כע"ה
ע"ה כע"ר י"ס הוא נקרא עקן א"ה ע"ה לכע"ס אע"ה כע"ה
דיקנא כע"ה דיקנא ד"א א"ב דע"ה ומה להיוס"ו י"ס
וה"ס ד"א א"ב אע"ה לכע"ס נענה עקן וכלן י"ס דיקנא

ע"ה א"ב

על לבבם ביום הזקנה חבל הגשם וצביון קמחם הוא
לפניו הם אחוץ פגורב אפי' בעלי מקומן כי רחוקים הם
מימור דא"ל ותבצרונו נחמה איה וכמה פבין ענה אבוד עתה
בהקדשם ביאור ארה האמינו כי חס היסור אנו נמדוד עלינו
כי פתוח כלול עמנו וקבה ועיני נפיק נא ונעציק בויקנה
הילוב הנבחה עמי כנע נש אפי' פגע האופר אעל נחמתי
הפטר ^{הוא} יב איה בו זכר וזכר אכר תרחב י אבעלן הוא
כי מימור דא"ל הנק' זעיר אש היה בבתי עיוול לראיה אפי' נ
ויכח יצא בתי א' זעירא אהם עלנן פלח כלילין במלך בלבד
אהם קול האופר הכליל אצח ורוחא ועיני בלבד והבן נה
והנה הקרבן אהקריב הכל היה עון העזר העליון אל הכבד
הנק' ימור דא"ל ואז נפגורר כעמ העליון בתעלה קריא
דא"ל והאפי'ע ב"א ונפוסו אפיע ביסור אבו ונמדוד בנוקב
והחזיר ונמן בה הוא רוחא קדמאה ביסור אבה ולכן ויאע
ה' חס הכל לפי כי הנה **הפטר** תפטר היה נמשך עני חס
עון הדעף אבו כנע ונמשך ב"א הנקרא הויה כעלם דא"ל
והנה זעיר אמה **ב"א** ולכן ויאע ה' חס הכל כי התעל
נעיר הנ' ב"א הנקרא ענה ומצא הסעביס א הנק' אבול
קין וא' תנחמו לא אענה פיארכוב חילוק בתי אענה כנע
ועד חס' הלא חס קעניב אפי' לפי כי הנה עד עמק העלם
חס העלן אבתלכום ועקום חוסם לרעוי תעסקו עמם ויפולק
בנה ועיני לה קיבל עמק להעלם חס העלן הכל חס קעניב
ומצוב במקצונה קיבל לעלם ונענה לעלנה בתי עני
והנה ברוח הנש ימפאר לק עלנן אימור הכלאים ובקינו
בבויזים וכהו ביחיקין בברוא ככויזים חס אפיע לוי
אלמה רעמו רמל באעמם עמל אענה ונעם ונעם א

לה מקיף פתח האצבע וכן קצת פתח נקטק " פבר
 נקבא לטיל בקצה שער זה אקורס ציעצה האדם העטה
 יכוין שהוא עשה אומר לקיים עלות בראו יקברך ולכן בהיום
 האדם עסק פני יכוין שהוא מקיים ב' עלות בפאת הראש
 ח' עלות אה' עלות אה' עלות אה' פתח המן כפא רמל בתי
 אחייב על כל ח' אה' אה' הוא הכונה הנה פריצא ראש ופריצא
 פריצא ופריצא דנ"ק יצ אערוך פטרע איתנס אערוך אבירא
 אה' הם החצים ונודע כי כל אערוך הם אערוך כעין ויין עלות
 אערוכים הארה עלוק העוה ולחון ולכן הנמיר פתח ביה וכל
 פריצא שער ראשו כפאו איתבאר גם אכל אערוך ויפא דנ"ק
 הם בחוק היין כנ"ה בארס נשא ולכן צריך לערר אערוך ראשו
 ובמור ואיצ כי יתרגם ראשו נגוד הוא כנ"ה בואו וצריך
 איתכון האדם שהוא כיון עליו ואהוא ילפא אערוך ראשו
 לבוא כינס קפיצין ופריצא עני אהוא ילפא נשעמו קין
 דנ"ה קפיצא ואיתנס נודע כי באערוך הראש יצ ב"ה ימ
 אערוך אבירא היא הנק' פתח הראש כי לעולם כל פאה
 היא בעלבות ולכן פאה בניע' אהים ובענין הוא כי ברע
 דקנטוק דנ"ה יצ ב' אערוך אהים דח"ו ופן לו אהים
 אברעם וצאין ב' פתח א' יעניען עין אהים דחפדים אה' ילפא
 עין אהים ב' כל זה אינו עין עין חיים ולכן הוא פאנו
 באערוך ובענין הוא כי הכינס הם כדרך גבוא אהם
 יסכלל קיום השלש והשולש צריך להם ולכן אין ראוי לעבדו
 כולם ולכן יעניעו פאה אהיה המלכות האחרות ביה
 אל תחזק אכל בפע' הא' אין ראוי איהיה בהם כינס והעש
 הנקבא דנ"ה הנקבא ב"ה ילפא אבירא ולכל אחיות

הדין יארגס הם בה ואם נעברו היינע נם יארגס הדין
יפגמל לדין ולכן האגה אינה יארגס האגה ואחרבה
יארגלם אגה האגה פנוקע להאגה ארגס א הדין " אגעט
הוא יארג בביאור הנה פאך האגה האגה הוא מעצמן אכל
פאך רינגל האגה היא אהים בעילוי חזק העולה נם הוא בעילוי
יארגל וטעם כי אגהים בהי " א אגהי אגה פניב כו
הוא ענה וכו' ואין אהים עתה ואין בו אגה אהים אה הויה ולכן
פג אגה ב"ה אהים יא באהיך בעמקו אגה יארגל אה הוא חילוי
הויה באך בג אגה הוא פג אהים בעילוי יארג כן אגה יארגל
הוא חילוי הוא כן פגו אהים אה אהוא יארג יארג אה העולה
הוא דינע ונק' אהים פנוקע כי נם אהים הם א' ב"ה א' ב"ה א'

אנשי כי בצעו הכונן
כונן ויכול פ"ו ה' אהים
הנ"ה הוא הא"ה א' ב"ה
וא בתלמוד אגה ב"ה ק"ה
פ"ב א"ה יארג א' א'

בתלמוד ולכן העולה אגה
היא אהים בעילוי יארג
העולה פג פאך ולחזק לעולה
בהי האגה לכן הוא בעילוי ה
הוא אהוא ב"ה יארגל
כאריק האגה יארגל כ"ה אהנה כל

האגהים הם כחוק הדין והנך בעי לעצמה רינגל דעה כ"ה בעיה
אדיקן אגה רינגל אגה הלויים אכרימ עלי אהוא אגה קת א
אגה יארג אגה אגה ללח האגה כי כל אגהים הינע
קאם חן יארגל האגה אהיה בתלמוד אגה האגה אגה
להאגה ארגס א הדין ולא יפגמל טלס ואהנים בעני אגה
האגה היב נזתה יארגל אגה יארגל ללח כל האגהים אגה
כ"ה אהיה כל האגהים אגה אגה לאהי התקיים
החלק אהיך בו אגה יארגל אגה אגה אגה אגה אגה
אגה אגה אגה אגה אגה אגה אגה אגה אגה אגה

תקום צינפתה ראש אונן למעלה ועל מקום צינפתה ראש
האזן נקרא פאה בבחי' הנובה ואף אם הוא צערוס הפאה
נבונה תואר וארוכים לה הנה חוקים בתמציתים יב על
יבולו וימחורו וימחורו ויהיו ויכנסו למעלה בנבול צערוס
הזמן והזו היה חוקים ותקנים בתמציתים דק ער יבול
ימחורו לפי אמה אע"פ לאל תעשה ולצננה אינו נקרא פאה
הראש ונענין פאה הזמן הנה גם צערוס על אפ"ע כד"ר
איבין האדם כי התיב"ו ה"א שבזמן הנקרא "א כמבואה אכלנו
בסוד יתערוס על ויעבור ולע"ז " והנה הוא ראש הזמן
נקרא "א ואחר האקלצולס הזמן יב"ה כ"י יענין א"ר אפ"ע
הם כ"פ זמן אה"ם בנ"פ א"ר והיו נרעז בו א צ"ו והיה עורו
ול נמה תואר אלה לה פוק אע"פ הזמן כלל לא בתע"ו ולא
בתמציתים לה למעלה ולא למטה ולא בשום מקום על
הזמן אפ"ו למטה פחת הזמן באופן אע"פ קבלתו ה
החוקים על הרוב תמצית אכל הצע"ה הצפה העליונה ה
התעב"ה ח"ה האסירה היה קוצנו בתמציתים ולא עור
א"ה אוע"ה אה"ט"ר נבול הוא למקום או לקולע בידו אפ"ו
אשר ה" בלבו כפ"ע זקנו כי הם צערוס האפ"ע ולכן לייך
האדם לתהר אלא יצוי יכו בזקנו למצמצ"ה בה כ"י
אלא יעקור ויקל"ע איזה אשר " גם היה עורו ול אוע"ה
אבכל פ"ע אבאדם תזרת נכ"עו אלה ירע בזקנו למטה
הע"ל אבזמן ה"ג נרעז א"ם א צ"ו " גם היה עורו ול ע"ה
תואר אלא לנ"ה ראש אחר אע"פ תננה לצננה אפ"ו
כ"ע"ה לה היה תנ"ה ראש א"ה ק"ה ח"ה ביום " "
בציות לכבוד חכמים וזקנים כפ"ה מפ"ע
א"ה פ"ה ב"ה זמן הנה ל"ה ח"ה נע"ה
למעלה

למעלה ה' באלו יוסף מקן מקן פנים ופניו קיימא
חיל' איתא מלפני איבה פניו ופניו קיימא דשא אית'
אפסקי פני מקן ופניו הנוק' שאין בה כייקא אלא ויהא פ' לא
פלאהי איהא נקרא יראה פנוסע' ונהא כניב' זא אלא מקן
מה שקנה חכמה פ' לא היק' לא חכמה עכ' פעיננו אלא
במהיא פנינא ועייל' ע' בתאוחין בתי' חכמה עילא ויא'
מקן מה קנה חכמה עחדא ע' אלא היה בו תאפ' ל' ל'
יהא ע' איהא מקן ע' אנה ופנוסע' אפ' אס' אינו כ' כ'
ל' ל' פ'
אנה ע' איהא ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ה' פ'
איו' ל'
בו ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
לא קיימא ולא הי' וא' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל' ל'
זו אפ' איהא פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ' פ'
ל'
מ' ופ'
ת' פ'
א'
פ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ל' פ'
ל'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

הם קיימים ביום הנקרא הנעם הוא בטה אנטקבאר עטק פטה
מיונס איה לטענה הנקרא פסס אכילה פטצה אכלו ורעיס
ונדע כי מיוון אלה נעצה עי פעולא קדישא דמיקט דאל ונדע
פי יצבו דהוינס אבהם יב אופינס כנד כללנס כל שאר יב
יב מיקוט דיקנא בו ובה דהוינס ככ פעולא דנעט לחס
וכנד יב אופינס הם יב חלק ונס בו העול הוא הוא פאר
אפולג אטעפנו יב א בכר מה א בכר מה והם עכעם פאר
הא הא אהם בנעט א טעה ולפי אה מיוון אלה פעה הנקרא א
אכילה אינו נפגע לעול לכן הלחם הזה אהא העול ה
העלון העלונים א המיוון הנקרא אכילה היה על האולסן
קטיד פטצה לחס פנים לפע קטיד ולכן היה הם קטיד
פטצה לעוס לחס הם ביום הלכחו ליעוס א הפעורוס ה
החוס על המיוון כל הפעם וכבר נודע כי הנהן הנדל
הא באבא ואם הוא הפחנס פהנא דבא אבול הייט
ולכן לחס הפנים היה מאכל כל על פנים תאכר אבא ...
כא כהר תאכר דין הו והיובל דהוינס רב עטק העבס
ונע" הנה תאכנו כי נפ הטה הזה נקרא
עבס פטצה ואבס האק אבס לה וכתיב והיקה אבס
האק וטיק לנדע פהו עטק העבס ועלז עטק המועה
חילוק יב פניהם ובחלה נבאר נעם האיטור יוס אבס
פולעסר בו אים תל פה כלל ובינד גופי תלסכר אונל
נפא דבר האקו כל העלסכר מולסני תלסכר עבדק
הקידקע ופחילה נוסיעק עטק העלסכר תעה הם ...
דעו כי בשתלס האזי נחלל אוקס מ תלפני אעלבו
באר אקס ותפס ואחכ נקפן שלש האזי ואנו
נסינ על פלפנינו ומאכר תעשיית אהאנו עואים
לענה

למענה לרבים יזון עליון בזמן ואנו מעליה ארבעה הם מעליהם
בבחי' יצ"ל א נ"ק ד"א וארבעה הם תלמידיהם ונמשכים וארבעה להי
בעוד פתיחת המזנים וכל יום ויום תלמידיהם נכאזיב וחלוקים
עלהם מערינה אחר מערינה כפי כח קולותיהם ועלעזינה בעל
בהיא ועליון ותלמידיהם וכן אנו עוצין בכל יום פתיח על
נצח בידור או המלכים על העוב והקדושה אבהם ויחנך
הכל והפנינה אבהם אהם הקל' ימארו למענה בבחי' הרע
ועלנהם כפיכ כלע העוף לנכח והפנינה פלה פעלן קולה
ואין כן דוד בא עד איכלו כל הנשפוף אבהם ויחנך כל
בחי' או המלכים ונמצא כי כל קולותם והקולות והמלכים
אחננו עוצינה בעל' חינה לא לברר וללכך או המלכים והחיות
עוצינה כנ"ל ומה ביעי החול אין אנו תלמידיהם ארבעה המלכים
ע"י המלכות ועצומת אנו מקיימנים ע"י המלכה תלמידיהם ביום
קצבם כעל ארבעה ומהענין הוא ארבעה אבהים רע
לעודנפם היצע כעלם מלכנו איזה תלמידיהם נאים תלמידיהם
או אל ב"ו **(הבחי')** והבחי' ל' ראי' עין הפותחנים והחורל
אכריותם להפתחם ע"י תלמידיהם אל ב"ו והחנך לנחון
אנפארם ונמצא כי המלכותם הם הוראת הוד הרבנים
אריסין קיבון ע"י תלמידיהם כי הם הקב"ה היה בורא
אפתינה כדרך אעתיך לעשות בניני המצויח להוציא הארץ
למפקחיהם ומלכיהם על פסוק יהי פועל כח' לא
היינו אריסין לנחון במטה מלכותם מריעה חרישה קצבה
ארייה וכו' עד אהמלכל נפקן אכל אנו פקח אריסין לחיות
למריעה ולהוציא קבן וקצ אהם הקל' עין החסנים והחכ
מלכותיהם הפתח והמלכות אהם קל' יקב' קיבון והחכ
לא פארם המלכות על החכ כן מנו נצח על המלכות פועל

היה ג' שנים של שלום ושלום ושלום ושלום
ביום זה בעת צרותיה חזנתה כי כל העולם יאכל
אחד בהם הכל הוא עלה שמפריה ועולה הנחם ילא היו
עלבים אתהן ואם בקחלה לא היתה בהם הפנייה לא היו על
עמיתם כנורע יאלה היו צריכיה א צריה ומיין כלל הכל להיות
עמית עמית ימל' עשויים בהם ליה עמית ועמיתא והן
עמית כתי ליקנה ולבדים וללבויה חנו צריכין לנרוח ולעמית
כל העולם יאכל על ימיתא העמיתא יש בהם עמית העריעה
עמית לה פנייה כלתיה וכעל' בכל העלמה ועלמה
ועמית על פ' עמי עמית עמית ויקבל עמית עמית ית' ב
עמית לה חנו צריכין לה עמיתא ועמיתא כתי לעמית
ועמיתא ועמיתא עמית עמית לעמית עמית ופ' עמית
עמית ועמיתא הנה כתי כל העולם יאכל וצריכין ע
עמית עמית עמית כל העמיתא הפנייה עמית עמיתא
עמית אחי עמיתא עמית הפנייה העמיתא על' עמיתא
עמית עמית אלא עמיתא עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית

עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית
עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית עמית

הוא רביר אלא חכם הנפלא ונבא חכם אחר האדם העליון
שבכל כיוון בעבור אבן עמרם ברוח אכילה נפלאה הקדמה
ו כל פרשת הביאור וזוהר המלאכה שבכל ענין המלאכה היא
עולם טהור אבוא בעבור הנקרא עולם העציה ולכן המלאכה
היא כוונת ארבע אבוא סוד עולם העציה ופירוש אבל המלאכה
אובל נפש הם המלאכה יומר עליונים כי עץ הם הדבר הוא
מכל וחוזר לעולם בערכה אבר האדם והוא בירור העולם
מלאכה ולכן המלאכה אובל נפש הם בעולם היצי" ונודע
ולכן אובל כוונת א יח"א אבוא סוד עולם היצי" ונודע אבן
עמרם כוונת ידים אל המעון נפלאה זה היעב ועל

וקראו נפלא כוונתו הם ביצני החול אדם האקמו פלא המלאכה
פול כי הם עליונות כבי לבדו בחי המלאכה כוונת
אכל כוונת המלאכה יהיו בחי קדוה באיפסו כי אדם ארוב
ימלכו חכם המלאכה ונפש אלא ימסנו אומם אלא הוא
בעניני המלאכה אבן ימסנו ביה עניני העציה האפלה
אבן כל מה אמר ונודע למה קוונת אביע ולבדוק
הנפלא כוונת אבן אבן עמרם על ידינו בפה קולתינו והמלאכה
מעשיאם אבן מקיימת נפלא כי ביצע החול אין המלאכה
הא מקיימת כלל בשם בחי עהם אא עלי קולתינו ולבדוק
על הבן אקמו כל המלאכה לבדוק ביחה הכוונת המלאכה
אנן נכוננו בעשיאם המלאכה למקלאם כבי לבדו נס בחי
ביחורים העליונים כוונת אבן בוראי כפאין הפרויין
אמחברין לה על חקונת לבדו אלא על העליונים לבדו
אם כריכים עה למה כי עניניו כריכים לעצמה המלאכה
בפירוש על כל אבן המלאכה כריכים לפיכך העליונים
כמעשה ונעשה ידינו כוונת עלינו ולכן ביצני החול

119

יורדים על עמון הגליל ויש להם עשרה עשרה ימים למחלבים
כדי לעזור ורפיע בענין בירור או המלכות וה' מצי'
קחתי דאזי יורדים ויעלבים פאצק ימי העשאה לרפיע
בפירור הנג אבל אין סח בנה לא ב"א לבד כי הוא המכר
א"צ קאפיו אבו הם הקבורים בו ישי החול אכניוס העבר
אם הוא כעב העלפאם והיא אין בה כח לבדו לא ארובא
פי המקין אעשה בו ישי החול על"א אק דמ"א והבירור צבירור
א בה יכאלם לעלם ביום המ אכערה אבנא יום העבר
לעלה אפרחב עס לא אה לעלה כי נ"א אק עמפילם
אם ביום העבר בא"א ואין אה ענה לבדו כי הקבורים הם
לעלה בפיע אהם טוב ורע " ואע"פ הם עמאונם ותואא"
נעלום חזאום עליונמ א"נה תכח" בירור המ עלבים
פלא בו ישי החול אונד רודל קראעם אבם" נ"א מהו לעש
חיפור המון למ" בישי החול פני אלא ימצינו נעלום
מן הבירורים לא עליל אבם א"ת עמאונם נעלום ח
חזאום עליונמ עמאונ " נ"א ~~ב"א ימצינו~~ קאצ"א רוב
הוא כי נודע כי ישי העבוב הם פני ~~החזאום~~ חזאום
אפצ"א אהם פער אק"א יהיו ישי החול אום" א"ר פער העלפא
יהו אבם אקראעם העורה על"א " אבל בענין הוא כי
א קאמ מעיה להיאום רבואים פאוד אינם יחיים לרפ
לענה ולהמלכ"א ישי החול לבדו הבירור הנג אבל
ביום העבר אב"א פער העלפאם הפחפ"א היא יריאה
למלכ"א לענה בחול לבדו בירורין פק ימאון בה
חילאונם ואם היא עללה לעלה בא"א עס לא נ"א
בכח המקין אעשה בישי החול על"א אב"א יבפ"א
נ"א אבפ"א אכנינו בכחאונם העבר כי כל

העלפאם

השלישון שלוש ימי נשגלה למעלה ימי חס כרי להצורך
שאר חרצוף מאם אהוא המקור העשין ולא יע בירור
התלבים האטנס לכהורה נראה קוצ' נמל' ס כיון אביום אב
נפעל עתה יתי החול ועל כח' א' א' א' א' א' א' א' א'
להצורך נשפוף אף בחינים בעקופים יתאוך להם נשפוף
חיצוף ררך הערפוף חבל' זה יובן בשה אגמכ' א' א' א'
בעטן הרחש חמלו על אהרה ופני העולעוף ח'ך היו א' א'
אמכ' זה ב' ק' רוצים בזורה' ל' ל' ב' ב' א' א' א' א'
אמכ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ועקופים האיעת' קודם אהמ' אהרה היו בעקום אעלל העולעוף
במקל' עמחה כיום האבק אכל המקום אעולעודים ביעי החור
א' זה עקופים האיעת' אכל ירדו א' נשגה עמקופים ככונה
נפורה ועמל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
נשג' כ' א' השלישון על יום אב' א' א' א' א' א' א' א'
עמל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
לעל' כיום אב' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
חרצוף אה' כיון א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
כל העמל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
הוא רכ' חרצ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
על' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
יב' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
עמל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

יורדים על עמם העליון נעמה יעקב ורבים אדם על לבנים
כמי לעמוד ורביע בענין בירור או המלכות והעמית
מחפז דאזי יורדים ויעקבנים פתח יתני העמעה לפיכך
בפירוש הנש אכל אין סח בנה אה בנה נבד כי הוא המכר
אז קאפין אבו הם הקבורים בו יתני החול אכליוס האבין
אם הוא כעב העלמא והיא אין בה כח לבריה אה ארובא
על הקיבוק אעמעה דא יתני החול על אק דמא והבירור אבירור
אז כה יכולת לעלמ ביום המ אכערה אבנא יוס האבין
לעמלה אפכחבר עם לא אה לעמלה כי נא אק עלמילניס
אם ביום האבין באזי ואין אה ענה לבריה כי הקבורים הם
לעמלה בפית אהם טוב ורע " ואילניס הם עלמאניס ומואלא
נעמאוק חרצוק עליונמ אהנה עכח" בירור המ על לבנים
פלא דא יתני החול אונד נודל קדאבין אבין נא מהמע
איתור המון למת ביעני החול פני אלא יתאצונו נעמא
ען הבירורים אה פליל אבין אה יתאצונו נעמאין ח
חרצוק עליונמ יתאצ " נא בעל יתני קדאבין נודל
אז כי נודע כי יתני העבוע הם סגור בפתח יתני
אפאר אהם פתח אק יתני החול אהם אה פתח העלמא
יהו אבין אקדאבין העמרה על מ" אכל בענין הוא כי
קאמ מעיה להיאמ רבויס פלאוד אינסי יחאיס לירמ
לעמלה והמלכ דא יתני החול לבריה הבירור הנש אכל
ביום האבין אבנא פתח העלמאין הפתח היא יריאה
למלכ לעמלה בחול לבריה בירורין פן יתאצו בה
התיאניס אהת היא עללה לעמלה באזי עם מ" פתח
פכח הקיבוק אעמעה ביעני החול על מ" אבנה יתבאר
לך ענה אבפאה אכלנו ברחמיניס האבין כי כל

העלמאין

השלמות שליו טר נענה למעלה עד חס כה למצור
שארם חוצם טעם זהוא המקור העטין ולא ען כיוון ע
הטלבים האמר לחארה נראה קוצ' נחל ט כיון אביוס אבם
נענו למחקר ישי החול ועל כאז' אכ טעה כורך לפי לעלם ל
למצור שלום אלה בביוסם במקופס ימצור נם שלום
חי צ' רח העירוף חבל זה יובן פעה אנכ' אכלנו כ
בעען הרמז חלא על אדהר ופני העולם ח'ק היו אמת
אנכ' זה ב' קרואים בעורה ר' פ' טא בעען כפאטר ההו
אנכ' אכלנו היטר ועז ח'ק העולם יארנפס האתימ
אמקופס האתימ קודם אמתא אדהר היו במקום אכל העולם
במקום עומה ליום הצב חבל המקום אמתלים ביותי החול
אמ זה מקופס האתימ אכל יודו זה לענה מעקופס כבורה
נפורה ופמ' לביס בעולם החול כדי לברך בירוינ הע' אכ
נמלא כ' טא העולם על יום אבם אינו בשלם לעולה
שמדד' ח' אמה איתנו בעני החול לפעה יעקופס חזרו
לעלם כיום אבם א' א' א' א' יעזראונ' ועול' ליום שלום
חצו' א' כיון א' אבם ח' אום ביורר טעה לפי
כל התל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
הוא רב' ח' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
צירו ל' א' ח' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
על' פ' ח' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ח' ב' העל' טעה כיום א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
ל' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
על' ח' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
אבם כ' כ' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'
א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א' א'

שתי חצות נעו וכל עתה לא עלתה על לבי ביום האבן
ענין לבויה כחן הקדושה העליונה להפליג לעתה ביע
בחול ועל החיצונית נאחזים בהם " ובע החיצונית נקרא
דעת רעואל כנודע ולכן עלולה עואל עתה כער עתה
כיון ארעו הקדושה מפחולל ביום האבן ומרעבה בחול
חצר החיצונית נעלמים אם אדם הנקרא עלתוא רעואל "
גם בעה יפלאו ענין פחוס אבן כי הנה פיעו החול ה
הקדושה יורדו לעתה כעו אחר היא פפואה עס ה
החיצונית אכל כיוס אבן אשר נפעלו נה" ותלבוא רעע"
כעיה בקבלת בקבלת אבן ותבוא תקום נה" או רעע"
בקנין במור חלל פנוי בין הקדושה ה החיצונית והמקום ה
הוא נקרא פחוס אבן על הלפנים אנה אבקדושה נפולק
עצם ארץ הקל" אינו יכול ללולק אם כי יא בא עדין רעע"
אל הקדושה ולכן באופן המחוס יכול האדם ללולק כי אין
קל" כלל אדם יערוחקים עון הקדושה איטור הנ" אכל כלארן
ח"ן למחוס הזה הנה הוא יוצא עלעב יל תקום הקל" ארס
כי דעל ארס רעע" אדם הנ" אבו יל עחון למחוס ויקחלל
ח"ן בין הקל" ותבוא כי הנכח אהור הם התלם העקלנים
על הקרקע אבוא התלבוא אמה וקבוא נל ענין הספיוה
הולדס בים אין אם איטור מחולקין ארע כוארו לעתה על
דכו לעל אהין מחולקין לעתה ע"י אנה התלים אעללים
עללם בעפניה נבנים יוקר ע"י ולכן עוקר אבואורו הוא
כי הנה הקרקע היא התלבוא והוא המעפניה ה
המפונה אבעע היוקר קרובה ה הקל" אהרלים הם נכח
אור אכעון אדם מעלבים באור ואינם נורעים בקרקע
איש נאחזים בחיצונית כי החיצונית הם לעתה עון

עקום העלבוש הנקרא קרקע ולכן כפי שגם לעולה על שער ה
הנכה עליו אים נאחזים בחיזוקם אבל בהיותם דורשים על
הקרקע את אים ילאו חזן לחוס עמאחזים בהם החיזוקם והחוס
בינד אים העולמם עולמם ער עמאחזים האחיפין פשוט בעבר ולכן
הוקמו העולמם על אכל נפח בינד וכה הוקמו אפי' על אכלם
דבר אבוד פלאארי בריאז הינד והעבר קוק אלל ...

ועתה נבאר ענין ה' כי גנה עליו העולמם יגדלם ככל שגה ה
אביעלים פלא אחר כי לכן נקרא עבר אבל מן העליה
היא עליה פועלם והיא קרובה לערעל יעו החול ולכן כל ה
העולמם הוקמו בעביעלים ולכן פלאאחזי עבארי הקרקע בלבר
כען חריצה וריעה זל' ובענין יבואר כזה איך באר כי בגנה
ה' אים עליו כלל לעולה עון עלבוש העולם האזי' עלול כי
כל העביעלם הוקמו הקרובה היא בעלבוש לבדו הנקרא אים
ואבדו האזי' עבר ל' ולכן לא נאחזו על פלאאחזי עבארי
האזי' בלבר זול אחר בעלבוש עבר פלאאחזי עון העלבוש
הם עבארי אים ~~העולמם~~ הקרקע הם כען חריצה וריעה
כל העולמם הוקמו בריאזי בעולםם הם לגוריר יעין כוכבין אבל
העולמם הוקמו עדי' בט"ק בעולםם הם לעולםם על אפי' הוא כד
לבר אפי' הם עלמם כען והנה חריצה ביפני החול עבארי על
אזים המתקון בער ואזים אים לעבור אפי' הארעה כי על העלבוש
גבול עקיים בחריצה וריעה וכן ~~לבר~~ ביותי העלמם כען
עבר עבארי הקרקע העליונה הנקרא עלבוש יגנה ענין ב
בעליה היא בתי הנשעלם יעין טקבין העליונה בתי הקרקע
ועל פני כל האזי' ועל פנים גם בער אור זרוע
לבר זרוע עליוקרא ועל פני הוא עולמם אפי' עליו ועבר
כפי פוגר פ פריעה ופני הקצויה יקרא ל' עליו

כבוד אבותינו בארצות שיש בהם כבוד
לא אפייהבו לה לעמוד חקלא כי הוא פנינו לידם הנשואי וינאסים
עמנו העבוד שבנוק רמא ונקראם עלמקום מויעלים הם אווררם
טלח בעלמך והמן ענין זה בעצה לא על פנינו כריקום בקאריס
ערה בעלנוה ונקרא מחזרה חקלא והנה בר כלא חקלא
בקרקיע נעציר עלאיהם ולכן פריחו גז עלארייהם לנחורם עלאן
עליון עלה על בעצה האדם וכן כל אחר עלאסוף טבארם בקרקיע
עצה אעבדך האין עבד לך כי האין עבדך העלבוך נעצירם
בתי עבדך ואודפך והן עלאסוף בע אדם נעצירם או לא היא
עלמה עלנה עלן כלנו נא הנקרא ה ונא עבד לך ולכן כמנהג
כי בעד כינע הו אינו עבד לא עבדך האין למעלה כי כל בתי
עבדך וזו אינו רק בעלבוך ולא לעולם עלמנה . כי ופכאר
עלם הירך ינאוס קחופיין בר אטפ"י ענקיא עבדך נואא בעלה
ענול פני הפחיתון לעולה על עלופיין העבדך והנה בעבדך
עלנו נעים דעצ"י בערם בעצמם וינאוס הירכיש עמה נאא והוד
הם עסקיניהם על בקרקיע תמנה עמא ולכן נאא אמור לך
לכאס חין לעמוד אצל בך נה" עלנה נכמה לעולם נא"י
בעמקתה וברכיש העלנוה נאא והנר אינם עלה לבנים במקום
לא לעולה על"י נכה העלנוה והוא עלופיין ולכן אין ינאוס
קחופיין בך כי כל הניכוס הו היא לעולה על"י ונערה
כריך ענבאר נענה כי תמחה עבדך אדך כל עלאסוף
נעשום תעבדותם א"כ נעה אנו תמנויכים בהם נדק עליל
לעזס תנאס"י יפכאר יע חילוק יש בין עבד לך
הענן לא נע כי בחול אנו כריפון נכסין ב כנס
על פקלוננו לא הוא לעסק נאק בעצ"י פ"י אחור באחור
כל פי עליל תלפי כי הרינה היה מעלה עלך א"כ בנכד

והעלבות היפה במעורר נקודת העדנה א בכבוד נהגה היה לחיות
ולבנותם פבץ כרי אהז יזוונן ויולידו שמתוך על הקחפונים וכו'
נעשה הקיפון הא מעעצנו ומה שאנו עושים על קפלוקנו הוא
להחזירם פבץ ובצבץ אפ" הקיפון הב נעשה פנאיו והם נחזרים
פבץ פנאיהם כדורע כי קפץ כבניפון ליל שבך חוזרת הפוקבא
ולביות עם זא פבץ אהנס הם עופורים לפענה בעלמם אהין
עופורים אם בימי החול באופן כי פנה אענשה בימי החול
ע" קפלוקינו ביום הצבץ הוא נעשה פנאיו ומה שאנו עלופים
ועושים ע" קפלוקינו ביום הצבץ הוא להעלותם ער עקולאם
ואה פניק מעריגה ער קפלוק המענה כעל ואהין אם בעמקותם
העליון בבחי" פבץ וביתן ור"א ור"א יא בהם נ"כ עלאונם על
זון ע" קפלוקינו ואך עליוקיהם עונם כי עליומ ינ"ד אינם כעלואם
ה"א או ר"א וכבר נפכארי ענינם בעמקותם : ונחלורא לבאר עמך
ענן הפרצ העליון על צבץ מעליון ה"ת " הנה בצבץ עוליס
נה"ם דעאי בחנ"ך דעאי ומהו בחבר ופ"ב דעאי דנה"ם דאי
אכעל"ך ער חס העלואם ער העלואם העליון ואפ" א"ה דאזילק
עולד לעולם עוליס עוליס בעמקותו נעצא כי ביום
הצבץ יא עליה לבל ר מעלואי אבוע אבל בצנה ה"ת אינם
עוליס דק"ר עליומם ביע הנקרא פולס הנקבה והם עוליס
ער הנ"ל ער אעצא אעוליס פ"ב דבריאה בעלובא דאזי
אבל עאס ולמעלה אין עליה כלל ואין בנו כח להעלותם
ואינם עוליס כל העדרותן אעמ העלובא דאזי ומעלה א"ה
ביום הצבץ בלבר ובערך העלייה ה"ת על עליומם
ביע נקרא אנה ה"ת צבץ כי פה יא עליה ביום הצבץ
לא אאינה עליה ומהו פ"ב בצבץ וכעל כי לכך נקרא
צבץ האריך ליעבור כי כל הצביות והעלייה ה"ת על

העלבות רחמי ה' און עור ימי יתקן ב' וכו' ויבאר החילוק
הוא זה כי בעצם כל ד' פתחו אהם נהיה עולמו בעקבות
חילוקים אחד בענה הם נפרדו עלבובם מן הנה"י כי העלבו
משי' עולג כנהי' ונהי' עולמו בחי' וכו' עד כאן דברי אה
בעלבו רחמי' וימנעו וליעלה ואלו נשאריו בעקבות ואינם
עולגו כלל ואמר ענין עלבוב' סתומים בעקבות' אהעלבו
כיום עבד הוא באופן מה כי הנהי' הם ד' קוים יענין אהעלבו
אהעלבו ונהי' העלבו אינה קו בעל' כמי שניכר לה עקבות
כעל' אענה היא עולמו אומר בחמה עתהם כבוד בימי
החול ונס בואם העבד היא לב עתהם בחי' פה' ולכן אין
חמש אה יעלה נהיה דעשי' בחי' אה אה עולג סת' דעשי'
כנהי' דמי' כי העלבו אין לה עקבות' כמי ופ' יקשה
ענין ד' דא"ס מהא"ך קעלה העלבו לחי' בעקבות נהי' כ
דעשי' או איך יעלה סת' דעשי' בעלבו לחי' דעשי'
אהקרון הוא כי אין העלבו סת' א' כלבו אענה היא פ'
אמר העלבו אומר אהי' נהי' עולג עתהם או
פ' וא"ס יס' היא לעלבו סת' סת' יכולה
לענין וכו' עקבות' לעלבו סת' סת' עולג אהי' אהי'
ויבאר כי בכל דמינו אה דעשי' סת' סת' סת' סת'
כ' ויקהל אהי' ענין כ' כי העלבו סת' סת' סת' סת'
עד ח' אהי' ד' מ' אהי' סת' סת' סת' סת' סת' סת'
ח' עתהם העלבו עתהם עד ח' סת' סת' סת' סת'
יבאר פ' אהי' אהי' סת' סת' סת' סת' סת' סת'
אינה אהי' סת' סת' סת' סת' סת' סת' סת' סת'
בעקבות' אהי' עולג עתהם בעקבות' עתהם
עד ח' סת' סת' סת' סת' סת' סת' סת' סת'

עבדיך בים הארץ לא בעלמא לברא לך אהיה לברא עולה ער נעו
אבל אהרן נה' יעלה לעולה אהרן נה' יש להם עבדיך
בר אהרן אהרן עליון ביע עולם אהרן אהרן אהרן נהר
לא על אהרן אהרן העליון עליון אהרן אהרן אהרן אהרן
ביע סוף נהר אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אברהם ירכא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
כה קרא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
עבדיך אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
יש בו אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
ה עולה אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
הנהיג אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אורא יכא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
עבדיך אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
האורא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
כהרוא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
הר אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
ה עבדיך אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
איש אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
כ אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
לכל אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
כא קרא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
ל עבדיך אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אורא אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
לעולם אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
אין כל אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

העליונים והענין הוא כי הקטר הוא בעל ארבע בעל לאו
והנה ארבע ארבעות דינא לרעות אהיא דין ולכן הקטר
החומרין אצל חומרין ובה לרעות אצריך להעביר הדינים
אבה וכן לא בעי להעביר אצור ויצאה אהם דינים קיפין
אחורין בערב " וקשה מה לרעות קיפין והוא פיר
ביום ההוא ירצה ארבע בקשר האבירה אבל בא"ה אצורין
לחבר והם החמים אצור לרעות וקשרין הקשר הוא
בא"ה קדוש יהי אהוא ב"ה קשר " א"ה לקשר נבאר כי כד
קדוש יהי ב"ה קשר " והנה חבר נבאר אצורין באהות
נשא בענין " כי בענין דבר אצור ד"ה אהם בענין קדוש
בנדרע כי כל בתי רצא דא"ה והי"ד בענין דאעתי אבו
כולם הם הוי"ו דעילוי יורין ולכן כל אורם הצעורין הם
קדושים כי כל קדוש הוא בחכמה אצור בו הויה דל"ב
דיוקין ובענין הקדושה דקפלאן אחרי"ת דחול אהיא
נקדושת ונעתיאך נעתיאך וינג קדש לקדש וע"ה "

והנה נבאר כי קדוש ב"ה ~~א"ה~~ אהיה בא"ה הוא
אצורין הוי"ו כי"ד קיפין קדוש אהיה הם פיר דאצורין
העולה קשר ורעות כי אהיה אצורין הוא גם אצורין
אז הוא ב"ה קשר העולה על הנ"ל וביי"ת אצורין
הנה לעולה בא"ה הוא קדוש יהיה לרעות אצורין הנ"ל
לכן כל פירע אצור אצור
אצורין כי הוא בכללם אצור
אצורין אצור אצור אצור
אצורין אצורין אצורין אצורין
אצורין אצורין אצורין אצורין
אצורין אצורין אצורין אצורין

א"ה אצור כי אצור קדוש יהיה
היא חכמה " בעקרא וא"ה
אצורין אצורין אצורין
אצורין

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד
הוא שם שפניו המלכות אשר בראש הכתר פאעמוק אל אברותיו
שם אהים כעילוי יודין אכל בא"ה פקניב ראו עקב כי אט אט הוא
יחין אהים עתה וחיין פו אה הויק ובעקום אברות יב אה אהים הנע
הוא בעקומתו בא"ה חילוף אה הניח בחס"ב אהוא אה אלו"פ
אשר נס הוא פני"ע א טענין אהים כעילוי יודין לטעום כי הוא בתי
דין " ועוד כי הנע הוא חילוף אה הנויג אהיא רחמים והנה ח
חילוף והוא אהוא דין כעמו אהים ולכן פאח פני"ע אהים "

פ' בהערכותך סגור ענין הענווה " ספר דבר אהרן
ואמרתי לך בהעלמך אה הנויג א תול פני

הענווה יאירו ו"וואי סבר נכבד קכר ענין הענווה פ"פ ס"ה
וע" " ורע כי הענווה היא רחל נוק ר"א העווער נעמו אחור באחור
או נרויג הם מ"פ פתח סחפר עד מלבוב אבה נקרא נ"פ אלה

תלויינים וענין נ"ק הענווה יתק וא"ע ואפ"כ " ונדע כי ה
נ"ב איז ברעק אבה הם תפ"פ אע"פ סחפר עד ה"ר וכלל ס' ה

הארץ עמקבן ביסוד ~~העלמך האומר היסוד עמקבן בעלמך~~
אבה פתח חוקי סוף חוקי פתבואה אכלנו ברוצ ה"ר :

ואתע" ה חפ"ים דמ"ה הם ה"פ אור דיום א" ונקרא עמורי אור היום
א" נ"ב דנ"ק עמ"ים בה ונקרא אורוס הלילה העמ"ים ע" הנויג
ועל"ה כי נ"ו אהם הכלים הם מ"פ פתח אבנ"ק ו"א אורוס

העמ"ים בהם בפ"ר אור"אז והאלהבן הנק"ה בנ"ר ובפ"ה
הם הנ"ב אהם האורוס העמ"ים בכלים וכ"ה נק"ה אכלנו
ברוצ החפ"ים דמ"ה כי נחלקים נ"ב בא"י כי ע"ר החמה הם אה
עלכאפי"ס סוף פ"ל היסוד דמ"ה תפ"פ אע"פ ע"ר אה יתק החמה נעמו
הם אורוס העמ"ים והם ב"א ע"ה אור אכ"ב אע"ה פתח

ל
א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

מחמת החמה ולעולם ועוד ב' אחרים על שנים דנכח והור
הם ר' אהרן פרום על שם גאון אהרן פרום על שם המעלה
למנוח בן תלמידי הארבעים אולם לכן הם יורדים ב
במחנה ער היסוד ואח"כ חוזרים לעולם במה אור חומר
תענה למעלה ומפיעים דרך קוים דמעה ועל שם ער
המבין עבו ומעבדו אר"י וכו' ונראה שגיא רב בנקבה פ
הנה באר הרב"א גאון יורדים מברוך ז"ל לחן לזר אחרים לנפש
במקום השמחה עם תפוח הוא שאינם יורדים אהרן הרב"א
לברם אולם יורא מעלה נפ' מקום מן הכלים והקפנות על
נעור עכ"ל אלא שם אר"י ונראה שם פ' במו ציב ב"א
מקום מנוחה ומנוחה כל בנקבה יש מקום מנוחה ומנוחה
פי הכי על כל הכלים דז"א. יאמר אולם "הנה ב"א המנוחה
אב"י פ' על גאון היסוד דא"י והיורן מקום המנוחה במו עבו
אכל פ' פ' הנה שבת"ק הם יסוד דז"א שהוא אורח הנב
עמוק ער פ' פ' וכו' וכו' בנקבה ונראה פ' ב"א "המנוחה"
פרום על שם המנוחה פ' וכו' על שם ד' חב"א דנכח והור
אב"י בלבו והרי זה חילוק א"י חב"א וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
עמונה ונראה הם המנוחה עוד יש חילוק ב' חב"א וכו' וכו'
המנוחה על שם והוא פ' במונה אר"י ומנוחה וכו' וכו'
המנוחה עבו יורדים המנוחה הוא רב"א תאור אכל בנקבה
פ' מעלה ש"י ב' מקום מנוחה רב"א פ' כלל פ' א"י עמונה
המנוחה עמונה פ' ב' במונה א"י וכו' ע"פ ע"י פ'
המנוחה המנוחה אר"י הוא המנוחה יורדים במונה ובמנוחה
רב"א ע"י המנוחה במונה המנוחה א"י פ' אכל אחר
רב"א המנוחה המנוחה א"י חזרה ב' לעולם למנוחה
א"י אחר

בחדשיה בעכוהו קונוס החיה יכולה עליה הם חסר עליה
כי אין המקום יכול לעבדים ועלם נפכיה בענין החסר
דזא כע"ש בעקבותיו / ובעה נבא א הכיחור הרלקם
הנחוס והחוקם ואז מה רעץ בחטו יחירו ר הנחוס ולא אלה
יעלי פתוא הקדים ואמר בעעלסקר אפי הנחוס ועליופי
וחקרים תפועה לעעלה תעויסור ער בכפי עבה זה נקרא
כח" החוק וביח העליון הנחוס ופועה בעעלסקר אפי
הנחוס ומה רעמו דזל פאעום העסק ער אפיחא אלהבו
עולו פוטיה ואענס חקן טעג יופר תעיה שבעה ובו
כי נע הוא לו נענוג אה ציהיה נועים א טול פנ העטרה
אהו"קו האתעש בלבד ובוה הופר על עה אנענוג
ובעסקי אפי בחקרים עליהם פוענה לעעלה יעלי חק
קו אענעו לבדו כע"ש ופי ויעה כן אהין א טול פנ העטרה
העלה נחוס" ולא אערי האיר פוע אהל הקב"ה יחירו ר הנחוס
ועעם פונפי חקן להופר עען עה הוא לפי אהנה אחר
אירכו ד הנ"ל לו העתלוש לענה תופור אפי נקפמר
הא מחבריה אהין פיווי להם אחרת אפריח הם עלן
אוה אהם בח" ד קיים יעון אעמא ולכן בחקרים עליופי
אחי עמו נפרוס אפונאפ כ"ל לרבה בקו אגד ובעה היה
תאפועט אהים עלעלס ער בכפי עבה פועל ולכן העסק
ער חקרים עליופי אפיחא אלהבו עולה תפיה אפכע
חק קובאתעו לבדו הנקרא פנ העטרה ואחר אנענע
אם אין לה חק לעמא יעון אעמא כי יז אים תחילת
טעפאר עלן הנחוס אבהפיה יעלי חק העיואר קו
האתעו ער בכפי עבה אפוס עען עה טעמו על אהין
יפכיה לך בעה אגודעמיק לעיל חק חרית בעע
תחילת עעם

כח" חסר מה ווער
היה
לע"כ יחידים חלבד
אפועה א טול פנ
עפועה יחירו ענהו
ו לעפועה הארנס
נחיה יחידים יתין
טועים חק קו א
אענעו
ח"כ אריך לעמיק
הענה בעבר ובו
הופר

מראשך לעליהם דכתיב והובא אל חמורן הכהן כי חמורן הוא טבחה
 האחרים בסור דאבא המאן לבא פקח מא והפגש עלו הוא הויג
 דעב דיומין והאחרים הוצאונים הם נב כנ"ל עב והתלמידי
 כנ"ל קפ"ו וכן עלה חמורן כתיב על קפ"ו והנה היסור דאבא
 תוקפא ער דרך כל קו אפאעע דמא ער היסור אבו והוא תכונן
 תאצא כנ"ל קו אפאעע דמא דמא דמא השעורפ עפעו אחור
 ותאצא נפאעפא הארמו לחון ומאיר כמא אפאעע כחול ותקבל
 אופס הנ"ל ועייתרס ונרס להם ציעל דרך תיאור כמא ה
 האפאעע אבה ער הכתב אבה ולענש מה נקרא חמורן מאעבינא
 דעמנעפא כנ"ל בעורה לפי אבוא נרס סיקונה ובנינה והנרלמ
 כנ"ל ונ"ל בחכמה יפד ח"ן כי סור החכמה הוא התייתר
 הילבא דנקרא ח"ן ועכונן אופס

כ"ל נשכח לך דין החלה כתיב ראשית עריסותיכם

חלה כתיבא קמאעא הנה החלה **השאלה**
 כנ"ל מא ולכן ציעורה אל החלה היא חלק ה"ל מעשה חלקים
 א"ל מו ערק בינועפ ולכן הויה המאך היא הויה הבינועפ
 חנה מאיף מאה מאה מאה רבן ורע כי אפאעע אבעמנע
 המה נאעפא עכ"ל אין מאו לעמאך על רבוי העמאן ל
 להפריע כל אבו אבל כהן להמה ולהפריעה פאעעורה ה
 האפאעע עלפ הסור אבוא ה"ל מאע"ל כנ"ל : גם כהן להמה
 אלא יפירו המאור ען העיסק להצטעה לחלל בו עיסקא
 אחורק ער ציפריאו החלה לפי אפאעעעע לוקמים מעמ
 אזור לפאעפא מאעמא אימה מאכל פנורע ויעבדו להפריע
 מאעמא חלה כחלה העעורבם באזור הויה : גם כהן להמה
 פאצר עוצים העעפא רכב עלד מאור אפאעעעע אופס על
 הלח עורסם אופס עס מעמא קתמא כנ"ל אלא קמנעם

אפאעעעע כנ"ל
 חכמה דמא
 דמא כנ"ל
 אפאעעעע כנ"ל
 אבוא כנ"ל
 חלה השאלה
 אפאעעעע כנ"ל
 חכמה דמא

השיחה בלילה וכוונתו וכן כפי צרכי החנה
אדעתי כי כל הקטע הזה הנדבק בעימה אכילת הדין
כל בעלי קידושין ופ האוצר האופני ציון מיד הוא אלה
יפריז חלה שבשיערוק הלחם על הלח ואח"כ יצרוף החלה
כי אם הפריצה והצדיקה מקורם אינה תועלתה א הקטע
גם טוב ליצור כשאוכל פת על עניו צחינו ומוחק בפנינו
א פריז תוענו חלה קורם ציחכנו ובפרט בפת על
פלטה ציוב הפועים אינם זהירם להפריז חלה " גם ידק
למה פאזיון פימה לצורך פת בבאה בביטחן אבן
בעין פימה על נעמה תלמים טרבת והלמים וכיוצא וכן
כאזיון פת השיחה כפיחם ברכה או תיע לבחור ה
המפריז במים וכל כיוצא במה צריך להפריז טעם
חלה פיון אפיון בלתי היקר קשה לה רבה בעין קפאין
אז ק"ט ו היתכ"ם על כד הפעמים הקיל במה : עליון
מברר בד פלטה חלה ובת"ס תנוח פריז בה"ב ק"ד
לחלה וכל דע כי כ"ב פת פת מליון הוא וישלחיים שג"ל
היא פת על חלה דהיינו לו לכו ~~לכו~~ ק"ב וקב במה
שמן א חנוק הנק"ו חלה וגו' הנה חלה על כן השלחיה בהין
המקבלים השלחיה א חלה היא פת עלמגלה שלמה או
קב במה רתמו רתל באפרם ואז אשה בקב ופולחן על
קבים ופריזום כי האשה צהיה בויה רבן חלה היא א
לכד הקב הש"י מה הקב העמור הש"י פתלה לפי אגוא
במה פנים ובנה יא קב חלה יאינו נגמור פת"ה היא לפי אהא
במה חתרים אשה בהם נחמים הקטן כנרע אנה הם
ל חתרים הפאזיות על פ הוי"ו פם ח"ב אית בהם קב
המקב"ו חתרים בנה חלה ולכן פמבן רתל בתענה

מברר

במחנה בה אצריך ב קביו לציונה חלה באהיה הנה נפיש
הלוקחם ב קביו הנה אכל בלא כי דה במו א העלון אהוא ה
הנהוה יונה לפ עתה ב הקביו הנה הם פורק עש אה בתענה
בעת חלה קב חרצ וקב יאן אצבאו זה כמה וכו' . . .

דיון העיניות בפנים רכב א בנ יאה ועצו לפה זיכית
נפחור באורך בעטה התפלתם ועצ יען פי

יבבו טעם מחוכות בדיוצ אעפוי הפעל נפחא תחול אהיה
כל הזוהר לעול תאעפין אופן אף וקפן עבריים וכו' וביאשתי

אם זיופני אם אהי בעולו היזי ועצ בלא אענ הקרע ק
נעם איסור לאיות העיני כבב איטרי כפיכ וביה לפה זיכית
וראיתם אופן ולא פקינו אחיי לבבם

ואחיי עינכם וכפיכ עינך לכופח יביעו דע כי בפנים כמה נחמו
עען עה אהיה נוחן ילוי עה אלא ביה תואל ראיות עינו חון זכ

אעפוי נוכע ב איך הפספסות העין יק או לפען אה לז כדיון פי
וראי אבריוס הארץ מולק אינו ~~הוא~~ לאחוריו והולק אה זכריו

או צריך אלא יאציע עיניו לך אעפוי נעזאו קפ"ר אהם יב פתע
ל הויור ~~הענין~~ אה לפענו וכל הניה יא ברה ל אופן

אם ל אעפוי הלך לא יאציע עינו חון אהם אה פכית ויפסול כל הויור
או יאציע ולעז נק וכל פתיח יפסול או יאעור אה פכית ויפסול

כל הויור או אהם חן עולה כעבאר אצנינו ביה פתוח אל ועבאר אה
עינך לבח יביעו רל לבח יביעו ל הויור קנע העולש כל לב פכה

אם יבועו עינך ולא חונב להם אהפוא ללך אהר אהה בקור אה
אלה ואלעם אצרי אענ הפסוקים פי קל עב נפחתי פתוח פכ

זה אל עינך לבח יביעו באופן אהר ועצ גס עען עבמול אה
ללך אחרי אהה בקור לא בעעם אה כי הנה רחל אהר אה פתיח

במהרה יראה שם החמה שני ונלמה אהם ציעור ל עצה
אבו אהם פנה כנודע אהם פור ל אילוף ציעור תקום הנקב
ולכן אפור להלך בהם כי אים ראוב הנקבה
כ קרח עליו מואליו ומעצרום כתיב וידבר ה' א
חברו אע נקמן לך חס מעצורם מואליו אכ"ו הנה ירוש נה
כמבתי בקיבור בקונטרס אשתעמי תעמיני זל ונה אש יע
מעמינו לפעך כעו אהא זול " ועי קצני בתי יא א המלכות
הא בעצורם היסוד קזא " והב כעב היסוד פכעו " והב כעב
הפך אבו או בתי פר נפור אבחינה טפריצין הפרוטה פני
ועשה אהם ליה ויחל ויהא אה בתי א"י המלך פכעו קוז
זח היסוד אנה טענה בעקום החמה וער אס נקרא הויה רפד
אזיה בא"י פנ"ו וער אס האורח פכופים כעב תקום ליה ופך
החמה ולענה טמנלני האורח ויזא ים תקוז הויה רפד ב
בסוד המילוי אבה היוזא לחון ומפנה והוא כנ"ל לר כנודע
אס הוא כעב תקום ויחל ונה פד ולשמה טאה אפי אלו
יקחחזו החיזונים במו הקרובה לכן אקנה א בכמן אהם החפ"ו
אבמך זא הנק"ו פן כנודע " כי החפ"ו נקרא כתי אפכונ
הוא טען חזרם האור להקחחז כעצו ולא יפיר תאצרה וע"כ
זח יקחחזו החיזונים בקרובה הזו ע"ל טע"ל אכלינו כ"כ קרוב
כענן הצרעם דכתיב ביה אובא א אהון הפהן וכו' אצטעקי
כעס מערי זל"ו כי הקרובה היא בתי פר ואח"כ טפריצא אחר
ונקמן לני ויהא המלכות זו המלכות נאמנה כחמה מעצה
לכמן ע"ל הנה לחברה טס כמן או ל"י הים בתי ה רבו אצח
כי עכ"ל זא חס טפריצא מעצה ב יצחק להעלותו למוצא
אזיה ליה מעצונם היסוד כעסו המקיף האומות ל"ס

זלם דזח כנודע

ב חבת דין אפר פרה ככב זחף ווקר בקרה וכו הנה
 חנה הסופר כוונתו בהקדמות עיוני זל ועיינת
 טען זה אעפ"כ עקה והורה לי טארי זל אגוא סך " הנה דה
 הקוה טנדפך אהם בנ" פ" או יהיה לפי אנטאפניס טן ה ט
 עלילה אהיא אי אמה פרה פ" ה או יהיה לפי אנטאפניס ווערפאענ
 בעלבוס הנק" ה קפחה אמה פרה פ" ה לפי אנטאפניס טן
 בינה דדינן תפערין תלינ" אפ" הם בחי נב" לכן נקרא אהיה
 בפיר אודם הרין כעצה" אם יהיו חטאיופס וצענ" ופאל" לבט
 ולכן אהיה נ" אערי בינה אעס דינן תפערין אהם ה נב"
 ה" אביואפ" א ה נב" בקר הקדושה אה נקרא קפחה אה
 אין בה טואס כי טרין הפנינ" פה תמנ"ס אס " אש
 אטנה אפ" אע חלפי ואחרי כי טואס הוא תפנה אהיס וועט
 לאהיס אהיס אש אה אין בה טואס כי טרין אין הפנינ" אב
 תמנ"ס אס ונודע כי אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס
 באחור בלי עיון אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס
 ותפ" אש אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס
 באפין ופא" על אע"ן קריתאין אהם דינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס
 פריצ פארא רכעטאפ" והנה תלפ" טל חפירה א וירעו
 א היפור העקבל טאה ברפאן כעטן טל או ימעות א הק"ס
 והטנה היא כי לפי אלה נעוונ" אפין באפין יאאו א ה"ס
 בקחילה אלו ה"ס יואאים תחון למחנה הקדושה בפיר
 יירדאפ" העל"ס כעול"ס הכיאה אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס
 חון למחנה אבנה אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס
 אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס אהינ"ס

לברך וכו' היוצא עמוק תאמר בעטן מ' עלבים אפילו בארץ ארזים
ועמו והנה בקחילה אציע הריני והוא כי עני אפיק ואין לי בנה
היוצא חוזרם לבניו בקחילה ואח"כ ימן אביו חוזרם לבניו האחרים
זהם אחי העפר יום נורע כי תפנה יב לה הפסק והיוצא
חין לה הפסק יודע כי הנה האב ואם הם באותו יום הראשונה
אל הוויה וברא וברחם הם מ"ן ב' אופיק האחרים אל הוויה וה'
ובקחילה יצאו מ"ן בבח"י מ' עלבים ה"ע וכולם יתקו בחיי אביהם
והנה בעוף ארזים יתקו וחזר א' עפרו פצהיה והוח פצוב
אגהים אחר טען כן לו העלבים היו כאלה נוף ונפא הנק'
אוחם ועלעוף ופליס אפליס אהם נפליס ידו לעלם דבריא
הקרא עפר אחר פחם עולם האצ"י ואם היקו קבארים והוח טופס
אדם אוחם העלעוף הנקרא נ"ן על בעלם האצ"י א' אהים אחר
נפם היא א"י עילאה הנקרא אהים מעשה בראשית ומעלה
בקרב בטר העיבור פגובארי אכלינו באורך ואלעם בקוק
הפליס צידו א' העפר נצאחו בהם חפ"ה נצאכן אל אוחם
כרי צינול לה קייס ער בחינתם וקייסם כנוקע
והנה העתים הם נפאם העלבי ונפאם היוצא אלם
הם אוחם אעל באו"ה כי להם נפאם היוצא פג"ל ובה'
החלה אחר להם הם חפ"ה נצאכן אל אוחם אגבאח בסוף
הפליס אהם הנפליס ועדין צריך לבאר טען העתים כהיא
בה' אחרם מולח הנ"ל וענן אחי העפר עי' הם " הנה נפארי
בעקו"ת כי אחי עיפוק א' מ' עלבים חזר העלבי לעלון
ית' והאצ"ל אדם אחי פלגל יעזר ונקב לה הוא בבח"י אוחם
אלים והנה הוא יבחי הויה חפ"ה נפאכן והעלבים הויה נ"פ
פתי מ"ן פנ"ש א' אהיו יבחי הויה חפ"ה העפר נפאכן ונקב
יחר מה עם זה ונעשה טהם אדם חרצ הנחלק לבחינתם

עקיב

א

דע צי באשאלט זי העלבים האצו אהם בחי עון הראשונים
אהם נחלקים לה עלבים כי זא היה ברוך בלבד ונוק נקו א'
קמנה בלבד ויהי הם ז' עלבים ויען לא ילאו עלנאים עמנו
ונקמנו וכפר נקמנו כי היו בבחי' אוחזי וכלים לא אה'
בבחי' וק' מעשה ונקו' הקמנה דנוק' ואחכ' פאנעקנו והוא
אנעקנו עלמגס אחיגס היוצים חרצים וחס' מעוהין קמ'
ז' האצו' אבו בבחי' אוחזי וכלים לב' ואז נענש לבד' אלה אל
ימ' עלנעונו נס כדוק ניפוספו בה כל דימ' אבה עולמי נקו'
קמנה אביה בה בכחלה כנג' בבחי' אור וכלי ונס' א' אנעקנו
בה הם אוחזי וכלים ואז נס' היא נענש לבד' נעורעלימ'
אלנעונו וכפר נקמנו בעקונו כי כל נעו אביה להם בכחלה
אבוא בחי' וק' האצו' מעור ונקו' הקמנה דנוק' הם קייטוס ל'
לעול' ואנעקנו איה' או אימ' פנס' לעמג חוזר מעור לבחי'
וק' האצו' ונוק' נקו' קמנה וענש נס' אינו נענש עלמגס ואינו
עמקלם לעול' ואוקס' באוחזי עלמגס האצו' אלנעונו ה'
העלבים הנקו' יחזק' אין לה העמק' ופנימ' קייטוס בהם
אכל העמק' אהם באוחזי חרצים אהם העוהין כח' וכל
בחי' נוק' חון עלו ענקו' האצו' הכל נקרא' עמק' אבאס'
להם כמור קוספאס' וכ' הוא עמקלם בעמ' הקנס' וליה
אמרו עמק' יא' לה העמק' ומכור הימג' הקדמלה עו' כי
היא אריא הידיעה' והנה עמקלמ' כדורא' הנ' יפכארה
לך כי כל נעו איה' פנעלנעונו טול' הם עכא' ז' העלבים
אמרו והם אורא' הכל ואחכ' נקמנו על' הפרעפאס' הנעל'
וכל עלנעונו הקורה' וסא' חיה' טול' בנויים עלניהם לעי'
איה' בו סיעה' לבבן עמקלמ' האצו' ער קיימ' העמק'

האבחה יצטיה סח פי חמיתק החיכות
 ועל ב הבחי האו כקוב בקורה
 נכור א קצחה וכבר הורעתיך
 כי אי' נחלקת לב בחי הנקרא
 ב' אקבונה וגם ב' אוקיון ימס
 אפיקל כמבואר אכלנו ולכן
 צר התעוונה על האבחה נקרא
 עמ' ומעט הוא לפי שהוא נמשך
 ט"ב אחוריים או אל ב' והקבונה
 הנקרא עמ' ולכן נס הקל' אכונס
 נקרא עמ' לפי אהאחוריים הגם עלול
 קצחה פנ' לכן קלטה מו יעוונה על
 האבחה ומ' ט"א ח'ל אינו דוטה

אמש בזה האופן
 הויה ריוכין האחרים
 אלה הם קצ' ינה
 יתו יהוה אפרבע
 אופו יור יור הני יור
 הי וין יור היו וין
 הי הם קצ' " אהי
 רעילי יורין יעראבע
 פנה ט"ב אפ הני אפ
 הי יור אפ הני יור
 הם קד' אפ אפ
 אקד' הם קצ' אפ
 ונלנ'

עי אצונה פרקו ק פועלים לק"א ואין רפיה או יוכלל הרברים
 אהם דרך נעמא א"א הרברים הם כפאונק כי האר נקרא
 אעו עמ' אהוא בנ' מ' אבאונק פמ' מ' אעמ' ית בינו
 יכולת לבחור ותוצה ואילך איך בו יכולת לבחור ולענן
 המיקון האבחה נקרא פונה אחרת פבכאפ אים אלוס
 בקל' אחרית אל' י' נס פבר בקבני באענה רוח
 הקורא אער' ו' בענן היוחורים אבקבונן יחוד א' התועיל
 לבחור וע' נס ער' בפאונק כעצמ' כי ית רברים נרמלים
 האבחה באים כציאכלים פשו גרמים אפואל בזה דע
 כי איך מה א"א בעי אהובל פבע אים עמ' אהין בלי פונה
 אכל פל עי צימון באפ' לכן א הכונק צימבאח אפ
 עמ' פנ' אס אכענן עצמ' הקורא נקב אע"ה הקבר

אבחה

עשכח אין זה אלא בפתיחה בלעג ואלו במקום
 ה' **הקדמה** ג' בענין אמרו **מאמר** שאר היום כעב
 כי כתיב האדם לינהר ע'לל יעב בטקום
 אין בו יצוב לפי אמר אין בו יצוב בעולם אך אחר וצאו
 תנע ויוא' תפסוק ולמה קניאון איך לב פי יעב והיועב
 שם אמר' שהוא טוסק בחמה פתובה עלנו האר
 הווא למיפן ולמחמיו ואלו כח בארס הווא העוטר שם
 ולעלום עלנו ולכל אש הוא כריק נפשו ותנחי לך העביר
 לרס א"י ילק על קברי רצי' ור' בנו לילאור שם יחיד
 אר' בארס הימים ארעלן פני ארס לילך שם ותפס ב
 בארס פקוסאן אין בהם יצוב גם היה ימוני לך אולע
 אמר לרס אירו בביק אצב בו חלונם פקוסאן לעמים
 כרי אפול רעו יעב עינו לעמים כרי להעכל בהם
 אפרנד אש יבית כפולאין יק' בעלעגה ארס וארס
 אכלא קתפנה כי ארוא אעיק מעלעגה אכבעוף וכן רצו
 בתרפז הנעלף על הגבול על טענן נבארנכר
 אנאמר זלמכס ואלו אלו בארנכר עיני לעמיא נדלס
 וע' ולען נאר לרס להפפול בכל רעו א האמים פי רבי
 זה עתים ארס הארס אנון בו יראה זק/אעג

הקדמה ד' בענין בית המדרש כבר נקבאר
 הכונה איכוון ארס בנעשו לבין
 בכרעם כנו בתקוותו והיא בשאר המלכות והארץ
 בית המדרש קראתם חמורה עבדכ ובונה היא בנס
 חמיה בעילני יוכן ארס באחרים והריבוע על העל
 כו' קר' פתען צורא והענין מאחזקת אין לו
 להקנה פעולה א' אעוין על חמה אחר אחרת

א
 ב
 ג
 ד
 ה
 ו
 ז
 ח
 ט
 י
 יא
 יב
 יג
 יד
 יו
 יז
 יח
 יט
 כ

הענין הוא כי הנה חרף שחשב ביד הפקדני חזרה
באם הוא לעמוד באחריו פני החזה ולענה אדם ל ספק קנה
אבו וזה איעור קוטרק לבד בד"ס האו הנק"ל לא על הלכה
ונעלה כי הנקבה הנקרא הקבה אין לה לא לא על הלכה
ורענין הקפלה הנ"ל בע"מ ברכוס פ"ל וז"ל ה נחונא בן
הקנה היה תמקלל בבחשמן לכה ובי"מ
קפלה קצה וכו' ראיתי לעורו ז"ל לעולם צה"ל פתחיל לעמק
בהלכה על קלעיר בעיון עם חבד"י היציבה א"ל אהיו
לועדים בביתו היה תמקלל ערוס איתחיל מו הקפלה
יריע יאזא אלא יכאול ברב הלכה ולא טאפיר על טעמ
מבור ולא על טבור טעמא ולא על אפור עומק ולא על
עומק אפור לא יכאלו חבד"י ברב הלכה ואצטח בהם
ולא אכאול אע ויצטחו בהם כי י"מ חכמה ילפיו רעק
אקבונה . נל עיט ואביעה נולאוק תמקורקן ואח"כ היה עומק
במורה ואצטח קפלה אחונה ביזאקו טב"ל לא אצטעני על
טעמו בעולם . **ורענין** טעם הקורה בעלמא פבר
כפרימ בטע דוח הקולצ אצטעני כונת האדם בעמק
במורה הוא פדי איעציק עלכו אצטעני אקראג עליונה
אכיל קלוי בעען מה אכל כונתן קורה לקצר אס
טפאה ולחברה עם אצטעני העליון על הקורה אפיה כונתו
במה כי על"כ פואלס קיבוק האדם העליון כי זהו קבלת
כונתו ית"ב בביראקו אס פני אדם אקבלת כיוו אוקס ב
איעמקו במקורה . עוד יראה קרוב א האפור כי עיקר כונת
האדם בהיותו עומק במקורה הוא איכוסין לקצר טפאו
ולחדא ולצבקה עם אצטעני לעולה על האדם העומק
במורה ויטין כי על"כ טפ"ל אילג אדם עליון ונמקן כי פ"ל
מכלת

ככלית כתיבת אדם ומכלית עסקו בקורה חינוך כפי לכת
ולבאים אילן נאדם העליון כתיבת טעמונים עסקו ונחזרו לכת
אם בו וזה יועיל מאוד להצטרף רוח הקודש על עסק הקורה ב
בזאת הכונה ענין יא אמרה ח' והוא כתיבת האדם השעם
בכתוב האמת כי כולו היא נחמתיאוס חין ראוי לו ליעטר ולחשוב
שעסקו קטן אבאוינים אה כל הנשעמתיאוס יהיה בעסקו לכול
אל האוס לפי אכל תלך הוא בי"ו פכודע בעשעטרון הנעור אכל
אלה לך קראוהו חשבון מעשי דחמך וע"י וחסותם הקבלה היא
בעלש הא"י אבו הוא עסקו נכונ אל האוינים וכל עי אשעמו
אינה נקמה באי לעסקו כתיבה ענין חשבון תלך " גם בענין עסק
הלכה בענין אל היציבה עם החבירים ואיני לעבורי ולכה"ע
ענינה ראוי כפי כתיבת עביה לעסק בהלכה עם אביה נלכה
ולענין ענינה נכונה ואשר חת פלו ערוץ מורה כפ' אביב ל
כי הנה הענין הוא לכה חת חת לכתוב אהם הקוצים **אדם**
נרעו אהם קוצים אהם בהלכה הדיא אהים לענינים אהם
לכונן אוסם ולתן ב"ה אהם לענין ולקיים כמו אהם כי לכן
נקרא הקורה קוצים **אדם** פה אל אהם השעם בו ולכן
ראוי לענין ולקיים כמו **אדם** לעסק בהלכה " גם בענין
אל פול בענין הלכה הדיא אהם תורה אל כי ככלית בענין הא
לב לכה הקל" אהם הקוצים אהם נעלו לאומן קוצים א
אבהלכום אל יאבו קוצים כי אהם בקוצי ודוחק כנ"ע
אחמנס לעסק הקורה לעצ אהם הענין בה קויאם הקורה ב
בעצמה בה דרכיה אהם ר"ח פצט רעמ דרע מ"ד פ"ה
כנ"ע וכלו אפי אהם לסיפול האנ"ש אהם לכה מ
קלפוקים כן צריך להקדים בענין בקח"ל אהם לענין

אשר כי יש אבסול מק ורק וחייך לעיין בהלכה כשעה או
על הרוב בב אשק ודאי אגוב לו שאור איננה אופה
השעה או ב בקחלה בעיין לפניה הנ' אבל יש אפטר ב
פנצטו אבוא קצה בעיין ועורח בו זמן הרבה עיר בעיין
הלכה ונח טוב הוא פלאה ודומה לעי אמשבר כל היום קל
האנשים ואינו אוכל עה אבקוס ויוקר גוב לו איעסק ב
בקררה עכטה בריניס ותלמיס אפורי ואתנס עשוי זלכה
היה עהיר בכרכלי התלמיס בעינוה ולרוב פעלסיס היה
מעייין בכל הלכה והלכה אזה דרכיס אל פלפול ועיין פנצ
א יעני החול ואח"כ היה מעייין דרך ז ע"ה הסור פנצ יוס ת
השכס אאין בו קל"י ענין טע"ח חז"ל בפרקי אבאי פרק א וז"ל
ית"א אופה כל השפס בקורה לעטה זוכה לרביס הרבה
וכו" ביאורו הוא זה כי לעטה ז"ל לעטה"ה ר"ל איתאזיק הקורה
לחומ"ה אה עוהיא בלחא והקורה היא יסור לחבא אבוק
מעיר וכו" א"א הנה התאשר המה כפר העסקני אופי אע"ג
אפר תלמידי חז"ל ועל אף שם כי קדמי
כונת קריאת הלשונה דע"ה העשנה הוא סור
עמערון אבוא בעולם היז"י

וכריך אפסיון להעלם היז"י א הביאה ע"כ באופן זה כי הנה
השעה היא ביז"י ומסיון כי ע"י קריאתך בה חוזרת השעה
אחיא היז"י לעצום נשעה אביא הביאה פסודע: ואופיו פיהם
אנוס נשעה השעה וסור נשעה מן פיוצה"ה טעמה ר"ל
כי השעה הוא פני"ה א שכי כסודע אבוא פולס הביאה כי
לכך השעה מנה לבנה העקנטא בכורפויא ומסיון כי הם סור
אחוריס רבויג דיוקין אהם קפ"י ואהיה דיוקין אבוא קפ"א

אדם חיובי חכם חי בעולם הבריאה והם בני
מלבד צמח או יבול הבריאה לזכר ועל פירוש היצי
הבריאה והנה תהארה אצח פריד מלבד צמח הש צמח
מאז הוא פור אור נצל נצחה נע שמה בחי נ צערי כינה
עבריה וקרו נ צמח פני הנ תמצא כח מן צמח כש ואלתוס
ענין נ צערי כינה או כפיון בהם כך כי הם נ צמח חיה ציב
בחי העק נכס בבריאה והם קד מילאיים יודין כלפין ורהיין
אדם בפור הנ הקוים על אי יעין וצמח ואלתאבי והם נ פור נ קני
אור נ עלילה הנקרא אי אחד צמח הנ יש בהם ה יודין ואלתאבי
נ צערי כינה ונקור כלל נה ורע כי נצי צמח ונכס באים
מלחי יודין כנר נקי נאון צעריים כי יוד בנעל נצח והוא א
אוקיון אטי נה והרי נפלאר בעל א והיא א כפיון להודיר מן
הבריאה ענין הנצחה הנ א היצי ועל קפרא תאצנה י נס
כפיון כונה הנ לצונה והיא כי אוקיון נצחה הם נ מלצה ונ
איוצנע מל אה עבריה א היצי ופור ההצפנה היא פור
התמצנע כחי נס כפיון פייצ בבריאה נ צמח חיה
דיודן גלפין מהיין נה והנה תיליסיס לבר הם בנעל אכב ועל
כלדור נ הצמח עלתוס מלא בנ תאצנה וקפיון להודיר הארה
זו א היצי נס כפיון נס תאצנרון יה אינ אהם בנעל תאצנה נס
הכולל וכנה ירעפ כי צמח א הם כנצי ולכן הם מור התאצנה
נס כפיון כי תאצנה היא בנעל לה אצכה לה זעיל לה אצכה
תאצנה יונלעל חיים כי זו הכונה האחרונה אינה תאצנני מלכה
כונות העיון קודם איעיין ההלכה יביע ויפרכל באוק ה
תאצנה אעליה תאצנה ההלכה הפיא יכיון כמלח
תאצנה כי אור היל הם ה יודין אבגויה מלבד והנה כריק למח

אענה נש אש חיה דיוקן פנועה יענין חיבור ד' היוקן בד' אעמק
 אהיה חבל לפי אבאיה דיוקן אין בו רק דיוקן בלבד לכן אין
 חנו באוק על רק בד' יוקן לעב אבאוק בא יכין לד' יוקן דהויה
 דעל ופון הראוי היה אפסיה אוק ל' ולא א ברעיון אוק הלא אלא
 היפה ק' אכל העעס הוא כי באוק על לא העענו רק לד' יוקן לעב
 אהס פניע על אכל באוק א' אריק לחבר ב' כח אהס ד' יוקן דעל
 אנדוק אהיה דיוקן וכאפכה זה בזה קריה כל יוקן אלא יוקן
 דהויה כללה על אל אהיה ויוק פועלים הם תלמוד נפלא כי ד' יוקן
 הם א' בהקשרים על ד' היוקן אל אהיה ובאוק הנ' פסיון לחבר
 הויה דעל אהיה א' עס הויה דעל דלפין והויה דעל דהוקן אהס בזון
 אנה ד' יוקן אכל היוקן או היקן על תענה ואחד קסיון באוק
 א' אל תענה בד' אעמק אהיה ד' יוקן לא' לחבר עס ד' אהיה
 דלפין ודהוקן אכיון אבהס א' אעמק יוקן פועל א' אל תענה ו
 אפראווי היה אעס אוק זו פריה נ' אלא א' אכל לפין חילוק פון
 ד' יוקן הראצו אהס דהויקן ד' העענו באוק ד' דה' יוקן דהויה העענו
 באוק א' ואחכ פועל הלבב : גם קבלען יוקן זל עעמק אהיה
 פעליון בהלבב להויה העענו פועל חוקן דה' קעל כהי בד' אויוקן
 הפועל אוק פווד הי ויקן א' ומפון אהיה זו הוא הדעק
 הפועל אבנוק דעעני על כה' דעק אהר בה כעס פרווא
 אעמק הפעל בצערי ההקדמות וההויה זו היא הפועל העליון ו
 אדעק וקריה העמק הניה העמק פועל בהעעק זעמק עליוק
 ויעיל לק יעמור לדק לעמק הלבב : ערוך יא פונא אחרק
 וכו' אוק נל אעמק או הנק' הם כעמק כי כעמקם טועם
 פקלעני העקרה הלבב יכין אהס האוקתוק הפלה אקריה כוונת
 אדע על אהס פ' א' חוקן וואו אכל קוציא אהוא תעמק יכין

אעמק

אע"כ הוא טמיר בקל החזקוץ והקצוץ ע"ן ההלכה אביא ה
הכלה העלונה טוק דמ"א ואהוא ילקאנה ב"כ קיאוני סלה
הנ"ג ב"פיע" אהם פוד י"ב אלו וי"ב אלה ועל"הם טאע"ר לענה
וענה הם פקובים ויכוין ל"ב קפ"ר בקראו ההלכה א א"ס אר"ט
אביא הכלה העלונה וכאקורא טאצנה יכוין לשם א"רני אהוא
ב"כ טאענ"ר"ן פשו אידע"כ כ"א א"ס הם א"פ"ח פ"רני טאצנה וע"נ
אידק"ק ב"נה אכ"פ"כ"י לטעולה ונ"ס טלה אכ"פ"כ"י באאר
ההקד"ש"ן בענין הצ"ע"ן יראה איך פונה זו א"ל הטאצנה
הוא יוק"פ ח"כ"ו"ה ט"ן הכונה אחר"כ כ"י"ה בנע"ר דא"ז
וע"ה ב"כ"ז וה"ל"א" נ"ס טע"ן ההלכה פ"ה הוא דרך כל"ל וע"ה
אכ"פ"כ"י לטעולה הוא ט"ה יוק"פ פ"רני"ן אהוא ח"כ"ע"אח"ו"ר
אל א"ס אר"ט י"ג ז"ך א"י"ה"ה א"ל לבע"ל בכל"י"ו"ס הקביע"ן
אל טק"ר"א וטאצנה וק"ל"ע"ר וק"בל"ה ע"ס הכונ"ט א"ל"ה"ס א"ז"ך
ל"ה"ר ב"נה טע"ר"ד כ"א"ר טב"א"ר פ"ר"ע"ס בע"ה " וע"ה"ה
טב"א"ר פ"ר"ד טע"ק ה"ק"ו"ה א"י"ע"ט"ק הא"ר"ס בכל"י"ו"ס ו"ה"נ"ה א"י"ן א"ט
ט"ר"כ"ר"י"ס פ"ב"ל טע"ק ה"ק"ו"ה א"ה"ר"ס ק"ו"ר"א ו"ק" ב"ק"ו"י"א"ה ק"ב"ע"ה
א"ז"ר"י"ך ל"ק"ר"א פ"ב"ל"י"ו"ס פ"כ"י"ע"ו"ק פ"ע"ו"ר ק"ב"ע"ן ע"כ"י"ס ל"פ"ו"ה
ז"ה טע"נ"ן טע"ו"י ז"ל א"ח"ר א"ב"י"ה י"ז"א ט"ב"ר"ע"ל ו"א"ו"כ"ל א"פ"י"ל"ט"ן
ה"י"ה ט"פ"ע"נ"ן ב"כ"י"כ"י"ך ו"א"ח"כ" ל"ב"צ ק"פ"י"ל"ן ו"א"ח"כ" ק"ו"ר"א א"ר
הק"ו"י"א"ה ה"ז"א"ר א"י"כ"פ"א"ה ט"ק"ה ב"ב"ו"כ"י" א"י" א"ב"א"ר"י פ"ח"ל"ה
י"ק"ר"א ט"ק"ר"א פ"ר"ה י"א"ח"כ" ט"ב"י"א"י"ס י"א"ח"כ" פ"כ"ו"כ"י"ס י"א"ח"כ"
ק"ב"ל"ה י"א"ח"כ" ק"ל"פ"ע"ו"ר ו"מ"ו"כ" ה"ו"א א"י"ק"ר"א ל"כ"י" א"י"צ" ב"כ"ל"ט"ו"ר
ו"ה"ס ב"ר"י"י"ך ו"ק"ו"ס"פ"כ"א ו"ל"י"ע"ר"א ו"ל"ע"ר א"ה"ק"ב"ל"ה ק"ה"י"ה
א"ח"ר"ו"ה ט"כ"ו"ל"ה ל"פ"י א"ב"פ"ר"י ה"ט"ר"ד"ע"ר ט"ע"מ"ה ל"טע"ל"ה
ה"ס ט"פ"ח"י"ל"ן ט"ן ה"ע"ק"י"א ו"ל"פ"י"י"ט"י"ן ב"ק"ב"ל"ה פ"ט"ו א"י"כ"פ"א"ה

בעטן בטעם יבוימה דרך כלל וזה פירוש בחילה יקרא
 עקרא אל קורה טא פראפ אבועה היא . ביום הא אל האבוע
 יקרא א פטוקים הא אבאופה הפרצה . ביום ב יקרא ד פטוקי
 אלאחריהט . ביום ג יקרא ה פטוקים אלאחריהט . ביום ד יקרא
 ה פטוקים אלאחריהט . ביום ה ה פטוקים אלאחריהט . וכללם
 טאם הם טו פטוקים ורע טז צריך לקרוא כל טא הפטוקים ט
 כריך אקרוין הפרצה בטעם כל פטוקי טגס ב יקרא ז א קרוין
 טח טח טח טח קרא טקרא ביום א אל האבוע יט לא פקנה
 ז יקרא ביום בב ב הקריאות אגס אל היום הגוא אל קרא
 יקריאות היום הגוא פטעו אבל אין זה תועיל רק לצורך היום
 בב צריך איקרא בחילה קריאות יוס אלפנו אה"ט ואח"כ
 יקרא קריאות היום הגוא אבל לצורך היום הגוא אל קרא
 אין לא קיבון כלל ועלנו נאמר תענוף לא יוכל לפקע ואח"כ
 יקרא כבויאם וכל פטוק יקראנו ב יקרא ז א קרוין
 ותלמידי כפוח בקאנטריט פטוקי טגס יקראנו טעם א יקרא
 אפעם א קרוין ואח"כ יקרא פמכיס ב קרוין אגס ואס"כ
 יקרא טענה על מרי גטל טענה קלעור א"ו והנה כללם
 אין צריך לקרוא קבועים המה אבטח הדוא נבאר טעם
 הללם אענש נבאר עקב טעם ליל א לפי אגס בו צריך
 לקרא טקרא וגוא טח טח כלל א קרא בביתך תענוף אה
 חזק לילה ואם לא סוכל לקום קריאם קום אפינג ט
 פטוקים אחרים אלאחר ה"ו פטוקים אקראם פה יעיס התע
 אל האבוע כ"ט יאח"ס קרא טגס אקרא כטענה . ביום
 ג קרא כל הפרצה כ"ה טח טח ועד טפא ב יקרא
 אחר קרוין פטורע ובערב אעומן קורה אעלף אה"ט ערב
 אבס יקרא פ וטאם בפרטה אעלף רע טי ככל טא אחר

אסמיה

עקמיים ה"ף ה"ה אפ"ס מ"כ"ל פ"מ"ק אחרון על ה"פ"ה א"ל
תקרא ו"ל מ"נ"ס ' נ"פ כ"פ כ"ז כ"ז פ"קרא עקרא צ"י"ך למ"ו"ן
ע"ס נ"ע"ן ה"נ"ע"ת"ס כ"י א"י"ן נ"נ"ע"ת"ס א"ל ב"ת"ק"ר"א ל"ע"ן ה"ק"ו"ר"א
ע"ל"א כ"ד"ב"ר ה"נ"ו"א"נ"ס למ"ו"א א"ל ה"מ"נ"ס פ"ד"נ"ג ה"נ"ע"ת"ס ע"ל
ה"פ"מ"ק ב"ו"א"ל: א"ב"ו"ס ה"א"ב"ר ח"י"ן כ"ו"ך למ"ו"א ה"פ"ה"ה ח"ק ל"ע"ת"ע"ה
ע"ל"פ ה"צ"ן א"ב"ל ה"פ"ל"ו"ר"ה ע"ל"ו"ס ה"א"ב"ר מ"ק"ר"א נ"ה כ"פ"ך ו"ל מ"ו"מ"ו"ך
ע"ל ה"מ"א"פ"ט"ו"ר ז"ל"פ"ן א" ה"כ"ו"א"ן א"ת"כ"ר"ך א"ל"פ"ה ו"ל"א ח"מ"ו"ה א"
א"צ"י"ך ל"ב"ו"ן א"ז"נ"ך ל"א"ת"ע"ס ו"ל"ע"נ"ו"ן ח"מ"ו"ה א"ת"ן " ו"ל"ע"נ"ך
ת"ו"ר"י ז"ל"ה מ"כ"פ ב"פ"י"ת"ו מ"פ"ל"ט א"ח"י"ן ח"ו"ס ה"ו" ה"י"ה ה"ו"ל"ך ל"
ל"ב"ו"כ"ו" ל"ב"י"ן ת"א"ר"צ"ו א"ס ה"י"ה א"ס מ"ק"ר"א א"ב"י"ה ת"ו"א"י"א ו"ק"ו"ר"א
כ"ו פ"ה"ה א"פ"א"ן ו"ו"א ה"י"ה ק"ו"ר"א ה"מ"ק"ר"א ת"א"ר"ך ה"פ"ך ו"ב"י"ה ל"
מ"ל"ע"י"ך א" א"ה"י"ה ת"ק"ר"א ל"א ה"מ"נ"ס ת"א"ר"ך מ"ל"פ ה"מ"נ"ס ו"ו"א
ח"ו"ת"ו א"ח"ו"ו ו"כ"ן ה"י"ה פ"ו"א"ה כ"כ"ל פ"מ"ק א"פ"מ"ק ע"ר א"ת"ע"ל"ס
ה"פ"ה"ה ו"ל"א ב"י"ה פ"ו"א"ה כ"מ"ו א"י"צ ת"מ"י"ה"י"ס למ"ו"ן כ"ל פ"ה"ה
כ"ו"ל"ה ת"ק"ר"א פ"ע"ס א"ל י"ל"ע"נ"ו"ר"ה מ"ק"ר"א פ"ע"ס ב" ו"א"ח"כ ק"ו"י"ס
א"מ"ך כ"ו"ל"ה ב"י"ח"ר פ"ע"ס ל"א מ"נ"ס א"ב"ל כ"ל פ"מ"ק א"פ"מ"ק ב"פ"ה
ה"י"ה ק"ו"ר"א כ"ל ת"ק"ר"א ו"ל מ"נ"ס ו"ג"י"ה ח"ח"ק ע"ל"ע"ו למ"ו"ן
כ"ו"ס' ו"ב"י"ה א"ח"ו"ר כ"י"מ"פ ו"ה"י"ה ב"ו"ס ה"ו"א ו"ב"פ"י"נו א"פ א"צ"ר
י"ב"י"א ז"ל"פ"י"א"ס א"י"ד"ע"ל א"י"ז"ב א"ו"ר"מ ר"כ"ו"ל ת"א"ר"ה א"ז ה"י"ה ק"ו"ר"א
ה"פ"ה"ה א"פ"א"ן א"ח"ר מ"פ"ל"ט א"ח"י"ן ח"ו"ס א"ב"ר ק"ו"י"ס מ"נ"ס
א"ח"י"ן כ"מ"ו א"צ"ו"ג ר"ב"ו"ן ח"ק"ו"א ל"ב"ו"ו ו"ל"א פ"א"ר"ס ה"ק"ו"י"ס
א"מ"ך כ"א ת"א"כ"פ מ"פ"ל"ט א"ח"י"ן ו"א"ח"כ ק"ו"י"א"ן ה"פ"ה"ה ה"י"ה נ"ד
נ"ד"כ"ל נ"ב"י"ל"ה ע"ל ע"ל"ג ה"נ"ס ב"ע"ו"ר"ה פ"י"ו"ת"ל"ה
ו"ע"ת"ל"ה ע"א"ר כ"ו"נ"ס ק"ו"י"א"ן ה"נ"ס ה"נ"ה נ"ד"ע"ל ח"ל"ה א"ב"ר
ב"ב"י"ת"ו"ן ה"מ"ק"ו"י"ס ב"ת"מ"ו"ת"ו"ן ח"ח"י"ס כ"י ת"א"ר"ה

א
ב
ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז
כח
כט
ל
לא
לב
לג
לד
לה
לו
לז
לח
לט
מ
מא
מב
מג
מד
מה
מו
מז
מח
מט
נ
נא
נב
נג
נד
נה
נו
נז
נח
נט
ס
סא
סב
סג
סד
סה
סו
סז
סח
סט
ע
עא
עב
עג
עד
עה
עו
עז
עח
עט
פ
פא
פב
פג
פד
פה
פו
פז
פח
פט
צ
צא
צב
צג
צד
צה
צו
צז
צח
צט
ק
קא
קב
קג
קד
קה
קו
קז
קח
קט
ר
רא
רב
רג
רד
רה
רו
רז
רח
רט
ש
שא
שב
שג
שד
שה
שו
שז
שח
שט
ת
תא
תב
תג
תד
תה
תו
תז
תח
תט

תקרא הם בעצ' ותארי תצנה אינון ביז' ותארו פרעור
אינון בבריאה ותארי קבלה אינון בחז' ולבאוה נראה לויץ
כי תקרא היא פורה אבסרוב והמצנה והפרעור והקבלה הם
פורה אבסרוב למענה ^{מורה} אבסרוב אכל הפען הוא כי עור
האז' ואלל אס כל העולמות אבסרוב תענו ויאז פורה
אבסרוב וואו התקרא ונס המצנה והפרעור ואין צם אא ב'
האחרות ועולם העצ' חסרים אבסרוב ואין צם אא התקרא
לבד ולכן הקבלה תקרא ע' אא' לפי שאינו נמצא אא בו
והפרעור תקרא ע' אא' לפי שנתע' בו ואלל בעולמות
אבסרוב. והמצנה תקרא ע' אא' לפי שאינו נמצא בעולם
אבסרוב והמצ' אין בו אא תקרא ולכן תקרא על אצו. ובע
יא מאמרים בוגר חלקים אצו נראה בהם כי כל בת' אא הם
במ' אבסרוב במ' הפיק' במ' פ' אא' ר' אא' אא. נס יא א
מאמרים אחרים במ' הקינות כי הנביאים הם בנצח אור
דרכורא אבסרובים ביסוד דרכורא והבין כלל נבאר לק הענן
בקציה. דע כי כל בת' אא הם בנקבה ובע הנקבה כ
כולל כלמה אבסרוב תענה ער פוא געצ' כי כלמה נק'
עלמא דנ' כנודע ונמצא כי הקבלה היא בעולמות האז'
והפרעור בבריאה והמצנה והמאמרים והאבסרוב ביציה
והתקרא בעצ' ונמצא נס הפרעור כל חלקיו נלקים ב'יס
בבריאה והמצנה אהם אימ' מריו המצנה הם בנצח'
אא אהם בא' נ' דעור ד' א' והמאמרים והאבסרוב והמאמרים
הם בעצ' בת' ביז' והתקרא בעצ' באופן זה כי פורה
היא בפ' העצ' ונביאים נמצא אור העצ' אבסרובים
בוס' תענו העצ' ורע כי ע' אא תענו אבסרוב

בוא בבריאה

הוא בבחינה הוא פיוסגה אל המענוק עלמס אהם נקרא
מלמור הכל כל המענוק אל המלמור ואחר הדינים א
מעמלמור אהים ביאור אפי המענוק עלמס או אינס ב
ופלל המלמור זהם למענה פוז" עם אחר האנרופ והמלמור
פנעל אלפי מייך הארס אפכל יוס ידבוק נפשו ויכלול אוקר בר
עולמור ויקרא מקרא כנע עט" ואח"כ מענה כנע יצ" ואח"כ
מלמור כנע בחינה ואח"כ קבלה כנע האז" פנעל והפי כונה
זוויך כלל ומאם הכונה דרך פרט במקורו מקרא אל קורה
יכוין כי הקורה היא כמ"פ מענה פנעל אלפי יכוין במענוק כנע
כח" אחר ואלמנעו ופנעל רכלס אמו אנס בחינה א" כולה במלמור
כעקור חולס בכל" אוקרניה המעמלמור כנע" נפנה למענה
ומענה ורוח אפא אפמק"ל הכלס הע" כמבואר באורך פנעל
המרוצים ברוח אפמור הפע" וע" הינע" אח"כ יקרא עבאים
יכוין אבוא כנע" והור דמ"א ויכוין במענוק לנ" כח" הכלס אלהם
יכוין לנ" המור אפמורם במקוריהם הע" א" כמבואר אפמור
הפע" אח"כ יקרא כמבואר ויכוין ביעור דמ"א במענוק לנ" כח"
הכלס אל אבמורם אפמורם במקורם א" אפמ" אחרם
אלפי מענוקי ל" אפמורם מענוקי ל" אפמורם ל" אפמורם אהם
בימור ומלמור כפי אפמורם וזהם הא" באומיק לב" בעקור
עבאונת אהם אבא קמ"ל חולס הכל אח"כ אפמורם פנעל יב
במורם הימור אפי יכוין א המלמור אפמורם דמ"א כנע" ה
מחילופם מעלמורם אח"כ יקרא מענה אפמורם ונרע פי המענה
הם א" דמ"א כנע" אהם כו הכלס המענוקם אב" קאפמ
אלפי אהם אפמור קורא במרר מרעים פכוין ככלי המענוקם
דמ"א אפמור מענוקי כנע" אפמור מענוקי כנע" אפמור מענוקי כנע"

אבה ופרר ניקון בנח אבה ופרר קראים בבור אבה
 ופרר נגרוק ביטור אבה וואח"כ בפרטור ופרטון בבה
 חיצנה אבטור וזוא פס ריבוע אל ארע כה נא אד
 אדני אדן אח"כ במקבל ופרטון לבויה דתה דעילוי ספון
 אפעס אחרי אפעס אפעס זל כ בתענה בבויה רבן דהרן
 וזאת בטנה היא חק פרט טון הפרט בענן התקרא אל
 כונה בלבר הנב נקל בעור תקרא אבטורה אבכלוס
 יקרא אפרק א" אל פסקים אפעס הוא כ בקתה פרטון כ
 התקרא הוא בעולם הפעל פועל ואס הוא בויה רבן דהרין
 אנה אופיוס דעילוי אבה הס"ה אופיוס א וד הורה
 אפרטקיס בה יתים רא"א אל האבוע אביוס א" פקרא א פסק
 כחצבון אפר"ו חצבנה אל דעילוי דש"ו ואופ"ל ביוס"ב ואופ
 א ביוס"ל ואופ"ל ביוס"ל ואופ"ל ביוס"ל ופרטון לב פנק אפי
 בה היוזאים טון"ה נבויים הרה צונה אל אופיוס אפר אפר
 דקראין ובה כניו אבה פפח פפח פפח חייק ולפי אכלה
 בקריא דקרא היא הכנה יתה החול לקבל פופקרי
 קרא אבה לבן רעמו נבוייה בתיבאר דש"ה אגס בפסק
 אביה ביוס האצי אפינו אפר חצר יביאו פפכאיה אכלנו
 כצעי דקפלק בענני יוס"ה ואלע בעור פסק מה אדרי מ
 קרא כה פסקים הראצי אכל פפכא ליל אבוע אין האון
 לקרא תקרא לפי אבתקרא היא בעצ"ו אכלה עלצא
 ביה בחי טענ והכל הוא סונס ואין ראון לעורס ביוס
 אכל בליל יתן פ הוא יוס"ה יוס"ה לעבד אביוס יא
 עקעויהם בו לבן יתן לקרא אפר בליל א ועד אפוק
 ביה בפרק"ה יתן פפכא על האונה וזוא זקנה

אנקור

בפון הוא נלמ

אל פפכא אפר
 אבוע בה יתים
 אבוע אל אבוע
 בליל פקרא פ
 פפכא אפר פ
 אבוע אפר פ
 פפכא אפר פ
 אבוע אפר פ
 פפכא אפר פ
 אבוע אפר פ

ונקוד כל ד' אופיקין בולס בחיריק בעקוד אורג אענייה
 על האצני פי אחר ד' נקודות על ביוס הַבְּצִי גס לצס והיה
 על יוס האצני עצמו פעו אִיפְבֹּחֵ יוהנא אין לבוין בלילא
 בפנינו הויה דהגין פעו בה יתי האבוע לצפנ ארפילתי הוא
 רין פנורע אענהס עולס למעבון נעל חחק ואין ראוי לעורר
 הכינס בלילה "א"ג הכונס היא למען כי תעילני חניע סהיס"
 וריוס" ו קוד— אקפיה כל פראת האבוע פ' עקרה א' קרנע
 כנודע פכיון בנחילה א' ב' אופיקין העילוני ככנ פעל
 אלה יתי האבוע וקכיון עקרה לחללס יחר ער"ג אעניי בנה
 הנכללס מחסד וער הוד ואח"כ פולס נכללס פסוק וכן בא
 עקרה פי"ה יתי האבוע הס מחסד עד הוד ויוס הו" הוא ביסוד
 וכלל"ג אופיקין העילוני אחר נחלקמו בהס אכל עקרה כריק ל
 לביון כהס כ"ג אופיקין ה"ג בעקוד אוריק כל ה"ה אופיקין והוא
 נקוד אוריק" א על ויבואו הנעאר תעאר הנקודות על א"ה אחר
 יבואו ובה מן פנה א"ה אעניי פחפור לחבר"ה אופיקין ה"ג אעניי
 אס א"ה פ"ג אופיקין והוא כיוצא ודיה פי"ג אופיקין ראש" א על העילוני
 אגס וד' פחברה לא אפי יוד אפי והפ"ה ביוס האצני אעקוד
 בעקוד ביוס הַבְּצִי " ובה בעיקוד קורא הפרעה אעקוד
 אכונס אעס עקרה הס כנע ב' הכונס ה"ג הא כנע ודיה "
 והכ כנע"ה אופיקין העילוני " ובה פועל הפרנאס יקבאר חחק
 בע"ה עוד נעאר אכלו בקונטניס אח"ה על ה"ג אעקוד
 הפרעה ביוס" ככה נקבאר אכלנו איכיון בעילני הויה ככנ
 אגס"ה אופיקין כ"ה עגס בעקוד אוריק כמג"ה דו"ה הו" הו"
 ובה נעאר כה לערס באוריק כיוק אענייפ לריון כ"ה
 אופיקין דלה"ה אגס חניע"ה כי ביוס"ה אעקוד הנקראי העילני
 אעניי נעאלו א' הח"ה הנקבה הנקרא יוס האבוע פנורע ביוס

בד
 בתי
 ספין
 רחין
 על
 פי
 הין
 סקי
 אאר
 אפי
 עק
 מ

אברהם יקרא עבדו לנאם אביה הצעיר וליס לה מעבדה כלום
אלכן אינו עבדו לה וכל אהי הם בעקור אוריק בויא וכבר
ירעם על בעקור פני זה העקור אצלו בעקור נמצא כי אוריק
אבעקור עוריס על גימור " וריוא אבק אין אורק לקדוא
לקדוא בעצרה רק כפון לעשוע כל הפרעג טפוי האץ אקטין
בבויג אלתה דמן דהבין אקדורו וקדורו אצטאא הקיבור
בלשונה על אשך וקקטו ואחכ פכיון קב צירוף
איה איה כי ביום ה' איה בעחילג ה' אוריק התילוי בעו
אגם ואחכ צירוף איה אכל עפע אגוא יוס אבק אץ בו כונר
אז תילוי לפי אבק הוא חס חפוס והתילוי הוא ריק חכ
אלכן צריך אכיון ב' צירוף איה איה ונקודים על אוריק פיהם
הם בצוריק בעקור אורק על ילקנו ונה לפי אכל האם
אלכן אנו מכוננים בעבר לפי צריך לעשוע כל הפרעג
כולה ונמצא כי ביום א' צריך לטין איה פנים א' חבד זמס
איה ביום א' חזר תילוי בן לעצור אורף איה ככל אכל
ביום אבק צריך לבין ב' איה איה זמס איה תענה אל
ט יהו ב' צירופים על איה עור צריך אקטע כי בכל עפר
אקקרו הפרעג בעצ צריך אקכיון בכל אורם ההואוץ אצ
באור הפרעג אגם הוואץ דמן בתילוי האין ונכאר
עען כונר הפרעג דע כי בכל פנים אקקרו אינה עקרא
אפי באור יתנו הצבוע צריך לקדור אע"פ אכונה ה' ^א
כי העקרא היא בחי פנים דבויג דמן אקקרוס הוא האחוריס
אבקראג אבעען הוא כי הנה הפרעג בעיני פריעג כי
כאשר הנבואים אינם עובנים לומר עמאם בלעון הקרא
א' בלעון פירעם אץ טפלת עלניהם פריעג אפסעג ה' ^ב
דבר ג' א' אכוס בעחמה לילוי אכניב כמין אקדורא

לקחמן בזה בוצרו להקחבר הארץ מן עשן ואף הארץ ה
 האחרון אבסלם לקחברות עש הא אבסולס ועש כל הארץ
 הקודמת ליה כדו אלא **פטר** יתבס חו ולא יביה אחינה
 רבבא גחילאניס בנה וכבר **בבאר** חיק הקרנעס נקרא **זכר**
 כי נפישח חרורים אהס בחי הקרנעס אש היקה הפרדמא אהיא
 בניה קרנעס : עוד נעס אחר נפלה יס כי כל סוף וסוף תע
 הים יא בה הויה ח בבחי פנעס ועור יא בה הויה בבחי חרורים
 פאבניס פנה יו יבו יבוא אהיא בנ עב נעמלא כי ר הויא
 האחרים איצ כל סוף האמא חבד הס בנ **הו** ריו כמען נבא
 ר הויא האחרו חלק הס **הו** ריו ר אל הויה האחרו נה הס
 ריו ל הרי כי יען חכמה ער יסור יא נפ ריו אהס פניא קרנעס
 וקרנעס אהס **חוק** חרורים וכולי נפניס א העלבות
 לענין עסק הקריה בלילה קורס אפיאן היה אוצר יעורי זלנה
 כי כל הנשאר חלה עלת בכל לילה לפע הקנה לעסקן
 וצבון פטני קב מאכל לא אעא בוס **בא** זכנ **בפיא**
 פיא קרנעס איצ בעוף הפטר ונ אס לעעלה עוסק קרנעס
 כר הויקה אס ער איקעור הארס מאננו כנ **בפ** כולל
 בעעא רר חנ אהל עס ר חייא להקכל פנ הא ועורי
 אל היה לעסקכל בפלצה הארס אחר אקיעוק החמה והיה
 מוכי בו באיזה קריאה היקה עקירה נאמק לעמוק בלילה
 בעלמק לעעלה חו בפנה חו בעענה חו באיזה ספר עסק
 חול והיה מענה לארס ההוא אעורס איאן יקרא הקריאה
 ההיא וכן לכל איצ ואיז אכל בעעניט אחר עסק קריאה
 הקריה לה היה חאצ לקרית בתולה הלילה כי עיקר הקריה
פריא וכן לכל איצ ואיז אכל בעעניט אחר עסק קריאה

בפרשה היא אחרי חזקת לילה בקולו ^{עניינה} עתה
ענין אינת היוס כבו הפחלנו לבאר בשעת הכונת ברוח אכובס
הלילה ואם נפכאר ענין אינת הלילה אבוא עובדוס עמיה לחד
חמש האנה ביום כבו חזקת אסר לחד אצון ביום אקר מאינת
הפוס ובענין הוא דע כי האנה על היוס דע הוא לפדוקים ועובד
למעשים וכתב רמל אינה למעשים הטאה להם והטאה לעולם
כי הגב הכייה על התעטיו העובים אעואה אפאאסאר יאן כליל
בהקיצו מאנרן וחזקת נפשו בו היא עתאכוס ועבאיה עתה
איגב נפאג אל אינה כדיוק קדשוון ועמקברוס בו יפוס
העובור ואפיק נכדפוס ביון והיא באה פני נטיע בעלמא פוס
באבוס דר נס ובפדורא בעולם על מאג רמל בא לטהר עפניעין
אוסר ר נס איתע נאעוס הכייקים עפניעין אוסר ובגן זה
וכאשר חזר לען ביום אפאר אפחזור הנשעה אבאה לפניעו
אפרי עתאכוס כלילה אהפקיד נאעוס ביר העלמא העלונה
עמקדוס אה ועמקכוס ועלעוס ואז עמקברוס בה נשעה הכייק
הוא אבל באינת גיה אין הנשעה עוואה עכונה ופקדון עלמא
בו כדוק הלילה איתעום בידך אפקיר רוחו ולבן מאכברס ונעע
כל רוח אהרונה כלילה אס יחזור לען ביום אבל הרשעים
הוא להיפך כי כלילה איש עולמ נאעמן נפקדון פניעין
עאעעוס באייר הרקיע בין החינים אעמקפוס יחז נכרעא
באוס בהקיצו מאנרן והנה פאג יאן ביום אפאר אינת פדורו
מה אוס הנשעוס על הרשעים התחיליים אוסר אפרג
אס ביום כמא נשג אס עכונה אבל ביום האבס חפ רכיוקים
נעוב בעונה פאין רב רע נאחז ביום האבס
למענות כלולה פקיס וכפכוס על עזוסת בייק

לילה
הוא
אין

ויניח יתנו עקום נקיטוס המזוזה אהא עמחלם אלע
 העליון ה"ל עמחלם נבבה תעזוזת הכיפ ל"ד חלמיס ובחחלם
 אלע העליון תעלעמה למעלה שבזו אס קניח המזוזה והסור
 הוא כי העלילת הנקרא עזוזה יכרה בחחלם אלע העליון
 תעלעמה למעלה בחמה רח"א א"ש עור נכבאר הינגב באורך
 עור המזוזה בצ"א אע"ה הקדמיות ב"ד ק"ף ועוד נכבאר ב'
 אס צרוס ע"ן הדעת נע"ה בעאפו ב"ד קכ"ט ט"ב . . .
 דין בן הלדע"ה נקיב ועציר העוב והיצר וכו' ואר"ל זה
 כיט רבו תצ"א וכו' ונודע כי העלילוס

נקרא אדה אביח והוא הקיבון ה"א אב"ג קיבונ קיפא אהוא
 העלילוס ועל הקיבון המה נאמר עמ העזר קראסייה כעבואר
 באורך כ"ג מרוס א"ג ויעבור ולכן בצדה אביח יצ דינא
 רבה תצ"א ונודע כי הקיבון המה נקרא א בפור א רחוס
 וחנן ונודע כי במה המה פלוליס ג' אעלוס א אהס א צרי א
 יהיה א אדע ולכן תעשה תעשה ארצו בקיבון המה כעבואר
 אכלטו בענן ארצו העצמלוס אל הימל"ה והימל"ה ק"ל וא צרי
 ותעשה הם בתי"א אים . נס תע"ה ב"ן המצ"ה והכדפי"ה בתעשה
 אפ"ה אופן כי עוב הוא וכאן נאמר ועציר העוב והיצר
 ולכן אר"ל שאינו כין אה סקנה בלבר תע"ה ועציר העוב
 והיצר והענן הוא כי נ"ף א הג"ה אצ"ה בתצ"ה המה כעמחל"ה
 כתי"ל ויהי אף למר . נ"ף עוליס ב"ן קס"ה ונודע ע"ה כתי"ל

א"ש ק"ג כי העזר אינו
 כענן תעשה א ואל
 העזר ביו"ד

כי בתצ"ה יצ בו כין בן העזר אכל
 בעמ"ה אין בו כין בן העזר והענן
 הוא כע"ה בכרסוס אבוס דקפ"ל אחי"ה
 דחול כע"ל הא תכול וכו' כי תבחי
 היצ"ה רח"א אכפ"ל זה הנבקע ויז"ה האר"ל לח"ה וע"ה נע"ה כ"ה
 נ"ף א

לפי א"א הגש ותאמר תלכר זה בדעת הנבקע : ומה הדעת הוא
החמדים אה נב"א אהם" היום אהם בנינו טוכר אהוא בנינו רש"י
לכן בתוכו יא בא מין המכר הכל במבואים שלהם אהם נה"י
כא"י אהם "אהיה צוידן ורל פין ורההין אהם בנינו פנה ועס הימס
דאי" עכסו אהוא טוכר ש מהפלאה ברי"ת אהם " כל אהנה אין בהם
דין טוכר " הלא ש העניה כתיב וס פתחת בס"ה אהה אה"ל
כ הא על העניה קצוה בו ככלב העטן הוא טוכוואה אכלנו בשע
רוח הקודש בעינינו הבא על העניה ונג' היטב
" עקב כתיב ואכלתי ובעטתי ופ"י אה"י הנה בפראג המאמר
נענה חייב לברואם המזון טון הפרוה טון הפרוק
ואכלתי ובעטתי וברפתי אה"י אה"י ולכן נעמד על המצוה המאמר
כל עלינו הפעולה מעמלקים ועל פופים ופלה ברוואם אחרים
עכידוים אההען אקצר חותמת ומהרואם "
אסורי טארה לחבו ולעבד אכעוים יד יתינו עם אכעוים אהה"י
כתו אהההנים פנה אהם לעצוה לפי פומם כדך עקרה
והעס הוא לפי אהם טוחי פליונס יתינוס ופלאים ואין לערבס
ואההס נעב הוא א האס איסופול בכל אעה ויבית באכעוים
ויבית בהס כי הנה ב"י ידיו יס"י אכעוים וכל אכעו טהס הוא
ס אהוה רפילי יודין והוא בנינו אכעו "
לענין טרום הטיבוים אהפרוים ואיני לפאורי על אלה הנה ח
חואס בעצמו להמכר במבואים טאיה יפני טרה"י
כ במאכלי הנה אוכל דכו טועט טאור אכל במלבני אה"י
הנה דהור טאור לפירו ולהלבויה והיה עפיק כל טטה אה"י
הימח יכו מעמ כל"ס : ובענין הכדקה והמצוה טא הנה
קטעם ככל ופלאה בעטן הכלה אהיה עכידילי בבס יבתי

פריחיס מהב לצדקה בני צניחה לו להביא יין להברכה הע
מעלו נס כשהיה קונה אימו תעבדו כען פרישן את אפרון לא
היה עקביר לדלמ פתחה ימן בתעבדו ההיא לא היה פורע
כל מה אהו אשויס על פתח והיה אותה להעובר בני ה
העומר לענק קח על מה עקובה ופתחו אשכ פתחה בפתח פריחיס
אכרד הרב התחבר מל פעה אחס איחע לו ביום עבד פאב
נבול בעינע ונתעק הסאב מה קרוב לך חרצים ולא היה ב
בפרסם אום חול מולמן עהיה לו כואבים תואור ואשקי לעאורי
עלמה טה היה העבד פאב מה ואל עמי פתח ה"א לפי
אחנ פועע פועע נעה בהלכה ליתע החול ונודע פ פ
פועע נעה נועל א" תחמש תואר תעאורי עינע אל ארס
נאינה חוזרם אה בקירוא לית עבד ולפי עבאור ליל
עבד לא נעכונמן באורן הקירוא לכן בא לו בכאב הוא
מכה ב הוא לפי עהיימן פועיר תעקלל פועיר כביד על
תעקלל וייקייא עבד לעינעו ונעלה היימן תעקלל ונעלה
בו ללעור דרכי התלפין בכל הפועע ונא היה תעקלל
במק קולל כונם רבולת ונוראום אשכ עלידם היה אור
עליון עורה עליו ולא היימן פכאי להעקלל בו ואל פועקל
על פועקל פועעו בעעע אכנ תכונן ביחור ק"ג ובצעה
עכנ כורע בעוריס ובצעה עכנ פועע קחצה ק"ק
ה כבאור וכו' פ"א ה"ר תעקלל י"ב בהם פננר נוראום
ועינע תעקלל פאב בעינע ונעעען ביום התחיר
על פועקל בו פד מענעם א וקכפ נעו פאמי
אש ארד דיע אפילה נכאור העעעע א" תהרב מל בעען
הכעז כל האכילה ראוי לימהו על ללכן הכלים אל נחמס
עם בדיל

עם ברית מדינת פרוק השולש להצטרף בהם עמה עם א
אין עולם כחילה לפי אמה הברית שהוקד קלנו נעשה כל עולה
במחצית ומונה פלינת החתן יתקבו אם יעלהו אחת ובלבד
הברית עלתה אינו מועיל לפי שהלכות פתחו לא חזר איש
איתנו עתהנו הנכונים ולכן הברית ללא הנשואים לא הוקד ה
הברית ועל הנשואים יפיק חוס האז בלבד אף אם לא יתכן
אישור נתינת נכונות ולכן יוקד נבד להנעיל פתחה לפתח
החופה ואח"כ ילבוש הנדה לפני הברית ויזהר שלא יכבה הכל אח"כ
כתיב אלפי האיתן אל חיתן אבהם טכבה הכלים על החתן
אז הרה קודם נע"י ידוע כפי ידעך שחלוקת הפוסקים אם היא
שחלוקת האתונאים אם צריך לברך על הפנים אבן
המערה ולכן טוב הוא לומר לזאת ידוע שפך אקודם אינו ידוע
יצא פנים לחופת המערה וביד עליהם ברכה א' ולא י
יברך לבסוף ויבין לפעמי עכשו בברכה זו כשיצא פנים ברוך
המעון ופעם א' איתן יוקד מרביעי ובמקום פניו ז"ל בתלמוד
וא"ל הנה איתן פנים ולא ברוך אחריהם ברכה אחונה ואם יצא
בברך המעון אין צריך לברך זה יען כי ברוך היין פועל כל פנים
שצדקין " איתן מרבה הדיק נלמד למצוא"ן נ"ב קודם איש
האדם לביט המרחץ אינו יוכל לברך בפנים ולכן יצא לחופ
מרביעי בחוף קודם שיפאנו אם ברצו יברך ברכה א' ואח"כ
יכנס ויצא כל עה איתה בפנים ואח"כ פניה לחוף אם
יצא כשיעור י"ב ברכה אחונה וסעו כן נלמד למצוא
בזמן אהרם אוקד בלילה על המעון וידוע ששאר איש
קודם איתן לחופת מרביעי יברך ברכה א' ויבין לפעמי כל
עם אישך כל הלילה ואח"כ באור בוקר כשיעור ידוע ויברך

אם עקב כבוד תלנה פציעו רביעית יברך כריכה אחונה ואם
ירחוק ידיו תלנה קורם שפיתו ויברך עליהם **אשר**
בדו צוה להיות חסיד צריך לנהוג בו חוליות ופיתות העל
העל שאינה תחויב בהם כפי הדיון והפירוש קצת תלנה
אברהם פורתי ולבד ויש דברים בהם על חוליות בלבד ודברים
בהם לפי הדיון יצריך להזהר שלא לאכול הפירות והנלקים
פי הנשים כפי לעקבם יש ימרו על לא אכול אפונה על הנשים
עקב האמן בעין קלוח ובלשון לעז קורא אופס קודאמא פ
והנה הפירוש אעל אמן הדיון הוה על קרין לפי צאין העל
אופס על צולמן העלבים על כל לא נרעי העל הוא וברא לה
אחתו ל סיהו מל תעום דאמר תנים לאחים לה קפילא אומא
ככל האפונה אפונים הם תוך הדיון לפי שאו הקלוח על
עולה על צולמן העלבים אפנים על העקומות שעשין אופס
קלוח ואלו דוקא צולמן העלבים אה על צולמן הצריים אפונים
יש ימרו על לא אכול פס על נים אפי תוך פלטר כלל
אפי בעמק צריך להגור והבדוק אם הפס אפונה החנוני
יצא אם הוא על פלטר וני כדרך אנוהנים באי אפונה
אפי אפונה פס על פלטר וני אין לעפוף קום החלב
אפי אפונה החלב ונכחל הפנים תעלנו ופלו אפונה הר
אפונה תעלן זל יש ימרו תאור על לא להפס דעפן תוך ה
הפילני בעמק על לא אה בעמ אפונה פלטר העלמה
אפונה אפונה תעמ בפרוה פי כד מענה או אין חאפי
יש ימרו תנים על פס עמק תיעלם מל על לא תעמ
פסי אפי אה אפי בהעמ אפי כדלל על כד

אפי אביך

אם חביב את ארץ ישראל ימים ימהר עליה יאבדו בני נפתלי ואלו
באשר וכתבתי אשר לא נשא נשא קרית ביה נפתלי
יום ימהר לקיים כל הפקודות אשר עלה נפתלי וכהם כד
על יצחק לבא בלילה לקיימם פועל בפקודתם האשר במה
ודע כי ביום ההוא תחפץ ותקיים האזנות אשר יש בארץ פרי
כמו תזכור מרוע אלהים והקיפה אף ופיו לא בלא נאם א בארץ
אפינה ורוח הקודש א הארץ לבציר יביטנה וחספה וברוך היום
ההוא על אשר שיקיים אימה תזכה תהיה ים זכיר למהו סמל
מאור אל לא כול אש כה ער ויהי ועוף כי עם פולחן וקדושים
נפש הבריות ואם יאכלנו הארץ תפקדתי בו נפש הבריות
היא לעתה והיא תפקדתי ותקדתי בה ותעלה מד לב
לב ארץ אבא אל לב ביהמה נאם לא אבחה ותקדתי הלב
ענין חיותם ביום העשרה ימהר אל לא לאכול את ארץ
ועוף אהן באום אופן ער ארץ תהיה התעשר ומדו כין
נפשו בהמבורץ כל הפאקים לפי מנהגי תלמידי הים הוא
תלמידי הים המצפן ואם הוא פגור תעשרה לפי דעת
המחבר ול לפי מנהגי תלמידי המצפן הוא כיר נא
אכל כמאכל ועוף אהם הנה נפשו תלמידי הים הוא על עתה
ונפתלי כתעשר אף לעבודת המחבר ול נפתלי
המקום המרים אמתקין אופם בבית יצא הם נפשו תלמידי
על יצא על הים באותו עתה והייבום בתעשר לבה אכל
אפים האוירים המצפנים וקנאום תוך הים וכה היו רחוקים
לכניה פעור אהם על הרחק פעוריים עתה התעשר אף
אם תפקים אהם היצא בבית נפתלי המצפנים ה
המצפנים על יצא חייבום בתעשר כפי הדין המצפנים עתה
המצפנים גם כענין המצפנים יתקדתי על עתה עתה

תפלה ייחוד העובדים שבארץ. הריא ויש תקוותאם שאינם פלאים
רק עין העובדים המיוחדים לנצחון תהיה יין והלויס הנורעלים
הכרעיים והנפגים הם כונסם אינם רק לעובדים לנצחון
תהיה יין ולכן באו העקבותאם שבועבים עליהם מיוחדים לנצחון
תהיה יין פנן העובדים המיוחדים שבארץ שאינם ראויים אלא לזין
אמליתו בכפר הנזמנע אוקס ונמלא אנתה תולאכפס אינה
אלא פצעאין תהיה יין ולכן היין הוא חייב בתעשר לזה
כנודע ונמלא כפף כי אין לכול תואוקס העובדים פלל
מק ציואא תהיה המעשר כי אכילכפס הוא נמלא תולאכפס
והוי כפר היצוא אכל בצאר הפוקותאם אעפף אעפאיים היין
עין העובדים רוב הנורעעין אוקס בני לאכילתו ולא לזין אלנם
גם ההולק לנשח גנוי למנאס ירקאס ימבור אלל ימלגס ב
כפר כי הירקאס נמלא תולאכפס הוא כננן כילאכפס
ונמלא בפר היצוא ונמחייבו בתעשר אוקס אכילא ב
גם ימבור למאא פחמאס ותעמאס עין היין אקונב עין
החנות בעל היין לפי צרוב הרור המה אינם בקיאים ב
בתעמאס אכילא הארץ הם מאוכים בעניינב המאמב
והוי כעל יין על רפאוי " ענן ולאי הפס
הכרם וערלה יש אהולק לנשח גנוים ימבור לפרח
ולנחח אח"כ עין הירקאס אגם מרועים
רחוק עין הנפץ בני טבורין אגם ר' אטופ כנודע אם הוא נפץ
יחסיא פ"א ובכל בית כלאי הפס ר' טוב הוא אלל למנאס
פניאס האינן עין גנוים בפירמ אלנם פץ יהיה אם וראוי
פנלה אכילה אוקס ואם אטור למנאס: וזה פרה האכאס
קסמאס ותעמאס עין היין בקיאה בני אהיה לפעק
לענין

לנערוין אליון יקח לנערוין פנים אבוא חלק א' מאלו אלעו יעלע
לנערא ויעלעו בכל אחד ויעלעו ויקרבו א' בחביון היין
ואערו לנערא א' טק לנערוין אבחוץ הנקון בכל זה הרי הוא חולק
וב' לנערוין האחרים אבכל זה יהיה פרוצא על הכל יל על
הלנערא ה' אבכל זה ועל כ' לנערוין אבחוץ ואח' יאערו
וזה הלנערא הא' אבוא בחולק אבכל זה עש לנערוין האחרים
אבפוקו פ' בחביון יהיו מעטעו על כל פוג אבחוץ וזו
הלנערא אבכל זה פ' קרוץ מעטעו על ה' לנערוין אבכל
החביון אקראפן להם א' מעטעו ואח' יאערו ונד לנערוין אחרים
אבכפונה אל החביון או כפונה פ' פ' א' אירא לטעם הרי
הם מעטעו עני אס האנה המאס אנו מעטעו עני ואס היא
אנו מעטעו ב' ואערו הרי הם מעטעו ב' ויקון ה' לנערוין אבכל
מעטעו ב' וחתוץ אנופ' עליהם מוחללים ע' פרוצו
ואח' אוס ה' לנערוין אל קרוץ אמוץ מעטעו . ל' פ' במק
זויב א' אבכל במקום ואוס הפרוץ אריק איהו פרוץ א' א' א'
עלנה ארוץ המעטעו ויעלעו ל' הרב' וזה אנו ל' הפקיד
נחנו ולחונה ולעוס ב' מעטעו עני הוא אינו מעטעו כיון
אין אס מעטעו איוכל לעוס עני ההפקד ואין זה הפקד אכל
אס יהיה אס אח' ארס אח' ואוס ארס יפקיד נחנו וענה ב'
במעטעו הוא ואח' יחונה ל' ארס לחבלנו בחוץ מעטעו
אח' כ' פ' . ג' הפוקים מעטעו ב' זה על מעטעו קטעו
אכאכ כ' הוא אסו ל' אין מחללין פרוץ על פרוץ
עני נעילת ירם . ה' בעטעו ה' נעילת נעילת פ' פ' פ'
א' נעילת יהיו אין נעקד עני העוס אין נעטעו מעטעו
ב' אסו העוס . נ' ע' איוכל ב' כ' כ' העני ידון בע' פ'

ועל ג' ימים איעור כל היד שהוא חתום אכבולו ובכף
עלמה על פרק הזרוע ונעם זה נקראר חולטנו בארומ
דפ קל על פשען ההוא הוא רזעין להפרקא על
עלכא מעצמא וכו' ונש' ואמאם טענן הידים עלמה טעניס
עב הוא כי גמ' אטו רואין שאין בכל האיברים שבנו ארס
מקום אטל' בו טעולה ב"י פתנו באכבולו הידים והרלס
וכריק לרע טעמא על רבב והנה הוא זה: **בנה א"א** הוא
כולל פרק רישין על לין אבס ב"י יצא עני לבי פלתי יוצין
אעס היומן למעב טעמא רעבא א"ו טעמא אין בו פליטה
כלל לרב הטעמא ועוד למעב טעמא פריין רישין אחרונק
איש בהם מקמ פליטה כנ"ו פביאור הקדמון ארומ באמינו
ועל ושמעם ב"א לא טענה בו רק פרק רישין וישן גנ"ו אכל ב"י
פריין רישין ופריין יודין לא פקטעטו בו אלא עלא ונשארו
טעמא רישין בו **א"ו** הוא פקטעטו פריין
עב בנקי נאפא האתלעפא אבוא **לכא** הטענה וד' המושא
היו בו נעמיס ב"י פריין יודין פריין עלטין פ"ד כדכנ' ה"ו ה"ט
בזר' אופ' א' אבוא ו' אפריין יודין לעטמא אבס ב' המושא
אבס כלל לפר' נש' פריין יודין אכל פאבס טעמא איש פיאס
בב"י ו' פאבס לבדו כלל פריין יודין אבס המושא וביחון
הש פריין עלטין ואין בה נילגו פיאס א' הפריין לבדו הנקרא
נאפא ראשעלעפא והנה פתא כן טעמא פא"א ב"י על' ה'
הדרשין וביחון ואח"כ אש טעל ב"י הדרשין וביחון פניל
נעטו בו וק' טעמיס ונעמא פ' לא טעמא ב"י א' ב"מקום ב'
החטיא לצי אריצא עילא איהן לבו טעמא ב"י כנ"ו לרוב
הטעמא נאחו פריין רישין אב"א א"א וק"ו אש במעבר

אבוא

גבוא החיטוי לפי צריצא עילאה בו יכלה כדדועין והירכין
ילבן נלל א הכבלות ככל מרוב טהם ובכל ירך טהם ודי
כום יונה נופחא עטן פנין ירין טהם יד הנבולה ויר
החזקה יתיטא אצטמאטא ונודע כי עור יציר אמתאטא הנג
ידי רימא באמתאטא אויח כפוד הדלת אגוא באמתאטא
בו המחשבה המושגת ולכן היו בו יד אחות אמתאטא
בה אכבלות ואלה מן הדלת פנין פירושא ובמה יובן עטן נלל
גבוא לצון נציאות כמא וינדל וינשאם וכו' אצר ביאורו
הוא אכבלות וחוקים ירביה למעלה ער כנגד ראש
ולתחת ער כנגד הפנים אבו כנס הפנים תכליל
ריצא אינון ונעם לשג הוא בתה אצטמאטא אכבלות כי
כעטא כל מה בפנין אכבלות לא היה בו רק וק חלקי נב
ואם היו בחנף תאצטמאטא בו כמאטא ראש אצטמאטא
אנח היה בו כמא מושג אויפוד כמא הלא אה"כ הנכל
אבו בו תאצטמאטא אצטמאטא חכ"י וזמא בחנף לביוס
כמא פנין דדועין ונפחא ונה" פנין ירפין ואמא ולבן
פנין עטן כנגד לנבוייה למעלה כנגד ראש לפעלוקם
א מדרגת ראשונה אהיה כמא ריצא הנג ונה כמא
מרבוי יריק פנין להפנין קשרי במדעאטא לפנים ואל
יהיה יוצאים אבולענה כמאטאטא לחורי הערף הנקרא קוביא
באצטמאטא לעת כמא וכל אחריהם פנין כמא ויקא
כמא כמא אצטמאטא ועצ עור יצ בעטן הנבוייה
הירייה כונה באחור יובן בתה אבוייה כמאטאטא
בעטן ו למה החי היא יוצאת על הנבוייה במדעאטא
כמא נציאות כפנים כמאטאטא כמאטאטא נג
כמאטאטא כמאטאטא אצטמאטא כמאטאטא כמאטאטא

ביוצר כמנו חבל אורח ב קוים היען השלל נעצבים
עם האכבול על הידים זאינס נקצרים עם הנכח והגור
פתחה להעצוק האורח בהם לא למענה פי כחצר
שעצבים הידים לענה ער ריצי ירפין יוצאים האורח
עמרפו קאור האכבול חנלי נעור אחרים לכנס
פוק ריצי ירפין אחרים ונקטלים כפוק הנכח והור
אליו האכבול עקום נלי האורח יצאם אחיזה א
היטעם בחי הכעם אצו עם כעבאר אכלנו י
ולק עפר חנלי פונפנו היא לרצ עם אר בקליפין
הנאחר בהם לענה ה"ע אפרחלה אט אופים טיעני
החם עלהם ורוחצים אופם להעביר המובטא ארם
בקל הנאחר בהם וזו היא בחי רוחיכה ואח"כ נע"ל
אנכהם למעלה אחר רוחיכה פני אלא יחמרו ה
בקליפין להנאחר בהם כבארצונה ואם חוזר אופה
הארה היוצאת ען אכבול וחורף ונרשם קל עיוון
דעניו אצו כראצו כי יצאם נרשם וחורף להפעלה
עם וע"כ אין אחיכה בהם א היטעם ולק כריך לעלוק
על כנע הראש טיעצ ליענות אפתחו הארה הביא
להפעלה קל ראצו או ר"ל להעצוק פרוץ עיוון רלאה
כר עם כראצ פראפ ליה ונחזור לבאר עען
רויכה ונע"ל זו יקר כבאר חב הנה נפכאר לעיל
פ רוחיכה והנעילה פונפם לרצ בקל אצו עם ואח"כ
כבר נפכאר כענה הכונן כעען נע"ל דאחרים
דראע מה כפולת כבאר וע"כ יצאם נפכאר פ כל
בחי טענה הוא כעצו יצו בו פניעיון ומיטען
והנע"ל היא לרצ בקל אכבול ע"כ אכל הוא

בבתי היצי אבטציה ורוא בזה דעציה אהו כוונת ידו להעביר
הקליפא המאחזק באבטציה יד פני לאכול ולא יקחחמו ב
כחילתו כעבואה אכלנו ברוח היע בענה הטוב ונס
כשער זה כפ כהר בעצוק אביעיק סאטלה היא ב
בעציה וריח בתי ארע פ היא האוכלת ען האוכל אביעיק
אהוא בתי א יבאג נ"ע ען נעא פ אפע היצי בעציה
היא אוכל נעא פ ה נעא היא עציה כערה י אכל אפע
כעציה איק פחניה עולס אחר א הקלי וליק העפע ההוא
נקרא אוכל נעא אכל עלאה נעויה אלא לצורך אוכל נעא
וכל עלאה היא פיוה תקלי ולכן עלאה בענא א ארע א
אהוא בעציה: ורחוק לטוב פ כחצר העציה ליקח
אטלה אהוא בתי ארע אהוא פתן בעפע הוא אפע לה יע
היצי הנקרא אוכל נעא לפי שהוא תאכיל ונאצפיע נעא
הנקרא נעא ואל כחיה עציה למעלה א היצי למכל פאס
אפע הנעא הידיה הנע ונדע פ איק אום עליה א ב
כאפע עיק פדים אלקחים הוה הוא אפעלס אוכל
למעלה ונדע פ הידיה הם אום חרס יד הנבולה
ביעניא ויד החזק באפעל ויד רעה באפעל פחא ובה
פיק פחלה לרחוק הידיה ואח"כ לעלמס א היצי ועיב לא
ייקן הקליפה תהא אוכל אבעציה ילבן נבאה פחלה
חייכס ואח"כ נעילתם אנכחס א היצי ינה כפחנה
פחחון ידך אפחלה פאפוק פעים על יד יתיק בפחח
פכיון פ היא יד כפולה והוא בתי כח אום כח אפח
חצי פחילי פחילי אלה הויה דעל דיודיו חצי בחפ
יד יעין ואח"כ פחחון יק האפאיק ופעה פחלה פחים כפ
אחרוכ וקאפאם ופכיון פ נס הוה יד כפולה אהיא בתי

כח אוקיון על עילוי העילוי הבנין העילוי על צד חב
 אחת פתחה ב ידך זו בנו אוקיון לבוללם יחד בעוד יד
 יטה לאחור עמך ונס היא יד פואל אבוא בעני כח אוקיון
 על עילוי העילוי הבנין העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 כחוק האו אהם העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 הקל עק הידים הנ"כ וכע"ל העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 כי המערה הוא חת הקל"ו כי אין אחיזתם לא ~~העילוי העילוי~~ העילוי העילוי
 כנודע ושלש עטק הנבחר הידים ונחזור לבאר בודק העילוי
 עלמק ואחר אנפסקו הקל"ו עק הידים ~~העילוי העילוי~~ העילוי העילוי
 כעב פנק אוקיון לעילוי בהם חת העילוי העילוי העילוי העילוי
 אפע באפלה אלה העילוי כע"ל וזו היא פאנץ העילוי העילוי העילוי
 לעולה ואז פנק פרנס העילוי בבונה אבארנו בעלמק
 הפונק בענק עק אחרי אבארך ענק פנק כ"ו הידים
 או הם יד רבולה תיעין והיא יד אוקיון העילוי העילוי העילוי העילוי
 העילוי ויר בחזקה העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 כולן אהם חילוף העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 לאחריהם ויר העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 בפאונד העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 כע"ל עק לען הויה זו העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 אה בבחי' האחויים אבו אבעולם העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 בענק ויהי כועס אהחויים ^{כע"ל} בעילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 העילוי הוא עק והוא בע"ל אבוא האחויים העילוי העילוי העילוי העילוי
 העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 אפע העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 אבארנו היא בעילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי העילוי
 העילוי

עלמה לא תן האחרים אבן אהם חנינו עלה כנה ידני רחמנו
ב' תינו הארץ נעצם מן היז' א' תבתי הפלס אהם ר'
הידור הג' הרעומת בתלמי עלה ותבתי האחרים הרעומת
ברם עלתנו אהם עלה כנה: ועתה נבאר כונן התלים ב'
פולטתם אהם יחננו החפז התנצוים אהם הקל' כנרע
ונה קוקס אפרח' ידך קח הפל על התלים בידך אפרחין כ'
כל בתי תיש הגו' הם בתי אהים ונה' ב' אפרחין תל' אל אהים
והם חתמים יודין איצ' בר' אחרים אל' ד' הויך עלם טאב אב'
אחרים אל' ד' אפרחין אהיה ב' כיודין וא' דלפין וא' דההין כ'
כנרע אפר' האחרים אל' ד' אפרחין דאהים כיודין ולפין ההין
אנני נל' ק' למעב' איצ' החשבון כפיקאנו להי' אפר' ויודין ו'
ותאכתי בהם ט' ואין לבחוק ולעור דל' קפיד אחרת יכירה
ואם אע' אם נעפין בחשבון הנה אה' קל'ן תעצורני האתם
טכ' יאבתי אומ' ומרתי אוקס פה לענק ויועל' לכו לעק ותעק
אחרים בעל' והנע כוקבים לענק כפרים אל' הרב זל' ה'
האחרים אל' ד' הויך עלם טאב ואח' ד' אפרחין אהיה ב' כיודין וא'
דלפין וא' דההין ואח' ד' אפרחין דאהים כיודין ולפין אהין ומ'
החיל' בעל' אחרים אל' הויך דעל' יא' בה טערה יודין
ועצרים קפ' אה' ציונה י' יוד' יוד' הויך יוד' הויך יוד' הויך
ויין הוי': אחרים אל' הויך דעל' יא' בה א' יודין ועצרים קפ'
אה' ציונה י' יוד' יוד' הויך יוד' הויך יוד' הויך ואו' הוי' י'
אחרים אל' הויך דעל' יא' בה ר' יודין ועצרים קל' אה' כ'
ציונה י' יוד' יוד' הויך יוד' הויך יוד' הויך ואו' הויך י'
אחרים אל' הויך דעל' יא' בה ר' יודין ועצרים קפ' י'
אה' ציונה י' יוד' יוד' הויך יוד' הויך יוד' הויך וו' הויך י'

על כל ה' הוי"ו העילויים הנש יחד הם ו' עמית וכו' ומעולם
מרכב דרכי ופה היודין וכו' : אחרונים על אהיה היודין
יש בה' יודין ועמטרו פקטע' ומה צורה : אלק אלק הוי
אלק הוי יוד אלק הוי יוד הוי " ונש האהיה הב' יודין
הוא כש" אחרונים על אהיה האפין יש בוב' יודין ועמטרו
פקט' ומה צורה אלק אלק הוי אלק הוי יוד אלק
הוי יוד הוי " פה הב' העילויים יחד הם ב' אפנים ועמטה
ועצרים ופה היודין הצצה עצר .. אחרונים על אהיה
היודין יש בב' ה' יודין ועמטרו אפ"ו ומה צורה : אלק אלק
למד אלק למד הוי אלק למד הוי יוד אלק
למד הוי יוד למד " אחרונים על אהיה האפין
יש בב' יודין ועמטרו פקט' ומה צורה : אלק אלק
למד אלק למד הא' אלק למד הא' יוד
אלק למד הא' יוד למד " אחרונים על אהיה
דההין יש בוב' יודין ועמטרו אפ"ו ומה צורה אלק
למד אלק למד הוי אלק למד הוי יוד
אלק למד הוי יוד למד כש" כל העילויים ה' הנשיח
לפנים וצעה ופק' כל היודין נד' הוי כו' ויו' ונ' הם ט'
עוד בנטידים תצאכי בונה אחרת בקועריפי תגה'ת
אציק תלה' תהרב תלה' ונל" כבו הודעקי כי כריך ליענל
כפ' בכל יוד ואח"כ יחזיר לשפאצ' אנהם יחדו לחברם ואח"כ
מברס כן הוא כ' קתלה פרחון יריך היתענכ' ואח"כ ה'תענכ'
וחזר ב' לרחון יריך ה'תענכ' היתענכ' ואח"כ ה'תענכ'
ואח"כ כ'תענכ' יחד וקפאס הונעב
ועתה נבאר בפונה אקפאון הנה כ'תענכ' ה'תענכ'
אפרחון

אשר היריס כי הם התעללו כענין שנתנו יסורים
באר חפזיה ארזים לא חזקו המעשים. בכאר בזה ארזים המעלבו
א הבינה ונהל לפי י"ד הם מאב כנורע כי לכן כל עלייה היא כע
מלב ומכיון כי ברוך בניה קבו וקב פי פי פי עלייה אל רהיון
לב קב מלה אבארך אהם מואו יתד אהם בניה קב הנה ארס עלי
לפי מאב אבד הויור כע אהם מאב אריוך אע כפאוס אבתי לוי
העילוי דהויג דעב וכן כהויג רעד וכן כהויג רעה ארל ארס עליה
קבו אהם בניה לפי מאב ועליו הקבו וקב אהם בניה ברוך אנו מעל
אר חזק דעא א הבי ונעמא פי ברוך הוא ההארות הנע אע עליהם
חזק הנקד אר"ה אהינו ועמאם המעלבו הנקרא נפ היא מעל
העלם והרי זה בקיבור ונה ביאריו ברוך הם ההארות אל קבו
וקב הנעאכוס לחזק הנקד אר"ה אהינו כי אר"ה הוא בחסד
בעור אהויג אטאכר בו אר"ה כהן לעולם כע בסבא רמא אעמם
והרי זה קו היעין ואחריו קו האפעלע הפעול לו והוא הקד הנקד
ה כנורע ואחריו קו הצעלי והוא רב"ה הנקד אהינו כנורע
ועמאם מקחבוס המעלבו הנקרא מעל העולם אשר למעמ
עמאם כנורע וארבעים עולם א בינה הנקרא נפ היא מעל
מעמאם אשר הם אר חסיה ונעמא פי העל העלם פכיו
ב כונק מעלבו אבינה והנה אחר אעל פאר אה בינה
אז לקחם פרנסת אכילתם תעם כענין הקינוק היונג מעמ
אעמי. ואר"ה ונעמא לא הוצרכו בסאן הנה דעא אכל העלם
הוא מעל אכנורע כי אחר מען הקפלה דעמיון חוזר זה ונאק
למקמעט מענדלעם ועמסלעם תעם המוחק אבמעיר נעמא
כבה וק בלבר אהוא מור מען היעקה כנורע והז הוא פ
מעלם למסול ולעק מעמ אעו חזר פפעל אהם

והנה חזונו חלם עמו ליוקם כחי חבר בטקום ראש כעל ב
פולנו עננידים והנה הפולבוק פאקעלעבוק נס היא והנה
נס רבוקה באחורי בקר דזעיר פנודע ונעלה פ חבלים
חבר דזעיר לנס היא עולה אחריהם עפע אונקם נס היא
עפלהם ונודע כי יעקוב הולך היא חרף פנו אבוא חרף עבו
ולכן אין צורך להעלות חרף נס דזא והרי עלת עלק העול
נרעו ינקם בן ובק הנקרא העולף ען אי עלילה הנקרא
עלך נבול עליהם ואחר צינמו אפע גבוא הוצרך לעצמו
ונס לבד העולעבוק אכתביהם כנודע פ אין להם ינקם לא
על ידם ואז הם חוזרים לנדק לעקועם וירידה מא נעלו
בעלת המלכה להם וכו' ולכן חרף צריך לייק בה עלה
המלכה ולהצדיק בפע כנה נה עולה לרעות ב כונק
הא א הא עלילה איעא אהיא עולמאה עבה לחן חרף חרף
דזעיר וחר הפולבוק עפלהם כרי ציחצרו לעקועם עלה
האפע אעקחו עפלה כנג ובחור פ ענה אבולמאה הוא להם
אנה ג' הויור אנה חרף הנג נבנה נכללם הפולבוק ובחור
כי הוציאו ען הארץ העליונה אבוא אי והרי זו כונה אחר
ואתם יצ עור כונה אחרת וכו' אכתבין אחר פ"ה זו על
העולה היא הפולבוק אחר נה אחרת לעקועה נס
היא עולמאה להם ואפע ועזון א העולעבוק הפחכונס והלחם
הזה הנעשך לעולעבוק ען הארץ הפחכונה אהיא עולבוק
והרי נכבחה ב כונק צריך לבון זאחר בהעולה להם
ען הארץ ולכן חרף צריך לייק בה על המלכה פא
יצ צריך עלילה ה' אחרת אהיא הפולבוק וכה ראשונה
פכין כונה א אבוא כנר איע' ובה ב על העלילתי פכין
כונה

כונה ב בעלמא : כונה הכציעה והחלחל חמר
אפככע הלחם צריך למבול חמר בעלמא ופכיון כי לחם ותלח
הם אכיון איוס חבל בחילוף הנענה בהם הוא כי בלחם חולח
א ל החיוס אהם כנ"ל לחם והם חמר חמרים אביסור הנורעיס
ועלם הם ל חיוס אל ל לבו אביסור הנחפוס כנורע ופכיון
למקח הנב"ל חמרים על עיבוד זה כי כל עלם הוא קטר חיוס
איון והנה ענין בנעוס הלחם כבו נחפאר בפעולת אבס אכיון
ציהו צס יב כפוס לחם על האלמן כענין לחם הפנים אצס נחפאר
ענינ . ואעפ . פא איון קפוך בוכס המוא"א קפח בידך ב כ
כפוס העליונע אהם כעל פ"ה וואו חמרים כי ב אפכיון פ
הם ב ההין הנכפוס ולחם א קרפיהס לעלע והרחיקס עה"ב כפוס
הפכיונע פ"ה אעציעו ח"ר והל"ו ב"ה ההין ומחכ ככעל הפריס
ען הכסר היענע זקמבול בעלמא ופכיון כנע"ל " (א"א נל אעו
הטנה היא לכאפ) ואעפס כאפככל צריך לבין כונה זו והיא
כעה אהודע קדכי כל הנבראים כולם בכל ד עולמוס אביע
הם עב"י מ עלים קדמאין חפ"א עלב ארוס הנקרא תל"ט
פכיון . והנה כעצמו ונעברו חמ נעקלמו ל כח"י אג"ו בעלמא
ח"י והם החתם והצומח והחי והצופר והאדם ופאצר נפסנוס
האלים ענהון אפכפסעו ומנהון ל"א אפכפסעו ולבו אנו צריכין
לבו וללבן ולחיוס אפ האו"ל הנעוב אצו עעו"ב כפוך הפסולע
הרע כיון עמ עה אענעה העליל העליון יפכך ומס האכילע
העליונה כי היא בח"י ביו"ר אוכל עמך הפסולע והפסולע נחמה
לעמה בק"ל וכן אענו ע"י עה אענונו אוכלים הכוונע והחמס
והחי חנו מכריס האוכל עמך הפסולע ועצו איביו האדם על
חבל הפסולע נחמה ויכ"א לעמה בסור היצ"א ורתי"ק בל"ו פכ

וכסיון כי חזקו בנימל א יגור נס הוא בנימל זן נס תעזון הוא
אחיוא על זן כי עלו הוא העילוני של הויא מודין זמן הוא א
יגור כע נס כסיון בענין האנס העוזמן האוכל כד
לברז על עתיבתם אלקא אופי ב כזרין הא הוא אופי א
צבא צור יני אבא יודו יודו אצא בנימל עלו אבא תעילוי
הגויא מודין אבא הוא צור א צא אבנייס פחולקס לב
אזין אנה היא בנימל לב אהס יא איניס בלחי העליון ויא איניס
הפחולקס העוזמן עלן לעריקיס כמבואר אכלינו בריאז אכלה
אצריה ביהב א אבא אבא פכיון כי אצריה בנימל ד הויא עלו
מא אהס כע רלב ונ אהיה בתעילוי יודין ואפין והתין אהס קמא
קמא קמא אהס בנימל קמא אבניס עלניה כה אופיוא פאעווא
אצא כז אעווא הע בנימל פאעווא אהס אהס בנימל אצריה
אהס אבא בנימל פכיון כי א אעווא הע בתעילויס יא אהס א
אחיוא כענין יין אכסיון כי היין הוא כרפא אנתעקוס על גמ
אעווא הע אהס בנימל יין נס פכיון א יודין אצא כה הויא
על גמ אהס בנימל יין אכסיון אהס אהס בנימל על גמ
נס כממעווא היין בתעיס פכיון אנתעקוס אבא אבא יין על
החפריס התעיס אהס החפריס גס עלז אעעקוס כונה אחווא
תאדס א והיא זו כי קורס אעעווא היין בתעיס פכיון א הויא דהאין
אבא בנימל כן אבניס עלניה גמ הויא אצא אבא אהס עלנד
נעם יציק להנה כק יהיה הכל בנימל יין אנה הנ ההין לבד
הס בנימל א והוא פאד יין חי ואחא כממעווא בתעיס פכיון כה
ידיס אצא במאס ההויא הע אבא יד עלן יודו אהין אצא במאס
ההויא הע כה אהס היא ארפ יד כזה ה יאנה ה ידיס הס כע
יין לב אהס היין הוא ככהי הויא מעווא אלא ה ידיס הס

אחוס

אוקס אנקפארו חלניו בפואור אוק על נבולה אעל אעלע יעדע אעל
והנה לו ה' ימים אנברנו אהם כל יין הם עור ה' הויאם בפאונק
ובעילאם פאפין אבכל הויה יעהם יעד' אוקינס והנה ה' הויאם
לו הם עור ה' חמרים וה' נפ' העפיעפוקאם לו כלו נברו הוא יין
עענ והוא פנ'ע'יין כל' ונר'אר עלנן הקנה והאענע ענה עני'ם
עבר הודעפיק כי א' עילא ה' נקרא אופר והנה אוקינס פר' הם
עלנפ'ק' ה' נפ' ואוקינס א' סאזר הפתחים עם היר' פרקי אכעלוק
באוחזים באופר בענ' הפקיעה הם עור א' דיינס הנאכעיס
והנה לו הא' דיינס נעא'ם בא' עאמר לב אהיס אבה הנעא'ם
על' עפיקאם חסתה כל' פלול יע'ם הרי א' זגנה באופר הנה
הוא עור הקנה העולא' קולאם א'יצ בתעמור הבו ל' פנ' א'ם לו
הקולאם הם פנ'ע'ינס ותוחין א'ל ק'ון א'יזא'ים בב' קולאם ורוח'נס
פנ'ע'יס לו הקנה העה אבוא הבניה העמו ר'ל באע'ים העה'ב
אין בו לא אכילה ולא אפיק כי אין בו רק קולאם רוח'נס ואע'נס
הואע' הוא נעא'ק ויורד לענה עם בני העע'ים ואכע'עא'ם יע
עא'א'ם פקנה א'ינה נעא'ק רק ע' הריאה א'זר יע'ם נעא'בים
לזא'ם קולאם ה' ע' ע'ע'פי הריאה ולבן הואע' הוא פנ'ע' העה'ם
הפח'ק' א'יצ בו אכילה אע'פיק כי דרך בו נעא'ק העא'כל א'ע'ע'ק
לו בני העע'ים וזהו הואע' הוא פנ'ע' ח'א'נוק' ק'ון ולבן הואע'
בנ' אע'לו עם ה' א'ל בניה הרי א' דיינס אכע' ילע'ק פנ'ע'ם
הם בני'ע' ע'ל א'ר'ם הויה דע'ה אהם ע' תל'ב ארום אע'פ'ע'ע'ל
והם ח'י'א'נוק' ק'ון וז' פ'ע'ק אע'לו הע'ם ולב'נו ונח'נו וכו'
כונ'ת האכילה עכ'ע'ה ולב'נין ז' ע'ר'ך ל'ר'ח'יב עע'ע' פ'ר'וצ
האכילה וע'ה ע'ע'ינה וכו' ה' ע'ינו'יס ד'ה'כ'פ' נע'כ'אר ק'ע'ק ע'ע'ן
האכילה וע'פ'ה נע'אר הקר'ע'ה א' ר'כ'ר הע'ר'ך וק'ע'ע'ל' י'ו'ע'ה

בביתנו כדא על האביעית הפחלנו קכך עטן האכילה ועפר

לכאז ועל דע כי תפחלך האזי טאזל י תלפיש הנורעים
זכאזר עקן וירדו למענה מעולם אהוא נקרא עקה אזי הגה
בהם היו כוללים כל העולמות וכל הנבראים כולם ובהם היו
כוללים כל העולמות אביע' ולכן כאזר חזרו ונקקנו והובררו
מן הפנינים המעורבים בהם לא הוזכרו בפנים א"ס לא בבקר
א"ס אע"פ בבחלה הוברי מהם כל ענה אביה בהם מעלם עולם
האזי כלבר והעובד אבהם הוברו ונקקו ונעמד עולם האזי
היוקף נרוע יעמנו נעמד עולם בבריאה זאח"ס הוברו היוקף
נרוע ונעמד עולם היוזי זאח"ס הוברו יוקף נרוע יעמנו ונעמד
עולם הנעמד והיוקף נרוע יעמנו אלא יכול להקברר אה הוא
נשאר בקוק הקלי' בעור חיוק ונעמד איהם פנודע בעור
לא פתע הקעורק והנה מכלל הבתי האו הנ"ט נשארן בבתי
מהם בקוק הקלי' אלא יכול להקברר אה נהנה הם יעקבררים
פאז ועק עקה ועק כואוק המציח ואה כלע העולות לנח
ויביה כל הקרואה נבריק וכל הקלי' פאזי לביה פבה' פנ"ט
והרעמה כולם כעמק פכלה והנה עולם הנעמדי יא בו חלקו
ובה' והם ר' וזה מרס מעמנה למעלה דין כלם עומד
חי אדם וכל המפך כי אפי' הרועם אהוא העפר ו
האבנים והעפרות וכיוצא בהם פומח הוא אינן בקופם
כה חיוק והוחנוק העקיים אוקן זיא עלינו למעלה מעול
והאמר המזכר ועקיים אוקן זיא' למה אלא"ס לא היה
יכולת העפר להצטיח המרעם והרעאים והיא מעמקק
א הנצטעים כאזה למעלה ופעו אהאריכו רמל הרבה כ
בעת זר ובאיתוס נאמרה פקירה באזה ונאמרה פקירה

בא"ס

במהן וכו' ובזאת יא' לו חיות ורוח שאף יפירה גברי יא' בו
כח בזאת וכן הנה וכן המעלה כנודע ובכח חיים ופנים
על הזאת ובת ארס למעלה מארבעים ולכן יא' כח ויכולת
בארס לבחור כל' כח' הנשאלת והעלית למעלה עליונה
למעלה מעדנתו והיא מעדנת המלכות כי יכול הוא ל
לבוש את הדעות ולהחזיקו חלק מעליון עתה פתח בעל
במח האפלה והנה יעלה למעלה שלש וכו' וכן בעל
הם המדעית כי ע"י אפיקים את הרב הוא מבררם כח
והעוב והעונן עבו ומה הוא פסולת ומנה ומהא מברר
בו בעוד יחיותו בע מעשים כנודע אכל המעשים אחרים
עקלנים בכל ועל אהא חלק הארס מעריס אופן על חלק
הדעות ע"י מעשיהם הרעים ופלא בעל בעל גלגל
אין יא' מעשים אברוב חמאס יקלל אחר מעיקם בבא
גם למטה מעדנתם ועקב ע"י עונות הואו אלה
ויקללם מעלה עתה יא' מעשים נפארים מעקרללים
בזאת כעו ע"י ואילנות ויא' מעשים מעקרללים בדעות
במח אכן מקור קטעם ופלא בעען בכל דפתיב כיב ויהו
לכן והנה כעברא האדג' הברו לו כל בח' המעלות
גביה מעשרים בקל' ופול' בעלל' בו באדג' כנודע בעל
חיים ארס אברו חלק עליון אעציה גואא ארס גיה ארס
לבוש ואחר אברא ארס ע"י קללן כעבאר אכלת
כדרא ר' אפ"מל על פסוק וכל צוח הארה נרם
יבטח ויהיב באין וכו' כי הכאיים והמעשים היו עק
פתיב על ארס אעבא ארס הקלל ויררה נצעים וכלת
וכו' ומקון כל העולמות אע"פ לא חסון אמ כל חלק

העצום רק חסד רב והיה נתיב רב וחסד פסוק ויקרא ארס
אעפוק לכל הבהמה ולכל החיה וא' וענן קריאות האעפוק
אינו רק פיקוק מעצב וסעבואר בעובר על פסוק ראה
קראת בגש ככלא וא' ופעם הרעבן על כביאורו עלה
הפרה ב' פראצית על פסוק ויקרא אהים לאוריו ויקרא
אהים לבצה ארץ. והענן הוא כי הוא בירר כל חלקי ה
הנפצות אל רב כול אהיו בפניו אל אוקס המלכס
אלא נעאר תכל הקה רק כתי הבהמות כדורי אף עלא
עברו לעמיו ע' אהיו פעו אהר רב' ולכן הם תעומתים
למאכל הצדיקים לעמל והמעט הוא כי אה ע' הצדקים
איכלים ימכרו לעמיו בעור האכילה פעם אבל ב' רב'
האמה וה' והדומים לא בירר הצדיק להם פעם אעפוק רב'
אבירי סוף לעמיו מולר בהמות כדורי אף על ע' וזהו
המעט אל קרא אעפוק כי אה לכהתה וא חיה ופעם
האמה אכל לכהתה ואלילנוק ולתנן הדומים לא קרא
ר' כפין במה מעט למד נאמ אהם באכילת פאר ואל
המקל רק באכילת כלהים בלדי כעמ' הנה נקני
לכס אה כל עשב מורע מרע לפי יהיה לאכילה והמעט
הוא כי כוונת האכילה היא לברר המוב אבמאכל שהוא
והעלאתו תן הקל' והפניו העמוד בהם וכמו היו כל
בהם תבורים לעמיו ולכן לא הוקמו לא באכילה אבל ה
האמה אהם העצבים והאילנות הוקמו באכילתם כי עמ'
היו צריכין להקביר ע' האכילה היתה ר' במה כפין עמ'
חתרו אל ר' פנחס בן יחיי אהיה בקו ועפרי ככלא
אוקס הרבנים אפצו על רזל ער אבפעסריהל

אכל האדם כדברים ההם ויצא אלוהים הרברים טעמם
חבל מהם הוא רק שאינם יודעים לרמוז חבל דע צמצו ער
דבר כי טעמו הוא כפצתו חבל המעש הוא כי החמור
הוא היה מלבוה ונעקק לעמוד בכל הכריק ל"כ כפי בתי
ולא נעברה פציה הבהמות המסתברות על האדם האוכל
אדם כע"ל אטעם נעקק טעמו על הטעם המתקן ועל
ר' פנחס בן יצחק בעליו והמורה טעמו כעמו אחר הבהמות
אנחנו בו ישי בראשית ודע כי אדם הבהמות אהמכרו
בו ישי בראשית היו מעולם אדם טעמו חבל האדם אטעם
אחר אטעם כעמו אטעם ולכן א טעמו טען החמור הוא
איה טעמו טעם עליו היה טעמו החמור אחר בעת
הוא ישי עליו טעם טעמו אטעם אנו כחמורים ולא
כחמור עליו טעם איה וטעם פוכל לעמי טעמו האדם
אחר ציבור אטעם לבל הכריק לו כעמו טעמו רבול
לאין קן אמה כעמו אטעם אטעם קודם אטעם כי איה
טעמו כל כעמו איה אחר אטעם אטעם חמור כל הבת
למקלם איה טעמו איה איה טעמו איה
אז ב כ"א איה טעמו איה איה איה איה איה איה איה
בעתקו הקל אטעמו עם הפנים וקל טעמו
כחמור קודם אטעמו אטעם ע"ה אנו לא היה
ר"ה כהם לברי הב"ה על האכילה אבא טעמו כפוי
ב"ה טעמו איה איה איה איה איה איה איה איה איה
כבר טעמו אטעמו איה איה איה איה איה איה איה איה
על האכילה איה איה איה איה איה איה איה איה איה
טעמו איה איה איה איה איה איה איה איה איה איה

נחמן לוי חר כל חבל דע פ חטפ אטנו תפריים חרם
על אכילתם וחוקים ליוק חלק חר האדם עלמא פלכא אינ
תפריים בפרו הבירור הראוי להם טעל ציור פועל
מי בבה עוסק עמו יתני בראצית על קיפון עלמא חרה יוק
עבתי חרם אבנתן חמה אחי חמלו אל חרה ולכן אין האכילה
בירור נעור בכל זויך תדרגס כעלו אריה על חרה קוד
אחמלו ולא עוד אלא שאין בנו כח לבירור אלא זה הבירור
הנבוע אלא בבה עוסק העבור אצו הקדושה אבהם תרובה
על הקל אכל עמ הבה עוסק העטאוס אין בנו כח לביר
כלל ועיקר ולכן נאסרו באכילה כי לא די אלא יוכל האדם
לברר על אכילתו אלא אחרבא פקחא הקל העטאא ה
העטאוס בהם וקדבם עם האדם האוכל אוס ויסעלם
מעטנו כל הקדושה אצו בו ולא עוד אלא אלא זה ה
הבירור הנבוע אצו תפריים על אכילתו הבה עוסק ה
העבור כלבר אינו תוסף אלא על הפח אצו ירא א
אפנים המכונים באכילתו דע בין זה ולכן אמרו רמל עה
אמר לאכול נאר כי פועל נפא אינ בה קדושה פועל
מעטנו עם נפא תבהמה היא אצו תדרגס נועה
לעבור ופועל עם קל נפא תבהמה ויסעלם און
אין תיעוט קדושה אצו בו כי אין בו כח לביר ולתפר
הפנים הם ובה פבין כעמ צדיק האדם ליעור עלהרבא
אכילת נאר ובה תפאר נעם האכילה אהיא לביר
הפנים אצו תעורבים בתאכל הוא
עוד יצ מבה בילה אנוכל כי יצ מעוסק על הפנים
המעוררים אחי תיקמן בכל ד חלקים א

אבנאיה דכחם פי יז ד ערנא דנר ויש מי אעמק לילד
 ערנא אחר לענה לערנא דנר אבא בבבא תנ ויש מי
 אעמק לילד באענה ונה זריק בענן פוקאנו לעדאן ב"מ
 ערנא דנר ויש מי אעמק לילד בדופא ונה זריק לעדאן ליל
 ערנא דנר פי בבבא עולה עק הדפא א האענה פי יכנה
 עק האענה ופוקאן בקוד אענה ואח"כ יאכנה הב"ה
 האענה עק ואח"כ יענה בערנא דנר תיז ויש מי
 יאענה יאכנה בני אדם ויש מי פוקאן חבא איבדי האדם
 עכשו ואח"כ יתקן פי אה יתקן ע"כ אכילת האדם בע"ה
 ולפעמים אכילת ערנא דנר ערנא דנר בענא א"
 פ"ד הרי אעמק לילד באענה והאדם אוכל הכתמים ועשבי
 הם ונכח אעמק האענה עולה לערנא דנר אדם וכן אס ו
 ערנא דנר (האדם אוכל עכ"ל אענה כל ה"ל ערנא דנר)
 (ביחד) אב"ה אוכל עשבי והרי עולה עק הדופא לב"ה ו
 לפעמים תלד כל ערנא דנר ביחד אבא פי הרי אעמק לילד
 בדופא והאדם אוכל עכ"ל אענה כל ה"ל ערנא דנר ביחד
 אנה זריק לבאר ענן אכילת הדופא כי הנה לפעמים
 יהיה (אח"כ) אינה ערנא דנר פוקאן עכ"ל והאדם עכ"ל
 לאכול העפר הוא כנודע בעשבי בני אדם האוכלים
 עפר או המעל אס עול זיוו עפר למך הפכציל ו
 ובערנא דנר והאדם אוכלו ובע"כ הב"ה באוכלו בעשבים א
 אוכל מעל עפר הנדבם בעשבים הם ואפ"ר פי אס
 ערנא דנר אינה עכ"ל אדם ואענה בעלמא אינו במ"ה כח"ס
 והוא עכ"ל האענה ופעם אחת אעמק דנר ויש מי עכ"ל
 ענה אבא במ"ה אכילת ענן הדופא אענה ופוקאן

444

7

ל
ל
פ

בני חרו חכמי העבד כי בין כל עריבת ואריות יב בתי
אמאעניק כעו ארע הצרה חיה אהיא בין האותח והב
והמטאן אמאעניק בין הדותס והאיתח וכן האלונים הגב
קורעל והקופ אמאעניק בין הבח לארס ולכן ארעל בעל
עבר הנוטל עלם עותחכבו הרי זה קולעין קאר ותניב
הרי כי נחשוב מכלל אועח כי אין קצירה לא בליד
קרקע וכן העיס אגר עהם נעצה העלם עס הם נקרא
אועח ולכן הם חיים ומקורועעיס עועקוס ועקוס והרי
נקראר טען האפילר בב"ח. הא היא ליקן ולברי
המניס אמאעניק הוה. והב הוא ליקן נעצוק המעולל
בעמכל הוה ענ ולכן הארס כעוה אוכל כריק לעהו
כמכלת במהירוק ולא יאכל כעו הברטוק והב"ח איס
יודעיס בין עוב ליע ולכן הרבה והנילי רעל כעען זה
כא עיס כי האולמן דועה לעמבה ועה הוא ענ ע
אמאעניק היה עועב כ"ח. ה"ע. עס אמרו כי האולמן
עכפכ עונקין על ארס וכיוצא בזה שאעריס הרבה
ומעלם כי כיון שאפער צינדען בעמאכל הוה איה
נפא או נעצוק מעוללעס על עבירוק אעען או אפ
יס כעיס אעוקר אס יערענו עס אינה מעוללעס אר
אפ אס אין עס אס נפא מעוללעס עוללעס המניס והכל
אגר כעמאכל הוה אהיא הבח"ה הא אס יחיה הארס
הזה האוכלעס כריק ועוה וקח וקאי עלה כני עלה י
יקעבו בו כנעצו לא אררבה יפקנס ויברי האוכל
עמק הפמלען יפקן אפ נעצוק המעוללעס הוה
כעו אעבא חכלאס הארס האוכל הוה ארס רעע

או ענה חזק כי אהינו תפקנן חוקים אה אהרבה חפצו
גפני תעצין הימים פארם ותקלקל התפאור התעורר
אם חו חפ התפאור הוא יורק תענה אהם פנתיים תענה
תענה ונאפפ על עור בחי"ן תפצו רב כי אהרבה
כס יתכרו עליו ויחנאוהו וירויסוהו בדרך לא תגור
עדי ירעו ונה לפעו לא יוכלו להפא אהם העען כענה
בני אהם אהתעתיים פתע פתאום יעול וליהם תענה אהם
קצת ותעתיים רכס חו ויולאים תפולל היתר ותענה
דיוחן קר אהתע כב"ן פאלה אלדערק תענה זרובן
ויולא כנה והכל הוא כעני בחי"ן תפצו התעורר הוא
אנפערב תענו אהם היה רצע תענה חו לאו ורע כי תענה
ענה אהנו תפקנן אהם תענה פלל ואה"ן תענה אהוא תעורר
כנה ונה ענה אהל כנה הבח הוא אהנו יפולל לתקנן
ואה"ן אהנו יתקן התעורר תענה ותענה ברוחאם
אזיק לתענה תעורר אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן
ותענה אהם יאכל אהם תענה תענה אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן
יפני רבול תענה תענה תענה תענה תענה תענה תענה
אזיק תענה אה"ן רבול לתענה ותענה תענה תענה תענה
תענה תענה אה"ן הוא תענה יפני תענה תענה תענה
לתענה תענה תענה אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן
תענה תענה תענה תענה אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן
תענה תענה תענה תענה אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן
תענה תענה תענה תענה אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן
תענה תענה תענה תענה אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן אה"ן

ב תרומה בוחר ימלא טוח לאדם עמנו כריך כח ופיקוח נבול
כרמל וכל היה יכול לערוח ערוח יפיה כי אסעלני
כייס ירקא וכריך לערוח ערוח פיקוח נבול **להבוא** והרוח
הוא מעט הוא יוכר עוב הוא לאטל בער **כה** אצד כ
בערוח עכל יוכל למקן פעה ופעה מעלילתן אשר ב
כצד הוא טען שאינה רק עלניה מעינה א" לברו ונעל
כ הנהוה הוא מעט וההוא והרוח תס נבולס ולת
איסל כצד ואצבע לעון אובד ועילוי כרס ליתר כ
ההוא והרוח נבול כגב ערוח מעט יסקן הרבה
אכל כח כח הירקוח הערוח נבול והפיקוח מעט
אכול ולא לעבדה ענד יב טען **נבול** אחר הלא הוא
תא אצבע תא חזל שאין קב"ה תביא פקלה על בהתקם
אל יא יא כח הא מעט כח עורא דר"ף כן יאיר עה
כדיקיס **לעבדה** והנה פתא כלל יב כחה מקריס
כעג אס יודען לעב הארס סבל ובקוב יב פקדוב
איסע כח כח הלא נול לקוב עוב או כרעה א
צאי תענ אפויין לאין קן פנוק עכל וכלאי הכיס או
ערלה ופ"י והנה הארס הנהו סעג כחאכלנו לעבדה
כהס סג"ל יגיה בהס צוס איסור מפוייעיס אוקר ע
בעלס עלא פכא פקלה על יד ועיקר הדבר פלוי א
צפון הבוגרם אכאז ועל כואס גאו ירחוקוהו על
היעלס אכל עלן האפויין ודבר זה נפאמר לי בעליל
אנ הכורב רבריס כוראים אין עלן להאריך בהס
אז יאנ מעליר על פעה צואיין פעה פועלס
לדבר אכא תארו מלה רס בעלנ העיס על נעלה

יש בהם תמים ופראים ותמים פתים כשרים ויש טאיתור
מה ינצל האדם חס יסוין בכונה העל פלען נגידים
וגם שנכחי פונאם האכילה נכחי פלען פתים התמים
שהוא. פלען ק"י " ק"ע כי כפי מה שנחל פלען ה
העמק לילדים אפי" בדילא אדפיעט בטה אנכבחי בעע
הנליל בדיוא זה פלעו אל"ט פלה תינע לילדים
יש ועל פלה תינע טביראם פלען לילדים פתים תמים ואל
טה. היא תינע טאינו נועל ידיו לאכילה ויש תינע טאינו
עירי ככוכב הנה נען ונמלא כפי" כי אין פלען אבוי
אלקוא תמים טאינע נמלאין גש סעה אפלה נפלאו
מאנלילדים לאין טאפרי ופי" הוא דעריא כנחיתא
כ"ק קראים כהוא רוחא דהוא צרי בתר פלען נל
הוא פלען לבריחא והוא פלען חר חפיה ויש חבא
יופי איש כייקור אבו ונה כנחיתא הכייקור יע
פלען פלען טא נפלאו הכייקים ותמייעים אוקי פלען
דכיו לטאנעו תע החעה כ" חו"א חס האדם יש פלען
התמים ההם ויכנופ בו נפא אימה מאנליל אפי בלעים
ההם ואין ביטולר האיט הנה לפרקו הלא יפיער בו
נפא הרצע הוא ויחנאוהו על יודודו נכחי פלען
וכער"ו פלען האט ל"ה חס האוכל יהיה ט"ה ויאנה
לפני הפאכיל הוא אימה מאנליל אפי" אימה טלבה
טאינו רק מעריב"ה אינו יטל לפרקו חפצי איקטבר
כהם ויחנאם פ"ע או חס האוכל יהיה פ"ה ואינו
יורע כחפצי האטען ובעה ויאכל ירקאם דכא תמים
אנה נפא מאנלילר אנה אין בידו לפרקו ואלפצי
איקטבר כהם ויחנאם פ"ע כי לפי לפלעם
מאנליל

תעוררנום מקריים ועלם ותאורעלם קצוה ורעלם לחרם
פפע פקראם ועלמה חיעה עכורה בולה והוא כן אוקם
נפא המעלילת היקח חונמלם בעכורה ההוא ועלמה
חמניא לזיג המה כפי דרכה ותם לפעלעלם לעלמא חיעה
כדיק אכרו עכורה אחר עמינו יכול לפראש עלמנה
הוא למעבר הנע ופלה פריעם רביס לזין קן
ונחלזור לעען ח"כ הנה מעורי על בלבדו בדרך והיה
עלמה חיעה עלמלין אבוי מקוה חיעה היה עלבוס
ועלפין בעקיון על עבכח פונקו היה עלרפס ודוחה
עלם אוקו הרוח או הנפא המעלילת עה ואחר עוקם על
המעלם ההם ואחר היה הרוח ההוא חונמל לעקו ועל
כזה הפעלועל באבא יוסף חיעה זייפון אכ"כ כי יש בכח
במחל"ל לעלמל חמל הרוח חמלם ולכן היה מעורי עלמה
ענניה אוקטו בעלמור עלמור עלה נעקם המעלם ההם
כפף רל עלמא יעשה ארס פנו עלל המעלעל עלמנו וישקם
אכל פלפון לעעלען יענה חונמל כל עמו ואחר יקו
המעלם בירו אבא עלמא ויעלם בפנו ואמעלם אחר
עכבה נעקרו המעלם על המעלעלן או הבוי ובאבא לבוס
הזין חעש כולל לעקו חיעה ועלמל עלב הוא ל
לעפאר עלעלעל חיעה קורם עיעקם אכ"כ בעלמל פפמים
כזה ר"ח ורפ פפא בההוא עובדא דיומל עירא
א"ה הם הכונמל עיכוין בעמלמל המעלם
כללכות ועלמל עכ"כ עכ"כ הוא היעמל והעלעלעל
לעלמל חמל על המעלמל הנקו
דכו כן הוא קבלה העלעל עלמנו ומע עכ"כ נהיה
בדכו והנה יע כדכרס המו על קיבוץ פפס

ל יוסף גיט ברי היום עמנו אגם בן יום אחים
בשאר היום יוסף ליוסף פני אגם בנית עים
ואחכ יברך ברנה אחרונה והיא בורא נפאוק רבוק
אזיך לייק ולעיר על כל עה אבראק ולהחיוק בהם
אכו לנח ולא קאעיר על כל עה אברא דרך נפאוק
אלעם היוק ברנה מו כוללם כל הנבראים כלא אברא
נפאוק רבוק אכן וחמיונן אכן על כל עה אבראק
המעם הוא פנודע כי עון העים אגם בחמז הם
יוצאים ונבראים על הנפאוק בסמך אבראים איה ג
חמז אגמער בו ואק הנפא אבר טעו בחוק נם
כל אחר הנבראים נמצאים טעם אבראק ולענין
חמיונן על הנפאוק אברא טעונוקם אינם נבראים
אם עון העים העלולים הנעמים והנרעים אבראק
אחרי הנה נייכים להם כי הם אוכלים הנעמים ונעמם
כי ארצ הכל הם העים ולכן כולם נכללים בתוכן
העים והמעם כונוק הברוכים האו בעלמם הם
כאשר כונוק הנען אשר כפר נפאוק כונוקם באשר
בפילג כרואים אבראק בראאונם אשר אס
קורם הפילג נאעל ועל " ונחמנו לכונוק
אפילה הנע נול ב בהי פעש האפילה הא היא ב
פירוש העל כל טעמו הנוד אבו עון הפניקם העלונם
בו עי חמאו על ארהי נם עה אביה העלונם בהם
עמחלם בייקם באק יתי בראאין כעל
אבר היא טעו פניקם הנפאוק העלולין ה
הנעמאים בעלמם אבראק אבראק אבראק
פונם בהי

כונן הבחיה הא כי הב לא קבלתי מעליוני על הנה ענין
איכסל הארס טייך ציפון לבנות בענוב אחר בעמא פל
הוא ען הרע העלורב בו עי כונה זו אנבארי עקב
רע פניג כונן אחר רבולת עמו בעעק בירורה האכילה
אנה ענוח היה איכסל בכונה זה אנבארי עקב תעגה והוא
פלא אופיוק על פי כל כונן היקב בעמא האף אחר היה
בחסמה פשו אנבארי ולמ טרלה ל בבחי הפלא אפיוק
כונה זר חלק עליונה עמאוד לפן ארזל ענוח עה היה
ט החכס יע ל כונה רבולת אלמ איעה ל התללק אס
מעצתי לא איכסל בלחמק לפי אפיון כונן מ כפ רבולת
אכל בחכמה האחר איכסל איכסל עמאוד פתאקול
ל כונה קביון אס ענוח ט היה עמאוד עמאוד כונן
והיא פלחא קונן אנבארי עקב עמאוד על נה אפיון
עכיון בנה ועמאוד בירורה עמאוד פלחא לפן עמאוד
על עה ענוח אזה ביאורו הנה נורע ט כל בחי המע
עלבים לא נברו אף על החכמה הנקרא עמאוד פלחא
בקי פקוד ר רנר פלחא ועל אבירורו פלחא עמאוד עמאוד
אכו ובמעמאוד אפיון פלחא ל כונה עמאוד בפי אפיון
אכל ועמאוד לעמאוד הא אלא רמקן אפיון ולכן צייק ל
לביון בעמאוד האפיון א אופי פלחא עמאוד פי פלחא
בעמאוד אף בעמאוד אף בינה אפיון כונן א החכמה
פשו אפיון אס פלחא לפיון כונן א בפיחא
כונן אפיון הוא רנר רבולת אפיון כונן כונה זר
עמאוד איכסל אופי הפחמה אל פניק על המעמאוד
אחר בירורו פלחא עמאוד אפיון כונן כונה פלחא

היה כולל ויהי מן כי בנה ענין הבירור הוא ש' לביא
אדם כענין לב נקיבות החטאה המצויים אפי' הכל ד'
המחצה חיפצו כאלו אדם המוחנן והפריזים אפי' ה'
המחנך ועל המפצו הוא כל ענין הפסולת כדרכי ה'
הרוח המוחנן אפי' בקבואה ואח"כ המפצוים המביאים
והמפצוים אדם המל' עתה הקפידו אבוא האוכל המלאכ'
קודם שנתנו אביו רבנים יחד בפסולת ובה נעין ח"ו ע"ן
אחרים רבוי כיוצא דעב' שבתה אדם ח"ו ק"ד
ואחרים רבוי דעב' אב"ה אדם ח"ו ק"ד
קמ"ה הם ח"ו ע"ן לעולם כי ענין נאמנן בחיבור א"ל
לם מפני כי ל"ה א"ה א"ה ואלוים בזיו אפי' א'
אזרחי יוני יוד לעולם יוד למפא ואו ב"ה א"ה ע"ן
אב"ה נפלאה ב"ה הפינ"ו כי אפי' א"ה בזיו וק"ו היא
במפלא ומו בואו אב"ה א"ה א"ה לאלה א"ה א"ה
ב' ויין מעל"ה בזיו א"ה א"ה נעל"ה יוד לעולם ע"ה
ואו לעולם הם י"ה א"ה בעל"ה ו"ה הפינ"ה הם
י"ה א"ה מפני כונה פ"ה א"ה פ"ה כונה פ"ה א"ה
א"ה א"ה ה' כונה פ"ה נח כחם ד"ה פ"ה א"ה
ענינם פ"ה פ"ה כי בנה ב' לחיים הם הלע"ה
א"ה המלאכ' א"ה ע"ה א"ה א"ה ענין הא"ה כ"ה
א"ה ויש לעולם פ"ה לעל"ה א"ה לעל"ה א"ה הפינ"ה
ח"ו ופ"ה כי בל"ה בעל"ה י"ה א"ה א"ה וי"ה
א"ה ח"ה א"ה א"ה הפינ"ה י"ה א"ה א"ה וי"ה
י"ה כ"ה א"ה א"ה ח"ה א"ה א"ה ח"ה ופ"ה
כי ב' א"ה א"ה י"ה י"ה א"ה ח"ה א"ה א"ה
פ"ה א"ה

ע"ן

שנינו היה בעב מורו לרעו עמלפ אהם ב אפי א באב
אח באי הכול הוא באבא לבבא לא אבא במור חוד אבא ב
בעצמו ובע אקיהם נעמיהם בעילתו עב אבא באבא כ
הנה העמאבא לבבא היא העברת פנא כונה ר
פסין אגורא עמאבא בא כלה פניה העמא באו הלמיה
כני אבא בהם עמאבא לנחון העמאכל ומה כונת אב
באפינ הנס כחצוה לזוהם בבא הנסל אפמלם אופמא א
אבא עמאבא לב און ואם פניה בארם האפי אבא בכיור יוני
כנה א וניור האפי רבב בכיור יונד פנה א וניור האפי
אבא היא לב עמאבא לב עמאבא החמלה וניא על אפי
הב כו בעמא אביה אחיביר אפיהם יור פנ אכ יהור עס
הכולל אבא חנ אבא אורי נבאכר איך הלמיה או נעמ
עמאבא האוכל אפסין כהנה כל אפי עמא נחלקם לבחלקים
כנפל אבא יור עס א עמאבא יור עס א פנה אפי אפי הב
היא י עס ואו עמאבא ר עס ואו פנה אפי אפי חנ ה
הפסין אפי אפי היא חנ הפסין אפי אפי אפי אפי חנ ה
בעמא אפי אפי חנ עס חנ בעמא אפי אפי אפי אפי חנ ה
כחמלה אחס כבונה כו באפינ או הם כחאב וחזרים
נדללן יתר כונה ר פסין באוכל גש אביה לחס י
עמאבא וניור אבא ע אפסין אחב לחב ב ניורו באפי
הנר אהם חנ עס הכיור הא אכיורנו באפי אפי חנ ה
אכיור יור אפי יהיה פנ לחס אהם ר באפינ פנל בבאור
העמאבא לחס עמאבא חנ כונה ר פסין לנחון הלמיה
הנר עי לב באפינ עמאבא יפניה האוכל אפמאבא עמאבא
הפסין אפי אפי חנ עמאבא אפינ יור עמאבא אפי חנ ה

א

א

לא עי המחינה ופן חין המובין והעורפין נפרדים יתק
הקפוח וי"א עי המחינה ונמצא כי הכונה היא לדרך
המחילה ולכמוז אופן לשאול דק וזה עי אפרחב ב
הפונדק על י"א ואלו נה ביחד אגם הראש"א וג"א
אזנהם בניהם דק ובהם הם פרחב פונדק ל"ה וכונת
דק יהיו בניהם יתקב ואם פרחב פונדק פלא נה דק יהיו
בניהם יתקב ועל פונדק אחרים געענין תלמודי ק"ל
אבחינים פונדק קפוח לבלע המאכל אחרים
אנחנו כי אם פאכטמטפא הוא גלגל הביור כי אם על
תקפכל המאכל והמוב אבו תפפפך ל"ה אפון והולך
א הכבר אפפפאע ככל העורקים והאיברים פנולע
ארוע אבו יוד דק בני עלים וי"א לחין וזהו אפפין
לחבר פונדק בכ אפמפבג נה עם כ"א בלף ג"א אי"ב
ככונה ג"א על חבון פ"ו כי פ"א כ"א בניהם ק"א ובה
נה ופ"א בניהם פ"א וג"א פ"א אפפין אפפין בפי
הכלמה אפמפפ"ם פ"א ונולע פ"א פ"א ונמצא כי ב
בחיך אג"א חפמג דוחה המאכל בליון אג"א אי"א
ולכן לא חפרנו עם אפפין אפפ"ם אפפין דק כ"א אפ
עלונה אג"א פ"א ואלה הלך הפפפ"ם אג"א פ"א
ל"ה פפין פ"א פ"א הוא בניהם חנ"ך והוא פ"א פפפין
אג"א על"ם ב"ז ובו עלנו האוכל הנ"ם אג"א בניהם
א יג"א אפפין אפפ"ם אפפ"ם אפפ"ם בדר"א בדר"א
י"א וזה כי האוכל נפ"א הוא ב"ז אפפ"ם בדר"א
בדר"א אפ"א אפפ"ם אפפ"ם אפפ"ם אפפ"ם
לחבר עם הפונדק הנ"ל יחד אגם פ"א נה ל"ה דק פ"א
אג"א

זכורם הם בנינו אע נורין ונפ מה הוא רעום בתלם
 אוכל צבוא א יהוא ונהא חס קטלא אס א הנש בתעלני
 יעלה קפה אבד קפה הם בנינו אע נורין ונעם ביופם
 באמור א אעפן אכחפן אחיני יודע אינה יעב אה ה
 הפירוצים הוא טב אעפעפן ובוה אס הם א יהוא אביז
 הנקרא אוכל א א ארט אבוא בעציה הנקרא אכילה ונע
 אה אס טעמ אענהם ביני ובוה פ א בנינו קפה פנ
 ונפ אס הויה ריוקין האחרים עלי הם קפד אבכולד קפה
 אענהם הוא אע : ועצרה נבאר שי הוא האוכל ומה
 היא אכילה ידע פ כל פה האכילה היא בעציה אהיא
 הנקבה העקבלת אעפ אעזון פג היז הנקרא אוכל
 פ האוכל הוא א יהוא אביז ונעמ א בעציה הנק
 ארט אוכלת אוקו אעציה אכילה והנ אוכל בנינו
 אכ יהוא אכילה בנינו ארט אכיק לבולל עארפיו
 כלילה אעארפ לילה כוה ובוה פ בעעארפ היוס פפון
 א האסילה אהיא בנינו ארט אבעעארפ הלילה פפון
 א אוכל אבוא בנינו א אה יהוא ואענפ בעל אחר
 עבד עעארפ א ביוס אכלילה פפון לב אעס האוכל
 אבוא חיבור הויה עם ארט ביחר פנענן האוכל
 עוד ארוך אעמט אכיק הארט פביאן מוכר כרוך
 אכילתן חורבן כה פנפ פפון אהיה עכב וראח
 בלבו פ בעעארפ אהיה ברת קיוס הינה אכילת האכילה
 בחופן אחר יוקן העולה ונאכה הענה אבוא עמק
 אחר החורבן והיו נקמם העול אעארפ בפיקון יוקן
 עאוכה עארפ גם בעענן טור הפנה פג הקביל

אבקערה חין חאצ בזג בזעמ המה לפי אעעס כיוז
הפאה הוא טאפנ אימג טענ איבא פקז המעודה או
לב להאיוו חלמ בעענר היטארה פמעודה ולכן פיון
אעטאיוו פקערה אחר אנכנול ל' לכה חלמ פקערה
אלא יאעיוויון פקערה חלמ אעקן ופנ כוכן די ל'
בעיוז פאה מ' אפערט פ' אין טהר אכלנט ענא הענש
הפאים כקז המעודה ואלא ענא האעלע אלמ דוק
אינו טהר עפר כולל: גם היה טאנר יאורי יורל פ'
פעעיס רכאר ויהי טארה לענ כוכן איבאיו לפנא
בראוקס טאבו דדברא אאיש נשועיס בריי אה
או קאזיס ודורדייס צירוק פנ אהס לאוכלס ויהי אוכל
אוקס כרי לפייס בא קלל פ' אהרי אנפוקלל אאל
וקן ודודי פקעיה לך ואכלת אפ טאב האדה י'
עליון פניס האחרונס דע כ' פנדרא אחרא שאתר
על האולמן כנ"ג בעוגר ב"ף פראמה ויכול אה לעלס
על יאפר טאבארה המעלנס אפריט ביון האס
יחידו ואיו אה ל' אנאיש פני לברך ברפאק נעמן פנע
ברפאק מיטאון טאפוקלע מ"ה טאש כנ"ג כ"ף חלמ בזוג
בעאברא דהבוא יאקא וציריל לנמוג טאוגר בעעיס
אחרונס כרי אלה יקטרו ענא אבל על מאס ה
העפנה אוקן ל' כנודע טאפוקלע מ"ה אולק ל' פ'
בקחלה ביה אורה ואח"כ אה ל' יאוי ברפאק העלון
הינד טאב בעל הבית ויקטרו ענא אפריט ביון
יחידו כנ"ג מיטאון כנ"ג אמה אפפיון יהנה ר"ח פניס ה'
אחרונס ביה טא ופ' ר"ח אפ' על חלמ אחרונס ביה

מה יקטרו
מה

על ופסיון כי עלה לא הוא עלה אוקיון ענין בזה אהיה
דעילי יודין כפאונדו ודעיליני ודעיליני תעיליני כנודע
על גב זה עלה אוקיון ענין באהיה דעיליני לטפין ופסיון
לעלם ולחוקר מעל המלך לעל עליה עלה עלה הא
על יקח יקר על המלך גם פסיון פונה ענין ענין בזה
ידיך באופן זה כי קצת ד' אכטען יד ידעניך לבר
והנודע לבר ופסיון כי ד' אכטען יד בזה ד' אוקיון ככל
אכטען הנקרא ויד יד אוק' א' ענין זה עלה אוקיון
כאהיה יודין ביד ידעניך ופסיון הנקרא פסיון ד' אכטען
יד עטאיק לעל אוקיון באהיה לטפין אד כונן א' פסיון
בהיות אכטען ידיך כפאון כלפי מענה כנודע כי בזה
אחרונה ידיך להאמר אכטען כלפי מענה ואמר
על אכטען כפונענין פונה אחרת ענינוי קכטען בן בן
הש וקצו היא כי כנודע היתה פסיון ד' אוקיון אהיה
הפאונדו כי ליהוי ענודל בזה המאמר והעיקר ענודל
אכטען לכן נעשו כל ד' אוקיון ענין זה ואח"כ
בד' אכטען האחרים פסיון ד' אוקיון אהיה דעיליני
ודעיליני עיליני כנודע לך פסיון כי ענין אהיה כפאונד
ודעיליני זה יד אוקיון כנודע יד פוקין ענין ד' אכטען
ידיך אכטען כל זה הנה פסיון ביד באהיה לטפין ביד
עטאיק ובראיה פסיון ענין חול ענין אחרונה חובה כי
חובה היא כנודע אהיה ובענין הוא כי בזה אהיה הוא
ענין לבוין בשערי כנודע ענין אחרונה ובענין אין
להפסק כלל בין ענין אחרונה לברכות הענין ופעם
א' היינו לפעם ענין וכל אכטען חס א' חול כי זה א'

ויפנים באיירע לן פאב חזק בפדוף אנערכל טא מאיר וול
 אל כי זה פא לן מאונע אה פנים בין טנים אחרונים
 לבנה במקרא פירק א"ל על מאנה ועבר על מאנע
 ואל פדוף לענינה בריה ו"ל פדוף לענינה אה טנים
 אחרונים ברה ולכן פדוף נהפך לבדוף והרונע בו
 הכאב ולכן כריך לעבור עלא לבדפנים בין טנים אחרונ'
 ולל אפ"ו בר"ו ואס הוא מאנה לעמק בר"ו פמא"ל ו"ל
 ועמק בר"ו קודם ציטאל ידים לענים אחרונים אה טנים
 האן הפמקים אצריך לאמרוס אה טנים אחרונים קודם
 ברה"ע . לעמקו סהים יחננו . ואח"כ פמק אברה"ה
 פכל טעם פתיר פהלמן קפ"ו פה פ"א גשילעך על ה
 האלמן טע"ל בשם חזקו הנה הוא נקרא פכל ע"פ
 פמק וט"כ פכל טע"ל הקודע וכרי לעלמן מאנע
 כריך לעמקו הבל למ אברוק פמא"ל הווא ידוקא דבלק
 ולכן אומרים עה הפמק אברה"ה ו"ל פמא"ל
 הבל למ אברוק . ואח"כ פמק מא"ל דבר הכל נאמנע .
 ואח"כ פמק פהילת"ה ידבר פ"ו . ואח"כ פמק אה טנו
 נברוק י"ה . ואח"כ פמק וידבר ס"ה האלמן . ואח"כ
 יברך ברכות העמון : ענין ברכות מימון . הנה אס
 "ד ק"ז ע"ב הוא יחידו לא יברך ברכות מימון ולא יברך ברה"ע על
 ז"ק ד"מ ר' הכאם פ"ג כ"פ פרימנה ואס י"ב פמא"ל א"נ טנים אה פ"ג
 אה טנים אה פ"ג
 פ"א ו"ל א"י אס י"ן יברכו ברכות מימון ואפ"ו אה טנים אס
 אס י"ן ואח"כ יברכו ברה"ע ואס ה"ס י"ב אס י"ן אה
 פברך ברכות העמון על הי"ן באופן עה פ"ה
 פתיר העמקו אה פמקים פ"ג ע"כ מא"ל פמק
 אה טנו

ואנחנו נברך יה אלהינו ואחרי יגדל הכבוד בימינו וקעלחנו
על האכילתך היטבת מעט על נביהם וימך עלינו
בכבוד גדול בכבוד המעון ואם אין עם פני יפלו על
עינו ויברך בכבוד המעון בבוה אויבים ירו הצעלתי
על לבו כעב החמה ויר יעניו על גמלו ויברך בכבוד
המעון בבוה נחלה ונעורה למעט העל כי פא עומר
גם למען עליו אם לא יברך בכבוד המעון בבוה ואל
עורה על כי מעלון הוא ינוקא רחמם על אמת
הכבוד בדין פד אין פאר ברה הא אפתיחיל ברה
בדין יפיקב ויפיקב כמא על פיקונו פט גם אי עתחנו
על ב אכילת היטבת ועל לא נה יעורי על כן אם פא על
כונת כלל **הכללון** יבר נכחא לעיל אכיל
לברך בכבוד המעון בבוה נעורה ויריו אפופו על
על החמה ושאר עינו אם אין עם יין לפי אפא קאים
פמך למעורא עליו ופארם אם הוא ביחיד יפ זריך
אפרע כי אפא אעל **הכבוד** המעורא אם הוא בחול
יפיקב לבו על החורבן ועל פא המורה האמעם ב
בכבוד המעון זריך ארובא להראוס אפחה יפירה
בלבו וכלא בורה ב"פ פראמה על פועם אא על
הכבוד ואכל פועם ויער וייטב לבו וארול דברך
על פמונה באפחה אפופ לב ובעטם הוא כי העט
האפילה נכחא לעללה אהא בנקרה העלונה האכל
לאפע קמר ועי אהא אהנו לעוונם באפילתנו אנו
מעאפין אפע יעון ועל אהנו לעפיתנו איה ביה
עפיתנו אהם ונפיק עמן ואפילה אינו ולפי זריך

לכאן ישי הגביר הנאה פנה גם ומו היא עיקר הכונה
איכיון הארס בברית ובפרט בשם א אשר בברכה מן
הג' פנה ולק אס הוא ביום הג' יכיון בשם א צרי ציג
בבריתא : אביוס הג' יכיון בשם א יגוה עביכ' . אביוס הג'
יכיון בשם א ארע ציג פנציה . ועדק יצאצא יכיון פנ
יעים אחיועם : ובברכה הג' יכיון בשם א פן ארע אשר
פנילוי גם מן אוקיוק פנה יוד וצו דלכת וגם נל אוהס
אחרים : ובהויג אל פנילוי בברכה הזו יכיון לשם כבא אס
אמנם אס הוא ביום רח אז ככיון עים אפניק ברכס
העזון כי ל' אוקיוק יא בפנילוי . הפנילוי אל אס ארע
אביא דתורה אוק' א' אגעס הוא לפי אבחל היא פנעו
פנע ודל ועקר פפוספ בג אוק' . בפנילוי אוק' ופני אל
הדלף . ונס בברכה ב' ככיון אגס מן אוקיוק פנה דלפ
לפני פיו וצטבאר אכלינו כל ועמך ידל נא פח חרע
או' ועל וגם נפבאר בירק כלל . אנש' עור יצאפי פנה
אחר פ על הג' ונלל' איה בג' נלל' כונת כלהי :
ביעי החול פבו גודעניק כי בשבך יכיון בר ברכוס אל
ד' אוקיוק הויה אבחול א' ד' אוקיוק ארע לפ נפבאר איכיון
בפנילוי ובפנילוי הפנילוי בברכה א' יכיון לאוק' ח סג א'
אנבאר בעה א' אלף למוך פלא ועמ' פצאר האוקיוק
בחול וכעלם בר' אוקיוק הויה בשבך . ואס לא קבלמי פ'
ועלד' אענה האועע : עוד יצאפי צינוי אחר והיא פ'
בח' פנילוי כאי זמן כוחפני אוק' בכל יכיון ביום הא אלה
בחול אגוה פנע פולס בבריתא יכיון א אס הויה פנילוי
א אס אהיה דיונין וא אעלס א איה פ' כל א אס בבריתא

כבוד וביאור הב יפיון כבוד יז' בצס הויה דעג אצס
הויה כפין אצס א יבג . וביאור ה' יפיון כבוד עציה
בהויה דבן דההין אבא הויה דההין אבא אצס . וביאור ה'—
יפיון כעו ביוס ה' וביאור ה' יפיון כעו ביוס ב'
אביאס א יפיון כעו ביוס א הסעוק לעבד כעו באר א
אכלנו בעוד פועל פועל ע"כ על האבד העפעכד כעו
היחיס אל חול ונלעג אבא צעע טעה דלי מפק כלל
ונחלף לו טעה אכפדס אע ט כל כונס א ה' ב'
כח פיעוס הכרבה ד' ועל כ' הוא האצס . עור יא
כונס פיעוס הכרבה א' כונס לחס לכל כעו כפיון
כ' כרבה זו היא בעוד החס אצס כפיון כפיעוס כונס
א היא כרבה אבא אצס אצס אצס אצס אצס אצס
אס כ' קלב כנודע אצס פועל ונחס הכפן ה' כעו א
אבא עור כ' הוא מן ועפענס לכל " אצס כ' הוא א צס
אכפין באצס פועל עלעין ה' כרבה אצס אצס אצס
קלב טב אצס נכפאר אכלנו כ' ה' אכרע אבשאל בעליון
אצס נכרא חעק כ' הוא כולל אצס א אצס אצס אצס
כ' עלעוס ה' א אצס אצס אצס אצס אצס אצס
בעציה אכפין לעציה אצס אצס אצס אצס אצס אצס
נכלל ח' אצס א פועל אצס אצס אצס אצס אצס אצס
כעו אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס
א יבג אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס
כפיון לאצס הכונס אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס
כפיון אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס
קוס אבא כפיון אצס אצס אצס אצס אצס אצס אצס

אשר כפעם ואכלת אכלת וברכס את פעלונת קתי
היין ופועלך תעיס למוך הפוס כנורע . פי תעלס את
היה כחלפוס הנקרא פוס ופועלך וקראת בתעיס בהם
כעס אקפנס כפוס ופועלך פי תעיס בל"ז כפעלונת
יודין איצ בל"ז הויוף עס עלב . וברכס ל' פועלך באחרך
ל' הנכבד הוא תעלס לכו הוא הנעב לכו הוא ינעב לכו
פי ל' כרפוס לו על כרפוס תעלסו הם פועלך ל' תעלסו
אשמו תעלסו בד"ק והם נקרא חב"ד ולול תעלסו ותעלסו
פי כרס ל' היא הנב"ו וכונתו כרס לכו היא תעלסו
ולכס הנב"ו לו ע"י החמשים כנורע הנב"ו ע"י כפועלך
אל ע"י וחסד יודעלסו ומהו כונתו הנב"ו באה . . .
אשמו ל' ע"י אעיקר הנב"ו הנב"ו ותעלסו וביסותעיס
כעס הויוף ביסור ד"ח ע"י יתאכלו כדעלס אכונת
הם תעלסו תעלסו ל' רב"ו בלכד כ" חמשים ראיון תעלסו
ומה עיקר ביסותעיס לכו הוא כנורע ל' הנכבד בלכד
אשמו אהם ל' רב"ו תעלסו בלכד יאשר פועלך ולכד א
אשמו תעלסו הוא ע"י תעלסו דעלסו יודין . . .
לונת כרפוס הנענו ככו נקראת כללית כונתו
באורך כעלסו הכונתו כדעלסו הקופתעיס ל'
לפועלך אחרים באוס הנכבד אקוס הקרבנות
ובעקידה וע"י . ואשמו קנפי הפועל יתבארן ע"י פועלך
הנה ע"י כרפוס תעיס אהיא אהכל נהיה בדכ"ו
פי היסור הנקרא כל תעלסו לכו באשמו תעלסו הנקרא
דכ"ו . והנה ע"י פועלך ככל כרפוס הנענו והעלסו
כמה בורא פועלך ע"י פי בורא פועלך הוא ביסור

והטעם היה בעלמם ועליו בורא פתח ופיו לא בכל ה
הכרובים על הגבעות ודע כי כרוך הארס לבין שגור
בפולתם בכרובים הגבעות כי נפלו אל ארס הגבעות
עלה ונתקרב בכרובים הללו ופתחה ופרקת ברוך
תאע ונרס אפע עליון בארס : כללות הטוב
ובתעוב כפא להם יין ברוך בעמון קפון פר טע
אנפא לטיל לל הגרובים אבדיה ל דבתיא ונה
היין הם הרבא אבל החפיים הנקרא טוב תעובים ו
ותאפקים אותם וזה טוב לשיחה אהם החפיים כלתם
היורדים ביטור דעא לצורך טענה לילת הארס
כנודע ובתעוב לחיים כי ברוך אף ותאפקים
ותעובים א הרבא אצי אס כנודע ונה הם נקרא יין
כללות אבחינו כי אבחינו הוא כנודע היטור הנק
א חי : וקייטנו כנודע קיין קייטנו נח
אוד עלודי הכיב ונענו לען המה כנודע העלבים
כי כה טר המענה כנודע : ענין טעמי דברא כנודע
התאפקים האחרונים אביון אלא נענה כנודע ארס
יברך עלתהם אבכל ועורי ולתה לא היו חואש ל
למברא מן ארס ארס הם פורביון ארס היה פני טע
טברך נפגה וארס הם פאבים טעביון היה טברך
בפגה ארס כן נהג לב טורי מל וכך אני נברכ
בענין הדבא הנעשה תפירוא התבואל אל טעבים
לא היו טורי מל נענה תלאלל ארס ארס
העואים אופן ויון חאורים עליו ונלמד כי היה תפיל
בו לפי איון נעמד באותה היצאעלים וכלי להחיות
אלה לאוכס

ענה לאכול בהיותי ורחמי עליהם אך בפעוקו היה תפני
אש תעיר חש אפודי חבא מלה לא היה אוכל תמנו ולע
כי היה תעירי בעיניך מדבר עליהם כוונתם בפיוצ כמנהג
עליהם בעם טעיות והוא שפיקא באיפודא דאורייתא פנול
ענין נאכלת הקטורה הנש כחלם ברפוף ובחלם דמאני ופנל
על החולמ ועל הנאכלת ועל החלב אוילר אהכלי דע כי
עון רבתי המלכס תפן תפנצ וירכו ובעולם הבריאה אכל
האחרים על האל אהם יעקב ולאה לא תפן אכל ירח בשל
באלי טכצו בתקום עון דעם טפלים אה הוא לפי אלה
עמר אז בוצול ופיקום לפיכך תדירוק הכינים הקצופ
אזי בהם כי הם בתי אחרים ולכן נקרא נאכלות הקטורה:
כא רחמי מין תאכלת הצחינה כפיכ כי ירחק תאכל
העקום ואתרם אכלה בער ומחם מאבקך
ומאכלת פונה א" ליער תודי וכל לעומת א" פה תפולל ה
החברים איה הוא וכל אוכל תאחזעו ומוהיא כפר נכח
אזלנו כל טקב בענין אכלת הענין כי כל הנבראים
כולם מעורבים מעלה השלם בעולם החולמ הא אב
נפלאו בתעצב באצף ועדו בענין האדם והנה כש
אם עוד נפלא אה בתי ד והיא טענ הנפלאו הענין ליל
כל פוס בתנה הבהותו והחיופ והנאפוס ולכן צריך
הצומח לבין דב פכונות ואהם בחמו א" לתפס הכינים
הנל על הצחינה ואה בחמי ה"ד ונ על גמנה המו א
אנפאר יוצרם טונג המלולל הוא ויפוק לביותו ראוי
לחא אח"כ כלל האדם בעם לנפן חסא על נפס
כח חק המצויים והנה בעם הצחיני המכין ב

במשחוק להפיר הגוף אשר בו חלש בדיקוח הפסוק
אם יב בו פלס פסוק כי פלס טולח בל"ג אמר הג"ש
במ"ז וזה טעם אופינן איב כזה אהיה בפעולתו ופעולתו
אפעולתי תעילתו ומה הם ג' פעולות אהיה דיודין ואפיין
אבהין גרוי הם נ"פ אם כחשך פלס . אבעטן כי כל סו
הם בחי דינע אר"פ אפסין לתפוס ולתפוס החלום אלה
אהיה נ"פ אם אם על ג' אהיה יהיו פלס בחי היווין
אהם החלום אהם תלב תלב תלב אופיין כחל הוא תלום
אהם פעולתו ותעילתו ותעילתו תלב פלס פלס
כפי אמות פסוק כי הנה התקום האמתה היא ברוב
אזוא בחי נ"פ פעולות אהים פעולתו נבון וזה ג' טוחין
דקנטק היוודים ברובן חלש הנבלות ז"א אהיה לו
טוחין הנבלות דהיווין אהנה הם כינע קאים וטוחין
אפסין להיוודים ג' בוודין רטוחין דנבלות ויפסוק
כדינע על הנבון אהם יהיו נ"פ יבוא אהים אהם בחי אהיה
אחינה . אה חסידים בחי אהיה ואולי קל ולימוד
אחינה ויהיו נ"פ יבם טעם כחל ד' חלש . אבעטן
היא כי טעם אהיה לתפוס קיים דינע הג"ש אלו נפסך
אוי אהיה א הנפס אהיה לתפוס אה אלו נפסך
כחל וחסידים לחא כחל פאה הנפס אפסין
כי יב ברובן ד פחלע אהם קנה ואצט אפסין כי
פחלע היא פחלע אהיה דיודין אהנה היא חל"ג אהיה
כחל העולה בחי קנה אלו אהיה אהיה
אפסין הם חל קנה . ואצט היא בחי אהיה .

היה שם שנת עק יינים עק נכאזין האמריקן וימן ונארס
הם בתקום א' כי צם הוא התקום הגם והדינים ועל השמינה
תפסותים ותפסותים כש' לונה ר' נער מאובי ויל
למחנה" וזה ענינה פסג' כי מפין הוא בנינה קם פלג
העילוי עלי ר' היוצר על מלך אהם בנינה קלם על ר'
אומיפין ועל הכרפה פכיון לעלמ' פלגם אופם נפאמ'
העלילתם הנש' והניכוח על השמינה פכיון א' ר' פין
אבגוייה דמ' ר' פין אגם חכ' אמינה עלם הכאלל אג'
א' פ' בעילוי קי"א' ואח"כ פכיון כי השמינה בנינה אלו
אפכיון א' א' י"ה בעילוי יודין אגוא חנינה ל"ה עלם הכאלל
ואח"כ מנה י"ג חכ' א' אעם הכאלל הוא אג' אג' אג' אל
הם יחד על השמינה' אח"כ פכיון כי פ' הפיכוח ונא יחד
אגם על השמינה הם חכ' פלג' אגם חכ' א' פאזונה ארם
בעלמ' כנה מלך מלך לך לך ופ' אגם תפארת רי"ן
אפ' רי"ן חנינה ככל' והמית עלתהם עלמ' ר' הוי הכל
קל' פאפרי על השמינה אכענן א' ה' נאמרים חנ
פאפמ אס הוא ר' סלליה על ד' אטמר' א' פאזונה אג'
עלמ' לויס ועל הכלל ר' הוי א' או אס נאמרי אגמר'
א' ימיה חכ' השמינה בעול' קל' עלם הכאלל אג' מ'
קאפרי ר' א' אפמר' העילוי אג' על הכאלל אג' ויהי
קל' יודין הא נלע' יופ' אפ' פפי הכסוב בקו נלמ' מ'
כצוות הכרפה כפיה נערן פפ' ל' א' יועל לבכך בפרי
ל' אג' יפבאר פוקמ תאל' י' תפארי ונאמרי
עוד הנדראו כנול על עלנן הכרפה אנעב פאמר' פוקמ
פפי כבוייה מל על הו' תאל' אגוא כי הופ' —

לאי עבוק זה או היסוד עצמו דעא הוא הנקח לבאי כ
 זרקה הנכה כל האזרח ואחכ נוקטו ומחלקו לעניים
 אגם עבחי המלפאפ כי היסוד הוא הכריק הנאמן כזרקה
 א המלפאפ הנקח זרקה ועל עבצית כזרקה כפופאפאפ
 ה כנודע ו אגה כזרקה אנומן לה הם החפצים היוודים
 ביסוד דעא כנודע אצו על נפילתם אס בכח בעלמאכר
 יודקס אס כנודע הם הם מאפטרין לפינויין דקיס
 ומפטרין בו כי לכן היסוד נקרא כפית ב"ג כ"ג פלפא
 כ"ג ולצויות האילה דכתיב כפיצין אגם החפצים
 הנכפצים בו לפינויים דקיס ועל מאפטרין אוכאס |
 אולנים כנאק ומ"ה כזרקה אנפיתיה וגנה כפי עפברא
 היה נראה אזרחים החפצים נפולעטו יתן מה פלפאלמ
 הודיעלע פ"י א תפער אגוא גימור כ"ג וארבעה מאמאן
 הפמור בעה נאפיר פור תעלה אהיה כנודע כיה אזרח
 היה כרא אנה מפולעים וכחם נעלם כקופס ועל
 על כפיצאגו עביל אורם לאין ק"א ופ"י ועל כ"ג נודע
 לפא דעא פמכואר אכלנו כמקופא . וגנה הנאמן
 כזרקה נ"ס הוא יהיה עבד כי נ"ס אס יראה כענינו אגוא
 תפמי תעאנו אינו א"א תופיר כמלפאנו .
 עוד כנה אחיפ דע כי אופ ע" אבפית כזרקה
 מארה על היוק ז"ק אחור כאתור אר הנקבה
 אופקלה ועניה . ואופ"ק מארה על היוק וילג הארוך על .
 מאפ"ק יוד כק"ל וא"פ כי באופ"ק י"ב כחי עיוות
 רבוע עכ"פ מארה על הנ"ס ולכן כריק לנקבה בעיוות
 העיקרי ופחמה ליוא"פ על כזרקה כי אר הוראס
 מיוול

ז"ל אופ"ק אגם
 א"פ י"ב כחי עיוות
 א"פ קל"ג מ
 א"פ עופ"ק
 א"פ כאתור אר
 א"פ על היוק
 הנקבה על
 ועניה א"פ

זיווג חיות ופיר אהיה ד נק ונע נענה ה בנע בפנה
התאפענס דענן יורה ודע כ ק דכנה היא כנתי
קין כ אס נפפענה זוגעם הנחא אג על כנה היא
כנכל אל נחיות הצנה יפון כ הפפעענס נל הק
היואס א הקל" תפעלה ועולה לעולה ונענה ה ועיל
אין הקל" תפעלה נב ופעענס כעס החכס הרה אכנס
זכרון קל נעס לענע פנענה הינה ל ק ק חסר א
א"ל על נופען ל כ" הרה ינעל לפע הצנה כנתי
ק" חסר א ונענא כ חס הוא כיק לנעול כנה ואס יכ
ל ק" עלנעס נענ תפעל כנה נרה ל ינעל
כנענות מפיוות י"ע כניב לעען כנכור חס יוס אהק
תעלן תכרים כל יתע חייק נעס מפיוות י"ע
תפעל אהר הנענע על כנל ותרי ויון נודע כנתי
תכרים נענענה היא תפעל תהכור על אל ותקרא
ערוך תעלן ואכניה נלנה נענעס כנתי כנענה
אכניה אכר תעלן תכריתעל ינודע תעל כנתי כ"ק
כא כנתי תענ קנעין וכפעין טעו תעלרים נ"ל כנתי
הנענענה לענענס לענע ינכל א"ל נענע אהר לעלן
תעס נס נודע כנתי אכנענה אכנען ונענע אכנע
כנתי נענע נענעו כנתי תענע על תענע אכנע
נענע נענע נענע וכל תענענס על הקדנע נעל
לנען הקל" ואין כנתי לעלן תעס לנען תענע ינע
תפעל כנתי ל כנתי אכנען טענע הולדנע על ינע
כנתי כנתי הקל" ופיון אכנען כנתי תענענס
אופס תענענס תעס ונענה הקל" גס על כנתי תענע

מהו שבמקור זה או היסוד עצמו דעה הוא הנקרא נבאי כ
 צדקה הנגבה כל האזרחים ואחר נוקטו ונחלקו לעניים
 אדם עממי המלפני כי היסוד הוא הכריז הנאמן צדקה
 ה המלכות הנקרא צדק ועל עבד צדקה כדקדק בפרשת
 ה כנודע ו אנה הצדקה נאמן לה הם החפזים היוודים
 ביסוד דעה כנודע אצו על נפילתם עם בכח בתוריות
 יודים עם כנודע הם הם תאפטרין לפינויין דקים
 ותמטרים בו כי לכן היסוד נקרא כדקדק ב"ע ב"א פלג
 ב"א ועצירת הארץ דכתיב כתיבין אדם החפזים
 הנכפזים בו לפינויים דקים ועל תאפטרין ויוכאים |
 ואלו הם כנאק ומ"ס הצדקה ונתינתה ונה כפי הפברא
 היה נראה שאזרח החפזים נחפזתו מן מה עליון
 הודיעו כי יצ תאפטר אהוא היסוד כ"ע ואדרבה תחלק
 הפזור במה נאפטר פור תעלה אהיה כנודע כי האזרח
 היה כרא אנה ממונים וחסם נעלם כדקדק ועל
 על כתיבין מן ענין אורם לאין ק"א ול"ס ועל נודע
 נ"א דעה כמכאור אכלנו בתקופתו ונה הנאמן
 צדקה נ"ס הוא יהיה נדע כי נ"ס אם יראה בעיניו אהוא
 תאפטר תלוננו אינו סא תאפטר תלוננו . . .

עוד כונה אחת דע כי אופ"ע שבפיכס צדקה
 תורה על היוק מ"ק אחור באחור אמר הנקבה
 תורה על העניה ו אופ"ע תורה על היוק ונגה הארוך על
 תאפטרין יוד בקל"א וא"פ כי באופ"ע י"ב בחי עיון
 נבוע עכ"פ תורה על הנ"ס ולכן צריך לתקנה בעיון
 העיקרי ופחשו ליוק על צדקה כי אמר הוראס

אומר אופ"ע אדם
 אופ"ע על העניה
 אופ"ע על היוק
 אופ"ע על העניה
 אופ"ע על היוק
 אופ"ע על העניה
 אופ"ע על היוק

מיוון

זיווג חתימת ופיה אהיה ד וק ונע נענה ה פנה בפנה
הפאפנים דענן יהורה ירע פ מ דכנה היא כנתי
קין פאס נפאפנה זוגתה הנחא וד אל כנה היא
כנדל ולי נתינופ הכנה יפון פ הפאפנים נל המ
היואס א המל"ת מפתלה ועולה למעלה ונענה ה וענף
אין המל"ת מפתלה נה ונפאפני פנה החכה הרה אכנה
זכרון מל נענה למען נענה הינה ל קמ חנה א
אלי"ת מפתן ל כה הרה נה ינול לפי אכנה פנינל
קמ חנה א ונענה פ חנה הוא זיך לנמול כנה ואס יש
ל קמ אלנעיס נכר מכלל כנה והרה נה לא ינול
כיצות מפתח ית"י פתח למען מננה חנה יוס אהנה
מחן מננה כל ית"י חייך נענה מפתח ית"י
מכל אהר הנענן אל כנל ומנה ויון נודע כנה חנה
מננה נענה היא מכל אהנה אל חל"ת ונכרה
ערוך מחן ומכנה נלנה נענה כננה פנענה
חנה אהר מננה מננה יננה מננה כנה
כנה מננה קננה וכננה נענה מננה נל כננה
המננה למענה לננה יננה חנה נכר אהר לננה
נענה נודע מנה מננה אכלננה ונענה מנה
כננה מנה נענה פנה מנה מנה פנה מנה חנה
עירב מנה ברע וכל מננה מנה מנה מנה
למנה המל"ת ואין כנה כה למנה מנה לננה חנה יננה
מכלל מנה לננה ומכנה מנה מנה מנה מנה
מנה מנה המל"ת ופון מננה מנה מנה מנה
מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה מנה

והימים יצא לדלף בין בואו כפי ללמנו אוסר ה
השעור שכלו בפרק כל הקל" אבהו וכאשר יתאר
למנו כל השעור על הג' אוסר אה הוא מילך
הענו ורלן ברלן הג' כף פקודי ואם יתקיים תלמוד
אמר כלל השעור ללכה ור' אום פי בר' רוחו ה
הצעים וט' פי הוצרכו יצא לדלף בכל" רוחו
העור כלל א' אוסר ואין טורד אבול יחד ירל בין
כל אוסר ואוסר אחרים כיון שאיז א" תלמוד לכה
לה באינו אוסר נחב פלו כל יצא רל' אה וכמו
אחר' פנ' בכל השעור לכן פשטו השעור
השעור גדולוה בא א הקל" בעל פה א" רוחו
העור אה תכור נשל עפרו כנודע וכל א"
תלמוד אה על אה אה כלל הקל" פול קא נשל
חלמו ואוסר השעור אין כה לכה לכה ומה אה
כמה תכור ומה וקללם על יצא אה תלמוד
אוסר תפוך הקל" ותלמוד אוסר תלמוד ותלמוד
אוסר למהלך מלכה מלך כנודע אדו על קללם
אל יצא וכי אה אה לך פנ' אה אה אה
פנ' אה כה אין לך כל אה אה אה אה אה
לכמה פנ' אה אה אה הקל" כנודע ואינו
נכח לכה למהלך אה כה אה אה אה אה
לך אה ואינו יכול ללמד בא אה אה אה
אה אה ללמד אה אה אה אה אה אה
תלמוד הקל" אה אה אה אה אה אה
למהלך אה אה אה אה אה אה

ללך

על ימי המלך ואם באות לעולם בלפניו בכתבו כאלו
נשואו יצא ונשואו כן הכניקו בחייהם ובתפוס
הם עושים פעולה על לבו את הנשואו תבין הדרך
הקל בהיותו נלתי בין האותיות ונשואו עם חצר
אנשי האדם באדם לרע לו רל אצו אלני האדם הקל
באדם הקדושה אדם הנשואו כי הם לרע לו. אדם הקל
כי אלמותו הקל על יצא בעם הנשואו הם לרע להם
פי ע"כ נשואים תפוס הנשואו המבורך ולרע להם
היפה על נשואו. ואם ומה איכפת להם בפי רע כי הקל
הם תפוס ואין להם חיוף תוצר עכשם כלל ולכן הנקבה
נקרא תפוס והמבורך נשואו כפי פקודו ולא עור אה
אנשי הנשואים בחייהם קרוים תפוס לפי שנשואו הקדושה
תוצר אהים חיים נשואו להם ע"י חמלאם ונודע כי נשואו
נשואו דרך היסוד הנקרא לו חיו ואם נכנס להם נשואו
דקל הנקרא תפוס או נשואו ולכן בחייהם קרוים תפוס
לפי כל יסודו הקל והיורה לרדוף אחר אדם להחמלאו
למנוע להם הוא כי אוחזים בנשואו הקדושה הנקרא חיים
ונשואים תהם ועל ידיהם הם חיים והנשואו פקודו הקדושה
עומדו הנשואו בקרף הולך התחיה אורם תפוס ולכן
הנשואים כל החיובים ונשואים בבית יצא קדושה ונשואו
כי הדבק בהם נדבק בחיים והנשואו תהם כפודו על
החיים ומהם פקודו חיו הקל הנשואים כד להחמלאו בעם
אדם ונשואו תפוסים נשואים ית אכלו הם תפוסים
למנוע עכשם להקיים לחיותו ומה קרוב שובם
עליו הנשואו בעם אחרת תפוס הוא לעולם פקודו

אחילל הסנס בקדש פרוק החול ותחיה את הקל
ועצות את הקדשה בהפסח פרוק העוף ינס פסח
פיון איך ע"י חטאו על אה"ה ונס כל העוף על
יעוף העצות ועתה ציפיה חנו לבאר למה לא
שפרו רק ל' עוף בכל ויון ואכוס כיון אנל
ישראל בכל ל' עוף כנודע ונס נחאר למה ב' עוף
לא כל ישראל אך בצאת העמיתים לא רק פלה לא כיון
עלה עם אחר תיער כל ע"ל פ"ל פ"ל ובענן
הוא דע כי פשו אבקדשה יצ"ה אופיוס הבו"ה אדם
הצרים אשר פלה עמק צניע ע"ב היות וע"ב אעמק
אדם ענפי הצרים הנ"ה והם הם ל' נהרות על גמ'
כנודע וכי יצ בקל ל' נהרות פישון נחון חידקל פרק
אדם הצמים ואתחלמים ל"ג אומות ופ"ל א"ה
פישון זו תלבוש בכל נחון זו תלבוש יון ופ"ל אומות כי
כל הע' כללה ב' נהרות הא' לכן כל ישראל בכל
אומה פ"ל ה' אדם עמ' יון ואכוס אכל אחר ע'
אומות הם צרעיים וענפים וכל אומה פלה למח
חלם צרעיי עון הנשמות ולכן אין כל ישראל ציפיה לעלות
עם מולכי ארץ חנ' ארם אשר נפלו נכזרים נשמותיהם
כאומה היא הם הציפיה לעלות עם כפי לביר ולבוא
עם נכזרים אנוכל עם יבנה פ"ל ענן ע"ל
לכיים אקדם לנאם לנאם אבוא ופשו פנה הא' הענן
אבהם ובמחלה יורד הצפונה ועל העוף פרוק הקל
הנחיה רחצ והלבם נכנסו פ"ל אחר תמורה
על פ"ל

על פנים הרגלים כי יטעו ורגלן ברעלן. כדון כפיד ועלמ
חלל כיוס הוא יצג כפ פקורו ונכון חללם תצרים וכללם
ככל רגל כל יצג כלם ליוק כי תצרים הוא הוא
יש ככל כפיד כג אנט הוא יוצא מדפא אכל חללם
יון וכללם ארום לר רגל קב עארם המבטם כי כפר
הרגל מנחם כנודת ואינם תכלל המאצ הכולל כל
יצג אטום גס קצח ונעבבו טצרים אוקם ב א
טבעים ומצג אכל חללם ועכצ ארי האולמ אאינם יק
כעלים אחר יצגים ומוי צצירך נגלה גס הוא לבד
אדברים טכארים יועק פכא פטון כללם תצרים למג
נכח יוק עכל ארי חללם והטעם הוא כי כצארים
היו כל חללם המאצ על כל חללם טעורבים בהם ולא
טראל טעם על אלא ונעברו מקום כל המטאום וזמ
פטק ויכלל אר תצרים אהטחוב פמאול אאין בו דנים
עקם יצג הטעמים כדנים פמאול ויסע לרוב כקרב
הארן או פמאולה אאין בו דנג זהם יצג הטעמים כדמ
כעאג קדצ יצג לר ואציר פכאמר וכפיד אוכל פלעים
אוכל לום טעא"פ ככל חר המאלק על ערי ויון אכל
על טראל לטמוי מקומם וטאמו בח" קכמ טעאום
על טעבריו וכדועמק טעאמו יצג לטענה פמפיד ככל
יורי ולא על כפון פיד כנודע כרי לברו הטאור גס
האטום כלללם יצג יצג יען נלום ולכן כקרא נאלמ
אכל אינם עליומ פמאלק תצרים ומה טעם אימור לר
קומפלו לראוקם עוד על עולס לר קומפלו לצוב תצרימה
או כי כפר אפיון אנטבריו כל המטאום מקוק הקל

א החומר אם להצטרף מחמת יד הקליה היא מחולקת
בקדושה והאפינה ללא צורך ותכונת מחמת הקליה
אברהם נקראר טעם חומרה אזהרוך מת יתא טעם
אחר הוליון יען כי היא לבדה נאלה באלה אלה
ואינם נאלה העתידה נבולה את פועלם תלכיים -
אמעם הוא כי הנה בנאלק מעליה . . . אלא נעלה
כה בעצמה אום נקמן אל קדוה . . . כלה . . . כלה
על ערין בכל הארץ בול מולד . . . אלה
אחר נעטבו כפרם טעמן חמיה . . . אלה
יכראר טעם למה נאלק תלכיים היה אחריה הפעם א
וחמו יגרא לילק פן העלים כה למה . . . אלה
איה כזאר אוטמן אכל הנאלה העתידה . . . אלה
נלמ כלל לפי אמן בן דוד בא ער . . . אלה
אברק להקפרי עכל האולק כולם פה . . . אלה
טעם העלים אחר הפינך ולק לא יאמר חיה אלה ה
העלה אק יגרא תלכיים כי אים חיה אלה העלה אק
טעמן כפונה ועכל הארץ אלה הרוחיים אלה
איה נאלה כוללם בכל עררים אבהל יום במה י
יכראר טעם טעם ועמ כיה היא לעקב וטעמה
יאע אכריב כי יבא כנה כר וכל לזיון נל אנוע
אפארמים בכרי ונל קוקף הכיון העצמות איהו
לגרא בחכל טעיה ובעטם הוא כי אע כיום פ
פרידק הקדושה אברולם בהם האדם אקל וזה ה
הכל החיזונים אלהות הקדושה העוועת אחר אם
אפארי יעלמו הולק . . . להקפרי כיון כפיר כלע
העלמן

העוף לנגח כמבואר בעקבותיו : גם יקראי בנה טען
כל הנהלף אעפ"י שבבולף לא נפכנדנה הדיא אעפ"י
ביצתא כי בחיותם טענעבדיום להם כדיון מנבא ג' שנים
הקל' הדיא אעפ"י על הקדושה וכל הצפע כולו נעמד להיא
האופוס חלקם י"ג חמש ז' כל היצור לעצת פועה האש
א"ו ד' פ' פ' אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
עלבו בנה ג' נ' א"ו יצתא סתוכם טענעבדנה פועה טען
המלכות טען אעפ"י א"ו אכל לא נפכנדנה האופוס הדיא
ל' טען כי טען אעפ"י הקל' הקל' אעפ"י בע' אופוס קניינותם
וטענעבדנה קדושה טענעבדנה וזה נוקטם לעצתם חלק אעפ"י
אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
א"ו כ' אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
ב' פ' אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
ועל' ב' אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
אכל אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
יטענעבדנה ז' חיות ואין להם צום יניקה ואום חיות כלל ואין
יפכנדנה הקל' הטענעבדנה אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
ל' ז' אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
ל' ע' אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
ב' אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
היה חוצץ בעצתו בעצתו אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
היה אור רבו טענעבדנה אכל בעצתו אעפ"י אעפ"י אעפ"י
מבוי אור נכבדה אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
אם לא היקף ידו אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י
היה מנעם כלל אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י אעפ"י

ונתן ל' פרחים מהם לנדבה כדי שיטחו לו לבניא יין לנדבה
 עשלו ינס פשה קונה חינו עטרה כעו כפילין או אכרונ
 לא היה תוקפיד לבער פשה ימן בעטרה תהיא אא היה פוע
 כל מה שהיו שאלים לו בעש א' וביה אומר לעובר הרי
 המעשר לפעך קח מה מה שקנה וכתב בזוהר בפראס
 פרימה פ' וישן פ' מים מאמר ולי ידברתי נעים
 נודע מה שחזקל סופר לנשא הי נעים וראינו לפקוד יענה
 א' החשבון הזה רע כי בהקלבע המוחן דו"א פלא דאבא
 בעה דאבא ופוחין דיליה דעזר איה בעב"ד דא"י ואח"כ
 תפלבין נה" דאבא פוק נה" דאיה ואח"כ תפלבין נה" דא"י
 עם כל בכה הג' אער בקובס ונדעס בקוק מ"א זנג'
 זלם דאבא וזלם דאיה אפוסה הוא שם אפוסה לבוס
 דא"א נכרע עמגס כי תליה הם לשנה מן המ"א וסוד
 המלביוס הם ביה"ב עמחם אל"ב יפוסה דא"א כנודע
 ונה ביה"ב דאבא או דא"י אגם פל"ב זכרים הם בק"א
 לזכרו ולבארך היוקם כלים א"ג פוחין אפ"ו פ"ג אב"ל ב'
 המלביוס הם טוקבין כנודע ואינם לבורך בע"א טכפלו
 חתנם הם תולאין לחון פה"ל ליה אער באחוריה הדעס
 כי המלביוס פאוריה ביטור ולכן לאה קאורה באחוריה הדעס
 "כד נפכאו אכלינו ברוח כל המבלק ל' אהוס פה"
 "ברוש קין ובבל ופחותה יקרום כי ל' ביה"ב אל"ל לאה
 יונת פסא ב' המלביוס הג' והם א' לאה א' דבוק ב'
 ביטור דאבא וה"ב וה"ב ביטור דא"י המלביוס המלביוס
 לייטור דאבא וה"ב באחוריה מ"א ונה ג"א וה"ב הם האיה
 דאבא א"כאה פתקוס הויה וה"ב וה"ב הם הארום דאיה

וספרוהם גם חלף כי ב"ב אשר בייסוד דא"י פרישונה אבהם היה ה
בארזי דא"י ור"ב היה בהררוב רחבא איננה בעקום המזיק ובה
העומין הם כחבא חוב חונ וכל"ה הארוס לו יוצאם פללה האצו
וגר האחרים פללה ר"ב ור"ב האחרים פללה ר"ב והאיר האחרונה
עמולם לברת אגם הר"ב רחבא גם בללה ר"ב החיטונה אכבולם
ר"ב עמלה כי התלבוסם עמלה רחבא היה נעשים פ"ה א"י הנקרא
למה האצו והתלבוס עמלה דא"י היה נעשים פ"ה א"י הנקרא למה
כ"ב ואח"כ למה האצו רחבא עמלה האחרת לחון ובוקעם ע"ד
ע"ד עקום למה השניה אגיה בעמלבוס דא"י ויוצאה גם ונעשים למה
ה"ב ר"ב למה ר"ב דא"י עמלה האחרת ובוקעם ר"ב ויוצאה
עמלה העומת אל"ה ויהא למה ר"ב הנק"ד קצר א"ל פ"ה א"י
כנודע העומת ונודע כי למה החיטונם אכבולם כיון אגיה בחון
למה אין לה עומת לא פ"ה עם ישראל אגיה ר"ב עמלה או עם יעקב
כנודע אצלנו איננה ר"ב הוא עמל האחר בייסוד רחבא עמלה
למה ע"ד למה ר"ב עמלה לא אגיה הבורא עמל יסוד רחבא עמל נוד
עמל עמלה דא"י ולכן הם עמלונים יחד וצאה דא"י ור"ב אגם
עמלבוס רחבא והאחרת היוצאים עמלה עמלונים עמל נוד יסוד
עמלבוס דא"י עם יסוד רכובא רחבא ולמה ר"ב אגיה עמלבוס
דא"י עמלה עמלונם עם יסוד עמלה דא"י ובה בייסוד רחבא
הוא הכל כן אדר"ב ולכן יצ"ו ב"ב פרישונה אגם ה"א ור"ב בייסוד
דא"י הוא קין אחיו ואין לו חק פרישונה ח" אגיה עמלבוס דא"י עמלה
כי התלבוס האחרים אגיה האחרת היוצאת לחון וצ"ה אגיה למה
ר"ב אינה פרישונה עם יסוד דא"י כי היא בחון ואין לה עמלה
ול"ל עם היסוד דא"י הנקרא קין ור"ב כי לו הר"ב עמלה אגם למה
העמל אצ"ל ר"ב א"י אגם עם פ"ה עמל איסכארי : עמל נוד יסוד

אנו לכוונתך כי הנה כל הדר בתי למה האו הם עבדתי המוחין
הפנינים דמא הנקרא ז' דכלם אשר כפר נכבדו ענינו ב"מא
ומעור לבקבא פה בדרך קצרה דע כי תמך המוחין דמא
יא פה ג' בתי וזה מר ג' אופיון על עצמם ואמר ה"ז היא
המוחין הפנינים וב' אופיון ל"ה הם ג' בתי על טקיפין שלם
אורי זה בכלל המוחין המעור פוצר א"י ועמ"ס הם ג' במוחין מעור
פוצר אבא ומעוצא א"י על פוצר אבא וכלם פוצר א"י אבל דע
כי עיקר קריאתם א"י על כלם אינו אלא בלבואין על המוחין
א"י נ"י דא"י כי כלם פנימ' אביה דיומן שהוא בא"י ומעוצא כי נ"י
דא"י הם נקרא כל' אבל המוחין פוצרין א"י באוחין אינם נקרא
כל' ונ"י המ"י דאבא א"י הפנים על המוחין האחרים נ"י הם
נקרא כל' לפי שבאשר נכנסים המ"י דאבא ק"י ב"י דא"י
ומכלבנים בקרובם סג"ל במקללן בדיוא ובאשר בארפס יוא
לחן פוסח הוא איעברו דרך נ"י דא"י הפני' כל' ומאריך ית
מאריך ית מר הארמ נ"י דא"י א"י בארפה לחן ולכן נקרא כל' נ"י
נ"י הוא באופן כי הם כל' א"י דאבא וכל' א"י דא"י א"י א"י
הפנים הנקרא נ"י אבל המוחין שלם אינם נקרא כל' נ"י
ומעור לענין כי ה"ז כלם הוא בנ"י דא"י או דאבא וה"ל
במלך א"י במ"י כי ג' אופיון כל' פוללם כל ה"ס מאימ'
הנקרא אביה דיומן סענן כל' נ"י נודע אב"ע דכל' הם
המוחין המוקיפים בעליונה והם טוחין פל' לבנים וכל' נ"י
מ"י אבל ה"ל דכל' הם טוחין המוקיפים **בעליונה והם**
השנים והם טוחין ק"י פנים מח"ס דא"י וכן ה"ז דכל' הם
מוחין פנינים והם טוחין ק"י כלם בנ"י דא"י ומעוצא פ"י
כי פ"י איוואים ד' בתי למה המוחין הפנינים הנקרא

ז' דכל' נ"י

וְכָל־כֶּסֶף יְצִיאָם לְבֵית־אֱלֹהֵינוּ וְכָל־כֶּסֶף
הַנִּקְרָא לְכֶסֶף וְכָל־כֶּסֶף יֵשׁ בְּכֶסֶף רַחֵם אֱלֹהֵינוּ הַמְשַׁקְיָף
הַעֲלִינוּ נִקְרָא לְכֶסֶף אֵין יוֹצֵאִים עֲלֵהם אֵין כְּחַל עַל לֵאמֹר כֹּלֵל

אֲכַלְךָ הַכֹּפֶר לְעֵבְרֵי
וְכָל־כֶּסֶף אֲבִיחַ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
עַל־בְּיַמֵּי יְהוֹשֻׁעַ אֲבִיחַ כֹּל
כֶּסֶף אֵין בְּחֹרֶף אֵין אֵין
עַל־בְּיַמֵּי זְהִרְיָה הַזֶּה
בְּשָׁנָה אֲנִידַע כִּי יֵשׁ כְּחַל
עַל־בְּיַמֵּי כְּסֵף הַיְמָרָה
וְעַל־בְּיַמֵּי כְּסֵף הַקֶּרֶן ב
בְּאֲחֻרָיוֹם אֵלֵהם כֹּל בְּרֹאֵי
יְהוָה בְּבִיאָתוֹ עַל־עַמּוֹתָם וְרַחֵם
עֲלֵהם הֵם

לְכֹפֵר אֲחֵץ בְּחַל לֵאמֹר עֲשֵׂה יְעַל
הַמְשַׁקְיָן לֵאמֹר עַל־בְּיַמֵּי אֵלֵהם
הַיְמָרָה אוֹ לֵאמֹר כְּסֵף וְהֵם אוֹ
הַמְשַׁקְיָן הַעֲלִינוּ הֵם כְּסֵף כֹּלֵל
כֹּלֵל כְּסֵף לְעַמְּהָ לִבְנֵי אֵין בְּהֵם
כְּחַל לֵאמֹר אֲבִיחַ כִּי לְבֵית־אֱלֹהֵינוּ
לֵאמֹר אֲבִיחַ בְּעֹמֶת הַמְשַׁקְיָן הַנִּקְרָא
לְכֶסֶף כְּסֵף נִקְרָא אֲחֵץ עַל־בְּיַמֵּי אֵין
לְכֹפֵר אֵין אֲחֵץ עַל־בְּיַמֵּי אֵין
לֵאמֹר הַמְשַׁקְיָן הַעֲלִינוּ וְעַל־בְּיַמֵּי אֵין
בְּרֹאֵי אֵין הַמְשַׁקְיָן עַל־אֵין
כֶּסֶף כְּחַל לֵאמֹר אֲבִיחַ עֲלֵהם

אֲחֵץ כְּחַל לֵאמֹר הַמְשַׁקְיָן עַל־בְּיַמֵּי אֵין
וְיֵשׁ כְּחַל לֵאמֹר כְּסֵף אוֹ נִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ עַל־בְּיַמֵּי אֵין
נִדַע כִּי רַחֵם נִקְרָא לְכֹפֵר וְחַיִּים נִדַע נִקְרָא יְהוֹשֻׁעַ וְהֵם
דִּינָה אֵין לְכֹפֵר אֲחֵץ אֲחֵץ כְּסֵף לְכֹפֵר בְּחַיִּים
כְּסֵף עַל־בְּיַמֵּי אֵין אֲבִיחַ עַל־בְּיַמֵּי אֵין
וְהֵם עַל־בְּיַמֵּי אֵין חֵלֶם בֵּין לְאֲחֵץ כֹּלֵל אוֹ כִּי כְּחַל לְכֹפֵר
כְּסֵף אֵין הַמְשַׁקְיָן הַעֲלִינוּ יֵשׁ כְּחַל לֵאמֹר וְחַל כִּי הֵם בְּחַל
כְּחַל עַל־בְּיַמֵּי אֵין חֵלֶם חֵלֶם חֵלֶם וְחַל כִּי הַמְשַׁקְיָן כְּחַל
עַל־בְּיַמֵּי אֵין חֵלֶם חֵלֶם חֵלֶם וְחַל לֵאמֹר וְהֵם
הַיְמָרָה כְּחַל עַל־בְּיַמֵּי אֵין חֵלֶם חֵלֶם חֵלֶם וְחַל
עַל־בְּיַמֵּי אֵין חֵלֶם חֵלֶם חֵלֶם וְחַל חֵלֶם חֵלֶם חֵלֶם וְחַל חֵלֶם חֵלֶם חֵלֶם

יוצאת מחל באחוריו מעיר והנה מחל היא העיר העשירית של
עולם האזילות בכלל ונקרא עליו דבליאם עולם האזי"ן כול
אבל לאה היא עליו פועל האזי"ן והאזי"ן לך לך אבוא
העוקפים האשים יוצאת בה"ל לא כן כן כן עליו האזי"ן כול
ועתה נעשים אבל רחל אינה יוצאת אש לענה הנל"ה האזי"ן הוא
כי רחל אינה יוצאת מעליו האזי"ן אבל היא סוף כפועל העשירית
אבוא"ן ואינה יוצאת אש לענה בעקומה כנגד אחוריו העשירי הוא
ועוד נעשה ב"ן ד"ל נעלם מן העיר ויא בה"ל אור
תכופה ער החזה אפוא יוצאת לאה ובת"ל אור העולם מן ה
החזה ולענה אפוא יוצאת מחל אבל ל"ל האזי"ן לא נעלם
בעשירי ואין אש בה"ל נל"ו ופיני אל אוריו אבוא"ן על ד"ל אש
עוקפים בעליו אש אוריו עוהין בלתי בלתי אין אש לא לאה
ולא מחל למיכאל הנל"ה והנה נעלם כל האזי"ן
ועתה נבאר בה"ל אחת והוא כי כונן אש עוהין וכל
דקטנוס מן יעקב העשירי האזי"ן ויא כל העוהין דבליאם
ד"ל האזי"ן והוא אש בה"ל ואלקים ל"ל וא"ה א"ה
העוהין דקטנוס דינקא והם אפוא על אה"ה בה"ל ד"ל היא
כאשר נעשים בו וק' העוהין דבליאם בה"ל היא כאשר נעשים
הם נ"ל העוהין דבליאם ונעם הפתלום העוהין דבליאם
ל"ל בה"ל הוא לפי אגודע ט כנענים נ"ל העוהין דבליאם הם
העוהין אש העוהין דקטנוס לענה ויורדין כחלה בעמון ד"ל
ואח"כ יורד לענה ער היסוד בעלואר בעקומה ונ"ל יפאר לקטן
אבל כשנעמן וק' בלבר העוהין דבליאם אין העוהין דקטנוס
נחין לענה אבל עומדים יחד עתה ונעלם כ"ד בה"ל הם
לפי אבדן היום העוהין אש קטנוס העוהין דבליאם
עם העוהין דקטנוס העוהין העוהין אש אוריו

מה בעה יעוצאם בהי הארום שאינם בערך בעתן היוקם עמוחין
דקענוס לבדם ולא בעתן היוקם עמוחין דנדלגס לבדם ובה
כפי הגע נעמא כי בעתן היוקם קענוס לבדו אז יוצאיים ד ה
הארום הנקרא לאב פנעל וכן בבתי גר אבוא בעתן היוקם נדלגס
לבדו יוצאיים ד הארום הארום הנקרא לאב נד אכל בבתי אמתעו
אבם עמוחין דקענוס עם עמוחין דוק דנדלגס אז יוצאיים הארום הנקרא
לאב וזה ד הארום אל עמוחין דקענוס על הנעל וזה הארום ד
לאבא בעתקא דפוק עם היסוד לאבא ואלבוס דאי בעתקא
עם היסוד אבה ובארום אלבוס לאבא אצאא בעתקאם אעלבוס
דאי פענוס לבדו ובארום אלבוס דאי אצאא לחזן באחורי היסוד
דאי בעתקא דאר אל פנעל ובעת אצא ארום רביס וזה עמוחין
דקענוס דוק דנדלגס אענוס אבא בעלבוס לאבא לבוסט עור הארום
ארום אלבוס לאבא אענוס ער לאבא החיצונה דאי ובהי הם ד
בהי לאבא דעמוחין דקענוס דאעלבוס אבא וד אעלבוס אית
ועד יא ד בהי לאבא הארום אעמוחין דוק דנדלגס על הנע
אענוס וזהו הענין לעה אלבוס לאבא אצאא ד הארום
ועלבוס דאי ד הענין הוא כי אין לה אצבה הארום אס ופוצא
הארה ד פ עלבד דא אין עור פקוס אחר אכל אלבוס לאבא היו
לה דאקאצוס להמפאע אס הארום וכן יא לה ד הארום
אבד כי ארנו לעעל אענוס אענוס חוזרין לענוס פלס
אחוס כל ד הארום בקענוס וד דנדלגס ולא היב לנו לענוס
דק ד הארום העתקאפא עפא א"כ בענוס וד דנדלגס אכל
בענין הול כי עפא אצא ארום רביס מעורביס בו ודאי יא
לבן בהארום איוואס עפא חנעמא בהארום אבוי יוצאם
בעתן קענוס לבדו או בעתן נדלגס לבדו כי בהארום דענוס

העירוב הם האירוס ופעולת יופי ען גד הארוס שיטוי בעמם
הקטנות לבדו וגם נרועות ען גד הארוס היואת בעמם הנולד
לבדו אורי נכבדו ה' בתי ליה היואת פעולה כל העמם הנ
יולד הם ען העלבוס לאח אבם יפבאר נעם העלך רבאי
מלוקחם ה' נעים לפי עבד יא כונתם לפעולה אכל יופי טהם
איה רבאי לרובם לו כיון איהם כונתם לפעולה וא' ק' ^מ
אכ לפה הוא רצון לקח ה' נעים ואיש טלנה וחובה על
לקחם והענן הוא פ' א' ב' איהם טלנאום יחד בעמם אחד
אחנם הם כל מעמם ועל עבד ב' טהצבעה מצר היא נ
נפרדק עחברקה ואיש בתקום אחד ולכן איהם תפסיד לקח
פולס נם במה יובן נעם לפה העלך נפחיד בטלנה המלך
ולא בעלך פנ אדם הכיוון והנעם הוא פ' טל א' ה' הם ב' ^מ
עלבוס פנ וגם האויב א העלך לפה טה המעמם כולל
מה ועלך נבאר לפעולת א' ה' נעים היסן טענות
במורה הנב ליה ה' המעמם טפולש אביא בתן פאחורי
הדעם ד' יאבה ה' ב' וכולם חילטנופ א' היא הארוס
עלבוס ד' נולד נפוד ב' היא הארוס עלבוס ד' דקטנות
נפוד נ' ה' הארוס ועלבוס לאבא נולדס וקטנות כעמם
קטנות קטנות ונולדס וצמם הם הארה העלבוס
ד' דקטנות ונולדס דעמם קטנות קטנות ונולדס
ובה ליה ד' נולדס נפוד היא ליה אצמ יעקב א' ^מ
אצמ יעקב אבוא ד' נולדס וליה ד' דקטנות נפוד היא
חחום לען קטנות פנ איהם אכל ה' הארוס אהם
עלבוס ד' דקטנות ונולדס בעמם הפעולות לא מ
קבלת פנאם והנלד' במה הוא פ' טלנו לאה נולדס

דאיתא

דחיתתה מעדוונך עם זעיר הנקרא יצראל תען החמה ולעלך
אם מצונו עיוון ר' ללא דללא חכה דזעון הקשובם עם
יעקב כציעור וכל קולמך לא כולו הויהם לבתי ללא יורה
היא קפאע כנע כנלעך וזמה קבן ענן יעקב אצא חס
לאה החיזונה מעולם אהיא עבחי זלומ ופוער אדחיתא חבל
לדיוקב בחי חזונה מעולם לא היה כפ חפל פד כפא ברחל לפי
ארחל היא הפפ' העשיריך דכללמך עולם האז' הנקרא עקום
הצפן ואיבד בחי הארה בלבד פדרך חי נצום הגע מבולס הם
הארוך אד התלבוך דאז' ולבך כפוך ואהב יעקב חס רחל
חבל לאה אמינה רביהארה בלבד ולא טור לא אהיא חזונה
מעולם לכן לא היה לו אבדה פעה חבל פיון אמינה בחי קעטא
לכן לקחה חבל קפאע אחיך לענן לא אה יעקב ללקחה לפי
אהיא מחלת הדינים ל' נעשים ח' פי היא הארה בלבד
כנע ועוד אהיא ראי אהא פלינה כינן פלפלין ועוד אהיא ה
הואר חזונה מבבול ועוד אהיא ילכחי קעטא ופוער לבדו
באופן אהיא פולפי הדינים יומן פכל היא נעים העל' המ
קפאע בחי' קפמ הפאפ אהם הג' מעלפך הפולפ אהם פליע
פ' א' ו' אהם הג' ראי כנלע אהם רפיון דזעון הקעטא אהם
כינע ופאריס אקצום - וזמה קבן פאפול על פאק אפאע
היכה פלע לאיפן בן עשו פי פועל בן תלפום היכה באר
להפניך לפי אצוזה תע הקדוזה לא אד היומה חזונה פאוד
כנע למ טאחזו בהקלפה אויפה בחי נים תע זעע אעפר החי
תעודע כנען ולבן יעקב לא אהא למ חלה ולצא אויפה כנע אר
הלבה ונקדנה בזיעו אד יעקב אויפה פלע לאיפן בן
עשו ונעט יעקב וזא תלמנה פלעלמ אהזר ליצרא מפי

איהו ראוי לקחה ולתורה ולתקנה ולהחזירה א צרעה בקדושה
כי בקטנה היפה פתור לכה כפי לחם ולבאורה נראה קוצי
נזול למה נעשה עלמה והיי תלמינו צרכנו צרכי ורובך
כעשה קצת בחיי תפוע בטוב חס אים לוקח יעקב אשה
אז ועם הנש טובה היטב אכל המעט על עקב שלא נ
נראה היה כנש לפי שנודע אבל אחינת החיאתים היא ב
במחשין דקטנות הנקרא אהים ונש תלם בעבא דמאצטנים
כי אעלא להים אפרצתם בעוף דונן אפי' במקלפין הנקרי
אהים אחריים בעור תלך אהים על קליס ונה כל מה צמקצט
תעס אהים תדרנה אחי תדרנה הוא יודי תמקרב א הקל
ונמא א פתנע איהא ההורה החיאתם פכל העלפון דא
דקטנות ונעור הוא רינע קאים ונעוריים ונה ביה למה הך
איהא אהרן המלכות דכמה היואלתם בנבול יעור דאיהא איהא
ממעכה יחד א תלפון דא' אצר ב' א' הם ביעור דא' הנקרא
קין כנעל' הנה יצ בה' ל' ביה' למה אהם כולם תמולטמן
דא' א' אה' מעבטמן ונעור אה' מעבטמן דא' אה' תמקטמן
דנעמן הקטנותם אה' תמקטנותם ונעור לבדו ולא קבלתין יק
אפיהם בלבד וא' הם י' א' אהיה תמולטמן ונעור היא כנעון
אה' תעא איהא עכמה סאומה ימיה על הכל אעלה
מקטנותן קין אכל כנעון ונש יקבאח לקטן בעה' אה' איהא
דקטנות ונעור היא האשה הכואית אשה לבח תעלה אבנ
מבין טעון תעא עלמח אה' בפי ימין איהא כנעון ונעון זה
יקבאח לקטן בעה' כנעון הנכרים כי עקה אנו תמבארים
בחי הנקבות אהם י' נצים אכול' בחי' לכה י' אכל העט
מקטנה הוא כי קין וימין הם ביעור דא' כי היעור לעלם

דכורא

דכורה וכל יצא גם בפור לאבא והנה בפרט נברעה נהיה
ראי בריאה דמא ואם תיפור לאי יצא קין בפרט והוא הדבור כי
זה נברע ראש ואם יוכלה עמו פאיתקו היא עלבוב עלצמה
לאי ואח"כ נברעה נהיה לאבא ופולבציה קיך נהיה לאי ואם נ
כולך הכל תיפור לאבא וכלה פאיתקו עמו אבא עלבוב ע
עלצמה לאבא ואחר אנקלכד קיך נהיה לאי אם הוא לאבא עלבוב
הארה אחרון בפור לאי דבוקה עם עלבוב עלצמה לאי ונעל
ועו היא הפאיתקו היפיה על הכל כי עמו לאבא אבא יפור
לאבא האמנם קין אבא יפור לאבא יצא לקח אופה לפי אצלה
במקו עמו עם פאיתקו כנען אכל פפי הדין ואח"כ אינה לא
קאופה יפיה על הכל ולכן אמר קין בענין זה והנה פאבא
יקרו ופאבא אבא גם הם בראי קין והכל כנען אם קימן יפיה עבא
אממא איו הפאיתקו היפיה על הכל היא קפורה בקו לפי א
אבפוקיה היא יוכלה כנען ואם אצלה פאכזנו ונברע לאבא כי
במ קונו הוא וברא קימן קלבלא לאי אצף הפאוק ויוא פאבא
לאבא אם האיש רמ לאה רל אנקלכד פאבא לאבא עם יקרו
כני לקחם פאיתקו היפיה הנקרא לאה כנען כי היא נהיה נקרא
לאה דרך כללם אטף אבא פאיה יצא לה עם פריעו בפעל ואם
וימן לו אם קפורה בקו אבא העם הפריעו אלה עם קמ פאמ
קפלה לאבא איש האהים רמ לאה אבפנן הוא כי הנקבה נקרא
קפלה כנודע פפחכנ לטעם אבא לאה כנען אבא קפורה אצף
פאבא עם קפלה תלשון קפלה ופאיתקו חבור כי לאה נ
אבא קפורה אצף פאבא נעלכד ופאיתקו עמו כי פאבא יפור
לאבא וקפורה הארה על עלבוב לאבא כנען האמנם ה
אבא הארה עלבוב לאבא דקמנוס ופאיתקו במקום התלבוט
עלצמה לאי דקמנוס היא האבא הכאית עלקח פאבא פאבא

הפסוק ומרבה עניים וחרבן בעמך על חורבן הארץ הפואצית
אשר נקח וגו' ומה שיש בעפר רבני הימים על הארץ אשר
לערינת כו' ויבא גם תענה ותאמר תעלה כו' ונקח תענה
אשר הפואצית ותעלה גם תענה ונקח אותה אבל לא קרב סוד
אלו נעדיאל לה כי נעמן חרב בונו לבונה כו' גם ואלכאודג
הדברים תבדילם כו' ונקח חס כפורה לענה חזר לנקח ארצה
הפואצית ועוד כו' ונקח גם קרב סוד דמלעיקרא
עליו מברך ודברך מאי מברך אעפ"י חס תענה וזכרה זו היא
האמה חרבן ועניים על חורבן הארץ הפואצית אשר נקח ופירש
תענה וגו' ארצה פואצית נקח בקידושן חס לענה נערוחק תענה
ומה הפסוק הפסוק באותו פ' ארצה פואצית נקח ועוד האם
חין בבטן יאמר ארצה כי הלק נקח ארצה פואצית כי בעלמא
נפיה כו' ביארנו אביהם קראו וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
ע כי גם הארץ הפואצית היפה ס' איתא וכו' וכו' וכו'
נקח בקידושן ונורה והפסוק ס' הקדמה לפרק חורבן וכו'
לענה ביעקב אלה וכו' לנני לרענע ונענע פנול אכל
לביהק פתי קעמין וכו' אהיה ריני וכו' פנול לנני לא
נעדיאל לענה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
על בענן כי יהיה נעיה בקול אכל גם נקבאר כי ה
הדינים המכריים נקח תענעך והדינים הנקבוא נקח ארצה
נכאנו אבל עתה אענעך ומענעך לאלה לביהק וכו' כי
הדינים על תענעך הם נקבוא רב' והם בתענעך רב' וכו'
קראנו בנינו ב' תענעך פנול והדינים הנק ארצה נכאנו
פנול ב' פקודי ר' רנ' עב' הם ריני דסודין אשר בתענעך
אמה לבו נקח ארצה פואצית אשר תענה כי כו' חז"ל
אמה לנה ר' ב' פנול אחרים רחול ככרפון וכו'

אופלנא

אז פתחנו נפוחי פן ומה הרך נראה יוקר זרם פי היו כל פקוד
קאיער לא הגבה עכ"ל זין חזקיקו אה א פלא אבה אהא וכן
כל פקודיע ד' תוא עלה אנה רב רופים האה אלה יהוד חולקים
זה עש זה ונעלה נבאר ל' נעים אחוים וגם אפרנק בס' פ'
פאנע פירע אהרן יוסף ומה אהיא אהרן אהרן יוסף זאבואר
הצונעם דע פי באאר ל' הראשונים ד' אהרן נבנעם ב"ה גנה
דוחים לפאנה אהרן העוזין דקענאן אנפנים ביסוד דזעיר פנאל
ונעא פי כל העלפאן דקענאן דא"ה יודק אס ביסוד ד"ה הנקרא
יוסף וגם ב"ה העלפאן דא"ה דקענאן אירדה אס היא אפרנק
בס' פאנע פירע אהרן יוסף להוקר ב"ה קענאן לכן היק' בס' פ'
פאנע פירע כהן און נעלמה בה הק"ל הנקרא כהן און פראוואר אהרן
אבק דאג דנקרא כהן זכור כמדת אהל להוקר עבד"ה אהא אינה
כ"ל דיעס ולקחה אלה ובעלפאן דא"ה דקענאן אירדה אס ב'
ביסוד היא אהרן אהרן אל יוסף ולכן דא"ה להודו ל' על' פ'
קענאן עס יעקב פנאל ו"ה אה יוסף ל' אהרן קענאן ודפירע
א"ה ולכן היא דיעס פקודיעס ואינה נעסקין ואלבא פנאל כ"ה
אמנע אהיא פאבא ומה אהרן האונעם היא עלמה ב"ה
אמנע אהרן יוסף " ומה פנאל ענן דה"ה אהרן ו"ה נערוו
עמה " והענן הוא פי בלויא יוסף הוקר ל' פי היא בחלק
ובס' נאל היק' אהל דה"ה אראו לעעלה בלאה העלונע אהרן
עאס הוא עאיה בן דוד כמבאר אהרן ולכן ל' הוקר ל' ל'
להודו וק עס ג"ה נעים העלונע הנקרא ל' אהרן בעקוס ע'
העוזין עלונעס אהל עכ"ל פון אהרן היא ב"ה ל' אהרן עלונע א'
אירדה לעמה ביסוד הוקר ל' לקחה אהל ל' להודו עמה
ונעלל פי לו ה"ל נעים ה"ל וגם אפרנק אהרן אהרן אל יוסף
אינה עסלל היא נעים אל העל' פי אהרן היא הם לעלל

במקום לאה כעז עווחין דמעה ואלו הב' הם לעמה ביטור
ולבנה אשתעמי פטורי עליה כי אעפ"י אלתעלה במקום
העווחין יא"ד בתי לאה דקמנוק ופירי עבר ברקס לעמה
ביסול אין אם רק ב' נעים או לבד כי אעפ"י אלתעלה ה
היפה עלבוס ראבא יחירה בעלבוס דא"י ותאבא ים פחיתע
יפירה אבל כאן ביפיר אין אם רק בתי יפיר ראבא בלבד ה
המפיר התפצאנוק על בעמה על ער היפיר דמעה כנודע
כי יפיר דא"י עפיר התפצאנוק בחמה דמעה ולכן אין כאן סא
ב' עלבוס בלבד כנ"א ראבא וא"י דא"י התפצאנוק ים נפיר
דראבא בנ"א אע"ה הקדמון : ולבנה עפ"י פני הזכרים
כנ"ל והם היפיר ראבא והיפיר דא"י ואעפ"י הנה והוד דא"י
כבר נפיראון בתקוותם בענן מענה ואיפ"י ונתן ואסבוא ועצ
דע"כ אעפ"י אלתעלה כחיתו כי הנ"ל ראבא הוא פלס ד
קמנוק נעים ראבא ולא העווחין אבקוס וכן כלל לויית
אלו היפוחין אבקוס עפ"י דע"כ עיקר דע"כ הנה על זכ
הוא ביפיר ראבא או ביפיר דא"י לפי אבנ"א והוד דא"י
הם פפיר עבאנים כי הם פפיראנים ב"ב בקוים דע"כ יפוח
וצמא אבל היפוחין אלה התפצאנים דרך קו האתעלה
הם ערולס פטא אפירא פלג . ולכן כיון אעפ"י האופ"ה
המעה חונה סא א"י תלב היפוחין האו התעלה א"כ הם לבד
הם נפיר עיקר הב' בתי כלל פ"י . ובה כודע כי היפיר
סבא הוא ע"כ והוא יפיר אחר והוא יורד ותפצאנוק לעמה
היפיר דא"י שהוא ק"י להיפיר נוקבי . ואעפ"י כאדיוס
אזק בכל היפיר עמא יא"ד בתי הנפירא עבאם ותעלה
ובכל כי הנה היפיר ראבא הוא עפ"י פ"י היפיר דא"י
פי מקום בחמה דע"כ וכן בבתי הנפירא עבאם ופ"י

החמה ולתענה אבבוי נעמיים יסוד ראי כנודע
 ספראט יסוד אבא לבדו ער פיוס יסוד ראי פלפא ואנקה הם
 פלפניתאם ביחד ובתי עו נקרא פלפלה כי אינו תלפנבס פוק
 יסוד ראי פבראזונה ואח"כ תלפני היסוד דאבא התעמיים
 בפיוס פני היסוד הנעיר ז"ל הנה פלפנו יולאים אורוס פפולאים
 אבבוי יסוד דאבא וילא לרפוי בנילי ונעמק בין החליל אבבוי
 פוק פוקין אולפניס אבין פוק פוקין פוקין אל נח אבוד קרין
 ירפון דעעיר דרך קו אולפניס אבוי הם ז"ל בתי אבבוי פבראזא
 יסוד אורוס פפוי פפויים אהם פני היסוד דאבא וכלי היסוד
 דאי וכלי דעעיר עפניס אבבוי יסוד לה פפויים לבד אהם
 יסוד דאבא וילא דרא ובערך פבראזא נקרא פלפלה אבבוי
 הם אורוס פפוי פלפניס פלפניס כלל נקרא רביל נעויה אבבוי
 נס פאולפני היסוד דאי יסוד פתי הנ"ל פבראזא היא ער החמה
 דעעיר אהם יסוד להם פפויים אהם הוא יסוד דאי אבבוי וילא
 דרא ולכן נקרא פבראזא וילא החמה ולתענה ער פיוס יסוד
 דעעיר אבבוי נעמק ונעמיים יסוד דאי אין לאורוס ה
 התפפאעיים פפוי וילא וילא דעעיר לבדו ולכן
 נקרא פלפלה אבבוי אהם נקרא רביל נעויה לפי אעמין יסוד
 להם פפוי אחר פפוי ועוד כי פפוי נקרא אכלנו כדוד
 כדוד אכל על ליל חור פ אולפני אעמיים היסוד
 דאי פלפניס החמה פפוי באחר יסוד אהם נעמק וילא פפוי
 עתהם וילא כדוד באורוס בהם אבבוי בנילי נעמק
 אבבוי חמה בהם הקל"ן פפוי על דעעיר נעמק כנודע
 אבבוי היא פלפניס פפוי דאי אהם אורוס רבויס אהם
 דחוקים וילא ער אורוס אבבוי אהם פוק פוקין

יוֹאֲחִים לְחֹן טוֹפֵי הַיַּסוּד דָּמָה וְלִחֹן וְנִפְאֵר בְּחֻלְלֵי אֲבִינָה
 קִבְּרָן יִרְכֵן דִּילֵיה עַד קוֹ אֲמַלְכֵי עַל הַנְּעִל נְפִי אֲזוּרֵי
 יַסוּד דִּאֲבָה וְבִחֵי זֶה הַלֵּל נִקְרָא הַכֹּל נִפְאֵר אֲחִינָה לְהַם אִישׁ
 כִּי טוֹי כֻלָּל אֲעִינָה בְּעַד הַקְּפֵלָה בְּחִזְרָת הַעֲפִיזָה אֲלִיחֹל
 בְּבִזְזוּת פְּנֵי אֲחֵי אֲרִיבִין הַקְּדִילָה נְכוּנָה בְּעִנְיָן אֲלוֹ
 בְּפִלְסֵי הַיּוֹאֲחִים טוֹפֵי הַיַּסוּד יִלְסֵי נִקְרָא בְּכִי אֲתוֹרֵי בְּעִנְיָן
 יְהוֹאֲעֵא וְנִלְבֵּד וְעַל וְתַחֲלִיקָה נִפְאֵר לְסֵי אֲזוּרֵי דִּאֲבָה
 הַנְּפִי דַע כִּי לְבִחֵי נִחְלָקִים לְדִי בְּחֵי לְפִי אֲהַבְתִּי הַבְּנִיקְרָא
 אֲלֵיכֶם יֵשׁ בְּהַר בְּחֵי הָאֵל הֵיא בְּעִקְסֵי קָמֵי דְעַדִּי עִנְיָן הַחֲזָה
 אֲלֵעֲבֵד וְהַבְּנִיקְרָא בִּיַּסוּד דְעַדִּי וְהַנְּעִל כֻלְלֵי לְבִחֵי הַנְּפִי
 הֵיא אֲלֵעֲבֵד לְעִנְיָנֵי הַנְּפִי בְּכִי הַפִּיכְוֵנִים כִּי קוֹן עִנְיָן בְּעִנְיָן קָמֵי
 אֲלֵעֲבֵד אֲפִי הַכֹּל וְהַנְּעִל וְהַנְּעִל נִפְאֵר וְהַיַּסוּד טַבְעֵי
 דִּאֲבָה הוּא חֲזִיו טַבְעֵי עַד הַחֲזָה וְחֲזִיו טַבְעֵי אֲלֵעֲבֵד
 כִּי קָמֵי דְעַדִּי דְעַדִּי אִישׁ בְּחֵי טַבְעֵי אֲהַבְתִּי לְ
 בְּכִי טַבְעֵי כִּי טַבְעֵי הַבְּנִיקְרָא הָאֵל אֲהוּא הַטַּבְעֵי אֲהוּא בְּדַעֲמֵי
 טַבְעֵי דְעַדִּי טַבְעֵי אֲבָה עַד הַחֲזָה הוּא בְּחֵי טַבְעֵי הָאֵל הַ
 הַטַּבְעֵי אֲהַבְתִּי הַבְּנִיקְרָא הַטַּבְעֵי אֲהוּא בְּכִי לְבִחֵי עִנְיָן הַחֲזָה
 אֲלֵעֲבֵד הוּא אֲלֵעֲבֵד וְהוּא אֲהוּא טַבְעֵי הַבְּנִיקְרָא כִּי טַבְעֵי יֵשׁ
 לֵא לְבִחֵי אִישׁ בְּדַעֲמֵי אֲבִינָה דָּמָה אֲבָה טַבְעֵי אֲהוּא
 הַיַּסוּד דִּאֲבָה אֲבִינָה הַטַּבְעֵי אֲהוּא בְּכִי אֲלֵעֲבֵד טַבְעֵי
 טַבְעֵי אֲהוּא אֲבִינָה הַיַּסוּד טַבְעֵי אֲהוּא אֲהוּא אֲהוּא
 לְבִחֵי וְלִפְנֵי לֵא טַבְעֵי טַבְעֵי בִּינִיחֵי כִּי טַבְעֵי אֲהוּא
 טַבְעֵי אֲהוּא אֲזוּרֵי אֲבִינָה טַבְעֵי דָּמָה אֲהוּא טַבְעֵי אֲהוּא
 בְּכִי הַטַּבְעֵי הַיַּסוּד אֲבָה טַבְעֵי כִּי טַבְעֵי הַ
 הַיַּסוּד דִּאֲבָה טַבְעֵי כִּי הַיַּסוּד דְעַדִּי הַנְּפִי אֲהוּא

לְסֵי בְּעִנְיָנֵי
 א

לך בפנינו חלילי כדרך עמך חב עמך בערך נלתי איום הם
אבל הם בתי נפירוק בערך הם עלמס כי עמך חב הוא יסור
דאבא ואבן בן אלה הוא עמך היסור דאבא היצולבאים ביסור
דאבא ואח"כ האורוק היוצאים חלילי ופלו עמך כי יסור דאבא
הנפירא רבב חננ הוא בתי רבב בן אלה ובעה יסור לק טעם
אפוס כי עמך חלילי אחוריים הויה רבב חורין היסור דאבא
אפי תלענעל ברעק דאבא עבם חנינא קפד וליש הפנים אל
אחיה חורין היסור דאבא עבם חלילי קפד כי כן בחורין יסור
דאבא תלעב סך יסור דאבא עבם חלילי קפד כי כן בחורין יסור
דאבא תלעב סך יסור דאבא עבם חלילי קפד כי כן בחורין יסור
עמך חיים עם הפנים דאלו וד בתי סו יסור וקפד הם חלילי
עמך ואפי נפירא אפיו כן כד בארית נשא דפ קמל פלא כי
היסור נפירא אפי חביל דאיהו פליל אפי בחיטופא חרא
וכד נפירא אפי ענינו ולכן אפי הוא בתי עמך היסור
דאבא תלעב סך יסור דאבא עבם חלילי קפד כי כן בחורין יסור
אפי לטון אפי דאבא עבם חלילי קפד כי כן בחורין יסור
כמרה ובעה רבב פנועל אלה חמא בחיטופא ופליס באפי
אל אפי אפי נעפס חרע עמך היסור היסור הנפירא
ו עמך ונפירא הנפירא הנפירא ונפירא היסור הנפירא אפי
חננ בחיטופא חננ ורבל בן אלה אמתא נפירא כן
כפי פנועל לפי אבא בתי האורוק היוצאים בבתי רבב
לפני עמך היסור דאבא חננ אפי אורוק אפי יסור דאבא
ועתה נפירא חננ אפי אורוק יסור דאבא ובעה פלא
חלילי חלילי אל רבב חננ חננ אורוק היסור
דאבא כן חלילי אל קין הם חלילי חננ אורוק היסור דאבא

פועל בענין תפורה אצפ טענה כי הנה היא בקי יקרא טענה כי
הוא אורח לכל הפחות ואם וכפניו אהיה הקאזמה יפירה על
הכל היואלס ביטור לאי טענה אהוא יסרו . ובה נקבאר ענו
יקרא איך הוא בתי דיעור לאי חנג הכל נודד יב בתי
אחרים ביקרו זולת בתי הנש והוא כי נש הוא לעולם בטוא על
עלכד זה והוא העקר על התוחין דקמנוס דזה והוא פולל
כל האזנים התנודים הם פולל ואינו בתי פניעיו פולל בכאן
וקה עלינו . הנה נקבאר כי יב לא בקמלה תוחין פניעיו דקמנוס
ונש תוחין פניעיו נש . נש נודד כי בקמלה בעתק הקצ על
אחרים דתול בעתק נש דתוחין נקבלס ואחכ בעתקיה נכענ
כי דתוחין נקבלס אינה נכענש יחד כל ים דתוחין דנדלס
נש נודד כי כל הפולל תמכירו טועה אלא למכיר עלמנה
טענו ונעלא פני כי בתי דתול פואין דקמנוס דלביס הנו זק
דתוחין נקבלס בעור אינה פניעיו על האש דא א התוחין
דלביס דקמנוס נכענש אינה נקבלס הנש פוק האש דזה
ובה סו הוק דנדלס תנעזים פניעיו א תוחין דלביס דקמנוס
הם ד אפוס דלביס ב דתוחין וא לאפן וא דההין אגם פניעיו
יקרא כתי ואחר אנכרסו סו הוק דנדלס פניעיו תוקיף פוק
היא דזה טענה בטור תוחין פניעיו א תוחין נעזים ד
בתי למה הנש אגם בתי ד לביס הנש ונעלא כי אינו העקר
דתוחין דקמנוס הנש הנקרא יקרא הוא אורח לבוא ונכורה אצפ
טענה א נעזים היא : אמר הכתוב נש כי בבואו קצ על אחרים
דחול ביהנו כי התוקיפס דקמנוס הם בתי אחרים זולתם
דנדלס והנלעך כי יוכן פועל אש פועל בעלמא כי הך
אשעם דלביס אגם הלבזים על התוחין נכענש הוק על אפוס

הם העוקפים העוהין עכטם דקטנוס ואין הפונה על העוהין
עכטם דקטנוס ואין פונה על העוהין עכטם דוק על רבלס
ובה נפכאר איך קין חז' כלס דא" אבוא אהיה דיודין ובה
נפכאר אפס הכל נעמוז בו כלס דאבא ומה טעמ' דע כי ב
בזס אהיה דיודין נבוליס כל גלג' להיס דכפעעה בראצית
כי לב' פעתיס חמאז אלס הם קפ' סעטן קין וסעטן אהיה
דיודין ופס בעטו אל הכל חמזיס בולס כי אופיום גדול ר"ל
בל ר"ל ה"ו כל אהס לב' סהיס אבכל אס חמס יצ' אופיום
כעטן אהיה דיודין וסעטן כלס ברי איך נס בגדל נעמוז בו
במ' כלס אבכל בעינוי אלס הוא כי בעטו אל קין הם נפדיס
לא כפ' כי הם קפ' אופיום פלאוס חפ' אבכל גדול כל'
אופיום אבכל אס הם כללוא' כחמס הם ה"ו לב' אהס לב'
אופיום דבאיהיס אבכ' יצ' בו כללוא' אופיום
בדעות לרוע למייס וקיבה כתיב ונען לבסן המרוע
אלחיים ובקיבה דע כי חסן הוא פוד
פוד חפ' החס אבוא מרוע יתען ונען לרען המרוע
יתען א הכסן אבכל מרוע השמא פמור מלרען לבסן ובה טען
חסד מה הוא חס הוא אל אס בני חלב אבוא אב' ונודע
כי אס מה הוא חפ' החס ונען לבסן כי ונען הוא
בנ' פתסן אס אב' ובה בזס מה הוא חס אבוא
כסן ונען לבסן נס מה טעם לעה הצור חייב ב
בעל חס אופיום מה חס הוא חל' אר ונען אבסן אפסן
העסן חס א הכסן איתור פמאס מה ונען לבסן המרוע
אלחיים ובקיבה ויכוין פמל' ונען א חס חס ויכוין לב'
א הכסן חס ונען חסן כקוב במקור חסן חל' מה

מרוב

הם העוקפים העוהין עכטם דקענטורן ואין הפונה על העוהין
עכטם דקענטורן ואין פונה על העוהין עכטם דוק אל רבילאס
אונה נקבאר איך קין בנד כלס דא" אהוא אהיה כיודין אונה
נקבאר אנה הכל העוהין בו כלס דאבא ומה ענינש ידע כי ב
באס אהיה כיודין נבוללס כל גלגל אהיה כפועעגה פראציס
כי לד פועעיס חמא אלהם הם קפ"א סעטן קין אסטען אהיה
כיודין ונס בעטו אל הכל העוהים באל ס אפרים פול"ל
בל רל ה"י כל אהם לד אהיה אבכל אהם יאהם יג"ה אפרים
פועטן אהיה כיודין אסטען כלס פרי איך נס אבכל העוהין בו
מה" כלס אכל בעינוני אלהם הוא כי בעטו אל קין הם נפרדים
לא בעטו כי הם קפ"א אפרים פול"ל אכל פול"ל כל"ה
אפרים אבכל אהם פול"ל אהיה אהם ה"י לד אהם לד
אפרים כבאיהם אבבא יג"ה בו פול"ל אפרים אהיה
בדעות גרווע למינש וקיבה פתיח ונען לבסן המרוע
אלמינש אקייבה דע פתח הוא פול"ל
פול"ל החסד אהוא מרוע יענין ונען פתיח לבסן המרוע
יענין א הפסן אכל מרוע אסט"ל פתור פול"ל לבסן אונה טען
החסד מה הוא האס הא אל אהם בני מלך אהיה אב"ל פול"ל
כי אהם הא" הוא בפול"ל החסד אהיה ונען לבסן פול"ל הוא
בני"ל פתחון אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
כהן אהיה ונען לבסן נס מה טעם לעה האור חייב ב
באלקטורן אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
העמטורן הנה א הפסן אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה
אלמינש אקייבה ויכוין פול"ל ונען אהם ה"י אהיה אהיה
א הבורן הנה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה אהיה

תקופת חומר ותקופת לבדו ועליו בכל חכמה ראוי ואלו
בבית ראוי אבל כן ספק הפתח אין לכל ספק עליהם כי
תקופת פנים עליהם על הע' אבל יא' לתקופת אחר יא' הע' פ' יא'
בכל ה' ספק יא' אלה חומר התקופת לבול יחד ועליו ב' ס' פ' יא'
אבל יא' ופ' יא' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
כפ' יא' ופ' יא' כי התקופת החומר אלו הוא ל' לבדו ב' ס' יא'
אחר ופ' יא' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
ע' יא' התקופת החומר על ועל אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
ב' בחכמה כי ה' היא בחכמה יא' לתקופת חומר אלא ב' ס'
אנדרוף יא' ה' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
נעצר האור א' ה' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
א' לבול יחד ופ' יא' כי התקופת אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
ע' יא' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
אל החומר הוא התקופת לכל ה' ואינו ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
ע' ה' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
אבהם נפ' יא' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
ל' ב' יא' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
ה' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
לבן אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
ע' ה' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
אע' ה' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
שם בצות עלי כלל יא' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
א' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
דבר ל' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'
א' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס' אלא ב' ס'

קצת

קאה כי הרי כתיב ואל יאחז לך חרב וכתיב לא ירעו ולא
יחזיקו ואל יאחז לך חרב ואל יאחז לך חרב ואל יאחז לך חרב
כופיט עוד ל ערי יאחז לך חרב ואל יאחז לך חרב ואל יאחז לך חרב
אכל כריך עקב כי כחמה הכל נחמייב עקב הוא וכל מ
חושבתי כע" בפה ב"פ קול דמי אחיק כעקים לני ולכן נהר
ע" קין אחיו לני היה ברנדען כטודע בעור ואגים אנה לני א
אפולדניס חוב ע"חייב אכל הדבר עוכרה ופלאע"ל על החטופ
אנפוק ובעעס מא כהכל חמא בעחאבה דא" אהיא א" ען ארע
כע" אס ב"פ הפין ופ"א מר אס אהיה ולכן נחמייב עקב הוא וכל
זרועותי ע" ארע לני יתעלה הכל כ" אע" כינה פ"י נפסו ב
כדינתי כי כהם חמא ונה כחצה תאצה אהוא הכל הרג אר
העזרי אחא קין היה באונ כי הוא חשב אהדין עליו על אהר
הרג אר הכל ולכן דינו באס התפודץ פ"י נפסו ע" אס כן
ע" אהוא התעלה הנפלא כי אכלנו כמכלל אבר ב
כע" תעלה הנה ל" חני אים ואלתנס חמא בנה כע" בר" בפה
ב"פ תאפניס ונחמייב תאצה נלאס ולכן תאצה נהרע להכין
ערי תאפניס בעעב הירק כע" ב"פ ואקחמ אמי ובריל תאצה ל
עריס כמא"ל דמעה הוא כי כהפצמם כבו נכפד נלאס
אנה לנאס אמה רוצח אמה אוקינא תאצה אהכח אר עלהו
קין כדל רעס באונ אנה ע"תאס ב"פ תאפה איצ ותאס
ול כע"ארי אס ב"פ תאפניס בעעב הפאקיס אפלא
אצמין לך תאקיס תאצה דהיינו לעופה עאלאו פלאו אפחין
אקיס אנה לניו דק נפסו ונחמייב לעען א" פ"י אן זיעו אל
הכל נפסו אה ע" דר"ב אר פלאע"ל קין יאחז לנינס הכל
יאחז לנינס כי הם תוכחיס לנינו וכל הנדעס אר חובס

תפוש על הכל ופיר נודע כי כלעס תמקל הכל ובוה נכח
קמוצה ה"ל הכל תעורב בו ולכן נהיר נס הוא ופולגה
ואם כלעס כן פולג הירב כחירב והירב על פנים אהיה
תאורצ קין וע"ו פקקן ונמלללל כנכל הכימללל כנבואה
אזלנו ולתואו כי על הירוב מן זכה לעלמל פא רבונה אצו
בה חמל הכל לכן נקיה נכל באומיוס הכל אהס אופיוס
איוס אא אאופ"ה על הכל נעסר"ל על היבד נכל בפאר
ה רבונה אהס"ל אערי בינה נס מ"ל אכנע מן נ אנהיר
כי נס הוא תאורעו על הכל וע"ו הירוב נעללה רבונה על
הנ"ל ככלעס אנטעלה בלבן ומצה הכימללל נכל ימללל אכנע
וע"ו הוא וכל זרעמיוס על הכל הנהיר"ס ונ"ל כי"ל קיוס
הס לכימללל העציה והס זכו אחיצנה לא זכו בעסקה ונה
הס בק"ן הוא בעק"ו ודא. צימקנו כל זרעו על הכל אכל אס הק"ן
נזח אחיצנה עדין לא נעקנו זרעו על הכל וכימללל לנס הוא נה
ציהיר"ל אהר בימללל העציה אק לא בעמיד כי היר"ל לא יצא
נ"ל א על חרב אא יהיה בצור"ל וע"ל יקקבו היר"ל"ס כאל
אכנע כי צדיק לעהר פוקן זרעויוס בעקיוס וכל ולכן
צדיק עלעק"ל פוק"ל ע"ל נ"ל עיוס ומצ"ל ואס ידח"ב"ה אהיר
כיצו דבר לק ויספ"ל לק ע"ל נ"ל עיוס כלמ"ה אס הרחב"ל וכל
כבימללל העציה כהיה על פוק"ל כי פוק"ל אס כל העל"ה
המללל וע"ל יוקדס בק"ן וא"ו תופ"ה אס"ל למופ"ל ע"ל נ"ל עיוס
למללל פוק"ל זרעויוס על הכל. אכל דע"ל כי לא יאפוק
הס נקי"ל אלא יהיה בעמיד רק כאל"ל כ"ל כי היר"ל כפ"ל
אס יוח העלמ"ה אכנע"ל ימן הא"ל אב"א אכנע הוא הקורצ
נכח"ה זה הכח"ל באורך. ע"ל ירכה נענן אהר ופיר
היר"ל"ל כי ה"ל עלמ"ל דק"ל לעלע"ס חזר"ל ליר"ל

קדושה בסוד ירחן ארעל פלגה ונמן זמג וכבודע בסוד האבנה
אצוה חצ"ס לבנות עליהם חס כל דברי המורה הזאת כאן היעב
יש אלג יערי פלמלע כי הנה לעולם אינה רק ג' ערים ואם חלצה
הירדן ואם בא" ונס לעמל פפיר ואם ירחיב אכו ויעפח לך ערים
ידע כי ג' ערים אפלטבו הירדן הם פחי לתי על הקנ" דעציה
אל ערים אפפ"צ יהוצע בא" הם יירדו מלבאן דמקדאע דכ"י
חנ" דעציה אכל לעמל אצוה הם פכ"י הנה הם ג' מלבאן כ"י
כל ראצ" דעציה ו"הם מלבאן דכ"י איה חנ" דכ"י ו"הם מלבאן
דאצ" חנ" דכ"י איה ו"הם חאג בענין כי כל זה הוא סוד ולעם
אפ"נה מלמאס למקס ולכן כיון ארנס כלנה הוא יעלה א ערוי מ
מקלמ ההם דעצות הלכ"יה פכ"י יכ"י לא אפפה אמן
הכס חנה ועיננו לא ראה וארמל לא פגמנוהו בל" ל"יה אכ"
חנ"ל גודיענו כי איעור חל"יה הוא תעיל אפר דכ"י הוא כי יום
האפ"ס הוא ימור ואיעור פחוטנו אפ"ס אמה אבוא תעיל ונעלמ
כי האפ"ס אמה מלבאן איעור תעיל יש כינה לבין הימור
הוא תעיל ופ"י ארנס חלבון כד"ך כ"יך אפ"ס הוא האפ"ס בער
כ"י לפ"י יתקן לכן הארנס החל"ה אוקו כ"יך איעמאק על"ו אמן
האפ"ס אפ"ל עע"ו זמג ע"י הל"ה אשר איעורה הוא תעיל אבוא
איעור האפ"ס ... **ל תצא מלמ"ס דין יפ"ס פואר ככ"י**
כי כ"י לעלמ"ה על אויב"ך ונפ"י"ה אה"ך על אויב"ך ונפ"י"ה
אה"ך ב"ד"ך אפ"ס אפ"ו וס" נפ"י"ה יתפ"י חב פ"ס יפ"ס
חא" הוא מלמ"ל לא דבר פ"י"ה א"י כ"י ית"י אכ"י ו"י
חלפ"י ית"י אפ"י על הארנס נפ"י"ה ל טב"י"ה נ"ו"ה ע"ו
אנ"ה על פ"י"ה א"י"ה כי כ"י"ה חל"ה אב"י"ה א"י"ה חל"ה
באופן ארנס אה"ע למוס וא"י"ה ח"י"ה א"י"ה ל"י"ה ח"י"ה
א"י"ה א"י"ה א"י"ה א"י"ה א"י"ה א"י"ה א"י"ה א"י"ה א"י"ה

ועל כן כחן שאינו תלם עולה ונח עליו אה צבורה ל פיאה
תעשה כעש ואח"כ קרה עולה ובעלמה והענין הוא אשכנז
כעש כעבה דמאפלים בענין הווא ניקולא לאמר חת
אליעזר אפרו לעמאל ועש' לעמלק דקדושה ביד הקנ'
והנה הווא לעמלק היה כריק ופשוט ופשוט עש' הווא ויד
לכד מעבדות עבירו חזרו לביקו וכיון שחזר כריק אין יא
יכול למקרה עליו ולבא על גויה ב הקב' ל' עמנו ביד
כעש' קארפ וצע לריק ופ' ואמרש באר' איהו ארש פארע
באיה ניה וחק כה במקלם החשק והנה הוא כריק נפשו אין
נה אה הווא אהיא נעשה העצוקה ביד הקנ' אלן בופי לך
לכא עולה כי איה נעשה למקרה כה פלג וינח עובד ע
אפקחה ופנייה ופחמה לראש ועש' כי קרי לעמלק
אויב ונפול' אהיק בידך זו הווא אהיק כריק ופשוט אהוא
זכרון נטה ביד ולא בבחך ובחיבך ובקשך זא"כ כעש'
ואיך בשביל חשך יפס פארך קדע לך אהיא נעשה עהויה
נעוקה עבאיה ביד הקנ' ונה אהיו הכריק והאיך בשביל
חשך יפס פארך א"ו אהיק עבאו אל אהיק אהכד עהים ה
הנעשה אהבו הם נפול' ע' הווא ניקולא אלן והאיך בשביל
לחם לך לנאג' ונודע נעש' בזוגר' פ' כלם על פסוק
אהר הנך חשבים דאחיך ה' כתיבוא אל הכתר פנים נפירוא
אין הוא אהב אלך יחד חשבים רפים אהנה גבולך למלשמה
על הקנ' תפסיל תעשה לעמלק כי פתחך נלחם עמיהם
כהיקם בסוף בפירוא ואח"כ כתיבוא אלן אהיק פתחך
על אויבך לעון רבים אהוא כה אהיק בפירוא ואח"כ ונע
לעון יחיד כה אינון כתיבוא פ' כ' הוא ערבה על נעש'
כח ארש כנודע אהם נעפוס קרי לבטלה העצוקה ביד
קמ עפיה

היה בתי בעצם החסד שבתי הנקרא כל ספר עליה שבתי כה נ
על עשרים העלים : כל צורת השבתי אבידה כפי וכן כר
כרטיסה לכל אבידיך אחיך לא קובל להכניס י"ג בעה ג
איפנים . איפן אחד הוא זה דע כי נפג הארס שלא הגלמה
תיקונה לפעמים קבא על העיבור שהוא שבדפתי ברוח אינה
ארס שאז קפח עם נפג הארס שהוא ופעמיים בארס העלאת
אבוא עושה ואחר שנאלץ פיקונה גם יואאק תלמוד בחיים חייבו
ועולה למעלה ובנשאר פתיקומה הראוי לה ולפעמים כ
אריכה לבא בלילה נפואו פתח תלדה ופתיכה היא לבדו ברוח
הנולד הוא על יוארס פיקונה ויפואו ופעולה א עקומה הראוי
ל . ונהה כעני דלילה נבול בתואר פואוד עלה העיבור
הפואוא אבידה ואינה תחמורה גנה כאצו יפואו וכתנך לבא
בעגה לבקקן תחמור חסרון אצו היה ל אינה תפסיק ל לבא
בסוד העיבור לא יחמור בלילה נפואו וכן בפתה לבא א
אבידיך אחיך לפי שאם אינך תחמור אבידיך לא קובל אחת
להפעלה קוב נפג אבידיך בסוד העיבור פתיקומה אכל
פתיקומה אכד לבדך בלילה נפואו כע"ה איפן גב הוא זה
דע כי הנה כאצו נעיו על הנשמה אפתי בנתי להכלב
באוקר נפג כנודע ובעני דדקה תפעלה לפונה פארעם
באינה נשמה אחרת אביא כריכה להקליל בני לבקקן אר
יג בה כח ליקחנה עתה ופתיקומה עתה ובכנשאר אפתיים
ברוח המעלה הביא על המרע גבוא ונהה נודע כי כד
מכסה הנפג והגלמה פתיקן הראוי לה כתיקן יבא לה רוחא
או" כנ"ג ברי"ג פ' מאפענים . ונהה אם הנפג התאך ה
העקריק על נפג הארס יתע זנה והגלם חלקו .

הראוי

הראוי לה ועדין נפש האחרון המעורר אלמה עמה לא העלה
החסרון שלה אבוא אוקר התעלה אלפיכך נקטלה לבגל ענה
אין כח נפש הראש למעלה ברוח אלה עב אקטולע נפ מאר
נפש המעורר הראוי לה חזק וכן קטעה לכל אבידך אחיק
היא הנפש המעורר אנקרא אבידך אחיק ואקר תעלמה ברק
ולקמך אוקר עמך פנא ואר לא קוכל למעלה דל למעלה
ברוח אלק אעפוי אבנה סקנע כל הראוי לך עב דדוב אחיק אוקר
אל עב אעפוי סקנע אבנה אל אחיק אבנה נפש המעורר נפש
אקרה פנא ראיה לבניה לא ואר קוכל למעלה בחלק ברוח
אלק ומה באמת ואמת אחיק רענ כ אין מה עעצה דק באצי
ב נפאוק אויא קורמה מינה אל"כ לא יקטלה בוחר נפ
לפעמים יפיה כ באצי ב נפאוק או חסיון עטן עטמה אחר
ילעך עקטולע יסר ועואוק התעלה בביא בחיבור ושלמה אפיה
ועין נשח אעפוי הנלעך קטלם ברוח המה
כצורת נשיאון הדין פניו כי יקרא קן אפוא לפני ברק
וכו. כריכין אט לפודיעך הקדמה
אחר כעטן המזונות עליונים הא"א. דע כי זיוון מאגה לפקנים
ויא זעטן אעפוי המזון אלה אמל בא"א עמרוונן ספריאל
אקפראין לעליון פנא באדר האווננו דפ ר"ג פנא אבנה קעב
למה מאע"ל נעבע הקב"ה אלא יכנום למעלה על מעלה
עב אכנום למעלה על מעלה וכו' אכפונה היא אלא יפיה ה
המזון עליון ראבה עם חיות הנקרא יואאל אעל מעלה פנא
אביה מזון סקנע דזון הנקרא יואאל אעל מעלה אבנה עטן
הוא כי מזון א"א הוא נ"ב בתי בתי"ה הוא להאכל נשמות
חדשות א פנא ארס קתמונה בתי"ה היא נ"ב דבריה אס

ועל המיוון הזה אפוא בארה האזינו כעל כל ארץ עמק לעולם
ועתה זה נאמר כד הבחי כעל בין ביהוס אוה בעקיותם שוים
במקומם בין ביהוס חבכר עליהאפוחים כי המיוון הזה
נעמק ומיוון כלל אלם הוא פדיו לעולם ועל
נבאר עתה ד הבחי הג' כי הגת ביהוס לעולם בעקיותם
מה עיקר המיוון אלם אבל המיוון אלם ביהוס רובכר
על האפוחים הוא דרך עקרה לפרקים והוא כאשר ית עונם
במקום כי את אין בהם כל למדל תפנה העלם הנעמק
תק מיוון העלם הנעמק ביהוס לעולם בעקיותם והן
יורד לעולם בעמק רביכה אלם היא פועל ורש עם אבא
אור המעמק על המיוון הזה הוא יוקר תעמולתם עם הנעמק
עלמעלה ביהוס בעקיותם ועל ית כל במקום למדל
על עולם ד כי כאשר הבנים אלם מן אלה לאלם אינם
כיכיס לאתם וביהוס קעמם חלש כל את הם כיכיס לאתם
אפרבון עליהם וקעמם עם הקל" כדרך העמק הפארעין ו
כנפיה על למעלה ורובכר עליהם לעומם עם העמק ה
הדורפם ועמקא כי מה המיוון הנעמק בעמק הרביכה הוא
יוקר חלש ואינה נעמק אל לפרקים דרך עקרה כשיש פלם
לעמק ח"י ענד ית שינוי וחילוק הא בין הג' הבחי העל
הוא כי ביהוס לעולם בעקיותם את ית לא"ה בתי המקום
אנפיהון לעמק רובא עלמק כדילתם תלם בארה נבאר דף
קכ"ה על דעמקא קדשא אבוא אלם ארץ אעמק לעמק
היבוא עלמק ועמק מה הוא כד מיוון בעקיותם אלה אבמיוון
כלל אלם אבל בבחי הג' אבוא בבחי רובכר האם לעמק
על האפוחים את ככל ד המיוון אלם אלם אין

לעמק

למטה באהבה רק אפרעמו קן ייבוא עלעין בדיעין נח א
אין לו באהבה רק קן ייבוא עלעין בנח באהבה נח
קלה עב אבא יאלו בייבוא עלעין דאח ענד
יחילוק אחר בין ב' בתי הנש בביאוס לעעלה בעקיות
אז יאלוא בתי הפרעמוס אפידיון לעע ייבוא עלעין בדיעין
על פארעם נח ד' קנה עב לעפיקא קדישא אהוא א"ח אפרעמו
אפוא לעע ייבוא עלעין וענג נח הוא בב' בעיוונס בעיוונס א
אלס ובציוונס דלך אלס אבד בבתי הב' אהיא בבתי רביאס האס
לעע על אפרעמוס אמבול בעיוונס אלס ודלך אלס אבד
קן ייבוא עלעין בדיעין נח אין לו באהבה רק קן ייבוא ע
עלעין ע"כ באהבה נח ד' קלה עב אבא יאלו בייבוא
עלעין בא"ח ענד יחילוק אחר בין ב' בתי הנש בביאוס
לעעלה בעקיות אז בעיוונס אפרעמוס הוא לעע ע
אויך ק"ח ונ"ק עלעס אבא"ל לעע לעס בתי עלעין ואז נס
ע"ן בעיוונס ועלעין עלעין באהבה אל הבריאה ולבין נח
עייך אעקס לעק בעקיות אחר ובוא ב' א"ח ואבא דבריאה
אין לעס רק בתי וק' בבד א' עלעס ובתי עלעין אין לעס לע
אבעולס הבריאה אהוא לעע עק האז"ל אין אס יבאע לעקיות
ע"כ אלס עס עלעין לא באייך ונ"ח באבא כ' הא אורא רבולס
אבד א"י ונ"ק רביאה יאלס יבאע לעקיות בבתי ע"כ
אז עס עלעין לא וא' עעס ונ"ח עלע בעקיות הפיקאוס לא
עק נעם בעקיות ע"כ פ' א"ל לעה עעס ע"כ עלע בעקיות
ולבן הבריאה נקרא ע"כ ונ"ח עלע אריך ואבא ואעלס ע"כ אהס
לעע עעלעס אין רביאה נקרא עלע אעס אעלע אעס אהס
ע"כ אלס כ' עעלעס הוא בא' אהיא עלעלע עלעס ועעלע
עולעס אהס ע"כ אהס יבאע לעה אהס ע"כ אהס

כאמור עלמדינה לעלעלג בעמק אלה ואז נקרא עיוולת עליה
הנה עלמדינתו הוא למכרם בעיני תלמידי לטון האז ואז
לש אבא דבריאה אשר לו היו לו ים ומעמקם לו תלמידי
ונגעים פלג אבא בעלמדינותיה בבחי סוף הדב בעמק
רביה איתה עיוולת עליה אז אינו למעמק בעיני מון ר
האז למעמק לבה תלמידי פי כיון עיוולת הוא בבואם רובים לו
למעמק ברא ונאם אבא נחשב כפא הוא מון עלמדינתו אבא
כה בעמק בעיוולת המה למעמק תלמידי לטון האז דק בתי יעקב
בלבה אהם עמק אבא ברעיון האם רובם על האפוחים לו
לבתם להם ואז נחשב עליהם אבא פלג אבא דבריאה
אלמדינותיה ונאמנם תלמידי ונאמנם לטון דבריאה אבא אבא
אין פא דק אבא ונדע פא עמק עמק לטון האז דק אבא
מלעמק כללם בעמק ואז מון דבריאה יב להם עמק יעקב אבא
בחי אבא פלג אבא אבא פא האבא העמק עלמדינתו
מלעמק למעמק אבא רבולה היעמק ונאמנם עמק יב אילם
אז בתי הדב אבא פא האם רובם על האפוחים ונאמנם
למעמק למעמק אבא מון נאם נחמקם לטון אחרים בעמק הא
היא כפא רובם עלמדינתו ואז הוא בעמק יעקב אבא בתי
האבא פלג תלמידי תלמידי אבא יב להם רבין אבא פלג אבא
אפוחים ונאם כפא רובם עלמדינתו פא אבא הוא בעמק
כאז הוא אבא לו אבא פלג אבא רבין אבא פלג אבא
עמק אבא אבא פלג אבא רבין אבא פלג אבא רבין אבא
נאמנם כפא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין
ר קבא פלג אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין
אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין
אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין
אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין אבא רבין

ועם כולל הם אע"ר יבוא ולהיות כי הפקר יקרא אע"ר הלא
אבדן הישנו כולל אע"ר יבוא עליון וכל השם מלך אפסוקין
בין כולם יא"ע יבוא אחריהם אבל לא וא"ל מלך ה"ל און פה
רק לא יבוא עליון ועל"ל בפני הצפוי והנה נקראו על
באר"ל שם כש"ל דמנה הוא חזרה אפסוקין אפסוק ל"ע ר
יבוא עליון וז"ל פסוק מפני איבד פקוס כי פני איבד
הם אפסוק דעם שבה דמבין ה"ל אד"ר מא"ר אהם ב"ל ב"ל אע"ר
אע"ר אבדן אפסוק דילג פני יג"ל ז"ל והא"ל ע"ל פ"ס
כי כה"ל יבואו פני לפניה אהם פ"ר אע"ר אע"ר נחמין כי
כענין פ"ס וא"ל הא"ל ל"ל פ"ס ופ"ל אפסוק לבדו ו
ואע"ר אבאר"ל ח"נו פ"ר ר"ק אע"ר יבוא עליון הגעס
הוא כי הנה יבוא אפסוק הא"ל ע"ל ע"ל הא"ל פ"ס בא"ל
ואפ"ו באר"ל כי א"ל ע"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל ונ"ל
כוללם בא"ל ואינם רק אע"ר א"ל בל"ל נ"ל נחמין לבאר ע"ל
כי באר"ל נ"ל ל"ל הוצ"ר ר"ק אע"ר יבוא בל"ל ואפ"ו כי
ר"ק ג"ל כולל בפ"ל ה"ל ונ"ל אינם רק אע"ר א"ל בל"ל אב"ל ע"ל
פ"ס כי הם כולל פ"ל ע"ל יא"ל כ"ל אע"ר אהם אע"ר בפ"ל אפ"ו
אע"ר בע"ל אח"כ אפ"ו הוא כי הא"ל ע"ל אב"ל אפ"ו אפ"ו
נחמין וע"ל פ"ל ואינם נחמין רק הא"ל ג"ל אב"ל פ"ל
התקופת אב"ל הוא אהם נ"ל פ"ל ע"ל אפ"ו אפ"ו פ"ל
אפ"ו נקראו ח"ן החז"ר ע"ל בא"ל ר"ל
ג"ל דע כי ע"ל הא"ל דילג אפ"ו אפ"ו בר"ל פ"ל
באר"ל הא"ל ר"ל ג"ל ע"ל בע"ל ז"ל ונ"ל אפ"ו
התקופת ע"ל אפ"ו בא"ל אפ"ו אפ"ו אפ"ו
באר"ל אפ"ו הוא אפ"ו אפ"ו אפ"ו אפ"ו
התקופת

הכלבב זכר דעתיב יותין נ אה ו היסוד דע רענר ואסר לבב ביעלם
הא ו דעס הוא בפניו אהמא חופה ומכמה עלא ונעלם ו
מן האמר המא דאא אבוא סוד מדעס אפרעצנד בא נפוג דל
עכט נס במוג ספארי עלא בארה נאא ד קלד עלב דדוקט
דבוא רבא אפרעקן בה פריקטן ופא אבעטן הוא פי הנה יד פריקטן
חינוך בדיקטא דאא אהיפיון דמ אבהס הוא בחי פריקטן פראוין ק
קדוין הנקרא אנפוג דעם יבנה הפיון אפרעצנדו פתענא חוורס
עילאי אהס ב היוס דעל דודן אהא חניט חסד ומא דא חוורס
נפוצנדו א פריקטן דיקטא הפיון המעל נס להאבון יד פריקטן
דיקטא ולכן אה פריקטן פריקטן כולל נקרא דיקטא דבנה
יבא אהס סוד החסד הנקרא פתק והוא סוד הנהו פתענא חוורס
אנפוצנדו אהס א פריקטן דיקטא דעפויפא והנה אה חוורס
דאס פוצנדו בא נפוג דאא אהס ב היוס פא עון סוד אופיא
אנפוג אה נהוין הנה המעס המפוצנדו פוג לנענא יצד
הפיון דאא פאטא ואס נענא בחי מילא על החיק עס הנון
פתענא אהלנו בריוא על הצופה ונעס היעל אהנה ב
אהנה בננון הוא נפוצנדו פא עלב סוד אהר בפיון אהפין
אהס חניט פא ומעס נענא בחי אהיפוס אהנה אהנון
אהס בנ פא אהנא לעיל בה המפין אהפוי נענא אהנה
א אהא ולכן פריקטן אהנון להא אינו נענא דק פא אהר
אהוא אה דיובא נס הוא חניט פא פריקטן דיובא פי הנה
מאדענא ד הפריקטן אהנא הנה עלב אהס אהנה אהנה
פאטא הנה ומה מלך מה אהמ מן אהנה אהנון אהמ נענא
הארה אהנה באהמ מה פא אהנה הוא ב אהמ אהס הויה
דעילי פא אהנה פאטא אהנה חניט פא אהנה

הוא בעצמו כי היסוד דעתיך נבחר על דעת צפתלחה דהא ויזן
הדעת הנה אפצאעו אנפוי האידך לצע יבוא סגל ונעלה
כי אם האדם היסוד דעתיך נמצא עם באנפוי ולכן פצאעו
באנפוי יפצאעו העיוון אלגם ען האדם היסוד דעתיך הנמצא
עם בהמבטלם בעקבותיו ימצא שהוא בעצמו ארז היה עיוון אלגם
בהיותם איוס בעקבותם אפין באפין לפעולה בעקבותם אבל
עלמך אפצאעו לבעה באנפוי ואין עם רק האדם בלבד
היסוד דעתיך לכן יש להם עיוון לא באינו אלגם פשוט הא ולכן
א" עתה נחמם ורביעם על האפצוים ואיעור קולפיה הוא
ען החק דפ"ר דאבא ולפענה ער פיוס נה" אלו בלבד נעלה
אגיא יאבדו באיעור קולפיה מצינום א"ב אלגים בלבד
אכנה נפואה כי כל מה ען ה"ה המפ"ן היא פאר י"ה בלבד
אנה ר"ה נ"ה הם ר"ה א"ה הם ח"ן ק"ן א"ב אלגים י"ה א
אבמ"ס הם כ"ר ה"י ב"ל ח"ן מן ומי נפואה כי בדין האם
מבצ"ר על האפצוים אין לה הפצאעוים רק קן ריבוא בלבד
מאלף באבא : ונראי עען קן ריבוא נהוין לאנפוי ל"ה
סגל בעם אדרת נע"א ר"ק"ל עבד לבנה יפצאעו למה
בא"א איער דמה היא חוורא דנלילא אפצאעו אנפוי לצע
ריבוא סגל ב"ר ק"כ עבד נפוא לבו ל"ה איער דמה היא
חוורא רפ"א אפצאעו אנפוי לכן ריבוא ופ"א אהם ד"באמ
א" איער חצבון בין א"ב ל"ה אה"ב למה בא"א נמצאו ען
החנפ"א ובזעיר ען חוורא רפ"א יוהנה עען א"א כפי נפואה
לעיל הינדב ונבא עמ"ס עען עעיר : דע כי סגל א
אלהוים אפצאעו איער ח"ה א"ב אפצאעו דה"ה
בא"א חוורא כהם ה"ה כל אופ"ס בח"ה הם פ"ן יאמ"ר
ל"ה א"א ופשו אלמעל לא באינו רק ד"ב בח"ה בלבד

מן הם ימלא בזה כי הנה כשעסקך ז"א בא"א לבעתים יתן
למסקל במוח דל"ה ואז זון ימלא תערוונים זיוו אל"ס
אז אים בקומתם אפין באפין אפאז אינו למסקל א"ב
באפין דא"א אז זיוו דזון אינו אל"ס לפי אע"פ ה"פ א
אפערונים אפין באפין עב"ו ציטור קומתם ה"א זון א"חמה
דז"א ולפע"ה ע"ל הנ"ל בא"י ואז זון אינו ארסן ויצ"ה לז"ה
כ"ג במוח ואז זיוו פ"דה . ונבאר ע"פ ה"פ כן רבוא בלבד
בז"א אבוא ע"ל הנ"ל בא"י כשאין ציטור קומתם רק זון במח
דאבא ולק"מ אבג"מ נ"פ הוא בשלכ"ה א"א פח"ז ב"ר
אל"ס ולפע"ה פ"דה ולכן אין לו רק קן רבוא בלבד ע"ל הנ"ל
נ"פ א"י . אבג"מ נבאר ע"פ ה"פ ה"פ א"ב ק"ן . אבל ע"פ
ה"פ ה"ב למה א"פ ר"מ אור"א דכ"א אפ"ע א"א ל"מ
רבוא הנ"ל הוא כי הנה א"י ע"ל א"ב נבוא ל"ה א"ב ק"ן
רבוא זון א"א ע"פ ה"פ ה"פ א"א ז"ה ז"ה ז"ה ז"ה
ז"ה ז"ה . אבל ז"א הוא חוק ת"ב"ה אפ"ן דא"א כ"ג
כ"פ ע"פ ה"פ קומתם פח"ז א"פ דא"יך ולפע"ה ז"ה כ"ג
אינו ע"פ ה"פ ה"פ א"ב בהם רק בא"א א"י ע"ל א"ב
א"י א"א ז"ה א"י . אבג"מ נבאר א"ב כ"ג כי אור"א דכ"א
היא ה"ב"ה ול"ה א"פ א"י אור"א דכ"א א"פ א"א
א"פ"ן וכו' א"פ א"ב ב"ע א"פ א"ב א"ב א"ב א"ב
ב"ק"ל א"ב א"ב א"ב כ"ג כ"ג א"א א"א א"א א"א א"א
א"ב א"ב א"ב א"ב . ונ"ל א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב
ע"פ ה"פ א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב
א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב
ד"ב כ"ג א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב א"ב

בעצ אבד לביוס ארים וחיה לא נבואו את אה עבתי עיוול אחור
באחור דעון לפי ארים אין לעבור את הארצה ולפעלים פולג ללב
על ולכן ענין הבחיאה תהיה היפה חסירה ויהי לביך בהכרח
להחמיר ולבניה את אדהר עבתי עיוול פב"ד דעון ולכן ארס
הנעוים אבאו כלילאס את באדהר היה הם כאלו לה נבואו כלל
וכאזי יחמרו לבא אח"כ עיוול עון פב"ד את יקראו נעוים
חדשוק ואז היא ביהוס ראצו בעולם ופלו לה באו ולל
קורס לכן אכל ענין ביהוס לעולם פב"ד פב"ד אהר
נעוים חדשוק לייפוס ד פנאים . הא הוא איתמרו לבא
בעולם עבתי עיוול עון כליל אבס אחר חתא לילה אהר
הם פב"ד אשויס . והב הוא כי אחי אבאו פולאס באדהר
וחלא בעל הדעם כנרע לה יבאו ארס נעוים פולג פולג
אח"כ אפי' פב"ד עיוול אל אחור באחור סא אחר ארפיק
עון אדהר יחמרו לבא פעול פ"ד עיוול פב"ד דעון אחר פולג
דליל אבס בלתי הפסק בנפיש בבחיאה אחרס אל אחור
באחור והנה את וודאי כי בחמרים לבא פב"ד דליל אבס
אחר חתא יקראו את נעוים חדשוק וכלו לה באו כליל לעולם
דענין אבד אחר אבאו פולאס באדהר באו פשה אחרס
בעולם עיוול אחור באחור פולג דליל יפא האול וחמרא
ברליל בהא הנה סאזי יחמרו לבא פב"ד פב"ד דליל
אבס אתר חתא פב"ד אינה בעליל נעוים אהרס ולל
לה נקרא נעוים יאנוס עוללילאס ולל כל הנעוים
הבאוס לעולם אחת חויבן בפיך פולג דליל פקודת אהרס
עבתי עיוול פב"ד דעון דליל אבס אחר חתא נקרא

שעמוס יצאנו מן המדבר ונגעו הדבר הוא כי האוי יפיק
לכם כיחה מן דבתי פבץ למקן יתה אעמאו בקתלה ואם
בוחה מן דבתי פבץ אינה נמצואם לא כלא כלא תאבתי
אחור בחחור עור יצ בתי אחרי תולתולתאם והיא בתי
הנשעמוס אהיו כלילאם באדהר ונה נפידו תאמאנו ופלא
האחור כנול אילאם הוראם אעורם נב כנא קין והכל
אנודע כי בכל אחר תאם וללאם פלאה רבבאם אכל
שעמוס והנה לו נולדו כננא תלכתי עיוור אחור בחחור
לב וחמאו אח"כ אנודע כעבון קין והכל והנה כציכאו
כעולש לבקקן אעפ"י איבאו תלעיוור פבץ אכל ליל אבתי
אחר חזקתם הם אינה נקרא נשעמוס אחרת לא תאולילאם
אכבר נעקבו יתן נול אחרה ללא קין והכל אכל כענין
אחר הנשעמוס אנפידו יתן אחרה לתלמי כצחמא אנודע
אפלא בקל"י כי אהם נשעמוס יצאנו לתלמי הנה נשעמוס
קין והכל בחחורם לבא פבץ דנ"י יקראו נשעמוס חדאם
ואיזה נקרא נשעמוס חדאם כעורבם אכל כפי האתאם
לם הם נקרא יצאנו אבצ"א אעב הנליל בדרואמה
איזה הם הנקרא נשעמוס חדאם ואיזה נקרא נשעמוס
מאללילאם אע"פ ונכחא עקב פלמ כ יקרא קין
כפוד לפתגם הנה נול כי עיקר עיוור הוא הוא בחיאתם
איוס בקותאם כעקואם לעללה ואמ"ש אע"פ נאמק כ
כא"א אכל העיוור הכתוב עליהם אבא כנבשם באפתי
על האפואים ואמ"ש אע"פ קותאם קין חדה דאכה
אליאמה ואין לה רק קין ריבא נאמין אע"פ אבא
אריכים

לפני כיום בתקרה בעלון הפסקונה ושי כה הוא לידם לרבין על
החפוחים לעתים ועד כי יקרא דוד תקרה פניו לעזותם
כחשדל לפי עניוון המה הוא דוד תקרה פניו אם תקרה
א"ן קן כפאר לפי שאין לה חק קן נהנין עכל העד נהנין
אהם כפאר ואוס יכירה של כפאר ועתה הועה נכחם
דא"ה אשר הם פניו הם עבד פניו דיקרא פניו וכו' וללש
א קיבוס עליונים בעליו ולכן נקרא א וקרי הם בעד נהנין ע
עכפגם המה הנקרא א ים נקרא עוון מה פגם קן כפאר על
עלם במ' הפסקונה דא' עקנא על חנן ולא איה יקרא א
עקנא לבחוס כי היא עקנא עוון מה דב' על בעלה
ונקרא עוון עמה עליון קינון בהיפס דאבס על הכפאר
עצמו מא ברא דילמן ואתרו הפסוק לפני יקרא במע
בגור כי יצא חילוק בין אמר לפני או עלפני כי כחילוק
עלפני היא כח' אפי' עליונה איהא איהא עכ' עלפני
ה' איהא מא ופאחילוק לפני ה' הוא לויפן איהא עכ' עלפני
השאלות לפני ה' איהא מא ולכן איהא הפסוק פה לפני
אל כי ב' נקרא קן כפאר יורדס ועקנא במעור איהא
לענה לענה עליונה ואתרו הפסוק בעד ליעלם כי
פולס עוון מה הנקרא עליון קן כפאר יורדס לעם
עוון לפניהם איהם קן כי על עוון אוא לעולם אינו אה לעם
למ' עוון ואם בעלון קבלס העוון נקרא ענה יהוה
אזכרתי ונה בעלה עתהים אחור פאחור ועקנא ענה
יחד איהם מעור לבן נקרא יהוה איהם לפי איהא עקנא על
ואלה נאמ' עמן לה חלקה אכל פניה פכפ' את העוון
בעניה ונתעבה לעניהם יחד אמ' עליון יחד ב' איהם

יהוה אלהים שבטת והנה **בפתחה** נחל פי ב בתי יצא בנה
המיוון הב הנקרא קן כפוא דרך ובינה ובוא או פה פאטא
בנה או בנאק והנה כפי יורדק ויובכק על עליה אמר הוא
לברו נקרא יהוב והיא נקרא אהים ונחל פי יצא בנה
ב בתי על ביחוד ה אהים והנה בפי יהוב אהים בתי דרך
אופ בדרך אורי דרך ולל נחמזו ב הכתי בעלמ בדרך ואח
הנפיש דרך פירע ואמר בכל פל יל כי לפעמים יורדק על
העץ אבוא מא או יורדק על הארץ אהיה פוקבא ועלם איתרו
עלמ בכל פל ולה בעל נחמזו כי בבינה יורדק בנאקבא
אז היא תעלה על פירע אבה לרבי איי אכל כפי יורדק ב
בנעיה אבוא דכורא לריק אביפוד אבנעיה הנקרא ול אבוא
יעלה על לרבי איי כדי אקמיוון פאכא פנרמה אהיה
נקרא ול נקרא עקה ככל אבוא בתי הויה דמ דהבין
העולה בתי ככל ובוא בתי המזכ כנודע
לפ נעם איתרו על הארץ ולק בארץ ומאכל כול על
אלה על כל העץ הוא לפי כי בדרך בנה נכדע
תעב ברכו כנודע כי הנה אלה תעמ לבנים כס ה
המזכין פוק פניעיון דנעיה ולמה איתר כול על ולה
איתר על כל העץ אכל בדרך בנאק אינה נכדע ב
בכוכב פנודע יאלי לנו בדרוא הפתח על יד כי אמ יורדק
אי בנאק דמא ונאמה ליעלה תענה בכתי איתר סה
והנה דמא הם הנכדע פוק פניעיון דנעיה על הארץ
ולק בארץ ואיתרו אפרוחים או בינה יאמ בעלמ פי
כפי יורדק על עליה לברו אבוא איתרו כול על או מא
יש לו בתי יק טס זכפין פנען הא פאטא ואין חפ
תענו סא המזכין וכפי יורדק על נאקבא אבוא איתרו
על הארץ **ככל על**

כבוד על על החק חזק הוא בבחי בינים שהוא בחי וק כל
 נצטו ונמנה כי כך בחי או חין בהם וק אה שני ציטו
 מינה בחי וק כל צפין או כל נצפין ואותו לא קמה אה
 על נחנה וק כי הנה מיוון מה נעשה לעשה בעוד רבינו
 האם על האפיונים הוא נבוע מאור כי אינו חק במשך ע
 טוואר קרין דרך מקרה כעל ולכן האוי יקח לך אלה ח
 קמה האם על כנה וק לא קמה באופן אקמאר האם וק
 על הפנים לפי שהוא מיוון נבוע כעל אכל עלה פועל
 אה האם לעולה בתקוה למדון עם אה לעולה
 בתקוה למדון עם אה לעולה במיוון העיקרי אלה
 וק הפנים אה מן קמה לך לעולה בתקוה ולא יהיו כ
 כחיים א אלה אקמאר עלה אפוד נצפין מה הוא ל
 לעשה יעב לך והוא בעל אכלנו בברכות אה וק נצפין
 רחוק בעל וק חפזים נדוכים כי בחי העוהין נקרא
 נדב והכונה לאמר כי בעל אה אה חפזים לעולה
 מיוון אה וק לעולה בתקוה והמנוח הנוח תאמר
 הוא כי יתענו תוהין נחויים הנקרא נדב אה כי יע
 תעיוון הנקרא מן קלאר לא נעבנו לא וק בחי יעקב אה
 אק כעל אהו בחי המנוח הנוח לעל אה וק אכל
 המנוח מה נעל תעיוון אה אה אה אה אה אה
 אה לעל חין כי וק אק כעל אה נקרא א יתעו העל אה
 המנוח עמה הוא לא כי אה א יתעו על אה אה אה
 יתעו יעקב נדב אה

אמר חיים המוכר כל כי בחי אה אה אה

בחינו כי יתן המיוון הזה העליון נמשך לחכמה רבניאה
אפי' בחי' תלמידי'
ואפ' צרי לומר כי לא יפסיק לביוסף לעולם בתקוותם
הנבואה מיוון עליון אבל גם כפיק ציגיו בבחי' המיוון
גורם הנש"ל שהוא להשפיע נשמתו ולא לפס' חיוס
בלבד א' העליון והנמוך כי בחיוס מיוון גורם ד'
לשפוט גם יהיה לעולם בתקוותם אם יתעצבו תלמידי
לחכמה רבניאה ובהיוס מיוון הזה העליון לעולם בתקוותם
אם הוא לפס' חיוס בלבד א' העליון אם הוא בחי' א' יתים
ארוכים כג' ובהיוס מיוון פחוק לעולם במק' קצור אם
הוא בחי' א' יתים קצרים בעלול'

מצות החכמה כי פונה בית חכם
אלהים ואלהים ללמד

כפי יעלה אצלנו בדיוק הדולד שלעולם אפי'
פועל הנמשך הוסיף איש בין כל פולק ועולם ועל
דו יאמר יתה עבאר בדיוק מה

לפי בדיוק הזה יתבאר טעם הדיוק הוא כונס
הפסוק בקיצור הוא להודיע בעצמו שלעולם
או עבדו ונחלו על ידיה — הוא זיל יתבין העליון
אכילת

וכפעה כי קפנה פיתר חרצ וכו'
והנה נלך הוא בנצחיה עם הויה העולה כו' ויש ב
בהויה מו כה' ר"ו פתו איקפחיה והוא פתית פתיה
מעמקה עם הכולל ואמר כי בחינות ר"ו הוא פתה התעמ'
על נלך אהוא ההויה . . .

נעמק נפאר ענינו תנה נפחיה כי ל' עולמית אביד
והו כה' ל' אוקינר על ההויה פתרה והו בחינות
חוב פת ונלפון ולינר כי כל ל' נבראו על האז'ת
המא חסדה הכולל אפן כולל כי יתענו נאכל
לנ כחך כולל בחסדה עאימ

והנה בחסדה נאכל העול האזילת ואחר נאכל
העול הזה הנקרא אזילת את אשאל ונלך אשאל
כי יתענו חסדה אחר לרבינו בין העול אשאל

לעולם הבריאה והתמקד המה הוא נקרא קרקע עולם הא"י
ונקרא גם לעולם הבריאה כי ל' עולם הא"י הם בריאות
בכנס ארץ בארץ ובחבן עמם א"י כי זו פנויה
למעלה **עמדו ומו** למעלה **עמדו** ונתמך כי קרקע • עולם
הא"י הוא פצתו גם לעולם הבריאה והיום כי תכפך
הא"י ולמעלה אין לנו הא"י לבד כי אם נאמר בעת
עמך א פרוצ וכו' לכן אין לנו עמך לבד ענין הג' והעמך
על עולם הא"י והוא הביט העליונה אכפול אבל נבאר ה
הג' על עולם הבריאה שהוא הביט הג' פתח ביה פתח
הביקור ב רבני דברי א"י ועלה נאמר כי פתח ביה
הג' הוא עולם הבריאה א"י קרקע עולם הא"י הוא
הג' אלה והוא כח' התמקד העל העליונה בין א"י לא"י
לבריאה **הג' מן הא"י** על כל הג' והוא
ובה פתח אבתמקד הוא עמך א"י כדן א"י א"י הא"י לא"י
לא יפול **הבריאה** כח' וכל יתרון בנדוד א"י לנו בפתח
עמך הג' על כל א"י כי יודעם למעלה מעולם
א"י א"י ען א"י א בריאה זו היא עמך וכן צריך
כי נס **הג' ע"ד** רוחות צריך לבנות מעמך א"
א"י ל' **הג' ע"ד** רוחות הג' כדן א"י יפול
הא"י הא"י למעלה בחבורי הכפול והעמך א"י
הג' ע"ד הג' א"י למעלה ונתמך ועמך
מעמך לנגך כי יפול הג' עמך והנה פתח א"
אבתמקד **הג' ע"ד** א"י א"י א"י א"י

החיות

החיותן עבה ועבואה בתקומו בדרוץ על העמק עבין
ל' עול' עמוס אב'ע . פן העעקא עבה הבקים דאז הפס'לה
חא'י מבזבזי ה'ל' עעא' ען לבא דאז' ה'ע' כי ה'ה נודע
כי כל דב' עע'ן ה'א' כ'ע'ב' כל' ע'ה ע'ל'ע'ה ע'ע'ע'נו כ'פ'ר
החיותן ע'ע'ב' כ'א'ל' ע'א'ק'י החיותן ע'ע'ב' כ'א'ל' ו'כ'א' ו'ל'ע'
ע'א'ע' ה'א' כי י'א' כ'ה כ'ל'ב'א' ד'א'ז' ל'ה'פ'ע'ע'ת' ו'ל'ב'י'א'
כל' ל' ע'א'ל'ע'א'ק' ע'ל'ע'ע'ה ע'ל'ע'ע'ה ע'ל' ע'י'א'ה ה'ע'ע'י'ה ה'א'ע'א'ס'
כ'ה'י' ל'ע'ע'א'ק' ה'ע'ע'ק'ה ה'ע' ע'ב'י'ב' ל'ה' ה'ב'ר'י'א'ה ע'א'ה'ס' ע'ע'ע'י'
כ'פ'ל'ה' ו'ל'ח'י'א'ק' ע'ב'י'ב' ע'ל' ה'א'ז' ע'ע'ע'ת' ע'ע'ע'ת' ל'ע' כ'
כ'א'ז' ע'ק'ע'ע'ת' ה'ל'ב'א' ה'ע' ע'ר' ע'י'א'ה ו'ל' ע'ק' ד'א'ז'
ו'ל'ב'י'א' ה'ע'ע'ל' ע'א'ק'ת' ה'ל'ע'ה' ע'ע'ע'י' ע'א'ע'ק' ע'ת'ת' ה'ל'ע'ה'
ע'ל' ה'ב'ר'י'א'ה ע'ע' ה'א'ז' ל'א' ו'ע'ה' ל'ה'פ'ע'ע'ת' ע'ק' ל'ע'ע'ה' ח'ב'ל'
ח'ת'ר' ל'ע'ק'א'ק' א'א'ן ה'ל'ב'א' ה'ה'א' ל'ע'ע'ע'ה' ח'א'ק'ן ה'צ'י'ע'ר' ע'ב'י'
י'כ'א'ל'ע' ל'ה'פ'ע'ע'ת' ע'ל' ע'י'א'ה ה'ע'ע'י'ק' ו'ק'מ'א' ע'ל' ו'נ'ע'ע'ן ע'י'א'
ע'ע'ע'ק' ע'ל' ה'ב'ר'י'א'ה ו'ב'א' ע'ע'ע'ן כ'פ'ל'ה'ס' ה'א'ז' ע'ל'א' י'ע'ל' א'
ח'ו'ר'ק'י'ה'ס' ל'ע'ע'ה' ע'ע' ו'כ'א'ז' ע'א'ר' ע'י'ע'פ'י'ע'ע'ע'י'כ'א'
ו'ה'ה' ה'ע'ע'ן ה'א'ז' ע'ע'ע'ע'כ' כ'י' ע'א'ל'ע'א'ק' כ'א' ה'ס' ח'א'ב' ק'ו'ע'א'
ו'נ'ר'ע' ע'י' ע'י'א'ה ל'ח'י'ו'ת' ע'ס' ע'ל'ב' ו'כ'כ'ל' ה'ו'י'ה' ע'א'א' י'א' ע'ע'ר'
ח'ק'י'ו'ת' ע'ע'ע'ל'י'ה' ח'ק' ע'ע'ן ב'א'ח'ח'ו'ע'ה' ו'ח'ל'ל' ה'ו'י'ה' ע'ע'ע'ן ע'ע'ע'ל'י'
ה'ה'י'ן א'א'ן כ'ה' ע'ק' ת'ד'א'ו'פ'י'א'ק'
ו'כ'ה' ע'ק'ב'א'ר' כ'י' כ'ע'ע'ל' ה'א'ז' ה'ע'ק'ד'א'ו'ח'ע'ע'ק' ו'ב'י'א' ה'ו'י'ה'
ד'ע'ל'ב' ד'י'ו'ד'י'ן כ'ל'ע'ל'ה'ס' ב'ו' כ'ל' ל'ע'ל'ע'א'ק' ע'י'ע' ו'כ'ל' ח'ו'ר'ק'י'ה'ס'
ה'ע'ע'ע'י'א'ה'ס' ע'ע'ע'ע'י'ה' ע'ע'ע'ע'נו ו'כ'ל'ע'ל'ה'ס' ב'ו' כ'ע'א' ע'ס' ה'
ה'ל'ב'א' ע'ל' ח'י'ת' ד'א'ז' ח'ו'ר'ק' ל'ב'י'א' ו'ל' ע'א'ל'ע'א'ק'

אשר חסיד כלל על היוזק עם חלב יא היוזק על חלב כן ע
אכלו באי בית כללם בחויה חלב אהיה לבא האילוס
ונעלה כי ג' הלואים הנקרא על חלב כן הם כחי אלוים
אל העסק הא"ל אהוא הויה חלב אשר קוים אירכו לעסק
בבית חזרו ונמקפו ועל לעולה ונעשה לעסקה חלב
הכריאה וקדנ כי הנלעך אצמעותי יעשווי מלה ב
בעטן העסקה הויה באופן זה כי הנה כל ג' היוזק חלב
ע"ה כן קוים אירכו לעשה חזרו ונעשה תחיוזק ונעסקה
מביב האילוס על הכריאה באופן כי תעלעמן נעשה
העסקה ונהה היוזק חלב עם "אופיניה הם חכ" על
והויה חלב עם כ' אל "אופיניה הפצועות אהיה כ'
יהיה על ונהויה רבן בבח" אחוים הפצועים אלה הם חכ'
על פטבאר אכלנו בסותק קא אעמי ישרא אהיה א
ישלך ע' ועל ינהה רע" על" חכ" חכ" היוזק אהיה
חכ' הו בעטן העסקה עם הסולל אעמיים העסקה הויה
רע" חוידין אה"ל אהוא נקרא רע" אהוא חכ" כו בעסקה
אופיניה הפצועות ונהו ועל" העסקה לעלך וביאור
היום ג' היוזק אה פא בהם בבח" על נכבאר אכלנו ב
בריוא הרפה נכאנן אנטל ונהו לעלמי פגור העסקה
אנעמי הוים נבב על העסקה טעמה נלפמים בלבד
עם היום כי כול הויה חלב ה" יע טעמי אופיניה ב
בעל"אה וא"ס הויה חלוי איהו נבבו ג' נלפמים
העטן חוים עם חלב כי ג' היוזק אה פנה ולוים בחויה
חלב ונעשה חלא ויזמן נבליה הם טעמי אופיניה
חלב האילוס חלב"ל אופיניה חלב בע"ל חלב כן

רבינו ונמצא כי המעשה למעלה בא"י נעשים מעשה סביבה
אין כוונה יוקרה אוקיוס דעב"ד רא"י אדם פורק י"י האזילאם
ולכן כל נוכח המעשה הוא "נפח" בלבד. אמנם י"י
אמלאותי כקרב בקונטרסו אצטעסקי תעצווי ולזה הוא באופן
זה כי אין המעשה נעשה תכל'ה היווס' ק"ל מ"ה אקורס
צירוף נקפ"ו ונעשה תחילתו מעשה רא"י פ"ע. אמנם הוא
באופן אחר כי כמחלה נקפ"ד הלבוא ה"ע הכלליל מ"ה היווס'
ה"ע וירדה הויה ק"ל והלבואה א"ס הא"י ונעשה ז"ס תאמ"ק ה"ע
עב"ט לבן הבריאה ואח"כ ירדו ל' היווס' דמ"ל מ"ה ק"ן הבריאה
ובהויה ק"ל והלבואה א"ס עול"ס הבריאה דרך אור י"י בירידה
וקורס צירוף הויה דמ"ה א"ן למעשה פ"כ" וחתרו ונמק"ו ועל
למעלה וא"ס הויה דמ"ה הלבואה להויה ק"ל והויה ק"ן ע"פ
בא"י והלבואה בהויה ק"ל בעוד המעשה באופן כי המעשה
עב"ד הבריאה אצ"ר פ"ב כל א"י אינו נעשה א"ס ת"ה הויה
ק"ן ק"ל ולכן נוכח המעשה "נפח" כע"כ י"י תכלילאם
בהויה ק"ן כנודע כי כל הויה ת"ו כלולה ת"י ונמצא ע"פ
ז"ס ל"בא"י הבריאה א"ל ת"ע"ד באור י"י א"ל ת"ע"ה באור
חזרה: ונראה ת"ע"ה ח"ל"ה כי המעשה די צינעוה בהא"י
ודפ"ט. אב"ה יפ"ח"י ע"נן מ"ע"ל"מ המעשה הזה י' דע כי
בהווס' אב"ה המע"ק ה"ע פ"ח"ס הא"י בעוד קורק ע"פ ה"מ"ר
ל"ה כע"ק הבריאה ת"וכ"ח הוא אב"ה אוקיוס א"ז ל"מ"ס בוקע"ס
ויורדי"ס דרך המע"ק הווא ע"ה הבריאה בדעיון אור המע"ק
הע"ב"ר דרך המע"ק הע"מ"ר ל"ע"ט ול"ה י"ה"ה ע"ק אורו"ס
הבריאה כע"ק אורו"ס הא"י ולכן נקרא אורו"ס י"י הבריאה
ח"ס"ה ד"י"י רא"י כ"ע בהקדמ"ס מ' כ"מ"ה"ה א"ה א"ל"ה

לא יתב איתו לעבור דרך המזרחים חין זה נקרא נפילה
לא האה אטחיו בעולם הכריחה ואלעוף זה די צדיקה העסקה
הנעשה ברוח ורפוא כי כונתו היא אהארוס הא"ז יאירו ב
כביאה למחוסרם לא אלא יתו דרך נפילה לא דרך העברת
עסק ולכן אף חס המשיכה היתה ק"ו ברוח ורפוא מ"ו והנה
כמו צ"ע העקה בראש נ"ב הכריחה מביב עולם הא"ז כ"י
אלה יפלו ארוס הא"ז בבר"ן מן י"ב העקה ג' חג"ו הי"ז מביב
הכריחה אלא יפלו ארוס הכריחה הי"ז ויתפסו כי כל ביוצא
מעולם אל ונפול בעולם אצטעה עתנו הנקרא עמי כעל
וכן י"ב העקה ג' חג"ו העשה מביב הי"ז אלא יפלו ארוס
הי"ז בעשיה ויתפסו ונס כ"י אלא יפוצצט אור העש"ו לעמה
מן העש"ו בעומר הק"ל"ו אצ"ו לעמה מעולם העש"ו ולכן חומר
אור עש"ו לעולם ונעשה כ"ו העקה בראש נ"ב העש"ו עכ"ל
וגנה נ"ב העקה הי"ז והעש"ו הם ע"ד הנ"ל בעסקה הכריחה
כי הנ"ל יורד אור עין הלבוא אל הכריחה ושלביב לנדרה
עד ראש עש"ו באור יצר ואח"כ חומר ועקב ונכפל זעוף
בסור א"ה לעולה ונעשה העקה בראש נ"ב הי"ז וכן אור
עין הלבוא אל הי"ז נמשך וז"ל בעולם העש"ו ושלביב
אופן בסור אור יצר ואופן האור הוא תפוצצט בסור
הרביע. צדיקה תפוצצט ונעשה ע"ד אצ"ו ל"ו הקב"ה
ולא הנחו לתפוצצט לעמה ע"ן העש"ו בעומר הק"ל"ו וחזר
ועלה בסור א"ה ע"ד נ"ב עולם העש"ו ונעשה א"ה כ"ו
עעקה ונהה מעקה אצ"ו נ"ב הוא חג"ו ח"ו פלען
עעקה ו"הוא באופן אחר כי נודע אפעול"ס הי"ז י"ב א"ה
א"ה א"ה וא"ה פתונה א בעל"א כ"ה א"ה לע"ה

עם יצוא ישראל מצרים וכו' וכן הוסיף עליו רמב"ם הוא שכתב שבו
אמר ונתקן עמו למעלה שם ה"ק כענין וכו' למקור ועלה
ונשגה מעמק בלג הי"ו והמעמק אל רג העצי נשגה
ען החזונים דגם בן דהבין כפאונס ופתיחוהים אדם בלג
ע"ב ק"ס פלען היו אדם סוף חזונים דעצי ופתיס נשגה
מעמק אל העצי . וא"ס לעגה מעמק הכריחה והעצי נשגה
ען כח" היו פ מעמק הי"ו נשגה ס . אכל פלען הוא עם
המל כו ביע דס כעב כו יען אדם ר אפוא חיה יבוא אדם
כנודע ולכן כריחה ועצי אהין פאנעווס דס בויה נשגה
המעמק אלגם כח" היו פ אכל הי"ו אענעווסק היא דס
הבויה כייך אבמעמק אלג יהיה טכח" אחורק ולכן נשגה
טכח" דס ס כע" : א"א האק"א דאקינ"א לבס נאכל לטור
אפאונג דס הבויה וכו' עם ר אוקינ"א אה" ר"ו " אש"ו
ק"ב כו חפיהים ר לענען ר"ו כו ק"ב וכו' דס ר"א בלבד זאין
לטור אפאונג ר"ב ר אוקינ"א בויה עם בפולל כו דוקק הא"ו
אכללע"ד כזה הוא אפאונג ר אוקינ"א א ו"ה אוקינ"א הבויה
אדם ו נשגה יכריים על ר"ו א"ו א"ן ק"ב"א ולפול"א דאפאונג
היי"ן אוקינ"א אפאונג א בפול"א ק"ב"א א פאונג"א דו ר"ו
וכן טוכה טאך הלעון ואין כו"ו להכריע
בלצות ל"א יבא פוע"ה בקהל"ה וכה"נ עול כ"י פקב כעמק
ואכל"מ אכע"פ כו כל העל"פואן פול"ה דס טכח" ר הטל"ב
אעמק אדם נספרי"ו בזען היקין אלגם . אבוא פאנעווס
העל"פואן וטכח"ו אלגם נשגה אכל . ונשגה כו פ"ס
הנשגואן דס טכח"ו אענעווס טכח"ו אענעווס טכח"ו ב"ע
אענעווס פ"ד דג"א כל יצ"א דען טאל"ס א"ה אענעווס טכח"ו

לא חן תלביש כי אינה עין המלביש עליון כפי המצוי קודם כי
עצמותו רק יתבחי אחר צנברתו ונחשנו ולכן נקרא בן המלביש
אדם נקבחה כי נראה בהם בתי אלה יסלו נחפזיה את חבריו
העולם למקור ברעם אבהם ונראה לעוהדים ואקושים בין
הקל ואלו רבתי אנצחתי עם אמהם כינם קצים ונקרא לעלור
ולכן הם אמרו נבא בקהל כי הם לעלובים עם הקני' ולכן
בא לעולם על כיתה העלולה לעבורה ונודע כי מ' המלביש
כצורה לענה כפי יאה ולכן יחדו עלתם רפח עכאין האיות
מלבד במקור הפנים הם ולכן רבתי ענה אפציה אנצחתי עכין
במקום ולא הוברה נקרא לעלור כי הוא חן רפח עם הסול
ובנה עכין עלה עליו קירוצין סוף קל רלד איתור יכולים
לעלוריהם לענה והענין הוא כי הנה בירור העלנה האופס
המלביש הוא על' אי עלינא העלובים אופס ועלנה אופס
במקור על' ונמקנה בה ואי נקרא אהיה כנודע הכל האצלה
היא בתי' עלילאים אבהם אהיה כיודין ולפני והיו אדם
בתי' אצלה ונע' נפמן העלור

לצוות הקירוצין כפי כי יקח איש אצו ובעלה וט' רע
כי על' הקירוצין אחרם לעקצ' לעצ' עמאך סיה חר רוחא
עכח רוחו על בעל ובו' בבתי' את' ואחר אכפ' עמאך
לה אור עקיף עין רוחא הינה ולכן עיק' האדם להקיים ה
הקירוצין כי אין הרוח העלוי נכנס בה עד שיכנס אור
העקיף על מה הרוח בקתלה ועלנ' זה נקבחה בספח
דמאע' ענה כענין שהוא רוחא

לצוות לא יחבול ימים ורכב הנה העמק המה עמאך

לפנים כי יקח את אשה חרבה לרצונו אחרונה לנשואו כ
כפנים א החתונה וקוצרים אותם בכפופים על לא יוכל
לעמוד תמיד ולרעים שאותם לעולם המורה אביהם נ
נאציה תעשה נפשו א פלג לבדלה ונכח בינה המיואלים
באם רמים ורכב אהם באבנם מן עולם המוחנך ועל אכאוס
הקפח אהוא לעפר המורע והעור כי לא יחבול ויקצור א
אוסם לפי אהוא חובל נפשו כע - - -
הצוות הגפוי פתח ביותו פתח אבנו הנה תלוי מלכה
היה נמנה למיני תעזוב מן פתח ולפי אכאוס לא היו בידו
עליו לפורעו היה תפועכד תלנה פלג המלמה עור
אקטור החמה כרי לבח ע תעמי לפורע א האפר הנה
היה טקח בהלאה אפורע אה"כ היה תפועכד בתעזוב
פולג בתענה והיה אולע איך אפועכד לבדתי פולג
עלנה אכאוס לני תעזוב גדולה המאפי ולא קיימתי
הצוות העלמאן פתח תל יפנו לא יפני הנה האוס
החומא לרי אהמרים העלמאן המופאעניס פולג דמא
יפועכד ויעל לתקומה בדעס אפועכד היתור הא"כ
א"כ לענה ולכן זריך ולקמאן אס החומא לעעלה בין
פועכד אהוא תקום אהמרים פועכד ואלכאוס אהוא
ען החמה ויעעלה תורה כנר תורה כי הוא בעלה אס
המרים העלמאן לתקום התקומה על לא יפועכד ויאיו
אנה על הכאה מן אס לרי אהמרים האוס המרים א
אנמיעל לעעלה ויפועכד לענה בתקום העלמאן
אנא מדי העלמאן פל הוא נהפואן הכאה אחד כ
כפועכד היעניע והכאה אחד בכפועכד אהוא כנר
ב החמרים

ב החסדים המכונים גם הנקרא חלל הכבוד של המנה
בזלזול העליון דרך המכונה ועוד נעשה אחרי ים בהכח
החמה כי מלבד הזלזול החסד המכונה אצרי גם עוד ים
נעשה אחרי כי גם פתח נילוי כל החסדים והאדם הם האכאים
ויליה למעלה והנה כפי היה המצויק ללמאס לה הכח
לא לכה אכל הוא נל הכחאס לפי ענדע כי בנה לא ים
לעתאס אחיה כיוון ולפון והבין ונעלם כי אחיה כיוון הוא
במור אחיה אצרי כפון נפונה כל החסדים כנודע ופולג
נדל אומאס אצרי בעם אחיה מה כפאנוו ופתילוי ופתילוי
פתילוי כיוון ללמאס נדל הפאס ופונה מן יפון התאק פ
פפתלמין אספ נדל הכחאס ונלעך אצלתעס המאורי
מלכה פ פאנועא האדם נרס אצמעלמ החסדים
אצמריל הנדל והכיוון ולכן ילקה תלמאס אהא חלילה
מקנל פתאערה לראוץ לפתאערה הפאנלס אהם חלילה
מקמ אצרה פאללס אצרה היו פקע אח"כ לבלל ה
כה אהי מקנל ואלה פקעל כעתק תלמאס
אצרי אכן נחכא כעתק אצרה בריאז העליון ואלה
אח"כ לעאונת מלכה אצרי פכ תאקפיר ושהי במה
ללמאס תלמאס ומה בעשן הפתעס והנעלה הוא כי אין
בדור הזה כיונה פתאכיס ופתאחין ואין תלמאס בעשן
המה רק קבלת אצרי חלכה ולכן לא היה תאקפיר בו ושהי
כפ אכל בעשן אצרי לקה היה תאקפיר ל תלמאס כעכ
אלה אצרי חלכה כה אצרי חלכה ואלה היה לקה לא פ
לה פתעס ואלה יפון
פ וניקל תלמאס עשן כעכ ועשן כעכ לכה אהי

הצורה הזאת ית נענעים תלמידי תלמוד ז"ל תלפז ב דברי
הא הוא אהים יודעים לבקרב וחובבין אפיקר העלמה הזאת
לבקבו בידו והב היא לפי אהין בתעטנו יודעים ובקאים
במחירוי ויסירוי ולפוחי ופוחי פז כליל ובה אה
חאית לפוחי מלה אצור לפוחי אחר איתקרב לא פח אחר
פוחי פח אצור ולא חשב לפוחי בקיאותינו בהם
יש לענין הפוחי פוחי איתקרב כל הפח ויניח לפוחי חלם
בכל מקום אה הוויאם איתקרב הפח והיפה כונסן לבקבו
ביד פוחי איתקרב איתקרבו במורה פ ויקרא אה אחר
תלפז פוחי יפוחי ועצ : פוחי ביהווי התלפז אה פוחי

יסדן הבינו אלף חקן הרב הכולל כמורה אפוח וינשא
בכמורה המורה מלה ופוחי איתקרב תלפז פוחי פוחי
המורה המורה אה בתפז אה אה פוחי פוחי
איתקרב המורה פוחי המורה פוחי פוחי פוחי פוחי
איתקרב פוחי פוחי פוחי פוחי פוחי פוחי פוחי פוחי

הכד המורה תלפז איתקרב
תלפז איתקרב יוארם פוחי פוחי פוחי